ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ'

Τετάρτη 19 Οκτωβρίου 2011 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 643, 645, 646, 658, 661, 663

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012 - 2015", σελ. 615

2. Αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Βουλευτών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 631-633

3. Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 634, 640-643

4. Επιστολικές ψήφοι επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 634-639

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 629 - 634

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ. 658 - 667
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 644 - 646
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 646 - 658
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 615 - 629, 634 - 644

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. , σελ. 658, 661, 663
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 645, 646
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 663
ΛΕΓΚΑΣ Ν. , σελ. 643
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. , σελ. 643
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. , σελ. 643
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 643
ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 645
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 658, 663

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 626, 627
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 624
ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 628, 629
ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 665
ΓΑΛΗΝΟΣ Σ. , σελ. 623
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 657
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 661, 662
ΙΑΤΡΙΔΗ Τ. , σελ. 663
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 649, 651
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. , σελ. 664
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 629, 630
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 620, 621
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 664
ΛΕΓΚΑΣ Ν. , σελ. 645, 646, 648
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 659
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 660
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. , σελ. 651, 654
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. , σελ. 615, 616
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. , σελ. 627
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. , σελ. 654
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 622
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 630, 631
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. , σελ. 619
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., σελ. 625
ΠΑΝΑΡΙΤΗ Ε. , σελ. 658
ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 643, 645
ΡΟΒΛΙΑΣ Κ. , σελ. 616, 618, 624
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 662, 663
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ., σελ. 624
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 617, 618
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 666
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 656
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 618

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ'

Τετάρτη 19 Οκτωβρίου 2011 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 19 Οκτωβρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.07' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΙΩΤΗ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015».

Το λόγο έχει η κ. Αθανασία Μερεντίτη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα σε μια άκρως κρίσιμη και έκρυθμη κατάσταση ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα επηρεάσει λίγο ή πολύ τη ζωή όλων μας, θα αλλάξει σχέδια ζωής σχεδόν σ' όλες τις ελληνικές οικογένειες. Είτε με το ενιαίο μισθολόγιο είτε με την εργασιακή εφεδρεία είτε με τις φορολογικές ρυθμίσεις είτε με τις εργασιακές σχέσεις αλλάζει το status της κοινωνίας μας.

Δεν έχει σημασία να σχολιάσουμε -γιατί ακούστηκαν πάρα πολλά από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας- το πώς φτάσαμε έως εδώ. Μάλλον, εγώ δεν επιτρέπω στον εαυτό μου να το σχολιάσουμε πλέον. Όλοι γνωρίζουμε. Καλό θα είναι όλοι να θυμόμαστε και να προσέχουμε τα λόγια μας. Για μένα και για όλους τους Έλληνες αυτήν την ώρα σημασία έχει όχι ποιος φταίει, αλλά ποιος μπορεί. Ξέρουμε ότι η ανεργία εκτινάσσεται, η ύφεση βαθαίνει, η ελπίδα αργοσβήνει. Ας δούμε μήπως έστω και αυτήν τη στιγμή μπορούμε να είμαστε όσο το δυνατόν δικαιότεροι. Και εξηγούμαι:

Ενιαίο μισθολόγιο: Για πάρα πολλά χρόνια με τους τρόπους που όλοι ξέρουμε -γιατί υπήρχαν πολιτικοί που ενέδωσαν σε διάφορες πιέσεις και όχι μόνο- ζούσαμε το παράλογο: Άνθρωποι που εισήλθαν στο δημόσιο, στον ευρύτερο ή όχι δημόσιο τομέα, την ίδια χρονική περίοδο, με τα ίδια προσόντα απλά από τύχη στον έναν ή στον άλλο τομέα του δημοσίου να παίρνουν διπλάσιους, τριπλάσιους και τετραπλάσιους μισθούς. Αυτό, βεβαίως, κανείς δεν το θέλει.

Πρέπει, όμως, σήμερα, κύριε Υπουργέ, που συζητάμε για το ενιαίο μ' αυτές τις συνθήκες, να εννοούμε ακριβώς το ενιαίο: Οι άνθρωποι με τα ίδια προσόντα να αμείβονται κατά τον ίδιο τρόπο.

Εγώ θέλω να σας ρωτήσω και πάλι εδώ μέσα: Τι θα γίνει με τον ευρύτερο δημόσιο τομέα; Παραδείγματος χάριν, ακούμε και διαβάζουμε όλοι ότι στο ΙΓΜΕ υπάρχουν εργαζόμενοι που συμπληρώνουν τα συντάξιμα χρόνια και αρνούνται να αποχωρήσουν γιατί έχουν παχυλότατους μισθούς. Τι θα γίνει από την ψήφιση του νομοσχεδίου και μετά; Διότι την ίδια ώρα που επιτρέπουμε τέτοια μισθοδοσία σε τέτοιους τομείς του ευρύτερου ή όχι δημόσιου τομέα, ζητούμε από τα Σώματα Ασφαλείας να πατάσσουν το επαχθέστερο έγκλημα, να έρχονται σε επαφή και να τιμωρούν ή να ανακαλύπτουν τους πιο σκληρούς εγκληματίες στη χώρα με μισθούς πείνας.

Τι θα γίνει με το μισθολόγιο των δημοτικών επιχειρήσεων, κύριε Υπουργέ; Θα ξανακαταθέσω εδώ ενδεικτικά μισθολογική κατάσταση μιας δημοτικής επιχείρησης που δείχνει τι μισθούς έχουμε μέχρι αυτήν την ώρα που μιλάμε σε κάποιες δημοτικές επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αθανασία Μερεντίτη καταθέτει για τα Πρακτικά το έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και επειδή λέμε πολλά για την ανταγωνιστικότητα, ανταγωνιστικότητα, κύριε Υπουργέ, δεν είναι μόνο οι μισθοί. Ανταγωνιστικότητα για μια επιχείρηση είναι και η γραφειοκρατία, για την οποία δεν κάναμε τίποτα, είναι και το φορολογικό, το πολύπλοκο και δύσκολο να εξηγηθεί και που σίγουρα επιβαρύνει τη λειτουργία μιας επιχείρησης, αλλά είναι και τα κόστη, είτε αυτό λέγεται ρεύμα είτε νερό, συνεπώς δίνοντας τέτοιου είδους αμοιβές επιτρέψαμε σε αυτές τις υπηρεσίες να έχουν τέτοιο κόστος. Εγώ θέλω να ακούσω από εσάς με σαφήνεια τι θα γίνει από αύριο με όλες αυτές τις υπέρογκες αμοιβές που επιτρέψαμε όλα τα χρόνια να υπάρχουν.

Εφεδρεία. Κατά τη γνώμη μου, κύριε Υπουργέ, θα μπορούσαμε να είμαστε λίγο πιο δίκαιοι. Βεβαίως, νομοθετούμε με ένα εφιαλτικό δίλημμα -και όταν το δίλημμα είναι εφιαλτικό, περισσεύει να το χαρακτηρίσω μη εκβιαστικό- ενόψει της Συνόδου Κορυφής της Κυριακής για να μπορέσει ο Πρωθυπουργός να διεκδικήσει, να διαπραγματευθεί αυτό που χρειαζόμαστε όλοι οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί αυτό, χρειάζεται η Ελλάδα, δηλαδή την επόμενη δόση, τη συνέχεια παροχής βοήθειας από τους δανειστές και εταίρους μας.

Θα έπρεπε, όμως, ίσως να δούμε που υπάρχει πλεόνασμα προσωπικού στο δημόσιο τομέα, να κάνουμε έναν εξορθολογισμό αυτού του προσωπικού και μετά να έρθουμε σε εφεδρεία. Εγώ θα έλεγα να δούμε ποιοι και πως εισήλθαν στο δημόσιο τομέα εκτός ΑΣΕΠ και μήπως πρέπει να στραφούμε προς αυτούς. Αλλά έστω και σε αυτό το μέτρο που παίρνετε, πρέπει να

είμαστε όσο το δυνατόν δικαιότεροι. Δηλαδή, σ' αυτούς τους ανθρώπους ανατρέπουμε τη ζωή τους. Είχαν κάνει ένα σχεδιασμό, καλώς ή κακώς βασιζόμενοι και σε άδικες, υπέρογκες αμοιβές και τώρα τους τον ανατρέπουμε.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, προτείνω να δούμε τι θα γίνει με τις υποθηκευμένες κατοικίες τους έχουν, να κάνουμε αναστολή των πλειστηριασμών, να δούμε το μέτρο των μεταγραφών για να βοηθήσουμε αυτές τις οικογένειες.

Το βαθμολόγιο έχει και θετικές διατάξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επειδή είναι πάρα πολλοί οι συνάδελφοι που θέλουν να μιλήσουν- να πω δύο λόγια για τις φορολογικές ρυθμίσεις. Θέλουμε και επαγγελλόμαστε την πάταξη της φοροδιαφυγής. Αναρωτιέμαι, κύριε Υπουργέ: Όταν σήμερα δεν δίνουμε τη δυνατότητα να προσμετρούνται στις φοροαπαλλαγές οι ιατροφαρμακευτικές και άλλες δαπάνες, πόσο θα οργιάσει -από χθες, όχι από αύριο- η διαφορετική τιμή με απόδειξη ή όχι απόδειξη στους γιατρούς;

Το ίδιο θα συμβεί και με την παραπαιδεία. Πώς θα πατάξουμε την παραπαιδεία; Εγώ προτείνω να εξετάσετε από αύριο τη δυνατότητα οι καθηγητές, οι δάσκαλοι που θέλουν να κάνουν φροντιστήρια, να έχουν το δικαίωμα να εκδίδουν και δελτίο παροχής υπηρεσιών με μια σχετική μείωση του μισθού τους, αλλά επισήμως να κάνουν την παραπαιδεία. Από εκεί και θα εισπράττει το κράτος και θα το ελέγχουμε με δαμόκλεια σπάθη την απόλυση, για να βάζουμε τα πράγματα στη θέση τους. Διότι όσο δεν πατάσσουμε τη φοροδιαφυγή, όσο δεν διευρύνουμε τη φορολογική μας βάση και άδικοι είμαστε και η κοινωνία θα είναι εξαγριωμένη -και δικαίως- και αποτελεσματικοί δεν θα είμαστε. Διότι απευθυνόμαστε στους ίδιους και στους ίδιους, σ' αυτούς που πίστεψαν και ήταν πολύ ή λίγο συνεπείς και νόμιμοι ως προς το κράτος και έρχεται η πολιτεία να τους εκδικηθεί.

Κλείνοντας, θέλω να πω κάτι για την Εκκλησία. Κατανοώ. Πληρώνουμε τους κληρικούς. Δεν πειράζουμε τους μισθούς τους. Εγώ, όμως, θα έλεγα ότι και η Εκκλησία πρέπει να σκέφτεται αυτό που λέμε όλοι, ότι η χώρα είναι σε πόλεμο.

Και όταν η χώρα είναι σε πόλεμο, όλοι πρέπει να βοηθάμε, γιατί το αντίθετο σημαίνει ότι δεν βοηθάς τη χώρα σου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Διαβάζω, κύριε Υπουργέ, το άρθρο 196 του Ποινικού Κώδικα: «Ο θρησκευτικός λειτουργός που κατά την ενάσκηση του έργου του ή δημόσια και με την ιδιότητά του προκαλεί ή διεγείρει τους πολίτες σε εχθροπάθεια κατά της πολιτειακής εξουσίας ή άλλων πολιτών, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών».

Αναρωτιέμαι: Μετά από την ενέργεια της Ιεράς Συνόδου με τη συγκεκριμένη εγκύκλιο που διαβάστηκε στους ναούς, που παροτρύνουν και καλούν τους πολίτες να μην πληρώσουν τους φόρους που επιβάλλει η πολιτεία για τους λόγους που όλοι γνωρίζουμε, πώς απαιτεί η Εκκλησιά να πληρώνονται σωστά, στην ώρα τους το δεκαπενθήμερό τους οι κληρικοί;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Αθανασία Μερεντίτη, Βουλευτή Τρικάλων του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας για δέκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα αρκετές ώρες τη διαδικασία και χθες και σήμερα. Έχω σταχυολογήσει ορισμένους χαρακτηρισμούς του νομοσχεδίου, σχεδόν το σύνολο των οποίων προέρχεται από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: «Πρόχειρο, ανεφάρμοστο, ανάλγητο, αντισυνταγματικό, βίαιο, αντικοινωνικό, αναποτελεσματικό, έκτρωμα, ισοπεδωτικό, νομοσχέδιο κατεδάφισης, νομοσχέδιο διάλυσης, νομοσχέδιο καταιγίδα».

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας πιστεύετε ότι αυτό αγγίζει στοιχειωδώς την έννοια της εποικοδομητικής κριτικής; Όλο το νομοσχέδιο, αν το διαβάσατε και όσοι το διαβάσατε, αυτό σας έβγαλε ως συμπέρασμα και απαύγασμα; Εξαντλήσατε και το λεξικό του Μπαμπινιώτη. Και λυπάμαι γι' αυτό. Πραγματικά λυπάμαι.

Θέλω να σας ρωτήσω, για να δούμε αν αυτά που λέτε είναι συμβατά με το νομοσχέδιο: Η κατάργηση των κενών οργανικών θέσεων, αυτών των θέσεων που σέρνονται, που υπάρχουν για να υπάρχουν, που επιβαρύνουν τα οργανογράμματα, που έδιναν άλλοθι και δικαιολογία για προσλήψεις χωρίς λόγο, σας βρίσκουν αντίθετους; Σας βρίσκουν αντίθετους, λοιπόν, οι διατάξεις για την κατάργηση των κενών οργανικών θέσεων; Σας βρίσκουν αντίθετους οι διατάξεις για τη σύνδεση βαθμολογίου-μισθολογίου; Δηλαδή, σας αρέσει η υφιστάμενη κατάσταση, όπου υπάρχει μισθολογική πρόοδος ανεξάρτητα της απόδοσης του υπαλλήλου και που οδηγεί ένα ποσοστό υπαλλήλων στην αδιαφορία και δεν αναδεικνύει τους καλύτερους, δεν αναδεικνύει τους επιμελείς και τους φιλόπονους; Σας αρέσει αυτό και θέλετε να το διατηρήσετε; Έτσι θέλετε να γίνετε κυβέρνηση;

Διαφωνείτε και κατακρίνετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων που προβλέπεται από το νομοσχέδιο και που παραπέμπουμε σε προεδρικό διάταγμα με αναλυτική καταγραφή των θεμάτων που θα περιληφθούν σε αυτό και το οποίο δεσμευτήκαμε ότι πριν το στείλουμε στο Συμβούλιο Επικρατείας, θα το δώσουμε στη δημοσιότητα και θα διαβουλευθούμε επ' αυτού;

Διαφωνείτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, με τη δημιουργία πυραμίδας μέσα στη διοίκηση, όπου επάνω είναι οι στρατηγοί που είναι λιγότεροι, κατεβαίνουμε στους αξιωματικούς και φτάνουμε στο στρατό; Σας αρέσει, δηλαδή, η ανάποδη πυραμίδα; Σας αρέσει μια διοίκηση γεμάτη γενικούς διευθυντές, διευθυντές και τμηματάρχες χωρίς υπαλλήλους; Αυτό είναι το οποίο επιθυμείτε; Γι' αυτό χαρακτηρίζετε το νομοσχέδιο «πρόχειρο, ανεφάρμοστο, ανάλγητο, αντισυνταγματικό» κ.λπ.;

Διαφωνείτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, με την κινητικότητα του υπαλλήλου πλέον του κράτους ή δεν ξέρετε ότι υπάρχουν υπηρεσίες που οι υπάλληλοι κάθονται και υπηρεσίες άλλες που οι υπάλληλοι δεν προλαβαίνουν να διεκπεραιώσουν τις εργασίες τους και να εξυπηρετήσουν τους πολίτες;

Διοικήσατε ή δεν διοικήσατε επί τόσα χρόνια ως κυβέρνηση; Τα ξέρετε ή δεν τα ξέρετε όλα αυτά; Τα ασπάζεστε ή όχι; Μήπως χαϊδεύετε αφτιά αυτήν τη στιγμή προβάλλοντας δήθεν συνταγματικά κωλύματα, για να αποτρέψετε το αυτονόητο που είναι η κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων όπου τους χρειάζεται η διοίκηση, όπου τους χρειάζονται τα Υπουργεία και σε τελική ανάλυση όπου τους χρειάζονται οι ίδιοι οι πολίτες;

Διαφωνείτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, με το ότι καθιερώνουμε κλήρωση για την επιλογή των μελών των επιτροπών των δημοσίων διαγωνισμών ή δεν ξέρετε τι γίνεται σε πολλές περιπτώσεις; Από άλλο πλανήτη είστε; Τα συστήματα που στήνονται δεν τα ξέρετε; Μόνο μια κλήρωση μπορεί να τα τσακίσει. Και θα τα τσακίσει! Διαφωνείτε και σε αυτό; Και αυτό είναι έκτρωμα, είναι αναποτελεσματικό, είναι αντικοινωνικό;

Και η στοχοθεσία ανά υπάλληλο και ανά υπηρεσία, ανά φορέα; Και αυτή σας βρίσκει αντίθετους; Σε μια ιδιωτική επιχείρηση, που πιθανόν έχετε διοικήσει κάποιοι από εσάς ή που έχετε εργαστεί, υπήρχε ή δεν υπήρχε στοχοθεσία; Είναι το αποτελεσματικότερο μέτρο για την πρόοδο ενός οργανισμού, μιας επιχείρησης, μιας υπηρεσίας μιας μονάδας ή δεν είναι; Ούτε αυτό σας αρέσει; Μπορεί το νομοσχέδιο να μην είναι τέλεια γραμμένο. Περιμένουμε να συμβάλλετε, να διορθώσετε, να προτείνετε, όχι να απαξιώσετε.

Και διαφωνείτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, με αυτήν την αρχή που διαπνέει το νομοσχέδιο μας και λέει «ίση αμοιβή για τους υπαλλήλους που έχουν τα ίδια προσόντα, την ίδια εμπειρία, την ίδια προϋπηρεσία;» Τι κακό βρίσκετε και σε αυτό, για να το λέτε «αντικοινωνικό», να το λέτε «διάλυση», να το λέτε «καταιγίδα»; Το αποκαλείτε έτσι για να μη θίξετε κεκτημένα και για να γίνετε αρεστοί σε αυριανούς ψηφοφόρους;

Τέλος, τι αρνητικό βρίσκετε στους διαγωνισμούς που θα γίνονται για γενικούς διευθυντές -που ήδη προβλέπεται και το επε-

κτείνουμε σε διευθυντές και σε τμηματάρχες- τους λεγόμενους «οριζόντιους διαγωνισμούς», όπου θα μπορεί ένας άξιος υπάλληλος από μια υπηρεσία, που δεν έχει τη δυνατότητα να προχωρήσει, γιατί είναι μπλοκαρισμένη η πυραμίδα, να πάει σε ένα άλλο Υπουργείο ή σε ένα άλλο νομικό πρόσωπο; Και αυτό είναι ανάλγητο; Και αυτό είναι αντικοινωνικό; Αν δεν είναι, πείτε το. Πείτε ένα θετικό. Πείτε έναν καλό λόγο, για να συμβάλετε στοιχειωδώς, κατ' ελάχιστον, στην προσπάθεια η οποία γίνεται για συναίνεση.

Δεν θέλω πραγματικά να ανεβάσω αντιπολιτευτικούς τόνους. Ξέρετε, όταν ήμουν αντιπολίτευση –λένε- το έκανα με επιτυχία. Θα μπορούσα να το κάνω και τώρα. Δεν έχει, όμως, νόημα. Πραγματικά δεν θέλω. Και αυτά που σας λέω, τα λέω γιατί παρακολουθώντας όλες αυτές τις ώρες τη διαδικασία, σκέφθηκα ότι δεν είναι δυνατόν η Αξιωματική Αντιπολίτευση, μια παράταξη που θέλει, ορέγεται, ονειρεύεται ότι θα γίνει κυβέρνηση, να απαξιώνει με τέτοιο τρόπο ένα νομοθέτημα και τουλάχιστον για το μέρος του που αφορά το βαθμολόγιο-μισθολόγιο να μην έχει να πει μια καλή λέξη, να μην έχει να συμβάλει κάτι, το ελάχιστο.

Κλείνω απαντώντας στην κ. Μερεντίτη. Κύρια Μερεντίτη, το άρθρο 31 του νομοσχεδίου αναφέρει ρητά ότι «νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης υπάγονται στις διατάξεις του νομοσχεδίου σχετικά με τους μισθούς». Συνεπώς, υπάγονται και οι δημοτικές επιχειρήσεις, όπως επίσης και το Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης και η Ανώνυμη Εταιρεία «Πληροφόρηση-Επιμόρφωση-Τοπική Ανάπτυξη».

Και τα λέω αυτά για τα Πρακτικά για να συνεκτιμηθούν για την ερμηνεία του νόμου και να μην υπάρχει καμμία αμφιβολία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό τον κ. Κωνσταντίνο Ρόβλια και γιατί ήταν συντομότερος του χρόνου που είχε στη διάθεσή του.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηλείας της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πράγματι, αυτά που είπατε ήταν τόσο σημαντικά και τα είπατε με ένα ξεχωριστό τρόπο, που ειλικρινά σας λέω ανερχόμενος στο Βήμα άλλα είχα στο μυαλό μου να πω για το νομοσχέδιο και άλλα αποφασίζω αυτή τη στιγμή να σας αφιερώσω. Γιατί, πράγματι, ο λόγος σας ήταν πολύ – πολύ ιδιαίτερος. Ήταν τόσο ιδιαίτερος που εάν από κάπου σε αυτήν την Αίθουσα μας άκουγε αυτό το πλάσμα που θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε «ιστορικό της κοινοβουλευτικής ιστορίας του τόπου», δίκαια θα σας ανέθετε να υπερασπίσετε την αντιπολίτευση στη Βουλή του 1984 όταν ο συγχωρεμένος Κουτσόγιωργας έφερνε να συζητήσει –και τελικά κατάφερε να κάνει και νόμο του κράτους- το ν. 1505/1984.

Με αυτό το νόμο πραγματικά έγινε ρυθμός της δημόσιας ζωής όλο αυτό το σύστημα των κακών αρχών που σήμερα εσείς προσπαθείτε να απομακρύνετε, αλλά κυρίως επιχειρείτε -με τα λόγια σας προηγουμένως- να δείξετε ότι δεν είναι κάτι με το οποίο έχει το ΠΑΣΟΚ οποιαδήποτε σχέση.

Αυτήν την ανάποδη πυραμίδα, όπως ακριβώς την παρουσιάσατε ως σύμπτωμα της δημόσιας διοίκησης, την οφείλουμε σε εκείνη την περίοδο. Αυτή την πράγματι καταγγελλόμενη από εσάς σήμερα αποσύνδεση της εργασίας των δημοσίων υπαλλήλων και της βαθμολογικής τους εξέλιξης από οποιαδήποτε σχέση με την προσπάθειά τους, την οφείλουμε σε εκείνη την περίοδο.

Αλλά, αν θέλετε, εγώ θα σας μιλήσω και με τη γλώσσα ενός πρώην Υπουργού Οικονομικών που ήταν εκ των πρωταγωνιστών εκείνη την εποχή της πολιτικής ζωής του τόπου, του κ. Κουλουριάνου. Ο κ. Κουλουριάνος στο «ΒΗΜΑ» της προηγούμενης Κυριακής μας ενημέρωσε και μας είπε ότι η προσπάθεια αποσυνδέθηκε από το μισθό επί των ημερών εκείνης της περιόδου, όπου ο Κουτσόγιωργας και όλοι αυτοί που ανέλαβαν τότε να οδηγήσουν τον τόπο σε μια θεαματική πολιτική αλλαγή, δεν κατάφεραν τίποτα άλλο από το να θεμελιώσουν, εν συνεχεία να οικοδομήσουν και τελικά να του δώσουν τις διαστάσεις ενός πραγματικού τέρατος, ένα κράτος το οποίο όλοι σήμερα δεν μπορούμε να υποφέρουμε και δεν μπορούμε να ανεχτούμε.

Και υπό αυτήν την άποψη βεβαίως και δεν έχω σκοπό να κάνω αντιπολίτευση στα όσα είπατε. Θα ήμουν πολύ ευχαριστημένος, μάλιστα, εάν αυτό αποτελούσε και τη συνείδηση όλων των συναδέλφων της Πλειοψηφίας οι οποίοι παρέλασαν από αυτό το Βήμα. Γιατί πράγματι στην αιτιολογική έκθεση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου γίνεται αναφορά. Και εσείς οι ίδιοι πανηγυρίζετε ότι μετά από τόσα χρόνια επιτέλους επανακάμπτει η ιστορία των κοινοβουλευτικών μας πραγμάτων σε εκείνη την εποχή που προηγήθηκε του 1984.

Υπό αυτή την έννοια, λοιπόν, και εγώ συμφωνώ μαζί σας.

Όμως, μήπως αυτήν την ώρα μεταξύ των χαρακτηρισμών, τους οποίους θα έλεγα ότι απαριθμήσατε, πλην όμως, δεν τους συνδέσατε με μια νοηματική αλληλουχία –όπως, παραδείγματος χάριν, αυτή που θα σας πω εγώ τώρα- με αυτό το νομοσχέδιο δεν γίνεται τίποτε άλλο σε αυτήν εδώ την Αίθουσα από το να επιστρέφει το απωθημένο, αυτό δηλαδή το κεκτημένο της δημόσιας διοίκησης, η πυραμιδική οργάνωση, η σύνδεση της βαθμολογικής με τη μισθολογική εξέλιξη των υπαλλήλων, αυτό το οποίο τότε το είχατε απωθήσει στο περιθώριο της ιστορίας και πάνω ακριβώς σε αυτό το κενό που δημιούργησε όλη αυτή η ιδεολογία σας, οδηγήσατε τα πράγματα σε αυτήν τη σημερινή τους κατάληξη;

Σας λέω, λοιπόν, τούτο: Εγώ συμφωνώ και με την πυραμιδική οργάνωση που αποκαθιστάται και με το γεγονός ότι αποτελεί στοιχείο και κριτήριο για την βαθμολογική εξέλιξη του δημοσίου υπαλλήλου, το πώς τα καταφέρνει με την απόδοσή του.

Αυτήν την ώρα, όμως, σε αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν περιλαμβάνεται ένα σύστημα αντικειμενικής αξιολόγησης, ώστε κι εμείς να είμαστε σε θέση να σας ασκήσουμε κριτική. Αντ' αυτού, παρέχετε τη δυνατότητα και την εξουσιοδότηση στον αρμόδιο Υπουργό να συντάξει ένα άλλο κείμενο που θα έχει το περιεχόμενο ενός προεδρικού διατάγματος, όπου εκεί πλέον, εκτός αυτής της Αιθούσης, θα δοθεί η δυνατότητα στην Κυβέρνηση να κάνει τα πράγματα όπως θέλει.

Αλλά θέλω, επειδή είστε πράγματι έγκριτος νομικός και επανειλημμένως έχω αναφερθεί με πολύ επαινετικούς λόγους στη δραστηριότητά σας, του νομομαθούς και του εγκρατούς νομικού, να μου πείτε το εξής: Υπάρχει μια έκφραση στο άρθρο 5 αυτού του συγκεκριμένου νομοσχεδίου που ορίζει ότι με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού θα αποφασίζονται τα σχετικά με την κινητικότητα των υπαλλήλων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν μου επιτρέπετε δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα ειλικρινά να σας ρωτήσω: Αυτός ο όρος «κινητικότητα» από πού έχει βρεθεί, ποιος τον έχει επινοήσει και αν πράγματι πίσω και μέσω αυτού του συγκεκριμένου επινοήματος δεν καταστρατηγείται το Σύνταγμα στις διατάξεις των άρθρων 103, παράγραφος 4, όπου εκεί πράγματι για οποιαδήποτε μεταβολή της θέσης στην υπηρεσία, στο Υπουργείο ή σε οποιαδήποτε άλλη σχέση έχει ο δημόσιος υπάλληλος, δεν πρέπει να έχει προϋπάρξει απόφαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού συμβουλίου.

Και επιτέλους, γιατί βάζετε σε αυτήν τη συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 4 και τους υπαλλήλους της Βουλής, όταν γνωρίζετε ότι για αυτούς τους συγκεκριμένους υπαλλήλους το άρθρο 104, παράγραφος 6 οδηγεί σε μια εξαίρεση η οποία ανάγεται στο αποκλειστικό και αυτόνομο δικαίωμα που έχει η Βουλή να εξοικονομεί τα σχετικά με τη βαθμολογική εξέλιξη και όλα τα άλλα γενικά ζητήματα της κατηγορίας αυτών των υπαλλήλων;

Και για τους δικαστικούς υπαλλήλους, όμως, το άρθρο 92, παράγραφος 3 έχει μια ειδική μεταχείριση, την οποία, βεβαίως, χθες ο Υπουργός Οικονομικών φρόντισε να παρακάμψει με σοφίσματα και με αοριστολογίες. Θα πρέπει σε εκείνη την περίπτωση να υπάρχει υπηρεσιακό συμβούλιο που κατά πλειοψηφία θα πρέπει να απαρτίζεται από δικαστές.

Κάτι τέτοιο δεν υπάρχει και επομένως θεωρώ ότι αντισυνταγ-

ματικά γίνεται λόγος για όλες αυτές τις κατηγορίες στη συγκεκριμένη νομοθέτηση.

Λυπούμαι που δεν μπορώ να πω άλλα. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα παρακαλούσα να είμαστε στο χρόνο, γιατί πρέπει να μιλήσουν όσο γίνεται περισσότεροι συνάδελφοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Ρόβλιας.

Πολύ σύντομα σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Για ένα λεπτό.

Κατ' αρχάς, θέλω να ευχαριστήσω το συνάδελφο για τα καλά του λόγια και να ανταποδώσω την εκτίμησή μου προς το πρόσωπό του και τη νομική του επάρκεια. Θα ήθελα να πω ότι πραγματικά είμαι πολύ ικανοποιημένος που έστω και μετά από τόσες ώρες έχουμε αρχίσει και συμφωνούμε στα μίνιμουμ, στο ότι κάποια βήματα είναι θετικά, άσχετα αν εσείς χρειάζεται να ανατρέξετε είκοσι τρία χρόνια πίσω και άσχετα, αν εμείς είμαστε Υπουργοί κάποιους μήνες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ίσως χρειαστήκατε εσείς είκοσι τρία χρόνια, για να καταλάβετε. Η συνείδηση έρχεται πάντα καθυστερημένη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν πειράζει. Αυτό το παρακάμπτω, κύριε συνάδελφε, για τις ανάγκες της εποχής, για τις ανάγκες της Ελλάδας, για τις ανάγκες της χώρας.

Έστω αυτό το μίνιμουμ συναίνεσης, θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ θετικό.

Θα ήθελα να σας απαντήσω σε αυτά τα οποία είπατε σχετικά με την κινητικότητα των υπαλλήλων. Προηγουμένως εξέθεσα τι εννοώ: Να μπορεί να μετακινείται ένας υπάλληλος από ένα Υπουργείο σε ένα νομικό πρόσωπο με απλές διαδικασίες, έτσι ώστε να εξυπηρετεί τη διοίκηση, να εξυπηρετείται ο πολίτης. Εδώ, λοιπόν, το υπηρεσιακό συμβούλιο που προβλέπει το Σύνταγμα υπάρχει και μάλιστα προεδρεύει Αντιπρόεδρος του ΑΣΕΠ. Από κει και πέρα, έρχεται η κοινή υπουργική απόφαση, για να καθορίσει τη συγκρότηση και τη λειτουργία του συμβουλίου και τη διαδικασία μετακίνησης -προσέξτε- λαμβανομένου υπ'όψιν και του συμφέροντος του υπαλλήλου, λέει το νομοσχέδιο.

Όσον αφορά τους υπαλλήλους της Βουλής, ρητά αναφέρεται στο νομοσχέδιο, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στον Κανονισμό. Σαφώς σεβόμαστε τον Κανονισμό. Σαφώς, το καθεστώς εργασίας των υπαλλήλων της Βουλής διέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής. Αν θέλετε, όμως, εδώ είναι και η εκπεφρασμένη πολιτική βούληση για το θέμα.

Δεν θυμάμαι αν θέσατε κάτι άλλο για τους υπαλλήλους των δικαστηρίων. Όπως ξέρετε το καθεστώς προαγωγών τους, το καθεστώς αξιολόγησής τους διατηρείται. Υπάρχει ένα θέμα σχετικά με τους ΠΕ, οι οποίοι είναι μεν σε θέση ΠΕ, αλλά δεν έχουν τα τυπικά προσόντα της θέσης αυτής. Αυτό το θέμα ετέθη. Πρέπει να σας πω, όμως, ότι από άλλους υπαλλήλους των δικαστηρίων, οι οποίοι πράγματι είναι ΠΕ και έχουν πτυχίο Ανωτάτης Σχολής, έχει προβληθεί αντίρρηση, θεωρώντας ότι πλέον με έναν εξορθολογισμό του συστήματος στον οποίο προχωράμε θα πρέπει ο καθένας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εννοείτε το άρθρο 28, παράγραφος 4;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν θυμάμαι ποιο άρθρο είναι, απλώς σας εκθέτω τώρα το ιστορικό της υποθέσεως. Είναι ένα θέμα το οποίο έχει συζητηθεί, το έχουμε αναλύσει και στη συζήτηση κατ' άρθρον θα επανέλθουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας κ. Νικόλαος Τσούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που τοποθετείται ο κ. Αντιπρόεδρος σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, δυστυχώς προκαλείται μεγαλύτερη σύγχυση και ερωτηματικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Να λέτε: «της Κυβερνήσεως» όμως, να μην μπερδευόμεθα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Μάλιστα. Προκαλείται.

Παραδείγματος χάριν, μίλησε με ένταση και φόρτιση για τον άμεσο κίνδυνο μη απρόσκοπτης υλοποίησης του σχεδίου της Κυβέρνησης. Συγχρόνως, η νέα αφήγηση την οποία έχει το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να φτάσει στους πολίτες. Δεν πείθει όμως, γιατί επί δυο χρόνια αναζητείται αυτό ακριβώς το κυβερνητικό σχέδιο και συγχρόνως η αφήγηση. Δεν κατανοεί κανένας από την Κυβέρνηση επιτέλους ότι η πλήρης απουσία ακριβώς αυτών των συνθηκών είναι που καταρρακώνει την ψυχολογία του λαού και των πολιτών; Αυτά απουσιάζουν από τις εκατοντάδες χιλιάδες -για να μην πω εκατομμύρια- πολιτών που μετέχουν στις σημερινές κινητοποιήσεις.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, υπάρχει ένα τμήμα της Αριστεράς, η Δημοκρατική Αριστερά, η οποία σας απευθύνει ένα βαρύτατο «κατηγορώ». Αυτό το «κατηγορώ» το απηύθυνα και στις επιτροπές. Ένα «κατηγορώ για εγκληματικές» καθυστερήσεις στις ζωτικές μεταρρυθμίσεις, στις τομές, στις ανατροπές που απαιτούνται για τη γενική ανασυγκρότηση του νέου πολιτικοοικονομικού προτύπου, για την πάταξη του πελατειακού συστήματος, για τη διαφθορά και τη διαπλοκή, για την παραγωγική ανασυγκρότηση, για την πάταξη της παραοικονομίας, της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής, για τη συνειδητή παραμέληση συγκρότησης ελεγκτικών μηχανισμών, για την εκτεταμένη θεσμική ανομία και μη εφαρμογή των νόμων.

Θέλετε απόδειξη; Το ομολογείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου αναφέρονται κάποια ενδεικτικά, αλλά και χαρακτηριστικά «θα», ενδεικτικό του σοβαρού προβλήματος της διακυβέρνησης της χώρας. Πρώτο «θα»: Θα διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις για ένα πρότυπο ανάπτυξης. Δεν τις έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμα τις προϋποθέσεις ούτε σε μελετητικό επίπεδο. Δεύτερο «θα»: Θα οριστούν τα κριτήρια και η διαδικασία αξιολόγησης της διάρθρωσης των αρμοδιοτήτων του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών με την τεχνική βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε ξένων εμπειρογνωμόνων και του ΟΟΣΑ. Ούτε αυτά τα έχουμε. Και όμως ψηφίζουμε αυτόν τον νόμο. Απάντηση στον κ. Ρόβλια, ο οποίος απευθύνθηκε σχεδόν σε όλα τα κόμματα και είπε εάν θέλουμε την εξυγίανση του δημόσιου τομέα. Τρίτο «θα»: Θα αποκτήσουμε για πρώτη φορά εθνικό φορολογικό σύστημα. Η μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μην πω του πλανήτη, που δεν έχει εθνικό φορολογικό σύστημα. Τέταρτον, θα προσπαθήσουμε να διαμορφώσουμε πλαίσιο - δίκτυο κοινωνικής προστασίας.

Τώρα, όσον αφορά το νομοσχέδιο είπα και στην επιτροπή ότι ουδέποτε κατά τη μνημονιακή περίοδο εισήχθη νομοσχέδιο τόσο αποδομημένο, νομοσχέδιο άκρως υπονομευτικό της κοινωνικής συνοχής, με στέρεη και αφοπλιστική επιχειρηματολογία. Αυτά όλα κυρίως εκ μέρους των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ.

Η Δημοκρατική Αριστερά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει θέσει ως πρωταρχική προϋπόθεση στο δρόμο για την έξοδο από την κρίση την κοινωνική προστασία, την προστασία των θεσμών, την προάσπιση των στοιχειωδών δημοκρατικών αρχών. Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις και τους όρους δεν έχει ελπίδα αυτή η χώρα, δεν υπάρχει ελπίδα για την παραγωγική ανασυγκρότηση. Δυστυχώς, το νομοσχέδιο θα είναι η χαριστική βολή στην ετοιμοθάνατη κοινωνία, τον πολίτη. Και ακούγεται κυνικό από τον κύριο Αντιπρόεδρο να αναφέρει ότι το νομοσχέδιο αυτό θα εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των συνταξιούχων, των μισθωτών, του ξενιτεμένου νέου.

Το νομοσχέδιο περί νέου βαθμολογίου, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι ψευδεπίγραφο. Συνιστά το προπέτασμα για την εισαγωγή διαλυτικών ρυθμίσεων.

Ρύθμιση πρώτη: Βίαιη, οριζόντια και κατ' επέκταση άδικη περικοπή εισοδημάτων και συντάξεων. Περικοπή που σε συνδυασμό με τις περαιτέρω βέβαιες απομειώσεις των αποδοχών στον ιδιωτικό τομέα θα βαθύνουν την ύφεση. Αυτό αποδείχθηκε από

ένα τεκμηριωμένο έγγραφο που κατέθεσε η κ. Κατσέλη. Και βεβαίως θα μετατραπεί σε άπιαστο όνειρο η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος το 2012.

Ζητήσαμε από τον κύριο Υπουργό να μας καταθέσει πίνακα αποδοχών όσο το δυνατόν πιο λεπτομερή, ούτως ώστε να ξέρουμε ποιες θα είναι οι αποδοχές. Δεν το έκανε. Το έκαναν συνάδελφοι. Καταθέτω εγώ έναν πίνακα τέτοιο, τον οποίο τον θεωρούμε εμείς ως ειλικρινή πλέον, αφού δεν έχουμε τη δήλωση εκ μέρους της Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Τσούκαλης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στόχος δεύτερος: Αποσάθρωση και πλήρης διάλυση των συλλογικών συμβάσεων και της αυτονομίας τους. Εκτός από πολιτικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τίθεται και θέμα αξιακό και ηθικό. Υπάρχει μια πεποίθηση σχεδόν σε όλους τους Βουλευτές ότι το άρθρο 37 εισάγεται καθ' υπαγόρευση εσωτερικών κύκλων. Θεωρούμε ότι είναι αδιανόητο μια τέτοια ρύθμιση να τίθεται ως προϋπόθεση από ευρωπαϊκά όργανα. Κι όμως, αυτό συνιστά στοιχείο αδιαπραγμάτευτο για την Κυβέρνηση, προκειμένου να διαπραγματευθεί την έκτη δόση.

Υπάρχει και η απαράδεκτη αιτιολογική βάση. Ακούστηκε και από τον κύριο Υπουργό -ελπίζω να το αναφέρει πάλι- ότι: «Επιβεβαιώνουμε, παραδεχόμαστε ότι υπάρχουν συνθήκες Μεσαίωνα και ζούγκλας όσον αφορά τις εργασιακές συμβάσεις. Τις αποδεχόμαστε, τις θεσμοθετούμε και προσαρμοζόμαστε». Ως πολιτική θέση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι αδιανόητο. Εμείς και ο ελληνικός λαός απαιτούμε από ένα κόμμα, το οποίο θέλει ακόμα να λέγεται σοσιαλιστικό, η πολιτική του θέση να είναι «πατάσσουμε τις συνθήκες του Μεσαίωνα, πατάσσουμε τους νόμους της ζούγκλας, ελέγχουμε την ασυδοσία της εργοδοσίας στον ιδιωτικό τομέα». Όμως, δεν το κάνει.

Και, βεβαίως, αναφερόμαστε και στις απολύσεις στο δημόσιο τομέα με τη μορφή του προσυνταξιοδοτικού καθεστώτος. Ρώτησα τον κύριο Υπουργό, εάν ο θεσμός αυτός υπάρχει στον ιδιωτικό τομέα. Ο κύριος Υπουργός, βεβαίως, είπε ότι δεν υπάρχει ο θεσμός αυτός στον ιδιωτικό τομέα.

Καταληκτικά, συμπέρασμα –δυστυχώς- απεχθές: Οι ρυθμίσεις που εισάγει το νομοσχέδιο δυστυχώς είναι ένα προανάκρουσμα για γενικευμένη εφαρμογή του συγκεκριμένου καθεστώτος και στον ιδιωτικό τομέα, ένα σάλπισμα προς τον ιδιωτικό τομέα να προσαρμοστεί και αυτός στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Γι' αυτό το λόγο ακριβώς καταψηφίζουμε συλλήβδην το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Τσούκαλη, Ανεξάρτητο Βουλευτή Αχαΐας.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Μωραΐτης για έξι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας χαιρετίζει τους εκατοντάδες χιλιάδες απεργούς εργάτες, τις εργάτριες, τους φτωχούς αγρότες, τους συνταξιούχους, τους νεολαίους, τις γυναίκες, τους λιμενεργάτες, που πλημμύρισαν τους δρόμους και τις πλατείες, τα λιμάνια, συγκροτημένα, πειθαρχημένα και έστειλαν ένα ξεκάθαρο μήνυμα ανυπακοής, απειθαρχίας απέναντι σε αυτήν τη βαρβαρότητα.

Η Κυβέρνηση, η τρόικα, τα κόμματα του κεφαλαίου για λογαριασμό της πλουτοκρατίας δίνουν τη χαριστική βολή στους μισθούς και στα μεροκάματα μέσα από το πολυνομοσχέδιο, μετά τα αλλεπάλληλα χτυπήματα στο εργατικό εισόδημα με τις προηγούμενες νομοθετικές παρεμβάσεις, όπως το πετσόκομμα των αποζημιώσεων της υπερωριακής εργασίας, τη μείωση του κατώτερου μεροκάματου στους νέους, την επέκταση της μερικής και προσωρινής απασχόλησης και την εκ περιτροπής εργασία παντού.

Σήμερα, μ' αυτό το τερατούργημα η Κυβέρνηση κορυφώνει τη βάρβαρη επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους, στη νεολαία, στους συνταξιούχους. Καταργεί τις κλαδικές συμβάσεις στην ουσία. Θα υπάρξουν επιχειρησιακές συμβάσεις παντού, που στόχο έχουν τη μείωση των μισθών μέχρι και 30% σε σχέση με τους σημερινούς μισθούς πείνας και έτσι θα σπρώξετε την εργατική τάξη παραπέρα στην εξαθλίωση. Είναι σίγουρο ότι συνολικά οι ανατροπές στις συλλογικές συμβάσεις στον ιδιωτικό τομέα θα επιφέρουν νέο συντριπτικό πλήγμα στα εισοδήματα των εργατικών, των λαϊκών οικογενειών. Και από την άλλη έχουμε κέρδη για το κεφάλαιο, μέσα απ' αυτήν την εργασιακή ζούγκλα που διαμορφώνεται. Και όλα αυτά, όπως λέτε, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.

Στόχος σας είναι να καταποντίσετε τους μισθούς στα 300 και 350 ευρώ, για να βγει αλώβητο το κεφάλαιο από την καπιταλιστική οικονομική κρίση, να πληρώσουν τα πλατιά λαϊκά στρώματα τις συνέπειες αυτού του βάρβαρου, του βαθειά εκμεταλλευτικού συστήματος.

Η επίθεση της Κυβέρνησης δεν έχει τελειωμό και σε βάρος των εκατοντάδων χιλιάδων συνταξιούχων με το πολυνομοσχέδιο. Οι συντάξεις δέχονται νέο πλήγμα και καθηλώνονται μέχρι το 2016 στα σημερινά επίπεδα φτώχειας, εδώ που βρίσκονται ήδη από το 2009. Ο Γολγοθάς των συνταξιούχων, όμως, δεν έχει σταματημό. Με το πολυνομοσχέδιο πετσοκόβετε τις επικουρικές συντάξεις, τα εφάπαξ. Η σημερινή επίθεση σε βάρος των συνταξιούχων αποτελεί συνέχεια της επιδρομής, που έχει γίνει σε βάρος των απόμαχων της δουλειάς, όταν κόψατε την δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη και τους δώσατε ψίχουλα.

Με το πολυνομοσχέδιο και μέσα από τη λεγόμενη «εργασιακή εφεδρεία» θα έχουμε στην ουσία τσουνάμι απολύσεων και φέτος και τα επόμενα χρόνια. Όσοι μπουν στο καθεστώς της εφεδρείας και ιδιαίτερα αυτοί που θα θεωρηθούν σαν πλεονάζον προσωπικό, θα παίρνουν το 60% του βασικού μισθού. Στην ουσία, είναι οριστική απόλυση, αφού θα έχουν μόνο τη δυνατότητα 10% της επαναπρόσληψης στο δημόσιο και εφόσον προκηρυχθούν θέσεις. Το 60% των αποδοχών είναι επίδομα ανεργίας. Στην ουσία, όπως ανέφερα, είναι οριστική απόλυση γι' αυτούς και ας το βαπτίστε αυτό εσείς όπως θέλετε.

Μέσα από το νέο μισθολόγιο θα έχουμε νέα δραματική μείωση των αποδοχών, που μπορεί ακόμη και να ξεπεράσει το 50% για πολλούς εργαζόμενους. Έχουμε κατάργηση σχεδόν του συνόλου των επιδομάτων, που σε πολλές περιπτώσεις τα επιδόματα αποτελούσαν μεγάλο μέρος του βασικού μισθού. Ήταν για χρόνια η επιδοματική πολιτική και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, για να κρατούν σε ομηρία εργαζόμενους και το κυριότερο απ' όλα, για να μην γίνονται αυξήσεις στο βασικό μισθό, που διεκδικούσε το ταξικό εργατικό κίνημα.

Η βαρβαρότητα της πολιτικής σας δεν έχει σταματημό. Κάνετε φορολογική αφαίμαξη των εργατικών, των λαϊκών οικογενειών με φόρους και χαράτσια, έχουμε άγρια φοροληστεία της λαϊκής κατοικίας, του λαϊκού εισοδήματος. Σφαγιάζετε τα πενιχρά επιδόματα πρόνοιας, αναπηρίας, πολυτέκνων, σκορπώντας παραπέρα την εξαθλίωση στις πιο αδύναμες και ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Αυτή είναι η βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Μπροστά σε αυτήν την ανελέητη επίθεση της Κυβέρνησης, των κομμάτων του κεφαλαίου, της τρόικας και των υποψηφίων του συνδικαλιστικού κινήματος, που υπηρέτησαν και υπηρετούν αυτήν την αντιλαϊκή λαίλαπα, οι εργαζόμενοι πρέπει να βγάλουν συμπεράσματα, να δουν τον ταξικό χαρακτήρα αυτής της επίθεσης, να συγκροτήσουν το δικό τους μέτωπο απέναντι στο μέτωπο της Κυβέρνησης, της τρόικας, της πλουτοκρατίας και όσων τους υπηρετούν, να ανακόψουν, να ματαιώσουν τις αντιδραστικές εξελίξεις και να βάλουν φρένο στην κατεδάφιση των κατακτήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παράλληλα, να δρομολογήσουν προϋποθέσεις αποδέσμευσης από τη λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απαιτήσουν να πληρώσει η πλουτοκρατία και όχι η εργατική λαϊκή οικογένεια τη λαϊκή κρίση.

Η Ελλάδα, που θέλει να σώσει ο κ. Παπανδρέου και ο κ. Βενιζέλος, δεν είναι η Ελλάδα των ανθρώπων του μόχθου, του μεροκάματου, αλλά είναι η Ελλάδα των εφοπλιστών, των βιομηχάνων, της βαρβαρότητας του καπιταλιστικού συστήματος. Γι' αυτό κα-

θήκον που δεν χωρά καμμία αναβολή για την εργατική τάξη, για τα φτωχά λαϊκά στρώματα, είναι η οργάνωση και η πάλη για την παρεμπόδιση των σαρωτικών αντιλαϊκών μέτρων, για την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής και της εξουσίας που τα εκφράζει και τα υπηρετεί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Μωραΐτη, Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Καλούμε στο Βήμα τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Γεώργιο Κουτρουμάνη.

Κύριε Υπουργέ, πόσο χρόνο χρειάζεστε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Δεκαπέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι όλοι έχουμε αυτές τις δύσκολες στιγμές αγωνία για την πορεία της χώρας, για την αντιμετώπιση μιας πολύ δύσκολης κατάστασης. Και όλοι έχουμε την ευαισθησία για τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η κοινωνία, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι μικροί και οι μεσαίοι επαγγελματίες.

Βεβαίως, ορισμένοι περνούν απ' αυτό το Βήμα και μιλούν με μία άνεση θεωρώντας βέβαιη την υπερψήφιση του νομοσχεδίου, θεωρώντας ότι θα βρεθούν και πάλι οι εκατόν πενήντα τέσσερις -όπως θα βρεθούν- για να ψηφίσουν το νομοσχέδιο, άρα εμείς μπορούμε να ασκούμε κριτική εκ του ασφαλούς, μπορούμε να ασκούμε κριτική, η οποία υπερβαίνει και τα όρια και τις πρακτικές εντός του Κοινοβουλίου, γιατί θα υπάρξουν αυτοί οι εκατόν πενήντα τέσσερις οι οποίοι στη συνέχεια θα βγουν έξω και θα προπηλακίζονται, γιατί κάποιοι από εδώ μέσα τους θεωρούν ως υπαίτιους γι' αυτήν την κατάσταση που έχει έρθει η χώρα.

Αυτή είναι η ωριμότητα του πολιτικού συστήματος μπροστά στα προβλήματα που έχει η χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Πιστεύουν ορισμένοι ότι η απασφαλισμένη «βόμβα» που σήμερα έχει στα χέρια της αυτή η Κυβέρνηση, αν εκραγεί, θα πλήξει τον Παπανδρέου, την Κυβέρνησή του, το ΠΑΣΟΚ και δεν θα πλήξει τη χώρα;

Συζητάμε ένα πολυνομοσχέδιο που περιλαμβάνει ρυθμίσεις που αφορούν στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, τους μισθωτούς του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους συνταξιούχους. Από τη φύση και το περιεχόμενό του έχει ιδιαίτερη σημασία, αφού διαμορφώνει νέους όρους για το βιοτικό επίπεδο και τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης και του κράτους.

Είναι, λοιπόν, απόλυτα κατανοητό να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, όταν συζητούνται θέματα τα οποία θα μπορούσαν από μόνα τους να αποτελούν κεφάλαια-νόμους, όπως είναι το βαθμολόγιο, το μισθολόγιο, που θα απασχολούσαν σε άλλες στιγμές τη Βουλή για πολλές μέρες.

Θεωρώ, όμως, ότι μέσα στο περιβάλλον το οποίο έχει διαμορφωθεί και το οποίο θα κάνουμε πολύ μεγάλο λάθος να μην το συνυπολογίζουμε στις προσεγγίσεις μας, πρέπει αν μη τι άλλο, αν δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε όλα ή σε πολλά, να συμφωνήσουμε στις βασικές παραδοχές που συνθέτουν τη σημερινή πραγματικότητα.

Πρώτη, λοιπόν, βασική παραδοχή είναι ότι βιώνουμε μία πρωτόγνωρη κατάσταση όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά στην Ευρώπη και παγκοσμίως. Η κρίση μπορεί να έχει διαφορετικά χαρακτηριστικά από χώρα σε χώρα, μπορεί να είναι εντονότερη στην Ελλάδα, αλλά είναι μία κρίση που ακουμπάει με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο όλους τους λαούς. Επομένως και εκ του λόγου αυτού γίνεται ακόμα δυσκολότερη η προσπάθεια για βοήθεια στη χώρα μας.

Δεύτερη βασική παραδοχή, που αποτελεί σημαντικό στοιχείο της σημερινής πραγματικότητας, είναι ότι η Ελλάδα χρειάζεται δανεικά όχι μόνο για να πληρώσει το χρέος, αλλά και για να καλύψει τα ελλείμματά της, για να καλύψει τρέχουσες υποχρεώσεις της. Ο δανεισμός αυτός εξασφαλίζεται με τη συμμετοχή των άλλων ευρωπαϊκών χωρών και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Άρα, είμαστε υποχρεωμένοι ως χώρα να διαπραγματευόμαστε τους όρους του δανεισμού και να αναλαμβάνουμε και συγκεκριμένες υποχρεώσεις.

Τρίτη βασική παραδοχή είναι ότι η οικονομική κρίση, τουλάχιστον για την Ελλάδα, δεν είναι μόνο οικονομική. Αν ήταν μόνο οικονομική η κρίση, τότε τα προβλήματα θα ήταν λιγότερα.

Για το λόγο αυτό βιώνουμε αυτήν την κρίση με μεγαλύτερη ένταση και έχουμε βρεθεί στο επίκεντρο της διεθνούς κρίσης. Η προώθηση και υλοποίηση των διαρθρωτικών αλλαγών στη χώρα προσέκρουε και προσκρούει πάντοτε στη βαθύτερη κρίση, που εδώ και χρόνια μας ακολουθεί και μας χαρακτηρίζει στη λειτουργία του ευρύτερου πολιτικού συστήματος, στη λειτουργία των θεσμών, στο αξιακό μοντέλο που έχει διαμορφωθεί τις τελευταίες δεκαετίες.

Τέταρτη βασική παραδοχή είναι ότι το παραγωγικό μοντέλο, έτσι όπως το ζήσαμε από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα, έχει καταρρεύσει μαζί με το εργασιακό μοντέλο. Άρα, χρειάζεται να το χτίσουμε αυτό το νέο παραγωγικό μοντέλο.

Να παραθέσω και μία πέμπτη παραδοχή που έχει να κάνει καθαρά με αριθμούς, αλλά και με ανθρώπους:

Άκουσα προηγουμένως να λέγεται, γιατί δεν κάνουμε στάση πληρωμών και να έρθουμε να τακτοποιήσουμε τα του οίκου μας. Προφανώς εννοούσε ο κ. Λαφαζάνης να κάνουμε στάση πληρωμών σε σχέση με τα χρέη μας -αν κατάλαβα καλά- και όχι σε σχέση με την πληρωμή των συντάξεων.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι σε αυτήν τη χώρα καταβάλλονται δύο εκατομμύρια επτακόσιες εξήντα δύο χιλιάδες συντάξεις κάθε μήνα σε συνταξιούχους και δαπανούνται 32 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο από τα οποία τα 17 δισεκατομμύρια ευρώ προέρχονται από εισφορές. Τα υπόλοιπα πρέπει να τα συμπληρώσει το δημόσιο. Δηλαδή, το δημόσιο πρέπει να δίνει περίπου 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ κάθε μήνα, προκειμένου να μην υπάρξει η παραμικρή καθυστέρηση -και μέχρι τώρα δεν έχει υπάρξει- στην καταβολή των συντάξεων.

Ξεκινάμε, λοιπόν, από αυτήν τη βάση και έχουμε μπροστά μας μια πολύ μεγάλη προσπάθεια να κάνουμε, για να μπορέσουμε να αλλάξουμε πορεία στη χώρα και κυρίως να αποτρέψουμε τα χειρότερα, να αποτρέψουμε την επάνοδο της χώρας μας και του βιοτικού επιπέδου του λαού μας, του Έλληνα πολίτη στη δεκαετία του 50' ή του 60'. Πρέπει να κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια να προωθήσουμε μέσα σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα αλλαγές που δεν έγιναν για τριάντα ή σαράντα χρόνια. Ναι, μέσα σε δύο, τρία χρόνια πρέπει να κάνουμε τις αλλαγές εκείνες που δεν έγιναν στο ασφαλιστικό, που δεν έγιναν στο χώρο της υγείας, που δεν έγιναν στο χώρο της παιδείας, που δεν έγιναν στο χώρο της δημόσιας διοίκησης και πρέπει να γίνουν τώρα. Αυτή είναι η δυσκολία.

Είναι προφανές ότι αυτή η προσπάθεια θα μπορούσε να είναι πιο αποτελεσματική, να έχουμε συντομότερα αποτελέσματα, αν υπήρχε μια στοιχειώδης συνεννόηση, κατανόηση για την ανάγκη να προωθηθούν αυτές οι αλλαγές.

Όπως δεν είναι μια συνηθισμένη περίοδος για την Κυβέρνηση να μειώνει συντάξεις, μισθούς, έτσι τουλάχιστον θα έπρεπε να λειτουργήσει και στην Αντιπολίτευση. Διότι, ούτε για την Αντιπολίτευση θα έπρεπε να θεωρείται ότι είναι μία συνηθισμένη περίοδος, μία κανονική περίοδος. Δυστυχώς, για την Αντιπολίτευση φαίνεται να λειτουργεί σαν να μην έχει αλλάξει τίποτα για τη χώρα. Ειδικά η Αξιωματική Αντιπολίτευση φαίνεται ακόμη περισσότερο να μην εννοεί ή να μην αναγνωρίζει στοιχειωδώς ότι έχει σημαντική ευθύνη για την κατάσταση που υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα.

Είμαστε, λοιπόν, υποχρεωμένοι –και αυτό είναι το πατριωτικό μας καθήκον- να σηκώσουμε και σηκώνουμε μόνοι αυτό το βάρος. Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να λιποψυχήσει, να δραπετεύσει από αυτήν τη μάχη. Έχουμε την υποχρέωση να κρατήσουμε όρθια τη χώρα με όποιο πολιτικό και προσωπικό κόστος συνολικά, προσωπικά για τον καθένα. Έχουμε την υποχρέωση να μην αφήσουμε χωρίς μισθό, χωρίς σύνταξη, χωρίς επίδομα ανεργίας, χωρίς περίθαλψη τον πολίτη, τον άνεργο, τον συνταξιούχο, το μισθωτό.

Ακούσαμε ότι δεν γίνεται διαπραγμάτευση. Συμβαίνει να είμαι σε ένα Υπουργείο που κάθε δύο μήνες έχει διαπραγμάτευση. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι θα ήταν πολύ διαφορετικά τα πράγματα και τα αποτελέσματα σε πολλούς τομείς, αν δεν υπήρχε αυτή η σκληρή διαπραγμάτευση και αυτή η τεκμηριωμένη επιχειρηματολογία από την πλευρά μας.

Θα ήταν πολύ διαφορετικό το ασφαλιστικό που ψηφίσαμε πριν από ένα χρόνο, εάν δεν γινόταν αυτή η σκληρή διαπραγμάτευση. Θα ήταν πολύ χαμηλότερο το επίπεδο των συντάξεων, εάν δεν γινόταν αυτή η σκληρή διαπραγμάτευση. Θα ήταν πολύ σκληρότερο το άρθρο 37, εάν δεν γινόταν αυτή η σκληρή διαπραγμάτευση. Όλα αυτά μπορώ να τα αποδείξω, όταν θα έρθει ο καιρός και με συγκεκριμένα έγγραφα, αλλά δεν είναι της ώρας, διότι βρισκόμαστε ακόμη σε διαπραγμάτευση και τίποτα δεν έχει τελειώσει ούτε τα κρίσιμα ζητήματα. Αλλά η διαπραγμάτευση γίνεται και κεντρικά και σε κάθε Υπουργείο ξεχωριστά.

Ακούσαμε από τις τοποθετήσεις στην Ολομέλεια, αλλά και στην επιτροπή να ασκείται κριτική για τη μείωση των συντάξεων, για τα επικουρικά, για το εφάπαξ βοήθημα που μειώνεται. Πράγματι μειώνονται οι συντάξεις για όσους έχουν πάνω από χίλια διακόσια ευρώ κύρια σύνταξη, για όσους είναι κάτω των πενήντα πέντε ετών και έχουν πάνω από χίλια ευρώ σύνταξη. Κάναμε αυτήν την επιλογή προκειμένου να μην έχουμε μειώσεις σε συντάξεις χαμηλοσυνταξιούχων.

Είναι ευχάριστο να μειώνεις τη σύνταξη κάποιου, ο οποίος έχει κάνει τον προγραμματισμό της ζωής του με τα χίλια τριακόσια ευρώ, χίλια πεντακόσια ευρώ; Όχι. Αλλά πρέπει να γίνει κατανοητό ότι δεν βιώνουμε μία συνηθισμένη κατάσταση σε αυτήν τη χώρα. Πρέπει να υπάρξουν περικοπές δαπανών, έτσι ώστε να μπορέσουν τα ασφαλιστικά ταμεία να συνεχίσουν χωρίς κανένα πρόβλημα την καταβολή των συντάξεων. Μικρότερες συντάξεις; Ναι, αλλά χωρίς κανένας να χάσει το βασικό του δικαίωμα, που είναι η σύνταξη.

Ακούω από αυτό το Βήμα ή και στην επιτροπή να αναφερόμαστε πολλοί σε ορισμένες κατηγορίες συνταξιούχων που είναι κάτω των πενήντα πέντε ετών και γίνεται περικοπή στο ποσό της σύνταξης που υπερβαίνει τα χίλια ευρώ. Όταν περνούμε αυτήν τη διάταξη και γίνεται συζήτηση σε άλλες χώρες από τις οποίες ζητάμε να μας δανείσουν, μας ρωτούν: « Έχετε συνταξιούχους κάτω των πενήντα πέντε ετών στη χώρα σας και μάλιστα με χίλια πεντακόσια και με δύο χιλιάδες ευρώ;». Ακούω να λένε μερικοί συνάδελφοι, «τι θα κάνουμε με όσους έχουν αποστρατευτεί;». Είναι σεβαστό. Οι άνθρωποι είχαν ένα συγκεκριμένο καθεστώς και με αυτό συνταξιοδοτήθηκαν. Γι' αυτούς το θέμα ρυθμίζεται, δεν θα έχουν μείωση.

Αλλά, εκείνος που δούλευε στα βαρέα και ανθυγιεινά από τα δεκαέξι του και στα πενήντα τρία ή στα πενήντα πέντε του πήρε τη σύνταξη των χιλίων διακοσίων ευρώ, δεν έχει και αυτός το ίδιο δικαίωμα; Δεν άκουσα να μιλήσει κανένας γι' αυτήν την κατηγορία από όσους έχουν αναφερθεί σε συγκεκριμένες κατηγορίες κάτω των πενήντα πέντε ετών. Αυτοί φαίνεται ότι δεν έχουν τη δυνατότητα πίεσης. Για αυτό έχουν μείνει μόνοι τους, για αυτό οι άνθρωποι δουλεύουν στις στοές και συνταξιοδοτούνται με σοβαρά προβλήματα υγείας. Δεν ασχολούμαστε, όμως, το ίδιο όπως ασχολούμαστε με συγκεκριμένες ομάδες οι οποίες έχουν λόγο, έχουν δυνατότητα παρέμβασης. Είναι εκείνες οι ομάδες οι οποίες εξασφάλισαν προνομιακή μεταχείριση τόσα χρόνια.

Μειώνονται οι επικουρικές συντάξεις. Πρέπει, όμως, αυτός που έχει αντίρρηση να μας πει από πού θα βρεθούν τα χρήματα για να καλύψουμε τα ελλείμματα των επικουρικών ταμείων, που δεν είναι σημερινά. Τα ελλείμματα των επικουρικών συντάξεων έχουν ξεκινήσει από το 2000. Έχουμε σημαντικά ελλείμματα. Θα κλείσουμε το χρόνο με 800 εκατομμύρια. Ποιος θα πληρώσει αυτά τα χρήματα;

Σε τελευταία ανάλυση θα πω και κάτι άλλο. Γιατί ο νέος ασφαλισμένος θα πρέπει να πάρει τη μισή σύνταξη -και να μην την πάρει εάν εμείς δεν κάνουμε αυτά που πρέπει να κάνουμε- και ο παλαιός συνταξιούχος να πάρει τη διπλάσια σύνταξη, δηλαδή αντί για ποσοστό αναπλήρωσης 20% να πάρει 40, 60, 70 και να μείνει το ταμείο το 2015, όπως έμειναν μερικά ταμεία, χωρίς τη δυνατότητα να μπορούν να συνεχίσουν την καταβολή της σύνταξης;

Άκουσα για το εφάπαξ βοήθημα. Ναι, πληρώνει ο εργαζόμενος και πρέπει να πάρει εφάπαξ βοήθημα, γιατί είναι δικά του χρήματα. Αλλά, υπάρχει και μία ασφαλιστική λογική που λέει ότι «όταν πληρώνω τόσα, παίρνω τόσα και κάτι παραπάνω». Αυτήν την έννοια έχει η ασφάλιση και η ανταποδοτική σχέση.

Δεν υπάρχει σε καμμία χώρα του κόσμου ταμείο που να δίνεις 20.000 ευρώ και να παίρνεις 120. Δεν υπάρχει ταμείο επικουρικό με 6% εισφορά εργοδότη και εργαζόμενου που να έχει ποσοστό αναπλήρωσης 50%, 60% ή επικουρικές συντάξεις 1.200 ή 1.300 ευρώ. Δεν θα πρέπει να διορθώσουμε τα πράγματα, ανεξάρτητα από το αν έχει ή δεν έχει τρόικα, ανεξάρτητα από αν βρισκόμαστε ή δεν βρισκόμαστε σ' αυτήν την κατάσταση;

Αν αυτά τα πράγματα είχαν γίνει πριν από λίγα χρόνια -πριν από δέκα χρόνια, πριν από πέντε χρόνια- θα ήμασταν σήμερα υποχρεωμένοι να κάνουμε τέτοιες βίαιες προσαρμογές ή θα μπορούσαμε να διαχειριστούμε τα πράγματα με ευκολότερο τρόπο;

Άκουσα ότι καταστρέψαμε τη χώρα στα δύο χρόνια κι επειδή εργάστηκα σε έναν τομέα και τώρα τον υπηρετώ από τη θέση του Υπουργού, ποιος θα απολογηθεί, ποιος θα λογοδοτήσει για την τεράστια αύξηση της δαπάνης στο φάρμακο, για την τεράστια αύξηση των δαπανών υγείας, που κόστισαν τα τελευταία χρόνια 10 δισεκατομμύρια ευρώ στα ασφαλιστικά ταμεία; Ποιος θα λογοδοτήσει, γιατί η χώρα αυτή πλήρωνε διπλάσια δαπάνη από αυτό που πλήρωνε κάθε ευρωπαϊκή χώρα για τα φάρμακα, χωρίς οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι να έχουν καλύτερη περίθαλψη;

Τελικά -για να κλείσω με αυτό το κεφάλαιο- σε ποια χώρα συμβαίνει να έχεις ασφαλιστικό εργασιακό βίο δεκαπέντε, είκοσι, εικοσιπέντε χρόνια και συνταξιοδοτικό βίο τριάντα, σαράντα, πενήντα χρόνια; Ποιο ασφαλιστικό σύστημα το αντέχει αυτό; Γι' αυτό αλλάξαμε το σύστημα. Δεχθήκαμε κριτική ότι κάνουμε ανατροπές, αλλά τώρα δικαιωνόμαστε γιατί αν δεν κάναμε αυτές τις αλλαγές, σήμερα το ασφαλιστικό σύστημα θα είχε χρεοκοπήσει.

Έρχομαι με δύο λόγια και στα θέματα που αφορούν τα εργασιακά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2009 ήταν ένας χρόνος που είχαμε έλλειμμα 15,6%, που θεωρούσαμε ότι δεν είχαμε μπει ακόμη για τα καλά στην κρίση. Ωστόσο, εκείνο το χρόνο είχαμε αύξηση της ανεργίας. Εκείνο το χρόνο, το 2009, χάθηκαν ογδόντα δύο χιλιάδες θέσεις εργασίας σε σχέση με το 2008. Το 2010, επίσης, είχαμε μείωση των θέσεων εργασίας κατά ενενήντα τέσσερις χιλιάδες.

Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να πούμε και να δούμε τα πράγματα όπως συνέβαιναν και συμβαίνουν σ' αυτήν τη χώρα πέρα και έξω από το τι θα επιφέρει η ψήφιση του σημερινού πολυνομοσχεδίου. Κανένας νόμος δεν επέτρεψε μέχρι σήμερα στις επιχειρήσεις να μην καταβάλουν τα δεδουλευμένα, αλλά μία στις τρεις επιχειρήσεις καθυστερούν την καταβολή των δεδουλευμένων, την καταβολή των αποδοχών. Κανένας νόμος δεν επιτρέπει την μη καταβολή εισφορών. Επιβάλλει την καταβολή εισφορών. Ωστόσο, οχτακόσιες πενήντα χιλιάδες ασφαλισμένοι –φυσικά πρόσωπα κυρίως- δεν πληρώνουν τις ασφαλιστικές εισφορές κι αυτό δεν είναι σημερινό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ναι, θα ολοκληρώσω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Εμείς οι Βουλευτές πρέπει να φύγουμε. Από το πρωί είμαστε εδώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Με συγχωρείτε. Δέκα οκτώ λεπτά έχω στη διάθεσή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχει δικαίωμα δεκαοκτώ λεπτά ο κύριος Υπουργός. Έκανε προσπάθεια να μιλήσει λιγότερο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Δεκαοκτώ λεπτά έχω μιλήσει. Σε ένα λεπτό τελειώνω.

Κανένας νόμος δεν επιτρέπει την ανασφάλιστη εργασία και, όμως, είκοσι δύο, δηλαδή ένας στους τέσσερις εργαζόμενους

δουλεύει ανασφάλιστος. Κανένας νόμος δεν επιτρέπει να καταβάλονται αποδοχές κάτω από την εθνική γενική συλλογική σύμβαση ή την κλαδική και, όμως, καταστρατηγούνται οι νόμοι αυτοί.

Δεν θα έρθουμε να νομοθετήσουμε την παρανομία σε καμμία περίπτωση. Ωστόσο, αυτό που κάνουμε σήμερα είναι να διατηρούμε και, βέβαια, θα διατηρήσουμε σε κάθε περίπτωση την εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας, που αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία δομείται το σύστημα αποδοχών στον ιδιωτικό τομέα. Δεν καταργούνται οι κλαδικές συμβάσεις, αλλά αναστέλλεται η επέκταση. Το είπε και ο Αντιπρόεδρος το πρωί. Δεν καταργείται η επαγγελματική σύμβαση, η οποία μπορεί να γίνεται, αλλά η επέκταση αναστέλλεται. Και διευκολύνεται –ναι- η επιχειρησιακή σύμβαση, γιατί αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι πολύ χειρότερο από αυτό που θεσμοθετείται.

Στην πραγματικότητα αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι να υπογράφονται ατομικές συμβάσεις, η επιχείρηση να καλεί ένανέναν τους εργαζόμενους και να κάνει ατομική σύμβαση μαζί του, ενώ με αυτό το θεσμικό πλαίσιο θα υπάρχει διαβούλευση, θα υπάρχει όργανο, με το οποίο θα μπορεί η επιχείρηση να υπογράψει επιχειρησιακή σύμβαση.

Δεν είναι, λοιπόν, καλύτερο το να υπάρχει εκπροσώπηση των εργαζόμενων και, μάλιστα, μέσα από αυξημένη πλειοψηφία των τριών πέμπτων, ώστε να συζητήσει με την επιχείρηση και εκεί που υπάρχει πρόβλημα στην επιχείρηση και πρέπει να υπάρξει απόκλιση από την κλαδική, να υπάρξει, προκειμένου να διατηρηθούν θέσεις εργασίας; Οι εργαζόμενοι έχουν αυτήν τη δυνατότητα να διαβουλευθούν και να καταλήξουν.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας δύο πράγματα: Στη χώρα αυτή χρειάζεται, πρώτον, να διαμορφωθεί κατ' αρχάς ένα πλαίσιο ασφάλειας μέσα από το μηχανισμό στήριξης, έτσι ώστε να διαμορφωθούν οι απαραίτητες συνθήκες για την αλλαγή πορείας που χρειαζόμαστε.

Δεύτερον, θεωρώ επιβεβλημένο να γίνει η συζήτηση, να κατατεθούν προτάσεις και μεταξύ των πολιτικών κομμάτων και μεταξύ των κυβερνητικών φορέων για σημαντικά ζητήματα που έχουμε μπροστά μας, για το νέο παραγωγικό μοντέλο, για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, για την κάλυψη των ευπαθών ομάδων, για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου. Η συζήτηση αυτή, όμως, πρέπει να γίνει με ειλικρίνεια, με κατανόηση και με ευαισθησία, αλλά και με ευθύνη για το σήμερα και το αύριο της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεώργιο Κουτρουμάνη.

Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής Χίου της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Ρόβλια, μας ρωτήσατε αν διαφωνούμε με την εξυγίανση που επιχειρείτε στο δημόσιο τομέα. Θα σας παραθέσω ορισμένες προϋποθέσεις για να μου πείτε εσείς, εάν έχουν τηρηθεί μία προς μία, στις όποιες απόπειρες εξυγιάνσεις έχετε κάνει από το 2009 μέχρι σήμερα.

Πρώτα απ' όλα, η διάγνωση των διαρθρωτικών, των συστημικών, θα έλεγα προβλημάτων της δημόσιας διοίκησης και η ιεράρχησή τους.

Δεύτερον, η επιλογή τομέων προτεραιότητας που μπορούν να επιφέρουν πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα. Τα κάνατε; Όχι. Ούτε το ένα, ούτε το άλλο.

Τρίτον, ο καθορισμός των διαδικασιών με τις οποίες λαμβάνονται οι αποφάσεις μέσα στο δημόσιο τομέα. Τι κάνει η υπηρεσία και τι «ανεβαίνει» στον Υπουργό.

Τέταρτον, η επιλογή συστημάτων διοίκησης, παρακολούθησης και ελέγχου για να μπορούν οι αποφάσεις αυτές να εφαρμοστούν αποτελεσματικά.

Πέμπτον, η περιγραφή καθηκόντων και η κατανομή αρμοδιοτήτων.

Έκτον, κίνητρα για συμμετοχή, και για κινητοποίηση των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά, κύριε Υπουργέ, και ποινολόγιο. Κι εδώ σας κάνω και μία πρόταση. Να συμμετέχουν στα υπηρεσιακά συμβούλια και κληρωτοί πολίτες. Να παρακολουθούν τη δημόσια διοίκηση.

Έβδομο και τελευταίο, αξιολόγηση, αποχώρηση των ακατάλληλων, παραμονή των κατάλληλων με δύο, όμως, προϋποθέσεις: κατάρτιση και ενθάρρυνση της κινητικότητας.

Πείτε μου, λοιπόν, δύο χρόνια τώρα σε ποιους από τους τομείς αυτούς έχετε παρέμβει και ποιες από τις προϋποθέσεις αυτές έχετε έστω ακουμπήσει, κάνοντας ένα βήμα παρακάτω. Σας ρωτώ κι εγώ, όπως μας ρωτήσατε εγκαλώντας μας, εσείς. Κι επειδή η απάντηση είναι «κανένας» τομέας, καμμία προϋπόθεση, λέω -μετά λόγου γνώσεως, ότι αυτό το μισθολόγιο-βαθμολόγιο που συζητάμε, είναι το προπέτασμα καπνού για να περάσετε τις περικοπές που σας χρειάζονται και μάλιστα, υπό το δόγμα «μαζί τα φάγαμε, φέρε πίσω τα μισά και μη μιλάς».

Αυτή είναι η αλήθεια, κύριε Υπουργέ. Προχωρώ με μερικά παραδείγματα.

Πρώτο παράδειγμα: Είναι σωστό ο υπάλληλος που υπηρετεί σήμερα και έχει εργαστεί στον ιδιωτικό τομέα παραδείγματος χάριν σε μεγάλες πολυεθνικές επιχειρήσεις, να μην μπορεί να αναγνωρίσει την προϋπηρεσία του αυτή, ενώ ο νεοπροσλαμβανόμενος να λαμβάνει αναγνώριση;

Δεύτερο παράδειγμα: Είναι σωστό ο υπάλληλος που υπηρετεί σήμερα και διαθέτει τον ίδιο μεταπτυχιακό τίτλο με τον νεοπροσλαμβανόμενο, να μην έχει την ίδια βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη με αυτόν;

Τρίτο παράδειγμα: Είναι σωστό να υποβαθμίζονται βαθμολογικά και μισθολογικά υπάλληλοι που υπηρετούν δέκα και δεκαπέντε χρόνια με μεταπτυχιακούς τίτλους, με διδακτορικά και να ευνοούνται άλλοι και κυρίως εκείνοι που διορίστηκαν πριν από το 1989;

Τέταρτο και τελευταίο παράδειγμα: Είναι σωστό να εντάσσετε εδώ, φορείς, δομές, οι οποίες δεν επιβαρύνουν τον εθνικό προϋπολογισμό, πολύ δε περισσότερο, φέρνουν και χρήματα στην Ελλάδα;

Για τις περικοπές τη φοροεπιδρομή στο εισόδημα του φτωχού συνταξιούχου των 400 ευρώ, δεν έχω να πω πολλά. Δεν ξέρω τι να πω στο συνταξιούχο που πλήρωνε κανονικά τις εισφορές του, ή στον ναυτικό που έφερνε συνάλλαγμα όλα αυτά τα χρόνια στην Ελλάδα; Τι ακριβώς τους λέτε εσείς; Τι μπορούμε να πούμε σε αυτούς τους ανθρώπους; Αυτοί χρέωσαν, κύριε Υπουργέ, την Ελλάδα, ή αυτοί θα την ξεχρεώσουν με τις περικοπές που τους κάνετε.

Να πω μήπως για το αφορολόγητο στους νέους επιχειρηματίες, που παίρνετε πίσω; Έλεγε προχθές ο Πρωθυπουργός ότι κατανοεί τους νέους που θέλουν να φύγουν από την Ελλάδα, έστω προσωρινά. Εγώ λέω ότι τώρα τους ενθαρρύνει να το κάνουν με τέτοιου είδους ρυθμίσεις.

Θέλω να σταθώ στο θέμα των ΔΕΚΟ που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο και στις οποίες το δημόσιο συμμετέχει σε ποσοστά από 35% έως 65%. Έκανα έναν υπολογισμό. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά. Περικοπές έχουν γίνει και με άλλα δύο νομοθετήματα. Θα καταθέσω στα Πρακτικά, τον πίνακα με τους υπολογισμούς.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μελετώντας τις εισηγμένες ΔΕΚΟ, διαπιστώνω ότι με τις νέες ρυθμίσεις, οι μισθοί σε αυτές τις κερδοφόρες παρακαλώ εταιρείες, μειώνονται από 19% έως 41%. Δεν χρειάζεται να πω ποιες είναι. Μπορείτε να πάρετε αντίγραφο του πίνακα και να τις δείτε.

Προσοχή, όμως, κύριοι συνάδελφοι! Το αποτέλεσμα των περικοπών αυτών είναι η αύξηση της κερδοφορίας των εταιρειών, που όπως την έχω υπολογίσει από το 2009 μέχρι σήμερα, αγγίζει το μισό δισεκατομμύριο ευρώ. Μπορείτε να δεσμευτείτε εσείς, η Κυβέρνησή σας, ότι αυτό το ποσό ή έστω ένα μέρος του, θα το επιστρέψετε στον πολίτη υπό τη μορφή παγώματος των τιμολογίων; Δεν είναι δίκαιο αυτό; Δεν πρέπει να γίνει το λέω γιατί κάτι ακούω ότι πάτε για νέα αύξηση των τιμολογίων της ΔΕΗ κατά 20%. Αν δεχτείτε την πρότασή μου, θα έχετε επιλύσει τρία πολύ σημαντικά ζητήματα όχι μόνο της Κυβέρνησής σας:

Πρώτον, θα ανακουφίσετε τον κόσμο που υποφέρει. Δεύτερον, θα βουλώσετε τα στόματα των συνδικαλιστών που λειτουργούν ως νέοι Δον-Κιχώτες. Και τρίτον, θα διαψεύσετε εκείνους που λένε ότι προετοιμάζετε τις ΔΕΚΟ για να τις παραλάβουν οι ιδιώτες, όπως προβλέπεται και στο μεσοπρόθεσμο.

Σας έδωσα τρία κίνητρα για να αποφασίσετε πάγωμα τιμολογίων. Θέλετε και μία πρόταση ακόμα; Όσο οι ΔΕΚΟ παραμένουν υπό κρατικό έλεγχο, οι διοικήσεις τους να αναλάβουν πρωτοβουλίες επενδύσεων που να δημιουργούν, αυτή τη δύσκολη στιγμή, νέες θέσεις εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Υπουργέ –και αυτό δεν αφορά εσάς, κύριε Ρόβλια αλλά τον προλαλήσαντα κ. Κουτρουμάνη- θα αναφερθώ τώρα σε ένα σημαντικό, κατά τη γνώμη μου, μήνυμα που έστειλε προχθές η τρόικα. Διάβασα ότι σας είπαν να προσαρμόσετε τις αμοιβές του ιδιωτικού τομέα στην κατώτατη αμοιβή που ισχύει σε χώρες που έχουν το ίδιο βιοτικό επίπεδο με την Ελλάδα. Υπονοούσαν την Πορτογαλία. Και ερωτώ. Από πού και ως πού στην Ευρώπη συγκλίνουμε προς τον κατώτατο δείκτη και όχι προς το μέσο όρο; Θα μπορούσατε επίσης να τους είχατε αντιπροτείνει να κάνουμε το ίδιο και για το φορολογικό καθεστώς, όπως ακριβώς ισχύει στην Ιρλανδία.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Το μεσοπρόθεσμο –θυμίζω, κύριοι συνάδελφοι- ψηφίστηκε ως προϋπόθεση για τη λύση της 21ης Ιουλίου, που αποδείχτηκε προσωρινή λύση, αφού όπως είπε ο Πρωθυπουργός σε πρόσφατη συνέντευξή του αναμένεται νέα, πιο μόνιμη λύση. Αυτό το πολυνομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι η νέα προϋπόθεση στο δρόμο για τη νέα λύση.

Εν τω μεταξύ, η Ελλάδα υποβαθμίζεται πολιτικά, οικονομικά, θεσμικά, ιστορικά, με την πολυλογία, την κακοφωνία, τις αναβολές και τις αντιφάσεις σας –για να μην επαναλάβω το πλήγμα που καταφέρατε στη διεθνή εικόνα της χώρας. Αντί λοιπόν να βάζετε την ουρά στα σκέλια για αυτήν την κατάσταση που δημιουργήσατε, έρχεστε από πάνω και μας εγκαλείτε. Κύριε Υπουργέ, όπως έλεγε ένας μεγάλος συγγραφέας, η απόσταση από το σοβαρό στο γελοίο είναι μικρή, όμως, από το γελοίο στο σοβαρό είναι πάρα πολύ μεγάλη και αυτήν την απόσταση θα πρέπει να τη διανύσουμε εμείς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη, Βουλευτή Νομού Χίου.

Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής Νομού Λέσβου της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σπύρος Γαληνός.

Έχετε έξι λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρατηρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Οικονομικών και με ένα θλιβερό, πολύ θλιβερό τρόπο, μου θυμίζουν τη γνωστή παροιμία του Χότζα που αναφώνησε: «Και πάνω που έμαθα το γαϊδούρι μου να μην τρώει, για να κάνω οικονομία, αυτό πήγε και ψόφησε». Γιατί τι άλλο εκτός από γαϊδούρι που προσπαθούν να το μάθουν να μην τρώει πρέπει να θεωρεί η παρούσα Κυβέρνηση το μισθωτό που πάει να πάρει το μισθό του και μετά την παρακράτηση των δανεικών βλέπει νούμερο όπως 50, 60 ή και λιγότερα ευρώ και πρέπει με αυτά να ζήσει ο ίδιος, να ζήσει την οικογένειά του, να ταΐσει τα παιδιά του, να πληρώσει τα μεταφορικά, με 50 ευρώ;

Τι λέτε να μη γίνουμε Ινδία; Την καταντήσατε την Ελλάδα, κύριε Παπανδρέου, τρισχειρότερη από Ινδία. Κανονικά οι Ινδοί είναι αυτοί που πρέπει να αρχίσουν να κάνουν έρανο για αυτούς που όλη η Ευρώπη σήμερα αποκαλεί φτωχο-Έλληνες.

Πριν μπω στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, συνάντησα τον ίδιο αυτό άνθρωπο που πριν από καιρό είχε πει στον Πρωθυπουργό «εγώ και το μισθό μου ακόμα δίνω για την πατρίδα μου». Μου είπε αν τον συναντήσω, να του πω να δώσετε το μισθό του ή ακριβέστερα να δώσετε τους μισθούς του πίσω, γιατί με τους μισθούς που σας έδωσε εσείς δεν καταφέρατε να κάνετε τίποτα. Γιατί αυτός ο άνθρωπος σήμερα στερείται, πεινάει, αλλά παρά τις θυσίες του η πατρίδα μας είναι πολύ χειρότερα.

Βγείτε από τους πύργους της εξουσιαστικής αλαζονείας στους οποίους είστε κλεισμένοι, νιώστε τον απλό άνθρωπο, νιώστε την κοινωνία. Η κοινωνία είναι εξοργισμένη. Το βλέπουμε. Η κοινωνία βοά. Δεν το ξέρουμε, άλλωστε; Δεν το βλέπουμε καθημερινά; Δεν το είδαμε και σήμερα; Ποιος Υπουργός και ποιος Υφυπουργός μπορεί να περπατήσει σήμερα ελεύθερα στο δρόμο ανάμεσα στον κόσμο; Μόνο αυτός που έχει μηδενική αναγνωρισιμότητα και αυτός μετά μεγίστου φόβου. Γιατί άραγε; Επειδή υπάρχουν μερικοί συντεταγμένοι προβοκάτορες ή επειδή υπάρχει πλήρης και απόλυτη απονομιμοποίηση στα μάτια της κοινωνίας; Προφανώς, για το δεύτερο λόγο. Εάν δεν ίσχυε η δεύτερη συνθήκη, η πρώτη θα ήταν τελείως ανίσχυρη, σχεδόν αδύνατο να εκδηλωθεί.

Κοιτάζω γύρω μου καθημερινά και παρατηρώ τη γλώσσα του σώματος των συναδέλφων μου. Παλαιότερα σπάνια έβλεπες Βουλευτή σκυφτό και μαζεμένο. Όταν ξεκίνησε αυτή η Βουλή, κυριολεκτικά λάμπαμε όλοι. Σήμερα γιατί σχεδόν όλοι, ανεξαρτήτως κόμματος, περπατάμε σκυφτοί και μαζεμένοι, με τους ώμους μέσα; Γιατί το ξέρουμε, το νιώθουμε ότι αυτή η Βουλή έχει χάσει τη νομιμοποίησή της. Γιατί το ξέρουμε ότι έχετε προ καιρού ξεπεράσει τα όρια της εξουσιοδότησης που σας έχει δώσει ο κόσμος με την ψήφο του.

Σπάσατε το συμβόλαιο με το λαό τόσο πολύ και τόσο έντονα όσο καμμία άλλη κυβέρνηση και καμμία Βουλή από το 1974 και εντεύθεν. Και μέρα με τη μέρα όλοι μαζί εισπράττουμε τα επίχειρα. Βλέπουμε το κράτος να καταρρέει μπροστά στα μάτια μας. Βλέπουμε την κοινωνία να αποσυντίθεται μπροστά στα μάτια μας. Βλέπουμε κάθε μέρα τους χθεσινούς εφιάλτες μας να γίνονται πραγματικότητα.

Ξέρω ότι εδώ δεν συζητάμε επί συγκεκριμένου νομοσχεδίου - για να είμαι ακριβέστερος- επί ενός πακέτου νομοσχεδίων. Είναι νομοθετήματα της κρίσης, τέκνα της ανάγκης, που για άλλη μια φορά προσπαθούν να μας εξαναγκάσουν να τα ψηφίσουμε υπό το καθεστώς του φόβου, υπό το καθεστώς του φόβου που δημιουργεί η προοπτική της άμεσης κατάρρευσης της χώρας, ενός φόβου κτισμένου σε ένα εκβιαστικό δίλημμα που σιγά-σιγά αυτονομήθηκε, που αυτονομήθηκε και εκβιάζει και αυτόν που το δημιούργησε. Είναι ένα εκβιαστικό δίλημμα που μετατράπηκε σε παγίδα, μέσα στην οποία ο Πρωθυπουργός προσπάθησε να μας ρίξει.

Στη συνέχεια έριξε και τη χώρα και, απ' ό,τι φαίνεται, έπεσαν μέσα και ο ίδιος, αλλά και η Κυβέρνησή του. Πρόκειται για ένα εκβιαστικό δίλημμα που ποδηγετεί τα όποια επιχειρήματά μας και ακυρώνει με τον πιο ουσιαστικό τρόπο τη λειτουργία της Βουλής.

Υπ' αυτές τις συνθήκες ο λόγος, με την αριστοτελική έννοια, η χρήση της λογικής, της τεκμηρίωσης και των αποδείξεων ακυρώνεται και υποκαθίσταται από τη λογική της παγίδευσης και των εκβιαστικών διλημμάτων.

Ακυρώνεται και για έναν ακόμη λόγο. Γιατί, πάλι κατά τον Αριστοτέλη, σημαντικότερο από τον λόγο είναι το ήθος, η αξιοπιστία του ομιλητή. Τα επιχειρήματα, όσο λογικά και αν είναι, δεν έχουν καμμία αξία, όταν έχεις χάσει την αξιοπιστία σου απέναντι στην κοινωνία, όταν ο άλλος σε αποστρέφεται. Είναι η απώλεια της νομιμοποίησης έναντι της κοινωνίας που έχει φέρει την παρούσα Βουλή σε ακριβώς αυτή τη θέση. Δεν έχει σημασία αν κάποια από τα άρθρα του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα θα μπορούσαν να είναι ίσως ακόμη και αποτελεσματικά. Αν δεν ανακτήσουμε τη συλλογική θεσμική μας αξιοπιστία ως Σώμα έναντι της κοινωνίας, αν δεν ανακτήσουμε τη νομιμοποίησή μας, τίποτε δεν έχει σημασία, γιατί τίποτα πια δεν είναι εφαρμόσιμο. Και η νομιμοποίηση στη Δημοκρατία με έναν μόνο τρόπο ανακτάται.

Ελπίζω αυτήν την ύστατη ώρα να σταθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ύψος των περιστάσεων, τώρα που πρέπει να διαλέξετε με ποιον θα πάτε και ποιον θα αφήσετε. Και πιστέψτε με, το «αμάρτησα για το παιδί μου», που είναι η κεντρική ιδέα όλων των τοποθετήσεών σας, δεν είναι ό,τι καλύτερο από επιχείρημα ή δικαιολογία για να πάτε με τους τοκογλύφους και τους τζογαδόρους και να αφήσετε τους συμπατριώτες μας και τους πολίτες αυτού του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Λέσβου της Νέας Δημοκρατίας κ. Γαληνό.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τασούλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εν μέσω μιας βαθύτατης κοινωνικής κρίσης. Και δεν είναι μόνο η κρίση την οποία βλέπουμε και την αντικρίζουμε και σήμερα από την θέα του Κοινοβουλίου με όλη αυτή τη μορφή της αγανακτήσεως κατά του Κοινοβουλίου. Είναι και η αθέατη αγανάκτηση, την οποία δεν βλέπουμε, ωστόσο την αισθανόμαστε. Και πιστέψτε με, πολλές φορές αυτή η ανέκφραστη, η αθέατη αγανάκτηση, που την νιώθει κανείς, είναι πολύ πιο ασήκωτη απ' αυτήν η οποία εκδηλώνεται έξω από τη Βουλή σήμερα, αύριο ή χθες.

Ωστόσο η Κυβέρνηση, και ειδικότερα ο Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου, επιμένει σε μία πολιτική η οποία ολοένα και περισσότερο πελαγοδρομεί κι επιτείνει την αίσθηση ελλείψεως στόχου. Ακόμη και τα σκληρότερα και τα πιο άδικα μέτρα είναι λιγότερο αφόρητα από την έλλειψη στόχου και από την έλλειψη διεξόδου, τα οποία δεν μπορεί να δώσει ο Πρωθυπουργός κι η Κυβέρνησή του στον ελληνικό λαό. Ακόμη κι όλος αυτός ο ορυμαγδός των μέτρων, των αδικιών, των περικοπών, των «τσεκουρωμάτων», ο οποίος κάθε φορά σας τίθεται και μας τίθεται ενόψει της επόμενης δόσεως, της κάθε φορά επόμενης δόσεως, είναι λιγότερο ασήκωτος από την αίσθηση ότι αυτή η ιστορία δεν βγαίνει και γίνεται μάταια. Η αίσθηση της ματαιότητας των μέτρων που υφίσταται ο ελληνικός λαός είναι η πληγή που βασανίζει την κοινωνία, εσάς κι εμάς κι όλους μαζί, κι είναι αυτό που δεν καταλαβαίνει ο κ. Παπανδρέου.

Ο κ. Παπανδρέου αδυνατεί να κυβερνήσει τη χώρα, αδυνατεί να εμπνεύσει τη χώρα, γιατί είναι ένας πολιτικός ο οποίος ανδρώθηκε και «μεγαλούργησε», μέσα στη «χαρισάμενη» εποχή του ΠΑΣΟΚ μετά το '81, γόνος πολιτικής οικογενείας, τρίτος κατά σειρά πρωθυπουργός μιας ενδιαφέρουσας περιπτώσεως δημοκρατίας, όπου η οικογενειοκρατία είναι θεσμός από τους λίγους που παρατηρούνται και έχουν τέτοια σταθερότητα. Και αν για κάποιο λόγο είμαι υπέρ της οικογενειοκρατίας είναι γιατί είναι από τους μόνους «θεσμούς» που έχουν πέραση κι είναι όρθιοι σ' αυτήν τη χώρα. Κι επιτέλους, δεν πρέπει να πέσουν όλα κάτω! Όποιος κατάλαβε την ειρωνεία, την κατάλαβε.

Εάν λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο άνθρωπος είναι ο πηδαλιούχος αυτής της χώρας σ' αυτήν την περίπτωση που πασχίζει να δώσει ευθύνη, υπαιτιότητα, φταίξιμο και ρετσινιά στον Αρχηγό της Αντιπολιτεύσεως κ. Σαμαρά και σ' όλους τους άλλους που δεν συμφωνούν μαζί του, αυτός ο άνθρωπος δεν μπορεί να διοικεί αυτήν τη χώρα σ' αυτήν τη δύσκολη περίσταση.

Δεν παριστάνουμε ότι δεν αντιλαμβανόμαστε τη δυσκολία της περιστάσεως. Δεν παριστάνουμε ότι μπορούμε να βγούμε από την κρίση χωρίς θυσίες. Δεν παριστάνουμε αυτό που θέλουν να μας καταλογίσουν, ότι χαϊδεύουμε αφτιά. Ποιος χαϊδεύει αφτιά αυτήν την εποχή; Ποιος διανοείται να κάνει κάτι τέτοιο; Πάντως, όχι η Νέα Δημοκρατία κι ο Αντώνης Σαμαράς. Αυτό που διεκδικούμε και δεν μπορείτε να μας το στερήσετε είναι ότι εμείς θεωρούμε ότι μπορεί η χώρα και χωρίς το Γεώργιο Παπανδρέου να κυβερνηθεί. Αυτή η χώρα μπορεί να κυβερνηθεί χωρίς τη δυναστεία Παπανδρέου, χωρίς τον τρίτο γόνο αυτής της δυναστείας. Μπορεί ο ελληνικός λαός να κυβερνηθεί, επαναλαμβάνω, χωρίς το Γεώργιο Παπανδρέου και μπορεί η χώρα αυτή να κάνει την αναγέννηση και την ανανέωσή της με άλλους πολιτικούς κι όχι με εκείνους οι οποίοι έχουν βγει τριάντα χρόνια Βουλευτές, δεκαπέντε χρόνια Υπουργοί και τόσα χρόνια Πρωθυπουργοί, όπως είναι ο κ. Παπανδρέου. Δικαιούνται πολλοί πολιτικοί σ' αυτή την Αίθουσα να έχουν αυτά τα οράματα πολύ πιο ενεργά και πολύ πιο ειλικρινώς απ' ό,τι τα έχει ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου, ο οποίος περισσότερο αγωνιά για την προσωπική του, δυστυχώς, τύχη παρά για την τύχη της χώρας. Δεν είναι εύκολες οι περιστάσεις και δεν θα τολμούσα να εκφραστώ έτσι, αν δεν ήμουν πεπεισμένος ότι αυτή η χώρα μπορεί να κυβερνηθεί και από κάποιον που δεν λέγεται Παπανδρέου. Κι αν αυτή η ώρα είχε σημάνει πριν από πολλά χρόνια και δεν το είχαμε καταλάβει, σήμερα το έχουν καταλάβει όλοι.

Δεν θα προσχωρήσουμε σε κανένα σενάριο σωτηρίας του κ. Παπανδρέου. Προσχωρούμε στα σενάρια σωτηρίας της χώρας, διεκδικούμε την ευθύνη να κυβερνηθεί αυτή η χώρα, να αλλάξει αυτή η χώρα, να σημάνει μια αληθινή Μεταπολίτευση και δεν θα θυσιάσουμε στο βωμό της διαιωνίσεως αυτής της θλιβερής οικογενειοκρατίας την προοπτική και την εναλλακτική λύση που η Νέα Δημοκρατία πιστεύει. Η Νέα Δημοκρατία σήμερα, διδαγμένη από τα λάθη της, στέκεται απέναντι στον ελληνικό λαό με έναν καινούργιο Αρχηγό, τον κ. Σαμαρά, και του λέει: «είμαστε εδώ, σταθερά, χωρίς δημαγωγία, χωρίς να υποσχόμαστε ότι χωρίς θυσίες θα σε βγάλουμε από την κρίση και σου λέμε ότι αυτή την εναλλακτική λύση εμείς μπορούμε να την παλέψουμε και αξίζει να μας δοθεί η ευκαιρία από τον ελληνικό λαό να την παλέψουμε αυτήν την εναλλακτική λύση».

Αυτή είναι η διαφορά μας με το ΠΑΣΟΚ του Γεωργίου Παπανδρέου, τρίτου πρωθυπουργού της οικογενείας Παπανδρέου στην περίοδο της πραγματικής Μεταπολιτεύσεως που διανύουμε και την οποία πρέπει να κρατήσουμε στα χέρια μας και να χειριστούμε.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας και η πολιτική ηγεσία του τόπου πρέπει να δείξουν ότι εκπροσωπούν όσους Έλληνες όλα αυτά τα χρόνια ένιωθαν βουβοί.

Με αφορμή ένα κρίσιμο νομοσχέδιο το οποίο διαλύει πολλές παραδοχές και πολλές αλήθειες, σας λέω ότι η Νέα Δημοκρατία αυτήν την παραδοχή κι αυτήν την αλήθεια τη διεκδικεί. Διεκδικούμε τη μεγάλη τιμή και ευθύνη να εκπροσωπήσουμε και τους Έλληνες που είναι αγανακτισμένοι, αλλά κυρίως τους βουβούς Έλληνες που τόσα χρόνια δεν εκπροσωπούνταν, ούτε καν από εμάς. Σήμερα όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Αυτά τα διαφορετικά πράγματα εμείς εκφράζουμε και ζητούμε από τον ελληνικό λαό αυτή την αγανάκτηση και την οργή, σύντομα να τη μετατρέψει σε ισχυρή ψήφο, να δώσει μία εναλλακτική λύση, όχι για να χαριστούμε ή να γυρίσουμε πίσω στο πάρτι που τέλειωσε οριστικά, αλλά για να αλλάξουμε την Ελλάδα.

Ζητούμε από τον ελληνικό λαό την ψήφο του για πάλεμα, για μάτωμα, αλλά και για μία καινούργια γέννα, αυτήν τη γέννα που εσείς και ιδίως ο Αρχηγός σας, δεν μπορείτε να του προσφέρετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Τασούλα.

Ο Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Τασούλα με την ομιλία σας προσβάλατε βάναυσα έναν Πρωθυπουργό εν ενεργεία, τουλάχιστον δύο Αρχηγούς κομμάτων, θίξατε έναν μεγάλο αριθμό Βουλευτών, μεταξύ των οποίων και Βουλευτές του κόμματός σας κι ένα μεγάλο αριθμό Υπουργών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αυτό καταλάβατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Και μάλιστα η επίθεσή σας ήταν απρόκλητη.

Θεωρείτε, πιστεύετε ότι με αυτά τα οποία είπατε, συμβάλλατε στο ελάχιστο στη δημιουργία ενός πνεύματος αλληλοκατανόησης, συμβάλλατε στο ελάχιστο σε ένα κλίμα συναίνεσης; Λυπάμαι, αλλά νομίζω πως σαφώς όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Μίμης Ανδρουλάκης, Βουλευτής Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα το πρωί τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, ένα χαρισματικό πολιτικό. Δεν είναι βέβαια εδώ, αλλά θέλω να του πω ότι όταν διαχειριζόμαστε μία μεγάλη κρίση, δεν μετράει απλώς το δίκαιο και η αλήθεια των επιχειρημάτων. Η αλφαβήτα στη διαχείριση μίας κρίσης είναι: εμπιστοσύνη, εμπιστοσύνη, εμπιστοσύνη! Ή θα ανακτηθεί αυτή η εμπιστοσύνη –κι αυτό είναι το τραγικό δίλημμα των ημερών- θα ενισχυθεί, η πολιτική νομιμοποίηση, θα υπάρξει μία βασική πολιτική και κοινωνική σταθεροποίηση, μία εθνική και κοινωνική συνεννόηση ενόψει των

κρίσιμων διαπραγματεύσεων, μία εθνική αφήγηση με αρχή μέση και τέλος, όχι τριμηνιαία και θα ενισχυθεί η νομιμοποίηση πατάσσοντας τη φοροδιαφυγή των εχόντων ή διαφορετικά η χώρα μοιραία, αναγκαστικά θα συρθεί κάτω από τις χειρότερες συνθήκες σε εκλογές, χωρίς ακόμα ορατές εναλλακτικές λύσεις. Και θα προσευχόμαστε να είναι όλα διαφορετικά αυτήν τη φορά, δηλαδή να μην υπάρξει ο αυτοκαταστροφικός κύκλος τυφλών εξελίξεων που προηγήθηκαν σε όλες τις μεγάλες, ιστορικές χρεοκοπίες της Ελλάδας. Και δεν σας κρύβω ότι το μυαλό μου γυρίζει διαρκώς στο «μαύρο '97».

Κύριοι συνάδελφοι, ο Παπανδρέου, όλοι οι πολιτικοί Αρχηγοί, όλη η Βουλή θα έπρεπε να απευθυνθεί στην Ευρώπη και να της πει: «Κοιτάξτε να δείτε, όταν πριν δυόμισι χιλιάδες χρόνια ο Σόλων διαχειρίστηκε μία κρίση χρέους, ξέρετε τι έκανε; Το τάλαντο από 70 δραχμές το πήγε στις 100». Δηλαδή, έριξε ρευστότητα στο σύστημα, σε μία εποχή που δεν υπήρχε πραγματική αγορά.

Ξέρετε τι έκανε ο Διονύσιος των Συρακουσών για να διαχειριστεί το χρέος; Σας το είπα πριν δύο χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα. Διπλασίασε τη νομισματική κυκλοφορία, τη μία δραχμή την έκανε δύο.

Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, όταν κάποτε στο Αμερικανικό Κογκρέσο φώναζαν οι Βουλευτές «vote, vote», δηλαδή «ψήφο, ψήφο», όπως και σήμερα έφεραν στο Κογκρέσο νομοσχέδια, όπως έχω πει του Ρέππα, σαν τη μηχανή του γκαζόν που τα παίρνει όλα σύριζα, δηλαδή νομοσχέδια έμπεδου χειρουργείου, όχι πλαστικής χειρουργικής, τα υπερψήφιζαν –αναγκαστικά θέλετε;- οι Βουλευτές και δεν έγινε ούτε συζήτηση. Γιατί; Διότι είχαν δει τα χειρότερα. Είχαν κλείσει δέκα χιλιάδες τράπεζες. Αλλά υπήρχε εμπιστοσύνη και το κυριότερο υπήρχε η δυνατότητα ρευστότητας, ρευστότητας, ρευστότητας, δηλαδή είχαν στη διάθεσή τους τα αναγκαία νομισματικά και δημοσιονομικά μέσα, τα οποία, κύριοι ηγέτες της Ευρώπης, δεν τα διαθέτει η Ευρωζώνη και είναι αδύνατον να διαχειριστεί αυτήν την κρίση. Και έτσι κινδυνεύει το ευρώ από συστημική κατάρρευση.

Όλοι μαζί θα έπρεπε να πούμε: «Κύριοι της Ευρώπης σας ευχαριστούμε, αλλά το τίμημα διάσωσης της Ελλάδας από άμεση χρεοκοπία, δεν μπορεί να είναι η καταδίκη της, η τιμωρία της σε μία μακρόχρονη ύφεση που θα την οδηγήσει σε απίστευτα επίπεδα ανεργίας, θα καταστρέψει το παραγωγικό της δυναμικό, θα ακυρώσει τα μέτρα της δημοσιονομικής προσαρμογής, τα πρωτογενή ελλείμματα που θα τα κυνηγάμε όλο σε κατώτερο επίπεδο, θα γενικεύσει την κρίση εμπιστοσύνης. Και έτσι την κατάρρευση, την πτώχευση που αποφύγαμε στην αφετηρία πιθανόν, να την ανταμώσουμε στο τέλος της διαδρομής υπό χειρότερες συνθήκες, εξαντλημένοι. Αυτό πρέπει να τους πει ο Παπανδρέου την Κυριακή!

Κύριοι συνάδελφοι. Όλοι μαζί πρέπει να πούμε: Αν η Ευρώπη δεν ανασχέσει την υφεσιακή καταιγίδα, η κρίση χρέους θα πάρει καταστροφικές διαστάσεις. Η δημοσιονομική προσαρμογή θα ακυρωθεί, το όφελος από ένα διακανονισμό του χρέους θα εξανεμιστεί.

Προσέξτε κύριοι -αν είχαμε έναν πίνακα εδώ, θα σας το έδειχνα- το εξής: Εάν πιέσουμε 50% το χρέος σε συνθήκες ύφεσης, θα εκτιναχθεί σαν ελατήριο πάλι πάνω.

Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει όλοι μαζί να έχουμε ένα πλαίσιο εθνικής και κοινωνικής διαπραγμάτευσης.

Προσωπικά, σας λέω: Νοερά σήμερα ήμουν στις διαδηλώσεις. Και ήθελα η διαδήλωση να γίνει και στο Βερολίνο και στο Άμστερνταμ και στο Όσλο και να πούμε όλοι οι Ευρωπαίοι μαζί: «Κύριοι, οι υφεσιακές πολιτικές ταυτόχρονα και στις πλεονασματικές και στις ελλειμματικές χώρες καταστρέφουν το ευρώ και τις κοινωνίες.» Είναι Ευρώπη αυτή; Όλοι μαζί θα έπρεπε να πούμε «όχι» σε γενικευμένες πολιτικές λιτότητας.

Αυτό είχα να σας πω, κύριοι συνάδελφοι. Και αισθάνομαι πως με ευθύνη όλων πρέπει να υπάρξει άμεσα μία μεταβολή στο πολιτικό σκηνικό, αλλιώς... Δεν θέλω να ολοκληρώσω τη φράση μου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Μίμη Ανδρουλάκη, Βουλευτή Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ.

Στο σημείο αυτό θα λάβει το λόγο η Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, για δέκα λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του πολυνομοσχεδίου, η ψήφιση και ολοκλήρωση της διαδικασίας αύριο, γίνεται σε μία ιδιαίτερα κρίσιμη καμπή όλης αυτής της προσπάθειας που καταβάλει ο ελληνικός λαός με μεγάλες κι επώδυνες θυσίες, και τη συλλογική προσπάθεια όλων μας, της χώρας μας για να μπορέσουμε να σταθούμε, να αντιμετωπίσουμε αυτήν την κρίση και να πετύχουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο το πλαίσιο εκείνο και τις προϋποθέσεις που θα μας επιτρέψουν, μέσα από τη σταθεροποίηση της Ευρωζώνης, να ανοίξουμε την προοπτική για την ανάκαμψη και την ανάπτυξη της οικονομίας.

Κι επειδή όλη αυτή η συζήτηση γίνεται σε ένα ιδιαίτερα φορτισμένο κλίμα -και έξω και μέσα στη Βουλή- στην αγωνία, την αγανάκτηση, το φόβο, την ανασφάλεια που αισθάνονται οι Έλληνες πολίτες, οι μικρομεσαίοι, οι εργαζόμενοι, οφείλουμε να θέτουμε μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο αυτήν τη συζήτηση, που καταλήγει αυτήν την εβδομάδα με τη διαπραγμάτευση που θα έχει ο Πρωθυπουργός στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Ευρωζώνης την Κυριακή στις 23 Οκτωβρίου.

Θέλω να σταθώ ιδιαίτερα σ' αυτό το θέμα, καθώς αυτή ακριβώς η προσπάθεια και η διαπραγμάτευση, η οποία είναι μία μάχη συνεχής, θα ενισχυθεί από τις αποφάσεις που λαμβάνουμε εδώ στην ελληνική Βουλή. Μέσα από τη δέσμευση που επιδεικνύουμε, τη συνέπεια και την αξιοπιστία σ' αυτά που αναλαμβάνουμε. Πάνω απ' όλα, γιατί από την έκβαση αυτής της δύσκολης και συνεχούς διαπραγμάτευσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο τελικά θα κριθεί και η ίδια η προοπτική της ελληνικής προσπάθειας, κι αυτό που τελικά ζητάει καθημερινά ο ελληνικός λαός και απαιτεί από εμάς -και έχουμε αίσθηση της ευθύνης- την ειλικρίνεια, τη δέσμευση και την αναγκαία προοπτική.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι στην απόφαση της 21ης Ιουλίου υπήρξε ένα σημαντικό κεκτημένο στην κορύφωση αυτής της διαπραγμάτευσης για τη χώρα μας. Δηλαδή, μπορέσαμε να συνδυάσουμε σε ένα κείμενο αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την αναγκαία ενίσχυση σε ευρωπαϊκό επίπεδο των μηχανισμών εκείνων που καλούνται να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση της κρίσης, όπως είναι ο ρόλος του μηχανισμού του EFSF και αργότερα του ESM σε σχέση με την πρωτογενή και τη δευτερογενή αγορά, και στην ουσία την ουσιαστική στήριξη σ' αυτήν τη διαδικασία των χωρών που έχουν πρόβλημα και συνολικά της Ευρωζώνης. Φυσικά, αυτό είναι μόνο ένα βήμα στα πολλά άλλα θεσμικά και πολιτικά βήματα που οφείλει η Ευρώπη να πάρει.

Αλλά, το βασικό για τη χώρα μας, είναι ένα τρίπτυχο αποφάσεων το οποίο έρχεται πρώτον να συνδυάσει τη συνέχεια της στήριξης της χώρας μας για τα επόμενα χρόνια, προκειμένου να μπορέσει να ολοκληρώσει σε ένα εγγυημένο πλαίσιο τις αναγκαίες δημοσιονομικές και διαρθρωτικές αλλαγές. Δεύτερον τη βιωσιμότητα του χρέους και τη βιώσιμη εξυπηρέτηση του, για να μπορέσουν να έχουν αντίκρισμα όλη αυτή η προσπάθεια και οι θυσίες.

Το τρίτο και πιο κρίσιμο απ' όλα, είναι μία ουσιαστική στήριξη στην κρίσιμη αναπτυξιακή διαδικασία που οφείλουμε με πολύ πιο γρήγορα βήματα και αποτελεσματικότητα να προωθήσουμε, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την ύφεση και να δημιουργήσουμε όρους ανάκαμψης.

Αυτό το κεκτημένο της 21ης Ιουλίου θεωρούμε ότι είναι η βάση για οποιαδήποτε συζήτηση αυτήν τη στιγμή γίνεται, προκειμένου να υπάρξει περαιτέρω ενίσχυση και βελτίωση αυτών των σημείων που αποφασίστηκαν.

Τίθενται τρία εύλογα ερωτήματα, τα οποία οφείλουμε να απαντήσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα, σε μία στιγμή που συζητάμε και καλούμαστε να ψηφίσουμε ένα τόσο δύσκολο και επώδυνο νομοσχέδιο, για να δώσουμε ακριβώς αυτήν την αναγκαία προοπτική.

Να απαντήσω, όμως, πρώτα στον κ. Τασούλα ότι όλες αυτές

οι θυσίες φυσικά και δεν γίνονται μάταια αλλά έχουν αντίκρισμα και δημιουργούν προοπτική. Φυσικά, ο Πρωθυπουργός πρώτα απ' όλα αλλά και συνολικά η Κυβέρνηση, δίνει συνεχείς μάχες και διαπραγματεύσεις στην Ευρώπη με συγκεκριμένα αποτελέσματα και επιτυχίες.

Τρία ερωτήματα, λοιπόν, πολύ σύντομα και κωδικοποιημένα:

Ερώτημα πρώτο: Αφού ήταν κεκτημένη η απόφαση της 21ης Ιουλίου, γιατί ξανανοίγει τώρα σε ευρωπαϊκό επίπεδο; Εδώ η απάντηση, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι πρώτα απ' όλα, σε επίπεδο ευρωπαϊκής ηγεσίας υπάρχει σίγουρα καθυστέρηση, ανακολουθία και έλλειψη πολιτικής αποφασιστικότητας. Δυστυχώς η Ευρώπη, αποσπασματικά και με πολύ αργά βήματα έρχεται να απαντήσει στα κρίσιμα θέματα, που οφείλει να απαντήσει όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά συνολικά για την κρίση, τη σταθερότητα και την προοπτική της Ευρωζώνης.

Έτσι έχουν εισέλθει νέα δεδομένα –κι αυτή είναι και η συζήτηση που γίνεται στο Συμβούλιο Υπουργών- τα οποία δεν έχουν να κάνουν μόνο και τόσο με την Ελλάδα, όσο έχουν να κάνουν συνολικά με τη συνειδητοποίηση επιτέλους του συστημικού, θεσμικού, πολιτικού και οικονομικού προβλήματος της Ευρωζώνης. Παρ' ότι, ακόμα δεν έχουν φτάσει σε ένα σημείο να το αντιμετωπίζουν με ολοκληρωμένο τρόπο -αναφέρθηκε και ο Μίμης ο Ανδρουλάκης πριν σ' αυτό. Έχει να κάνει με το φόβο που απορρέει από την επέκταση και τους κινδύνους που δημιουργεί πλέον η κρίση συνολικά στην Ευρωζώνη, αλλά και σε ισχυρές οικονομίες, όπως είναι η ιταλική. Έχει να κάνει με τα συμπτώματα επιβράδυνσης που πλέον είναι ορατά όχι μόνο στην Ευρώπη, που δημιουργούνται πλέον καθαρά υφεσιακά φαινόμενα, αλλά στο ευρύτερο διεθνές πλαίσιο και στις Ηνωμένες Πολιτείες. Κι αυτό είναι από τα ζητήματα που τίθενται επιτακτικά και στη συζήτηση που θα γίνει το αμέσως επόμενο διάστημα και στη συνάντηση των G20.

Επίσης, έχει να κάνει με το ζήτημα των τραπεζών και τη σχέση με το EFSF και το πώς θα στηριχθεί το τραπεζικό σύστημα αφ' ενός μέσα στην αντιμετώπιση του προβλήματος της κρίσης χρέους και αφ' ετέρου, με την αναγκαία ρευστότητα για την ανάκαμψη συνολικά της ευρωπαϊκής οικονομίας. Και έχει φυσικά να κάνει -και εδώ είναι και το κρίσιμο θέμα που μας αφορά- με το πώς η συντεταγμένη προσπάθεια για την αντιμετώπιση του ελληνικού θέματος θα γίνει με όρους που να δημιουργούν συνολική ασφάλεια πρώτιστα στην Ελλάδα και πάνω απ' όλα αποτελεσματικότητα. Εδώ αναφέρομαι κυρίως στο ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους.

Δεύτερο κρίσιμο ερώτημα: Με ποιο πλαίσιο διαπραγμάτευσης και με ποια δυναμική διαπραγμάτευσης, πηγαίνει ο Πρωθυπουργός και η χώρα μας σ' αυτήν την κρίσιμη σύνοδο την επόμενη Κυριακή;

Πρώτα απ' όλα, μία σαφής και κατηγορηματική απάντηση, γιατί ακούμε συνεχώς αυτήν την περίφημη ιστορία του αν διαπραγματεύεται ή όχι η χώρα μας:

Αγαπητοί συνάδελφοι, η διαπραγμάτευση είναι συνεχής, είναι επίπονη, είναι σκληρή και γίνεται σε ένα πολύ δυσμενή και αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων. Με πολύ μεγάλη ευκολία, ακούγεται συνεχώς από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, από την οποία θα περιμέναμε να προσφέρει πιο ουσιαστικά σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες, σε αυτήν την εθνική διαπραγμάτευση σε επίπεδο Βρυξελλών, αντί να κάνει προσωπικές επιθέσεις στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού, ο μύθος περί του τι κάνει η Πορτογαλία και η Ιρλανδία.

Εδώ θα ήθελα, αγαπητοί συνάδελφοι, να σας πω δύο χαρακτηριστικά θέματα. Η Ελλάδα όχι μόνο διαπραγματεύεται επειδή οφείλει να το κάνει αυτό για τα δικά της θέματα αλλά μέσα από τη δική μας διαπραγμάτευση κατοχυρώνουμε και ανοίγουμε θέματα για την Πορτογαλία και για την Ιρλανδία. Να σας αναφέρω δύο πρόσφατα παραδείγματα των τελευταίων δύο μηνών.

Παράδειγμα πρώτο: Επειδή εμείς κατοχυρώσαμε την 21η Ιουλίου τα χαμηλά επιτόκια του 3,5%, ήρθε στη συνέχεια το Eurogroup και το Ecofin -και τώρα θα επιβεβαιωθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο- και αποφάσισε να υπάρξουν τα ίδια πλεονεκτήματα για την Πορτογαλία και την Ιρλανδία. Άρα, το αντίστροφο απ' αυτό που ισχυρίζεστε.

Επίσης, για το κρίσιμο θέμα της ανάπτυξης γνωρίζετε πολύ καλά ότι η Ελλάδα έχει δώσει μία μάχη με επιτυχία -καθώς πλέον το εισηγείται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και θα επιβεβαιωθεί και στο συμβούλιο- προκειμένου ακριβώς λόγω της ύφεσης και της αδυναμίας που έχουμε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, να διευκολυνθεί η συμμετοχή της χώρας μας στη χρηματοδότηση των κρίσιμων για την αναπτυξιακή πορεία κονδυλίων του ΕΣΠΑ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προτείνει την αλλαγή του κανονισμού, προκειμένου πλέον να υπάρχει 95% χρηματοδότηση από την ευρωπαϊκή πλευρά. Ταυτόχρονα, η επιτροπή προτείνει αυτό να επεκταθεί και στην Πορτογαλία και σε όποιες χώρες είναι στο πρόγραμμα και το επιθυμούν αλλά και ευρύτερα σε χώρες που έχουν ενδεχομένως οικονομικά και διαρθρωτικά προβλήματα, όπως φερ' ειπείν η Ρουμανία και η Ουγγαρία.

Άρα, η χώρα μας πηγαίνει στην κρίσιμη διαπραγμάτευση της Κυριακής με ένα σαφές πλαίσιο αρχών και στόχων. Πρώτα απ' όλα, για μια λύση συντεταγμένη και συλλογική, στο πλαίσιο της Ευρωζώνης. Λύση η οποία θα ενισχύει τη διακυβέρνηση της ευρωζώνης και θα διασφαλίζει ταυτόχρονα τη σταθερότητα, την αλληλεγγύη, τη σύγκλιση και τους μηχανισμούς εκείνους για την ανάκαμψη και την ανάπτυξη της Ευρωζώνης, λύση η οποία θα διασφαλίζει τις ανάγκες της χώρας μας τα επόμενα χρόνια, θα διασφαλίζει με τον καλύτερο τρόπο τη βιωσιμότητα και την εξυπηρέτηση του χρέους και την αναπτυξιακή μας πορεία.

Θα εγγυάται την ομαλότητα στο τραπεζικό σύστημα, όχι για τους τραπεζίτες όπως ξεκαθάρισε ο Πρωθυπουργός, αλλά για τη συνέχεια του χρηματοπιστωτικού, οι καταθέσεις, είναι ούτως ή άλλως εγγυημένες, και πάνω απ' όλα τη ρευστότητα για να μπορέσει να κινηθεί η ελληνική οικονομία. Και φυσικά θα διασφαλίζει την εγγύηση –που είναι κρίσιμο θέμα αυτό και το είχαμε διασφαλίσει και στην 21η Ιουλίου- των ασφαλιστικών μας ταμείων.

Ερώτημα τρίτο. Με ποιες προοπτικές αυτήν τη στιγμή βαδίζουμε στη συνάντηση στις 23 Οκτωβρίου και συνολικά;

Είναι αλήθεια ότι βλέπουμε ακόμη να υπάρχει διγλωσσία σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να υπάρχει πολυφωνία, να υπάρχουν αντιφάσεις. Και ενδεχομένως δεν είναι πάντα ορατές οι γέφυρες ανάμεσα στις διάφορες απόψεις προκειμένου να υπάρξει μία τέτοιου είδους απόφαση, που θα είναι εφαρμόσιμη και αποτελεσματική. Όμως εμείς είμαστε εδώ, για να δώσουμε τη μάχη πηγαίνοντας με ένα αίσθημα συγκρατημένης προσδοκίας, και με γνώση της δυσκολίας των συσχετισμών. Αυτή είναι η μάχη που οφείλουμε να δώσουμε.

Κι αυτή η μάχη κερδίζεται πρώτα απ' όλα στη χώρα μας. Και εδώ η απάντηση στον κόσμο που διαδηλώνει δικαιολογημένα, αγωνιά, αγανακτεί, φοβάται και έχει ανασφάλεια, είναι πως όλη αυτή η προσπάθεια και η θυσία θα αποτυπωθεί στη διαπραγμάτευση για να πετύχουμε το καλύτερο για τη χώρα μας.

Σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να βρεθεί μια τέτοια λύση που να δώσει προοπτική αν είναι έξω από το σύστημα της Ευρωζώνης. Γιατί, ξέρουμε πολύ καλά ότι μια τέτοια λύση θα ήταν απλώς μια λύση για τους ξένους και ντόπιους κερδοσκόπους για να ρημάξουν και να πάρουν κοψοχρονιά τη δημόσια περιουσία και να εκμεταλλευτούν την κρίση και τον πόνο αυτήν την περίοδο στην Ελλάδα.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαφώς και είναι δύσκολη η διαπραγμάτευση και σαφώς είναι δυσβάσταχτα και επώδυνα τα μέτρα που φέρνει αυτό το πολυνομοσχέδιο.

Με απόλυτη συναίσθηση της ευθύνης μας απέναντι στον ελληνικό λαό, δίνουμε και αυτήν τη μάχη για να μπορέσουμε να φέρουμε ένα αποτέλεσμα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο, που θα ανοίξει επιτέλους ένα σταθερό δρόμο προοπτικής και ανάκαμψης για τη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Σάββας Αναστασιάδης.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα τον αγαπητό συνάδελφο τον κ. Ανδρουλάκη στην τοποθέτησή του –τώρα έχει φύγει από την Αίθουσα- να λέει «να πάμε όλοι μαζί, να πούμε όχι, να διαπραγματευτούμε με ένα πλαίσιο».

Συμφωνούμε, να πάμε. Αλλά με ποιο πλαίσιο; Υπάρχει γραμμή; Υπάρχει πλαίσιο συζήτησης; Υπάρχει ενιαία στόχευση; Αν την ξέρει αυτός ας μας την πει.

Άκουσα, κύριε Κουτρουμάνη, να λέτε ότι εμείς –οι Βουλευτές δηλαδή της Αντιπολίτευσης- μιλάμε εκ του ασφαλούς θεωρώντας ότι οι εκατόν πενήντα τέσσερις Βουλευτές θα σηκώνουν όλο το βάρος και θα ψηφίσουν. Μα, καλά πείσατε τους Βουλευτές σας γι' αυτό που φέρνετε; Είστε σίγουροι ότι τους πείσατε; Δεν είστε σίγουροι. Ξέρετε ότι πολλοί ψηφίζουν με το πιστόλι στον κρόταφο.

Υπάρχει περίπτωση να ψηφίσει κανείς κάτι που εκ προοιμίου θεωρεί ότι θα είναι αποτυχημένο, ότι ισοπεδώνει την κοινωνία; Πείτε μας ένα στόχο που βάλατε μέχρι σήμερα και τον πετύχατε. Δεν έχετε να βρείτε κανέναν, γιατί δεν πετύχατε κανέναν.

Το πολυνομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, είναι ένα από αυτά τα νομοθετήματα που δημιουργεί κάθε τόσο η Κυβέρνηση για να διαλύσει ολοκληρωτικά την κοινωνία. Είναι από αυτά τα νομοσχέδια, που συμπεριλαμβάνουν στα άρθρα τους ό,τι μέτρο μπορεί να φανταστεί το μυαλό ενός στυγνού τοκογλύφου. Είναι από αυτά τα νομοσχέδια, που κάνουν ακόμη πιο επαχθή την πολιτεία απέναντι στους πολίτες. Είναι από αυτά τα νομοσχέδια, που πάντοτε υπό την απειλή της πτώχευσης, εκβιάζετε κοινωνία και Βουλευτές.

Για μία ακόμη φορά, παίζετε το παιχνίδι της ασύμμετρης απειλής: Ή το ψηφίζετε ή πτωχεύουμε. Διαλύετε τον κοινωνικό ιστό, καταστρέφετε οικογένειες, οδηγείτε ανθρώπους στην ανεργία, στην απελπισία και στην εξαθλίωση, προσπαθώντας την τελευταία κυριολεκτικά στιγμή, να φανείτε υπάκουοι στους εντολοδόχους σας.

Δυσκολεύομαι να σας καταλάβω. Δυσκολεύομαι, πραγματικά, ποια θεματική ενότητα να επιλέξω, για να κάνω την κριτική μου. Έχετε καταφέρει μέσα σε ένα μόνο σχέδιο νόμου, να ισοπεδώσετε δικαιώματα και κατακτήσεις ετών της ελληνικής κοινωνίας. Για ποιον λόγο μπλέκετε μέσα σε ένα νομοθέτημα, διατάξεις που αφορούν την οικονομία, τη Δημόσια Διοίκηση, τη δικαιοσύνη; Γιατί δεν τα φέρνετε ξεχωριστά; Δεν είχατε το χρόνο;

Το καλοκαίρι που μας πέρασε η Βουλή συνέχισε τις εργασίες της, δεν έκλεισε για να νομοθετήσει. Αντ' αυτού, πέρασαν ολόκληρες εβδομάδες χωρίς να έχουμε καμμία νομοθετική πρωτοβουλία και διαδικασία. Τι κάνατε τότε; Για ποιο λόγο τρέχουμε τώρα ασθμαίνοντας για να προλάβουμε τις επιταγές της τρόικας;

Αφού στραγγίξατε ολόκληρη τη μεσαία τάξη, από τη μικρομεσαία επιχείρηση μέχρι τον χαμηλότερο αμειβόμενο μισθωτό του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, αφού καταφέρατε να περικόψετε κύριες και επικουρικές συντάξεις, ΕΚΑΣ και διάφορα επιδόματα και παροχές, έρχεστε τώρα και επιτίθεστε ακόμη και στις πιο ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Προσπαθείτε με αποσπασματικά κατασκευάσματα, όπως αυτό που φέρνετε, το ενιαίο μισθολόγιο και βαθμολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, να βρείτε λύσεις για να πετύχετε δημοσιονομική προσαρμογή.

Αυτοαναιρείστε, αφού σήμερα καταργείτε νόμους, που εσείς πριν από λίγους μήνες ψηφίσατε. Δεν έχει σβήσει ακόμη ο απόηχος από τους πανηγυρισμούς των στελεχών σας για το υπέρτατο εργαλείο της αξιοκρατίας που είχατε επινοήσει, το ν.3839/2010, τον οποίο ψηφίσατε μετά βαΐων και κλάδων. Και έρχεστε σήμερα και τον καταργείτε.

Με ποιον ακριβώς τρόπο, σκοπεύετε να κάνετε την αξιολόγηση των υπαλλήλων και των υπηρεσιών με αυτό το νομοσχέδιο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν καταργείται.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Πώς θα συλλέξετε αποτελέσματα τόσο με ποιοτικά όσο και με ποσοτικά χαρακτηριστικά; Έχετε καθορίσει στόχους; Πώς θα μετρήσετε την παραγωγικότητα των εκπαιδευτικών;

Παράλληλα, δημιουργείτε ένα μισθολόγιο που πολύ σωστά έχει χαρακτηριστεί ως «φτωχολόγιο» από δικούς σας Βουλευτές. Τσεκουρώνετε τις αποδοχές των υπαλλήλων με το πρόσχημα της μείωσης του μισθολογικού κόστους. Αδιαφορείτε για τα οικογενειακά δράματα που δημιουργείτε, με τις συνεχείς μειώσεις στους μισθούς και στις συντάξεις.

Ακόμη κι αν δεχθούμε ότι υπάρχουν παράλογα υψηλές αμοιβές στον δημόσιο τομέα, χρειάζεται μακρότερη προσαρμογή για τις μειώσεις.

Μας κατηγορούσατε για τη γενιά των 700 ευρώ. Μπορείτε να μας πείτε σήμερα, με τα 550 ευρώ που καθιερώνετε, πώς θα ζήσει ένας άνθρωπος, πώς θα ζήσει μια οικογένεια;

Από την άλλη, καταργείτε τις συλλογικές συμβάσεις στον ιδιωτικό τομέα. Βέβαια ούτε λόγος δεν γίνεται για μείωση των δαπανών στο δημόσιο και στο κράτος.

Όσον αφορά το θεσμό της εργασιακής εφεδρείας, έρχεστε σήμερα και προτείνετε τη βίαιη απομάκρυνση όσων έχουν συμπληρώσει τριάντα τρία χρόνια υπηρεσίας, θέτοντάς τους έτσι σε καθεστώς απόλυσης, χωρίς να έχετε κάνει καμμία μελέτη που να αποδεικνύει χειροπιαστά οφέλη από τα δημόσια οικονομικά.

Όσον αφορά τα φορολογικά, μειώνετε το αφορολόγητο στις 5.000 ευρώ. Καταργείτε το σύνολο σχεδόν των φοροαπαλλαγών. Αυξάνετε τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης.

Επιτίθεστε σε ό,τι ιερό έχει ο Έλληνας, στην οικογένεια. Στερείτε ακόμα και στην τρίτεκνη και την πολύτεκνη οικογένεια, το δικαίωμα να ζήσει με αξιοπρέπεια. Επιβάλλετε δυσβάσταχτους φόρους ακίνητης περιουσίας, έκτακτες εισφορές σε επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες. Μάλλον δεν έχετε συνειδητοποιήσει ότι η φοροδοτική ικανότητα του Έλληνα έχει πλέον εξαντληθεί. Θα μείνετε στην ιστορία ως η Κυβέρνηση που φορολόγησε τα εισοδήματα κάτω από το όριο της φτώχειας. Παράλληλα όμως, οι μεγαλοφοροφυγάδες εξακολουθούν να βασιλεύουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και όλα αυτά, χωρίς να μπορεί κάποιος να μας πει με βεβαιότητα σε ποιο ποσοστό τα μέτρα αυτά θα αυξήσουν τα δημόσια έσοδα και θα βοηθήσουν τη χώρα να βγει από την κρίση. Μας έχετε συνηθίσει, σε μέτρα και στόχους που βάζετε αλλά δεν μπορείτε να τα πιάσετε. Σας έχουμε επανειλημμένα τονίσει ότι η μόνη διέξοδος απ' αυτήν την κρίση είναι η ανάπτυξη. Εσείς εξακολουθείτε να συνεχίζετε την ίδια τακτική.

Η ελληνική οικονομία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι σε ύφεση. Η ελληνική οικονομία είναι σε κώμα. Και γι' αυτό ευθύνεται αποκλειστικά η Κυβέρνηση του κ. Γεωργίου Παπανδρέου των δυο τελευταίων χαμένων χρόνων, που τορπιλίζει κάθε προσπάθεια εθνικής συνεννόησης. Και το κάνει, πιστεύω, συνειδητά. Αυτό έκανε χθες, βάζοντας απέναντι όλη την κοινωνία και όλα τα κόμματα. Αυτό έκανε, συκοφαντώντας χθες τη Νέα Δημοκρατία και τον Πρόεδρό μας, Αντώνη Σαμαρά. Λες και για την ανικανότητα και για την αποτελεσματικότητα του κ. Πρωθυπουργού, φταίει η κοινωνία και ο Αντώνης Σαμαράς.

Έχει σώσει τη χώρα από το Καστελλόριζο, από την Αθήνα, από τις Βρυξέλλες, από το Βερολίνο, από την Ουάσινγκτον αλλά η χώρα δυστυχώς βουλιάζει. Δυστυχώς εκτός από ανίκανος, αποδεικνύεται και επικίνδυνος Πρωθυπουργός. Δεν μπορεί να κυβερνήσει. Η χώρα παραλύει και αυτός ζει σε άλλον πλανήτη. Η μόνη πατριωτική προσφορά που μπορεί να κάνει στη χώρα είναι να φύγει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Σάββα Αναστασιάδη, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Σπύρος Μοσχόπουλος, Βουλευτής Κεφαλληνίας του ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Μοσχόπουλε, έχετε έξι λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μια εποχή γενικευμένης κρίσης. Ζούμε ίσως στην πιο δύσκολη γεωπολιτικά περιοχή. Και δυστυχώς φτάσαμε σε ένα σημείο που κανείς μας δεν ήθελε.

Οι τεράστιες δυσκολίες δεν είναι ορατές πλέον, είναι χειρο-

πιαστές. Το βλέπουμε, το ζούμε, η κοινωνία και οι πολίτες το βιώνουν κατά δραματικό τρόπο. Εθελότυφλες στάσεις δεν έχουν πια κανένα νόημα. Στηρίξαμε και στηρίζουμε πρωτοβουλίες και μέτρα σκληρά και αρκετές φορές άδικα που πρότεινε η Κυβέρνηση, γιατί πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι αυτά μας οδηγούν στο ξέφωτο. Όμως το ξέφωτο είναι ακόμα μακριά. Καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε δέσμες νέων μέτρων υπό τη δαμόκλειο σπάθη –και έτσι είναι- μιας εθνικής καταστροφής.

Το ζητούμενο όμως δεν είναι να κρίνουμε το νομοσχέδιο ή επιμέρους διατάξεις. Εξάλλου έχουν αναλυθεί. Έγιναν και γίνονται προτάσεις από αρκετούς συναδέλφους προς δικαιότερη κατεύθυνση -που πρέπει πιστεύω να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν από την Κυβέρνηση μέχρι την τελική ψήφιση- για το ενιαίο μισθολόγιο, την εργασιακή εφεδρεία, τις εργασιακές συμβάσεις, τις νέες φορολογικές ρυθμίσεις. Κατά τη γνώμη μου όμως, αυτό δεν είναι το μείζον. Το μείζον είναι πως κινδυνεύουμε να χάσουμε την κοινωνία.

Θεωρώ πως το μέγιστο, δεν είναι η ανέχεια και η φτώχεια που έχουν επιδράμει επί του ελληνικού λαού και που θα συνεχίσουν να το πλήττουν. Ο λαός μας έχει γνωρίσει στο παρελθόν πολύ χειρότερες κακουχίες. Δεν έσκυψε το κεφάλι. Στάθηκε περήφανα. Άντεξε και έγραψε σελίδες αξεπέραστης δόξας. Ο λαός όσο και αν πονάει δεν κιοτεύει από την φτώχεια. Δεν χάνεται, δεν διαλύεται από την οικονομική δυσπραγία. Γι' αυτό λέγαμε και πιστεύουμε πως η κρίση πρέπει να γίνει ευκαιρία. Γι' αυτό θα πρέπει να σταθούμε με ιδιαίτερη προσοχή και ευθύνη έτσι, ώστε η κρίση να μη γεννήσει εντονότερη κρίση.

Είναι γεγονός ότι η κοινωνία περιδινίζεται απελπισμένη. Η οργανωμένη πολιτεία υπάρχει για να αγκαλιάζει, να προστατεύει και να καθοδηγεί τα μέλη της μέσα σε ένα πλαίσιο αλληλεγγύης, δικαιοσύνης και ισονομίας. Αν αυτό το πλαίσιο καταρρεύσει, καταρρέει η ίδια η κοινωνία. Το σημαντικότερο είναι πως οι πολίτες της χώρας μας νιώθουν αδικημένοι. Οι κοινωνίες δεν διαλύονται από την ανέχεια, διαλύονται από τη διαφθορά, τον εκμαυλισμό, την αδικία. Αυτά διαβρώνουν τον κοινωνικό ιστό, σαπίζουν το σώμα της κοινωνίας.

Έχουν γίνει αρκετά, έχουν παρθεί μέτρα. Πρέπει, όμως, να προχωρήσουμε με πιο τολμηρά, με πιο δίκαια και πιο αποφασιστικά βήματα. Προφανώς πρέπει να γίνουμε πιο ανταγωνιστικοί. Προφανώς πρέπει να εξαλείψουμε τις συντεχνίες, τις πελατειακές σχέσεις, το σπάταλο κράτος και όλα τα θανάσιμα αμαρτήματα της μεταπολιτευτικής πολιτικής μας συμπεριφοράς. Αλλά ο συνδετικός κρίκος μιας ευνομούμενης πολιτείας είναι η αίσθηση της δικαιοσύνης. Πολύ απλά όταν πετσοκόβουμε τις συντάξεις, τους μισθούς, τα μεροκάματα, όταν χάνονται δουλειές, όταν κλείνουν μαγαζιά, όταν η ανεργία εκτινάσσεται, τότε ο πολίτης έχει μια τελευταία απαίτηση και σου λέει «ναι, αν όλα αυτά είναι αναγκαία κακά για να γλιτώσει η πατρίδα, ας τα υποστούμε».

Αλλά όταν συμβαίνουν όλα αυτά για τον έντιμο βιοπαλαιστή, δεν μπορεί την ίδια ώρα το λαμόγιο, το τρωκτικό να δρα ανενόχλητο. Αυτό είναι αβάσταχτο. Η διαφθορά, η επιτηδευμένη διαφυγή, το έκνομο αλισβερίσι, θα πρέπει να εξαλειφθούν. Μπέοι, Ψωμιάδηδες, αποκρουστικά θανατηφόρα κυκλώματα που ζώνουν ασφυκτικά την κοινωνία, θα πρέπει να παταχθούν πάραυτα. Τέλος στους λιποτάκτες που φυγαδεύουν τα λεφτά στο εξωτερικό: Δεν μπορεί να μένουν καλυμμένοι στο απυρόβλητο καλυμμένοι από την ανωνυμία τους. Η φυγάδευση αυτή είναι μορφή εθνικής προδοσίας υπό τις σημερινές συνθήκες. Με ιδιαίτερη ικανοποίηση, άκουσα τις αναφορές του Πρωθυπουργού και του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Οικονομικών για τον τομέα αυτό.

Πιστεύει έστω και ένας από εμάς, πιστεύει κανένας Έλληνας, πως ένας, έστω για δείγμα, από αυτά τα τρωκτικά, έχει συνεισφέρει στο ξεπέρασμα της κρίσης; Πιστεύει κανείς, πως όλη αυτή η τεράστια τάξη των πλουσίων που δηλώνει εισοδήματα πείνας και προκαλεί με τη συμπεριφορά της, δεν πρέπει να τιθασευτεί, την ίδια ώρα μάλιστα που κατακρεουργούμε το πενιχρό εισόδημα των έντιμων ανθρώπων;

Αυτή η θανάσιμη αντίθεση, είναι που διαλύει τον κοινωνικό ιστό. Αυτή η αντίθεση από την φύση της αν αφεθεί, γιγαντώνεται. Η αδικία αποχαλινώνει και την τελευταία ατομική ή συλλογική αντίσταση. Η βαριά σκιά μιας αναπόφευκτης σύγχρονης εθνικής συμφοράς, πέφτει κα πλακώνει τις συνειδήσεις μας.

Άραγε, αγαπητοί συνάδελφοι, το μέλλον τι επιφυλάσσει για την πατρίδα μας; Υπάρχει επίγνωση του κινδύνου; Τα ερωτήματα αυτά δεν έχουν καμμία ρητορική αξία. Είναι υπαρκτά, είναι μπροστά μας. Όποιος δεν τα βλέπει είτε πάσχει από αναλγησία είτε από πολιτική τύφλωση.

Νομίζω πως οι δυνάμεις που επιβάλλονται στη χώρα είτε από το εξωτερικό είτε από το εσωτερικό, είναι εξαιρετικά δύσκολο να αντιμετωπιστούν. Γι' αυτό οι πολιτικές μας αποφάσεις, πρέπει να λαμβάνονται με ιδιαίτερη προσοχή και μεγάλη σοφία.

Είναι φανερό πως ένα αδιέξοδο δεν πρέπει να αίρεται από άλλο νέο μεγαλύτερο αδιέξοδο, όπως έγινε στο παρελθόν. Εκεί οδηγεί το σύνολο των μέτρων που προτείνονται από τη Νέα Δημοκρατία. Δεν πρέπει ο χρόνος να μας προσπεράσει, γιατί θα σωρεύσει δεινά πάνω στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική τάξη της πατρίδας μας πρέπει να κατανοήσει στο σύνολό της, πως μέσα από μια συνολική εθνική συνέγερση θα υπάρχει ελπίδα για το αύριο. Η συνέχιση άσκησης της πολιτικής μέσα από το αποτυχημένο μοντέλο του παρελθόντος, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε εθνική καταστροφή. Μόνο η εθνική συνέγερση μπορεί να αποτελέσει το υπόβαθρο για μια εθνική αφύπνιση. Οι κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που κατανοούν και έχουν τη δύναμη να υπηρετήσουν αυτήν την αναγκαιότητα, δεν έχουν άλλο δρόμο από τη συνεύρεση. Αυτή είναι η μεγάλη ελπίδα μας. Ας σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και ας τολμήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε το συνάδελφο, κ. Σπύρο Μοσχόπουλο.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Γεώργιος Βλάχος, Βουλευτής Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Βλάχο, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλήθεια ποιος περίμενε δυο χρόνια πριν όταν συζητούσαμε τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης και τον προϋπολογισμό, ότι οι υποσχέσεις θα μετατρέπονταν βήμα-βήμα σε έναν ατελείωτο εφιάλτη;

Όλα άλλαξαν από τότε. Εκείνο που δεν άλλαξε, είναι η αλαζονεία του Πρωθυπουργού και μέρους της ηγετικής του ομάδας. Οι άνθρωποι που μας οδήγησαν ως εδώ, τώρα μιλούν για πατριωτικό καθήκον, με αποκορύφωμα την αλαζονεία αλλά και την αυθάδεια του Πρωθυπουργού, να συγκρίνει κατά κάποιο τρόπο τον εαυτό του με τον Καποδίστρια, το Βενιζέλο και τον Τρικούπη. Να πούμε στον κύριο Πρωθυπουργό ότι οι πραγματικοί ηγέτες σε κρίσιμες στιγμές παίρνουν αποφάσεις εκτόνωσης της κατάστασης ακόμα και με προσωπικό κόστος και δεν γαντζώνονται στην εξουσία κάνοντας τη διακυβέρνηση πιο αυταρχική, όπως ο κ. Παπανδρέου.

Αλήθεια, έχει δικαίωμα κάποιος κυβερνητικός παράγοντας να ονομάζει πατριωτικό καθήκον την αλλοπρόσαλλη πολιτική, την καταιγίδα μέτρων περικοπής μισθών και συντάξεων, την κατάργηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων;

Θα ισχυριστεί κάποιος ότι ζούμε δύσκολες καταστάσεις. Θα ήταν σεβαστή αυτή η προσέγγιση αν η ακολουθούμενη πολιτική είχε αρχή, μέση και τέλος, αν είχε αποτέλεσμα, αν εξασφάλιζε βιώσιμη προοπτική για τους Έλληνες. Αντίθετα, η Κυβέρνηση Παπανδρέου υπηρετεί μια πολιτική αναποτελεσματική, μια πολιτική αδιέξοδη. Γι' αυτό τα στελέχη της συνεχώς αυτοδιαψεύδονται. Γι' αυτό κάθε Υπουργός, κωπηλατεί κατά το πού τον βολεύει. Γι' αυτό οι μισοί Υπουργοί, κατηγορούν τους άλλους μισούς. Γι' αυτό κάποιοι, νιώθουν την ανάγκη δημοσίευσης μανιφέστων, νομίζοντας ότι έτσι θα σώσουν τους εαυτούς τους και το περιβάλλον τους.

Σταχυολογώ δηλώσεις που έγιναν διαχρονικά από τον Πρωθυπουργό και επιφανή στελέχη της Κυβέρνησης. Αν μειώσουμε, μας έλεγαν, τους μισθούς, θα παγώσουμε την αγορά. Αν αυξή-

σουμε τους φόρους στη μεσαία τάξη, θα μειώσουμε την αγοραστική μας δύναμη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής **κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης δεν είναι το πρόβλημα για την εξυγίανση και βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος. Ό,τι και να γίνει, μας έλεγαν, δεν πρόκειται να υπάρξει καμμία περαιτέρω επιβάρυνση μισθωτών και συνταξιούχων. Αυτά λέει ο κ. Παπανδρέου.

Εάν χρειαστεί να πάρουμε μέτρα, θα σημαίνει ότι εγώ έχω αποτύχει, μας έλεγε ο κ. Παπακωνσταντίνου. Να το πω ξεκάθαρα, να το πω κατηγορηματικά, να το πω όσες φορές θέλετε, δεν υπάρχει καμμία απολύτως πρόθεση της Κυβέρνησης, για αύξηση του ΦΠΑ, μας έλεγε ο ίδιος Υπουργός.

Δεν είναι οι λογαριασμοί της ΔΕΗ ο μοχλός για να εισπράττεις τέλη, φόρους για το ηλεκτρικό ρεύμα, είναι θεμελιώδες κοινωνικό αγαθό και δεν μπορείς να συνδέεις την εκπλήρωση άλλων υποχρεώσεων με τους μηχανισμούς αυτούς. Οι αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής ήταν απαραίτητες για να μπει πάτος στο βαρέλι, μας έλεγε ο κ. Βενιζέλος.

Ξεχνώ τα περί «Τιτανικού», «δεν υπάρχει σάλιο», «διεφθαρμένης χώρας» και τόσα άλλα που κατά καιρούς εκστομίσατε, διαπομπεύοντας την πατρίδα μας σε ολόκληρο τον κόσμο. Κάνατε τους Έλληνες να ντρέπονται και να μην μπορούν να περπατούν στο εξωτερικό.

Αλήθεια, ποιος και πότε σας ανέθεσε το ρόλο του σωτήρα; Αλήθεια, πόσες φορές θα σώσετε αυτήν τη χώρα; Αλήθεια, ποιά ήταν τα εγκλήματα αυτού του λαού, που εσείς ομολογήσατε και έπρεπε να σηκώσει αυτόν το σταυρό;

Ως αξιωματική αντιπολίτευση, λοιδορήσατε τις προτάσεις του Κώστα Καραμανλή για πάγωμα μισθών για δύο χρόνια, για περιστολή της κρατικής σπατάλης, για διαρθρωτικές αλλαγές στο κράτος. Αρνηθήκατε το Μάρτιο του 2009 να δώσετε συναίνεση στην υλοποίηση μέτρων προς αυτήν την κατεύθυνση. Υποσχεθήκατε στους πάντες τα πάντα. Υποσχεθήκατε λεφτά, αυξήσεις, προνόμια. Σήμερα λοιδορείτε αυτούς που σας πίστεψαν. Βρίζετε ισοπεδωτικά όλες τις κοινωνικές ομάδες, λες και αυτό το κράτος δεν είναι δημιούργημα εν πολλοίς των δικών σας πολιτικών, των κυβερνήσεων που συμμετείχαν οι σημερινοί σωτήρες.

Χρειάζεται, λοιπόν να σας θυμίσω ότι ο κ. Παπακωνσταντίνου, δεν ήταν αυτός που συνόδευε τον κ. Φωτόπουλο και κούναγαν μαζί το χέρι τους στον τότε Πρόεδρο της ΔΕΗ, τον κ. Αθανασόπουλο; Ο κ. Καστανίδης, δεν συνόδευε την ΠΑΣΚΕ στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, ρίχνοντας μαζί τα κιγκλιδώματα; Ο κ. Παπανδρέου, δεν διαδήλωνε πλάι-πλάι με τον κ. Παναγόπουλο, κρατώντας πανό με σύνθημα «Δεν θα περάσουν τα μέτρα» για τη μείωση των ασφαλιστικών ταμείων; Ο κ. Παπανδρέου, δεν συνόδευε τον κ. Μίχα στο λιμάνι του Πειραιά, για να ματαιώσουν την αποκρατικοποίηση; Ο κ. Παπανδρέου, δεν συνόδευε τον κ. Καρχιμάκη στο λιμάνι του Πειραιά, όπου υπόσχονταν στους αγρότες της Κρήτης επιδοτήσεις; Ο κ. Παπανδρέου, δεν εκβίασε τις εκλογές του 2009 απειλώντας να σύρει τη χώρα σε πρόωρες εκλογές με αφορμή την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας; Ο κ. Παπανδρέου, δεν κατηγορούσε την κυβέρνηση Καραμανλή για την αποκρατικοποίηση της Εμπορικής, της Ολυμπιακής, του ΟΤΕ, των λιμανιών, της εξυγίανσης του ΟΣΕ και των άλλων μεταφορικών μέσων;

Όλα αυτά μπορεί οι πολίτες προς στιγμή να τα ξέχασαν -εννοώ στις εκλογές του 2009- τώρα, όμως, όλοι θυμούνται. Όλοι θυμούνται και συγκρίνουν. Και μην έχετε αμφιβολία ότι είναι έτοιμοι να τιμωρήσουν τους ψεύτες, να τιμωρήσουν τους υπεύθυνους, που μετέτρεψαν ένα διαχειρίσιμο πρόβλημα σε εφιαλτικό αδιέξοδο και ντροπή για τη χώρα και τους πολίτες.

Ευτυχώς, υπάρχουν άνθρωποι που δεν είναι διατεθειμένοι να σιωπήσουν, που αποκαλύπτουν όλες τις σκοτεινές πτυχές του σχεδίου σας, όπως είναι τα μέλη της ΕΛΣΤΑΤ, τα μέλη του Γραφείου Προϋπολογισμού του κράτους στη Βουλή, αλλά και όλοι όσοι σιγά-σιγά νιώθουν αβάστακτες τύψεις για την παραπλάνηση του ελληνικού λαού.

Επιλέξατε, να βάλετε τη χώρα σε μια μεγάλη περιπέτεια. Επιλέξατε, να γίνει η χώρα μας πειραματόζωο. Επιλέξατε, να γίνει ο λαός μας το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης, γι' αυτό παραποιήσατε τα στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε Βλάχο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Αυξήσατε το έλλειμμα για να σιγουρέψετε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ έχει τελειώσει ο χρόνος σας, ολοκληρώστε και εσείς την τοποθέτησή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω τη φράση μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Να τελειώσω, αφού ο κύριος Πρόεδρος σε εμένα μόνο πρέπει να κρατήσει το χρόνο τον έξι λεπτών, μέχρι τώρα όλοι οι συνάδελφοι μιλούσαν επτά και οκτώ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε Βλάχο. Πείτε την τελευταία φράση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Έτσι και αλλιώς το περιεχόμενο, κύριοι συνάδελφοι, του νομοσχεδίου οδηγεί σε κοινωνικά ερείπια, όπως παρατήρησε ο Πρόεδρος της ΟΚΕ και στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, Χρήστος Πολυζωγόπουλος και κλείνει το υπόμνημά του λέγοντας: «Η κοινωνία μας και οι πολίτες, χρειάζονται μια νέα θεσμική θωράκιση. Ας αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας. Αύριο είναι πολύ αργά».

Αυτό λέμε και εμείς, κύριοι συνάδελφοι. Αύριο είναι πολύ αργά, γι' αυτό σήμερα καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρούχα, για έξι λεπτά.

Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε και εσείς σε έξι λεπτά, γιατί είναι πολύ μεγάλος ο αριθμός των συναδέλφων που αναμένουν ακόμη να ομιλήσουν.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συντελούνται πρωτόγνωρα πολιτικά γεγονότα τον τελευταίο ενάμιση χρόνο. Η ελληνική κοινωνία, στην αρχή με επιφύλαξη αλλά τώρα παντελώς έντρομη, παρακολουθεί μια Κυβέρνηση να διαψεύδεται σε όλες τις προβλέψεις της, να αποτυγχάνει παταγωδώς στις προσπάθειες για την εκπλήρωση των στόχων, που είτε έχουν υιοθετηθεί από την ίδια είτε έχουν επιβληθεί, ουσιαστικά μονομερώς από τους δανειστές, ενώ όλοι οι στόχοι αναθεωρούνται προς το χειρότερο. Παρακολουθεί μια Κυβέρνηση, που έχει αναγάγει σε σπορ την απαξίωση και λοιδορία όλων σχεδόν των παραγωγικών τάξεων της χώρας αλλά παρ' όλα αυτά, συνεχίζει μέσω του ασφαλούς μέσου των τηλεοπτικών δεκτών, να απευθύνεται στον ελληνικό λαό με ύφος κυρίως επηρμένο, με εξεζητημένο λόγο και να ενσπείρει τη σύγχυση και τον πανικό.

Τα αποτελέσματα της πολιτικής σας, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, έχουν οδηγήσει σε δημοσιονομικό αδιέξοδο. Τα χρέη του κράτους αυξάνονται αλματωδώς, όπως και οι εξουθενωτικοί πια φόροι, ενώ η φοροδιαφυγή, συνεχίζεται με τη χώρα να κατρακυλά όλο και περισσότερο στην ύφεση. Το παρόν, για τη συντριπτική πλειονότητα των πολιτών πια γίνεται ολοένα και δυσκολότερο, ενώ το μέλλον, φαντάζει εξαιρετικά δυσοίωνο.

Μιλώντας στο τελευταίο Υπουργικό Συμβούλιο ο κύριος Πρωθυπουργός, ανέφερε ρητά ότι διαπραγματευόμαστε με κάθε τρόπο για να ελαφρύνουμε το χρέος, προσθέτοντας ότι αυτή είναι η μεγάλη διαπραγμάτευση και το μεγάλο πρόβλημα και συμπλήρωσε ότι αυτό που δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε, είναι να παράγουμε νέα ελλείμματα.

Για τις αποφάσεις, δε, της 21ης Ιουλίου, τόνισε ότι αυτές οι αποφάσεις κατοχυρώνουν τρία ζωτικά στοιχεία για τη χώρα: τη στήριξη της οικονομίας, την ελάφρυνση της χώρας από μέρους του χρέους και τη στήριξη της χώρας για επάνοδο στην ανάπτυξη. Οι δύο πρώτοι στόχοι, ενδεχομένως να είχαν ήδη ξεκινή-

σει στα πρώτα στάδια τους εάν η Κυβέρνηση δεν είχε αδρανοποιηθεί καθ' ολοκληρία στους κρίσιμους μήνες που ακολούθησαν μετά τη Σύνοδο Κορυφής, ενώ τώρα, είναι εκ νέου τα μεγάλα ζητούμενα και που θα επανακριθούν, όπως όλα προμηνύουν, στο επόμενο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που το περιμένουμε μεθαύριο, αλλά κάτω από δυσμενέστερες συνθήκες για τη χώρα. Ενώ για το τρίτο, την ανάπτυξη δηλαδή, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο στον ορίζοντα.

Το συνεχιζόμενο μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα και η απουσία αποτελεσματικού κυβερνητικού σχεδίου, έχει κυριολεκτικά διαλύσει κάθε προοπτική ανάπτυξης όσες πρωτοβουλίες και αν λαμβάνουν οι Ευρωπαίοι εταίροι μας προς την κατεύθυνση αυτή.

Με αυτήν την πραγματικότητα, εύλογα αναρωτιέται κανείς για ποια ευρωπαϊκή επιτυχία εξακολουθεί να πανηγυρίζει η Κυβέρνηση; Εν μέσω ενός εξαιρετικά στενού δημοσιονομικού πλαισίου και με την κατάρρευση των προβλέψεων της για όλα τα οικονομικά μεγέθη, να προμηνύει ένα επίσης εξαιρετικά δυσοίωνο μέλλον επιδράμει η Κυβέρνηση με το πολυνομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα και τις αλλεπάλληλες τροπολογίες του για το μισθολόγιο-βαθμολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, την εργασιακή εφεδρεία και το συνταξιοδοτικό, με πρωτοφανείς για τη Δημόσια Διοίκηση και όσους την υπηρετούν επιπτώσεις.

Ουδείς μπορεί να αρνηθεί την ανάγκη περιορισμού του μεγάλου κράτους και της εξοικονόμησης χρημάτων, με στόχο τη δημοσιονομική εξυγίανση. Βέβαια, το κράτος χρειάζεται και το τελευταίο ευρώ. Με τα περίπου 20 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία εκτιμάται ότι φοροδιαφεύγουν ετησίως, θα μπορούσε να καλυφθεί ολόκληρη η τρύπα του φετινού προϋπολογισμού, δίχως να χρειάζονται τέτοιου είδους επαχθή για την ελληνική οικογένεια μέτρα, σαν αυτά που αναγκαζόμαστε να συζητάμε σήμερα. Εδώ και δύο χρόνια, η ανάγκη καταπολέμησης της φοροδιαφυγής, εξαντλείται σε υποσχετικές διακηρύξεις και τίποτε παραπάνω.

Η Κυβέρνηση θέλει να δείχνει, ότι έχει επίγνωση της κρισιμότητας της κατάστασης στην οποία έχει φέρει τη χώρα, όπως εμφανίζονται σε καθημερινή σχεδόν βάση, πανικόβλητα διαγγέλματα αξιωματούχων της. Το μόνο όμως για το οποίο αποδεικνύεται απολύτως ικανή, είναι να χάνει τα στοιχήματα που η ίδια ανέλαβε και που είχε τις δυνατότητες και το χρόνο να κερδίσει, όπως εκείνο της αναδιάρθρωσης και του εξορθολογισμού της Δημόσιας Διοίκησης, της διόρθωσης των δομικών στρεβλώσεων και της πάταξης της παραλυτικής γραφειοκρατίας, της δημιουργίας ενός δημοσίου, εξυπηρετικού και περισσότερο φιλικού για τον πολίτη.

Τώρα, εν μέσω πανικού και με την επικαιρότητα να κυριαρχείται με το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού που πρέπει να καλυφθεί με την επόμενη δόση που θα εισπράξει η χώρα, ώστε να καταβληθούν οι υποχρεώσεις στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, η Κυβέρνηση εστιάζει την προσοχή της και εκτινάσσει τα βέλη της στους συνήθεις εύκολους στόχους: Στα μισθοσυντήρητα στρώματα και τους συνταξιούχους. Βέβαια οι περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, συνοδευόμενες με τις αυξήσεις στους άμεσους φόρους, προβλέπονται να είναι ευρύτατες και ως εκ τούτου θα επηρεάσουν επί τα χείρω το ήδη υποβαθμισμένο βιοτικό επίπεδο μισθωτών και συνταξιούχων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Βέβαια×, ο τομέας της υγείας, δυστυχώς δεν εξαιρείται από το μέτρο της εφεδρείας παρά τις διαβεβαιώσεις του αρμόδιου Υπουργού, ότι στο καθεστώς αυτό δεν θα υπαχθούν οι γιατροί και το νοσηλευτικό προσωπικό των νοσοκομείων. Αν και κατά πόσο αυτό θα εξακολουθήσει να ισχύει για τα επόμενα χρόνια, θα το δείξει το μέλλον και η πράξη.

Τη χρονική στιγμή, λοιπόν, που το Υπουργείο έχει αποφασίσει –εννοώ Υγείας- ήδη για την εφεδρεία, επιστήμονες του Πανεπιστημίου του Καίμπριτζ, κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για την υγεία των Ελλήνων, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Σε μια έρευνα του έγκυρου επιστημονικού περιοδικού «LANCET», εντοπίζουν τη ρίζα του προβλήματος στην δραστική περικοπή των κρατικών δαπανών για την υγεία αλλά και την αγωνία για το αύριο, που έχει οδηγήσει σε κατακόρυφη αύξηση των αυτοκτονιών που δυστυχώς αποσιωπείται και σπρώχνει πολλούς από τους συνανθρώπους μας ακόμα και στα ναρκωτικά.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δεν μας είχε ποτέ εξηγήσει ότι η φορολογική ποινικοποίηση της ελληνικής οικογένειας, ήταν μεταξύ των θεμάτων προς συμφωνία με τους εκπροσώπους και τους δανειστές της. Άλλα υποσχόταν ο κ. Παπανδρέου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Κόλλια-Τσαρουχά, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Δώστε μου μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω.

Έλεγε τότε ότι μπροστά στον κίνδυνο της γήρανσης του πληθυσμού εξαιτίας της σοβαρής υπογεννητικότητας, ο ρόλος των πολυτέκνων αποτελεί εθνική προσφορά. Βλέπουμε όμως το νομοσχέδιο να κτυπάει και αυτούς.

Θα ήθελα να πω και κάτι κλείνοντας: Ποια ανάγκη, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, σας ώθησε να αυξήσετε τις υπερωρίες των συνεργατών μας; Δεν καταλαβαίνετε ότι δίνετε δικαίωμα στην ελληνική κοινωνία για μία ακόμα φορά να χτυπάει το Βουλευτή;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κυρία Τσαρουχά. Δείξατε την τελευταία σας φράση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε. θα τελειώσω. Δείξατε τόση ανοχή σε τόσους συναδέλφους. Δώστε μου δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, κυρία Τσαρουχά, δεν μπορώ να σας δώσω δύο λεπτά. Με συγχωρείτε πολύ. Σας παρακαλώ ολοκληρώστε. Διαλέξτε την τελευταία σας φράση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Θα ήθελα, λοιπόν, κλείνοντας να σας θυμίσω ότι σήμερα είναι η μέρα που γεννήθηκε ο Οδυσσέας Ελύτης. Μας είχε πει: «Εάν αποσυνθέσεις την Ελλάδα, στο τέλος θα δεις να σου απομένουν στο χέρι μια ελιά, ένα καράβι και ένα αμπέλι», πράγμα που σημαίνει ότι με όλα αυτά μπορούμε να την ξαναφτιάξουμε. Και θα την ξαναφτιάξουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την Ελλάδα με τη βοήθεια του θεού και με τον ελληνικό λαό μαζί μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής, κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

Ορίστε, κυρία Μπακογιάννη, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με σφιγμένα τα δόντια, οι Έλληνες περίμεναν χθες ένα θαύμα: Να βγουν οι δύο Αρχηγοί των μεγαλύτερων κομμάτων, να αναλάβουν τις ευθύνες τους, να ομονοήσουν μπροστά στον υπέρτατο κίνδυνο, να ζητήσουν τη στήριξη τεχνοκρατών και όλων των Ελλήνων, που γνωρίζουν ότι υπήρξαν πατέρες του Έθνους που έχυσαν το αίμα τους, όχι μόνο για την ελευθερία αλλά και για την τιμητική θέση της Ελλάδας στην Ευρώπη, να καλέσουν σε πανστρατιά για τη σωτηρία της χώρας, να αυξήσουν το κύρος της απέναντι στους εταίρους της, να βελτιώσουν τη διαπραγματευτική της ισχύ και κυρίως και πάνω από όλα, να δώσουν ελπίδα σωτηρίας στους Έλληνες. Και αυτό το τελευταίο είναι το πιο σημαντικό.

Κύριοι Παπανδρέου και Σαμαρά, είστε οι πιο άβουλοι και μοιραίοι άνθρωποι γι' αυτόν τον τόπο. Με όλα όσα συνέβησαν τις τελευταίες ώρες, σταθήκατε μικροί με μεγάλους κομματικούς εγωισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δύο Αρχηγοί, κατά τη γνώμη μου βλάπτουν τη χώρα το ίδιο. Και μέσα σε αυτήν τη Βουλή, είστε και όλοι εσείς υπεύθυνοι και έχουμε και όλοι εμείς προσωπική ευθύνη. Δεν υπάρχει κανένας συνάδελφος Βουλευτής με τον οποίο τουλάχιστον εγώ να έχω μιλήσει, ο οποίος να μην ευχόταν χθες το βράδυ να συνεννοηθούν τουλάχιστον οι δύο Αρχηγοί και μετά να συνεννοηθούν με τους υπόλοιπους. Εξαιρώ το Κομμουνιστικό Κόμμα και το ΣΥΡΙΖΑ, διότι ακόμα εγώ δεν έχω καταλάβει, τι σχέση έχουν οι αγώνες της εργατικής τάξης με τα παχυλά επιδόματα και τα ταξιδάκια αναψυχής των συνδικαλιστών της ΔΕΗ. Και οι αργομισθίες των ΔΕΚΟ και στο δημόσιο σίγουρα

δεν γίνονταν ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Σε μας τα λέτε αυτά;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Η εργατική τάξη, όπως τουλάχιστον έμαθα εγώ, ήθελε πρόσβαση στη μόρφωση, στα πανεπιστήμια για τα παιδιά της και όχι για να κάψει τα πανεπιστήμια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Μην πιάνετε στο στόμα σας την εργατική τάξη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Γυρίζω στο θέμα των υπολοίπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ουσιαστικό θέμα. Η Ελλάδα θα προσέλθει μεθαύριο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εθνικό σχέδιο δεν υπάρχει. Δεν έχει κατατεθεί εθνικό σχέδιο ούτε από τον Πρωθυπουργό ούτε έχει συμφωνηθεί από κανέναν άλλο. Αυτή όμως η Σύνοδος Κορυφής είναι καθοριστική.

Άκουσα πριν με προσοχή, την κ. Ξενογιαννακοπούλου να μας λέει γενικόλογα ότι θα είμαστε υπέρ της αλληλεγγύης, της ισότητας, ότι αυτή θα είναι μια μακροχρόνια λύση. Αυτά με όλο το σεβασμό, κυρία συνάδελφε, εμένα δεν μου λένε τίποτα. Δεν κατάλαβα τίποτα. Οι Έλληνες Βουλευτές, έχουν δικαίωμα να γνωρίζουν πώς πάμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τι ζητάμε επιτέλους από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποιο είναι το εθνικό σχέδιο, το οποίο θα καταθέσει η Ελλάδα;

Τέλος, θα ήθελα να πω τρεις κουβέντες για το νομοσχέδιο.

Η Δημοκρατική Συμμαχία, θα καταψηφίσει το νομοσχέδιο. Θα το καταψηφίσει, όχι γιατί φοβάται τις αλλαγές αλλά γιατί πιστεύει ότι αυτές οι αλλαγές έτσι όπως έρχονται είναι καταστροφή.

Από πού να αρχίσω και πού να τελειώσω; Να ξεκινήσω από την εφεδρεία; Βγάζουμε στην εφεδρεία όλα τα πεπειραμένα στελέχη της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης. Γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα διαχειριστείτε το ΕΣΠΑ και το ΕΣΠΑ μέχρι στιγμής, το διαχειρίζονται αυτοί που αύριο θα είναι στην εφεδρεία; Έχετε αντιληφθεί ότι αυτή η τεχνογνωσία δεν μπορεί να περάσει με το «αποφασίζουμε και διατάζουμε» στην επόμενη γενιά;

Έχετε αντιληφθεί ότι με το νομοσχέδιο το οποίο κατετέθη, οι απόφοιτοι της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης μπαίνουν στον Δ' βαθμό, διότι προηγούνται στον Α' και στο Β' βαθμό, όσοι διορίστηκαν τη δεκαετία του '80; Είναι ποτέ δυνατόν, να γίνονται «σάντουιτς» οι μόνοι άξιοι άνθρωποι που κατά τεκμήριο και με βούλα, έχουν, εν πάση περιπτώσει, πιστοποιητικό ότι έχουν σπουδάσει και μπορούν να προσφέρουν στο ελληνικό κράτος;

Είναι ποτέ δυνατόν σήμερα, επί δικαίων και αδίκων ισοπεδωτικά να πέφτουν αποφάσεις, διότι η Κυβέρνηση αυτή είχε την απόλυτη αδυναμία να προχωρήσει σε μία αποκρατικοποίηση, να προχωρήσει σε μία ουσιαστική διαρθρωτική αλλαγή;

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τη λογική αυτή. Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τη λογική των δυο παλιών κομμάτων. Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τη λογική των Βουλευτών μας. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε, πώς είναι ποτέ δυνατόν να ξαναδούμε τους Έλληνες πολίτες στα μάτια και να μην έχουμε κάνει το πατριωτικό καθήκον μας, να υπερβούμε τις κομματικές μας γραμμές.

Κάνω μια τελευταία έκκληση σε όλους. Δεν είναι η ώρα να καθαρίσουμε λογαριασμούς. Είναι η ώρα της συστράτευσης, της συσπείρωσης, είναι η ώρα της ομόνοιας, είναι η ώρα, αυτό που έκαναν όλες οι χώρες -είτε λέγεται Φινλανδία είτε λέγεται Δανία είτε Ιρλανδία είτε Σουηδία είτε ακόμα και Πορτογαλία- πριν από μας, όταν βρέθηκαν σε τέτοια κρίση, να το κάνουμε και εμείς οι Έλληνες, αντί να σερνόμαστε πίσω από τις εξελίξεις και μετά να κλαίμε τη μοίρα μας για τα αποτελέσματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμμαχίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν υποβληθεί αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Βουλευτών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού επί της αρχής του νομοσχεδίου των οποίων τα κείμενα έχουν ως εξής:

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΛΕΩΦ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
Τη.: 2592213, 2592105, 2592193, 2592111, fax: 2592155
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Τηλ.Βουλής 3708168, 3708169, fax: 3707410, 3707420

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής
κ. Φιλ. Πετσάλνικο

Αθήνα 18/10/2011

Οι υπογράφοντες ζητάμε, την διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής σύμφωνα με το άρθρο 72 του ΚανΒ, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών : « Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις , ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012- 2015 ».

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Γκιόκας Ιωάννης	Νίκος Μωραΐτης
Ζιώγας Γιάννης	Νάνος Απόστολος
Ιγνατιάδης Θεόδωρος	Βέρα Νικολαΐδου
Καζάκος Κώστας	Παπακωνσταντίνου Νίκος
Καλαντίδου Σοφία	Παφίλης Αθανάσιος
Κανέλλη Λιάνα	Πρωτούλης Γιάννης
Καραθανασόπουλος Νίκος	Σταύρος Σκοπελίτης
Διαμάντω Μανωλάκου	Αντώνης Σκυλλάκος
Γιώργος Μαρίνος	Σπύρος Χαλβατζής
Γιώργος Μαυρίκος	Μπάμπης Χαραλάμπους

ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Αθήνα, 19/10/2011

Οι υπογράφοντες βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού αιτούμεθα τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας **επί της αρχής** του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015».

Οι βουλευτές

Καρατζαφέρης Γεώργιος

Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος

Ανατολάκης Γεώργιος

Αποστολάτος Βαΐτσης

Βελόπουλος Κυριάκος

Βορίδης Μαυρουδής

Γεωργιάδης Σπυρίδων – Άδωνις

Κιλτίδης Κωνσταντίνος

Κολοκοτρώνης Άγγελος

Κοραντής Ιωάννης

Μαρκάκης Παύλος

Παπανδρέου – Παπαδάκη Ουρανία

Πλεύρης Αθανάσιος

Πολατίδης Ηλίας

Ροντούλης Αστέριος

Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος

Θα αναγνώσω πρώτα τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Γκιόκας Ιωάννης. Παρών.
Ο κ. Ζιώγας Ιωάννης. Παρών.
Ο κ. Ιγνατιάδης Θεόδωρος. Παρών.
Ο κ. Καζάκος Κωνσταντίνος. Παρών.
Η κ. Καλαντίδου Σοφία. Παρούσα.
Η κ. Κανέλλη Λιάννα. Παρούσα.
Ο κ. Καραθανασόπουλος Νίκος. Παρών.
Η κ. Μανωλάκου Διαμάντω. Παρούσα.
Ο κ. Μαρίνος Γεώργιος. Παρών.
Ο κ. Μαυρίκος Γεώργιος. Παρών.
Ο κ. Μωραΐτης Νίκος. Παρών.
Ο κ. Νάνος Απόστολος. Παρών.
Η κ. Νικολαΐδου Βέρα. Παρούσα.
Ο κ. Παπακωνσταντίνου Νίκος. Παρών.
Ο κ. Παφίλης Αθανάσιος. Παρών.
Ο κ. Πρωτούλης Ιωάννης. Παρών.
Ο κ. Σκοπελίτης Σταύρος. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Θα αναγνώσω τώρα και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Καρατζαφέρης Γεώργιος. Παρών.
Ο κ. Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος. Παρών.
Ο κ. Ανατολάκης Γεώργιος. Παρών.
Ο κ. Αποστολάτος Βαΐτσης. Παρών.
Ο κ. Βελόπουλος Κυριάκος. Παρών.
Ο κ. Βορίδης Μαυρουδής. Παρών.
Ο κ. Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις. Παρών.
Ο κ. Κιλτίδης Κωνσταντίνος. Παρών.
Ο κ. Κολοκοτρώνης Άγγελος. Παρών.
Ο κ. Κοραντής Ιωάννης. Παρών.
Ο κ. Μαρκάκης Παύλος. Παρών.
Η κ. Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία. Παρούσα.
Ο κ. Πλεύρης Αθανάσιος. Παρών.
Ο κ. Πολατίδης Ηλίας. Παρών.
Ο κ. Ροντούλης Αστέριος. Παρών.
Ο κ. Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε να συμπτύξουμε τις δύο ονομαστικές ψηφοφορίες σε μία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Θα διεξαχθεί μία ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Ιωάννης Βλατής από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Γρηγόριος Αποστολάκος από τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες (fax) συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α' του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της αρχής του νομοσχεδίου. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α' του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2467
Ημερομ. 19/10/11

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Προς: Τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Κύριε Πρόεδρε

ευρισκόμενος σε κυβερνητική αποστολή στο εξωτερικό σας ενημερώνω σύμφωνα με το άρ. 70Α του Κανονισμού της Βουλής ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής για το νομοσχέδιο του Υπουργείου οικονομικών «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» ψηφίζω Ναι.

Ο Υπουργός

Κώστας Σκανδαλίδης

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2469
Ημερομ. 19/10/11

ΛΟΒΕΡΔΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Β' ΑΘΗΝΑΣ

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο -βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» ψηφίζω ΝΑΙ.

Με τιμή

Λοβέρδος Ανδρέας
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Β' Αθήνας

Fax Προέδρου Βουλής 210-3232913

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2471
Ημερομ. 19/10/11

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β΄ΑΘΗΝΑΣ

Αθήνα, 19 Οκτωβρίου 2011

Προς
τον Αξιότιμο Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο
Ενταύθα

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στην συνεδρίαση της Βουλής της 19 Οκτωβρίου 2011, πάνω στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, Ενιαίο Μισθολόγιο – Βαθμολόγιο, Εργασιακή Εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015»,

Ψηφίζω: **ΟΧΙ**

Με τιμή

Δημήτριος Παπαδημούλης

ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. ΙΩΑΝΝΙΩΝ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2468
Ημερομ. 29/10/22

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο -βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» ψηφίζω....ΝΑΙ...

Με τιμή

Παντούλας Μιχάλης
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. Ιωαννίνων

Fax Προέδρου Βουλής 210-3232913

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2472
Ημερομ. 19/10/11

Κύριο
Φίλιππο Πετσάλνικο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Ελσίνκι), και σύμφωνα με το άρθρο 70^{A} του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 19 Οκτωβρίου 2011, συνεδρίαση της Βουλής, επί της αρχής του Σ/Ν Υπουργείου Οικονομικών «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015»,

Ψηφίζω **ΟΧΙ.**

19 Οκτωβρίου 2011
Με Τιμή

Αναστάσιος Νεράντζης

>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 295 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 154 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 141 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» κανείς σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ		
Ραγκούσης Ιωάννης	+	
Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	
Μόσιαλος Ηλίας	+	
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	+	
Γερουλάνος Παύλος	+	
Σιούφας Δημήτριος		+
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία		+
Αυγερινοπούλου Διονυσία		+
Αντώναρος Ευάγγελος		+
Καζάκος Κωνσταντίνος		+
Κοραντής Ιωάννης		+
Μουλόπουλος Βασίλειος		+
Α' ΑΘΗΝΩΝ		
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Κουβέλης Σπυρίδων	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμη)	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		+
Αβραμόπουλος Δημήτριος		+
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζα)		+
Πιπιλή Φωτεινή		+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		+
Παφίλης Αθανάσιος		+
Πλεύρης Αθανάσιος		+
Τσίπρας Αλέξιος		+
Β' ΑΘΗΝΩΝ		
Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	+	
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Δημαράς Ιωάννης		+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	
Ευθυμίου Πέτρος	+	
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	
Σακοράφα Σοφία		+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Κουτρουμάνης Γεώργιος	+	
Νταλάρα Άννα	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	
Βούρος Ιωάννης	+	
Χαραλαμπόπουλος Γεώργιος-Ερνέστος	+	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	
Μίχος Λάμπρος	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)		+
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)		+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος		+
Μητσοτάκης Κυριάκος		+
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Παπαθανασίου Γιάννης		+
Πολύδωρας Βύρων		+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		+
Ντινόπουλος Αργύρης		+
Παπαρήγα Αλεξάνδρα		+
Χαλβατζής Σπυρίδων		+
Μαυρίκος Γεώργιος		+
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος		+
Πρωτούλης Ιωάννης		+
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις		+
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος		+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος		+
Παπαδημούλης Δημήτριος		+
Ψαριανός Γρηγόριος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		
Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)	+	
Μακρυπίδης Ανδρέας	+	
Γιαννακά Σοφία	+	
Κουρουμπλής Παναγιώτης		+
Σαλμάς Μάριος		+
Σταμάτης Δημήτριος		+
Καραγκούνης Κωνσταντίνος		+
Μωραΐτης Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		
Μανιάτης Ιωάννης	+	
Ανδριανός Ιωάννης		+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)		-
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		
Ρέππας Δημήτριος	+	
Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας	+	
Λυκουρέντζος Ανδρέας		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		
Τσιρώνης Δημήτριος	+	
Στασινός Παύλος	+	
Παπασιώζος Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ		
Παπανδρέου Γιώργος	+	
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+	
Οικονόμου Βασίλειος		+
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	
Ασπραδάκης Παντελεήμων (Παντελής)	+	
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+	
Βλάχος Γεώργιος		+
Μπούρας Αθανάσιος		+
Καντερές Νικόλαος		+
Γκιόκας Ιωάννης		+
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		+
Λεβέντης Αθανάσιος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+	
Παπαδόπουλος Αθανάσιος	+	
Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας	+	
Κυριακοπούλου Μαρία	+	
Μπεκίρης Μιχαήλ		+
Νικολόπουλος Νικόλαος		+
Καραθανασόπουλος Νικόλαος		+

Τσούκαλης Νικόλαος		+
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος		+
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		
Τόγιας Βασίλειος	+	
Τσόνογλου-Βυλλιώτη Βασιλική	+	
Αγάτσα Αριάδνη	+	
Γιαννάκης Μιχαήλ		+
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		
Χαντάβας Αθανάσιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		
Αηδόνης Χρήστος	+	
Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	+	
Τζίμας Μαργαρίτης		+
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		
Κρεμαστινός Δημήτριος	+	
Νικητιάδης Γεώργιος	+	
Ζωΐδης Νικόλαος	+	
Κασσάρας Γεώργιος	+	
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)		+
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		
Ντόλιος Γεώργιος	+	
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+	
Τσιαούση Ελένη	+	
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος		+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+	
Κεδίκογλου Συμεών	+	
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος		+
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)		+
Μαρίνος Γεώργιος		+
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία		+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		
Καρανίκας Ηλίας	+	
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		
Κατρίνης Μιχαήλ	+	
Κουτσούκος Γιάννης	+	
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+	
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+	
Κοντογιάννης Γεώργιος		+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+	
Γικόνογλου Αθανάσιος	+	
Τόλκας Άγγελος	+	
Χαλκίδης Μιχαήλ		+
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+	
Παρασύρης Φραγκίσκος	+	
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	
Σκραφνάκη Μαρία	+	
Μιχελογιαννάκης Ιωάννης	+	
Αυγενάκης Ελευθέριος		+
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ		+
Κριτσωτάκης Μιχαήλ		+
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ		
Κατσούρας Χρήστος	+	

Α’ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Βενιζέλος Ευάγγελος	+	
Καστανίδης Χαράλαμπος	+	
Αράπογλου Χρυσή	+	
Μαγκριώτης Ιωάννης	+	
Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+	
Βούγιας Σπυρίδων	+	
Τεκτονίδου Κυριακή	+	
Καραμανλής Κωνσταντίνος		+
Γκιουλέκας Κωνσταντίνος		+
Καλαφάτης Σταύρος		+
Ιωαννίδης Ιωάννης		+
Ράπτη Ελένη		-
Ζιώγας Ιωάννης		+
Καλαντίδου Σοφία		+
Κολοκοτρώνης Άγγελος		+
Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)		+
Β’ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Γερανίδης Βασίλειος	+	
Αρβανιτίδης Γεώργιος	+	
Καράογλου Θεόδωρος		+
Αναστασιάδης Σάββας		+
Ιγνατιάδης Θεόδωρος		+
Βελόπουλος Κυριάκος		+
Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)		+
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ		
Παντούλας Μιχαήλ	+	
Αργύρης Ευάγγελος	+	
Οικονόμου Αθανάσιος	+	
Τασούλας Κωνσταντίνος		+
Καλογιάννης Σταύρος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ		
Τιμοσίδης Μιχαήλ	+	
Παπουτσής Δημήτριος	+	
Εμινίδης Σάββας	+	
Παναγιωτόπουλος Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ		
Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+	
Σαλαγιάννης Νικόλαος	+	
Θεοχάρη Μαρία	+	
Τσιάρας Κωνσταντίνος		+
Ταλιαδούρος Σπυρίδων		+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ		
Πετσάλνικος Φίλιππος	+	
Τζηκαλάγιας Ζήσης		+
ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ		
Γκερέκου Αγγελική (Άντζελα)	+	
Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος		+
Χαραλάμπους Χαράλαμπος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		
Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ		
Παραστατίδης Θεόδωρος	+	
Φραγγίδης Γεώργιος	+	
Κιλτίδης Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ		
Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+	
Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+	
Βλατής Ιωάννης	+	
Κασαπίδης Γεώργιος		+
Παπαδόπουλος Μιχάλης		-

ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		
Μπεγλίτης Παναγιώτης	+	
Φαρμάκη Αικατερίνη	+	
Μανωλάκης Άγγελος	+	
Κόλλιας Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
Ρήγας Παναγιώτης	+	
Παπαμανώλης Γεώργιος	+	
Βρούτσης Ιωάννης		+
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		
Γρηγοράκος Λεωνίδας	+	
Δαβάκης Αθανάσιος		+
Αποστολάκος Γρηγόριος		+
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		
Έξαρχος Βασίλειος	+	
Σαχινίδης Φίλιππος	+	
Αλεξανδρίδου Βασιλική	+	
Χαρακόπουλος Μάξιμος		+
Ζώης Χρήστος		+
Σκυλλάκος Αντώνιος		+
Ροντούλης Αστέριος		+
Διώτη Ηρώ		+
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ		
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+	
Πλακιωτάκης Ιωάννης		-
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ		
Σηφουνάκης Νικόλαος	+	
Γαληνός Σπυρίδων		+
Σκοπελίτης Σταύρος		+
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ		
Μαργέλης Σπυροπάνος	+	
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		
Καρτάλης Κων/νος	+	
Ζήση Ροδούλα	+	
Νάκος Αθανάσιος		+
Νάνος Απόστολος		+
Μαρκάκης Παύλος		+
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		
Κουσελάς Δημήτριος	+	
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+	
Βουδούρης Οδυσσέας	+	
Σαμαράς Αντώνιος		+
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		+
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		
Μάντατζη Τσετίν	+	
Ξυνίδης Σωκράτης	+	
Κοντός Αλέξανδρος		+
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Καρύδης Δημήτριος	+	
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	
Μελάς Παναγιώτης		+
Μανωλάκου Διαμάντω		+
Αποστολάτος Βαΐτσης		+
Δρίτσας Θεόδωρος		+
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Νιώτης Γρηγόριος	+	
Λιντζέρης Δημήτριος	+	
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
Τραγάκης Ιωάννης		+
Νεράντζης Αναστάσιος		+
Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		+
Ανατολάκης Γεώργιος		+
Λαφαζάνης Παναγιώτης		+
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		
Τζάκρη Θεοδώρα	+	
Θεοδωρίδης Ηλίας	+	
Γιουματζίδης Βασίλειος	+	
Καρασμάνης Γεώργιος		+
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ		
Αμοιρίδης Ιωάννης	+	
Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+	
Μίχου Μαρία	+	
Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Παπαχρήστος Ευάγγελος		+
Τσουμάνης Δημήτριος		+
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Όθωνας Εμμανουήλ	+	
Κεφαλογιάννη Όλγα		+
ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		
Χατζή Οσμάν Αχμέτ	+	
Πεταλωτής Γεώργιος	+	
Στυλιανίδης Ευριπίδης		+
ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		
Βαρδίκος Πυθαγόρας	+	
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		
Μπόλαρης Μάρκος	+	
Κουτμερίδης Ευστάθιος	+	
Τζελέπης Μιχαήλ	+	
Λεονταρίδης Θεόφιλος		+
Καριπίδης Αναστάσιος		+
Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		+
Πολατίδης Ηλίας		+
ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Χάιδος Χρήστος	+	
Μαγκούφης Χρήστος	+	
Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+	
Λέγκας Νικόλαος		+
Χατζηγάκης Σωτήριος		+
ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Τσώνης Νικόλαος	+	
Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+	
Μπατζελή Αικατερίνη	+	
Σταϊκούρας Χρήστος		+
Γιαννόπουλος Αθανάσιος		-
ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Λιάνης Γεώργιος		+
Κωνσταντινίδης Ευστάθιος		+
ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ		
Παπαθανάση Αφροδίτη	+	
ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Δριβελέγκας Ιωάννης	+	
Λαφαζάνης Αργύριος	+	
Βαγιωνάς Γεώργιος		+
ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ		
Δαμιανάκης Ευτύχιος	+	
Βαλυράκης Ιωσήφ	+	
Κουρουπάκη Ευαγγελία	+	

Μαρκογιαννάκης Χρήστος +

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ
Τσουρή Ελπίδα +
Μουσουρούλης Κωνσταντίνος +

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 154
....."....."....: «ΟΧΙ» 141
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 295
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015», έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα τώρα στη συζήτηση των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015». Τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου θα συζητηθούν ως μία ενότητα.

Η διαδικασία έχει ως εξής:

Θα ομιλήσουν οι κύριοι εισηγητές και ειδικοί αγορητές επί των άρθρων. Θα ακολουθήσουν οι εναπομείναντες ομιλητές επί της αρχής και επί των άρθρων. Στο τέλος θα ομιλήσουν επί των άρθρων οι Βουλευτές που θα εγγραφούν κατά τη διάρκεια των ομιλιών των πρώτων τεσσάρων εισηγητών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Λέγκας επί της διαδικασίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Είπαμε, κύριε Πρόεδρε, να ακολουθήσουμε αυτήν την ειδική, επιτρέψτε μου να πω, εξαίρεση, την εξαιρετική διαδικασία του κατεπείγοντος. Αλλά το να συμπυκνώνουμε τη διαδικασία τόσων πολλών και σημαντικών άρθρων, χωρίς να έχουν το δικαίωμα οι εισηγητές να δευτερολογήσουν, νομίζω ότι είναι υπέρβαση. Θεωρώ ότι θα πρέπει να ακολουθήσει ο κατάλογος, κάποια στιγμή να γίνει διακοπή να δευτερολογήσουν οι εισηγητές των κομμάτων και στην αυριανή συνεδρίαση, να τοποθετηθούμε επί των άρθρων. Νομίζω ότι εκφράζω αίτημα και άλλων συναδέλφων μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Μουλόπουλος επί της διαδικασίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι είναι ένας ελάχιστος σεβασμός για τους συναδέλφους οι οποίοι έχουν γραφεί, να μιλήσουν. Ήδη ψηφίσαμε επί της αρχής και υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι αφού ψηφίσαμε, θα μιλήσουν επί της αρχής. Αυτό είναι ολίγον παράλογο.

Εγώ είμαι πρόθυμος να μη δευτερολογήσω, για να δώσω αυτόν το χρόνο. Θεωρώ, όμως, ότι πρέπει οι συνάδελφοι που είναι στον κατάλογο για να μιλήσουν επί της αρχής, να προηγηθούν. Και αύριο ας το κάνουμε πρωί-πρωί να αρχίσουμε επί των άρθρων. Μην τους τιμωρούμε και να αρχίσουν να μιλούν σε άδεια Αίθουσα και σε άδειες οθόνες στη μια και στις δυο και στις τρείς το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Μαρκάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι η τοποθέτηση και ο χρόνος της ονομαστικής ψηφοφορίας, δεν είναι ικανός να καθορίσει τη διαδικασία ολοκλήρωσης των ομιλιών επί της αρχής. Αυτό είναι ένα γεγονός το οποίο το καθορίσατε εσείς. Δεν εξαντλήθηκε ο κατάλογος.

Επομένως, δεν μπορείτε να επικαλείστε πολύ τυπικούς λόγους για την τήρηση του Κανονισμού. Έπρεπε να τελειώσουν οι ομιλητές και ύστερα, αφού γινόντουσαν και οι δευτερολογίες των εισηγητών, να ψηφίσουμε επί της αρχής. Αυτό δεν τηρήθηκε.

Συνεπώς πρέπει να σεβαστείτε την επιθυμία όλων των πτερύγων και όλων των εισηγητών, να ακολουθηθεί η διαδικασία που έχουμε προτείνει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέτετε ένα ζήτημα, το οποίο τίθεται για πρώτη φορά στην Αίθουσα. Βεβαίως και υπάρχει θέμα Κανονισμού. Δεν είναι ζήτημα του Προεδρεύοντος να εφαρμόσει το ένα ή το άλλο επί της διαδικασίας. Όπως γνωρίζετε όλοι οι συνάδελφοι, όταν γίνει η ψηφοφορία επί της αρχής, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε τη συζήτηση, εφόσον υπήρξε και συναίνεση όλων των πτερύγων να προχωρήσουμε. Αυτό γίνεται συνήθως στα νομοσχέδια, όπου εγγράφονται πάρα πολλοί ομιλητές.

Έχουμε καθορίσει πέντε συνεδριάσεις. Αφιερώσαμε δυο ολόκληρες συνεδριάσεις επί της αρχής. Ουσιαστικά η διαδικασία επί της αρχής πήρε, πλέον της ψηφοφορίας, και πολλές ώρες από την απογευματινή συνεδρίαση, που θα έπρεπε να ήταν αφιερωμένη στα άρθρα.

Εν πάση περιπτώσει, γνωρίζετε ότι μετά την ψηφοφορία συνεχίζει ο κατάλογος επί της αρχής, ομιλούν ελευθέρως οι συνάδελφοι εφ' όλης της ύλης και όσοι εγγραφούν, θα έχουν τη δυνατότητα αύριο να συμπληρώσουν με τις τοποθετήσεις τους.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, να δεχθούμε ότι εκ του Κανονισμού - κάτι το οποίο όλα τα χρόνια γίνεται στο Κοινοβούλιο- μετά από μια ψηφοφορία επί της αρχής, δεν μπορεί να συνεχιστεί η συζήτηση επί της αρχής.

Παρακαλώ, λοιπόν, τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, τον κ. Παναγιώτη Ρήγα, να πάρει το λόγο. Θα έχετε ανοχή οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές και για τη δευτερολογία αύριο.

Ορίστε, κύριε Ρήγα, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση σ' αυτήν την Αίθουσα αλλά και όσα συμβαίνουν στην ελληνική κοινωνία, αναδεικνύουν την τραγικότητα και τη σοβαρότητα των στιγμών.

Στην επί της αρχής τοποθέτησή μου για το νομοσχέδιο, είχα την ευκαιρία να αναφερθώ, στο πλαίσιο του διαθέσιμου χρόνου, στα διακυβεύματα αυτής της ψηφοφορίας και στην ανάγκη να ψηφιστεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στο σύνολό του και επί των άρθρων, ως προαπαιτούμενο για να μπορέσει η Κυβέρνηση να προσέλθει στη διαπραγμάτευση της Συνόδου Κορυφής, προκειμένου να δρομολογηθούν οι εξελίξεις που περιμένουμε όλοι μας. Δηλαδή, να οριστικοποιηθεί η θετικότερη δυνατή συμφωνία για τη χώρα μας, να συνεχιστεί ακώλυτα η καινούργια δανειακή σύμβαση η οποία έχει συμφωνηθεί, να εκταμιευτεί η έκτη δόση και βεβαίως να επέλθουν όλες εκείνες οι θετικές συνέπειες που αφορούν τη βιωσιμότητα του ελληνικού δημόσιου χρέους.

Με αυτό το πολυνομοσχέδιο, επιχειρούνται αλλαγές οι οποίες κινούνται σε δυο επίπεδα:

Το ένα επίπεδο, αφορά αλλαγές που έχουν ως στόχο την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων. Είναι οι αλλαγές, που έχουν να κάνουν με τις ρυθμίσεις στο θέμα των συντάξεων, με τα θέματα της εφεδρείας και με τις φορολογικές αλλαγές, οι οποίες επέρχονται με τα άρθρα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Το δεύτερο επίπεδο, έχει να κάνει με τις διαρθρωτικές αλλαγές οι οποίες είναι εξίσου σημαντικές, για να μην πω σημαντικότερες από τις διατάξεις που αφορούν την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων. Αυτές οι διαρθρωτικές αλλαγές, αφορούν το δημόσιο τομέα.

Θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο, πριν μπω στην επί των άρθρων προσέγγιση.

Σήμερα υπάρχει μια διαπίστωση, η οποία πιστεύω ότι εκφράζει το σύνολο σχεδόν της κοινής γνώμης: Η κακή άποψη για τη λειτουργία του δημόσιου τομέα. Αν ρωτήσουμε και τον τελευταίο πολίτη αυτής της χώρας για το πώς αξιολογεί τη λειτουργία του δημόσιου τομέα, η άποψή του θα είναι πάρα πολύ αρνητική. Θα μας πει ότι ο δημόσιος τομέας είναι δυσκίνητος, γραφειοκρατικός, διεφθαρμένος, αναποτελεσματικός, υπάρχει αναξιοκρατία, αδιαφάνεια.

Εάν, όμως, σταματήσουμε εδώ, η εύκολη λύση είναι ότι όλα αυτά τα κακά πρέπει να τα φορτώσουμε στους δημοσίους υπαλλήλους. Δηλαδή, η εύκολη λύση που πολλές φορές βρίσκουμε, είναι ότι για όλα αυτά φταίνε οι δημόσιοι υπάλληλοι. Αλήθεια, όμως, είναι έτσι; Πρέπει, δηλαδή, οι δημόσιοι υπάλληλοι να ση-

κώσουν το φορτίο όλων αυτών των δεινών και των κακών χαρακτηριστικών, που σημαδεύουν σήμερα τη λειτουργία του δημόσιου τομέα;

Εάν δεν πειράζαμε τα πράγματα, πραγματικά η κοινή γνώμη μπορούσε πολύ εύκολα να δώσει την απάντηση, «ναι, για όλα αυτά φταίνε οι δημόσιοι υπάλληλοι».

Έχουμε, λοιπόν, ευθύνη –και αυτό προσπαθούμε να κάνουμε μέσα από αυτό το νομοσχέδιο- να άρουμε όλες εκείνες τις αιτίες, τις συστημικές, τις παθογένειες οι οποίες δημιουργούν αυτήν τη κακή λειτουργία του δημόσιου τομέα, έτσι ώστε να μπορέσουν και οι δημόσιοι υπάλληλοι, να απαλλαχθούν από αυτό το άγος, το οποίο χωρίς τη δική τους ευθύνη τις περισσότερες φορές, κουβαλούν.

Άρα, λοιπόν, εάν αφήσουμε το δημόσιο τομέα χωρίς την επιβράβευση του ικανού, χωρίς την τιμωρία του ανίκανου, του διεφθαρμένου, χωρίς την αξιολόγηση, θα έχουμε εγκαταλείψει τους δημοσίους υπαλλήλους στη μήνη, στη χλεύη και στην απαξίωση των πολιτών.

Με τις παρεμβάσεις, λοιπόν, που κάνουμε προσπαθούμε ακριβώς αυτό, να εισάγουμε μια άλλη λειτουργία στο δημόσιο τομέα.

Αυτό γίνεται, κυρίως, με το καινούργιο βαθμολόγιο, με την εισαγωγή της αξιολόγησης, με την ανάληψη θέσεων ευθύνης μέσα στο δημόσιο τομέα, με τη στοχοθεσία. Πρόκειται για αξίες και έννοιες, που έχουν λείψει επί πάρα πολλά χρόνια από τη λειτουργία του δημόσιου τομέα. Δίνουμε, δηλαδή, στον ίδιο το δημόσιο υπάλληλο, τη δυνατότητα να μπορέσει να λειτουργήσει μέσα σε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο ο άξιος, ο ικανός, ο συνετός, ο συνεπής και υπεύθυνος δημόσιος υπάλληλος, θα μπορέσει και τα προσόντα του να αναδείξει και τη συμβολή του να έχει σ' αυτό που είναι το καθολικά ζητούμενο, δηλαδή σ' ένα σύγχρονο, αποτελεσματικό, παραγωγικό και ευέλικτο δημόσιο τομέα.

Οι αλλαγές αυτές γίνονται, όμως, σε μία συγκυρία, που στην ουσία τις αδικούν. Ενώ θα έπρεπε κανονικά όλη αυτή η αλλαγή στο κράτος, για να μετεξελιχθεί σε ένα κράτος επιτελικό, σύγχρονο και παραγωγικό, να γίνει με μία άνεση χρόνου, αυτήν τη στιγμή, επισπεύδουμε εξαιτίας της συγκυρίας αυτές τις αλλαγές. Τις επισπεύδουμε και τις εφαρμόζουμε, δυστυχώς, σε μία πολύ κακή και αρνητική οικονομική συγκυρία.

Όλοι θα θέλαμε, οι αλλαγές αυτές να συνοδευθούν από μία πολιτική στο επίπεδο των αμοιβών, η οποία θα ανταποκρινόταν στις ανάγκες και τις απαιτήσεις των ανθρώπων, που αυτήν τη στιγμή υπηρετούν στο δημόσιο τομέα. Επαναλαμβάνω, όμως, και πάλι ότι το μισθολόγιο αυτήν τη στιγμή επιβάλλεται από την αρνητική οικονομική συγκυρία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Όσον αφορά τις συντάξεις, ο κ. Κουτρουμάνης αναφέρθηκε στο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν και τα ασφαλιστικά ταμεία και τα ταμεία των επικουρικών συντάξεων, με αποτέλεσμα, αν δεν γίνουν αυτές οι αλλαγές, όχι μόνο να κινδυνεύουν οι συνταξιούχοι που σήμερα περιμένουν τη σύνταξή τους και αυτοί που ακόμη δεν έχουν απολαύσει τη σύνταξή τους, την επικουρική και το εφάπαξ αλλά κυρίως, να κινδυνεύουν όλες οι επόμενες γενιές συνταξιούχων, από το να μην μπορέσουν να πάρουν ούτε αυτήν τη μικρή επικουρική σύνταξη ή το μικρό εφάπαξ.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να επιχειρηματολογήσουμε περισσότερο, από το να πούμε ότι η ανάγκη, η συγκυρία και η οικονομική αδυναμία, επιβάλλουν όλους αυτούς τους περιορισμούς.

Προσπαθήσαμε μέσα από τις ρυθμίσεις, να εξαιρέσουμε όλες εκείνες τις ευπαθείς ομάδες συνταξιούχων είτε πρόκειται για ανθρώπους που έχουν στην προστασία τους άτομα με αναπηρία είτε πολυτέκνους είτε άλλες ευπαθείς ομάδες, ώστε να μη θιγούν ιδιαίτερα από την επιβολή των έκτακτων αυτών μέτρων.

Όσον αφορά το μισθολόγιο και το βαθμολόγιο, για πρώτη φορά γίνεται μία απόλυτα διαφανής, εξαιρετικά σύγχρονη και –θα έλεγα- άκρως αξιοκρατική προσπάθεια εισαγωγής της έννοιας της αξιολόγησης στο δημόσιο τομέα. Για πρώτη φορά, δεν αξιολογούνται αυθαίρετα οι υπάλληλοι. Για πρώτη φορά, επιβραβεύονται και προχωρούν βαθμολογικά και μισθολογικά όχι όλοι ανεξαίρετα αλλά αυτοί που επιτυγχάνουν στην αξιολόγηση και στους όρους της στοχοθεσίας, που μπαίνουν για πρώτη φορά στη λειτουργία του δημόσιου τομέα. Επίσης, καταλαμβάνονται οι θέσεις ευθύνης με ένα σύστημα ιδιαίτερα αξιοκρατικό. Οι θέσεις ευθύνης, για πρώτη φορά αμείβονται, όπως αμείβεται με το επίδομα επίτευξης στόχων και το επίδομα επίτευξης δημοσιονομικών στόχων, εκείνοι οι υπάλληλοι, οι οποίοι επιτυγχάνουν μετά την αξιολόγηση τους στόχους της κάθε υπηρεσίας, όπως αυτοί προσδιορίζονται.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό. Για πρώτη φορά, εγκαθιδρύεται η κινητικότητα στη Δημόσια Διοίκηση. Για πρώτη φορά, οι υπάλληλοι θεωρούνται υπάλληλοι του κράτους, δεν μπαίνουν πια στα «κουτάκια» των Υπουργείων και των νομικών προσώπων κι εξασφαλίζεται η κινητικότητα με βάση δύο αρχές: Η μία αρχή, είναι η αρχή της υπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος και η δεύτερη, η αξιολόγηση των αναγκών του ίδιου του υπαλλήλου. Είναι δύο κριτήρια, τα οποία λαμβάνονται υπ' όψιν, προκειμένου να κινείται ο υπάλληλος.

Για όσους προερχόμαστε από την περιφέρεια, έχουμε βιώσει επί πάρα πολλά χρόνια -και κυρίως όσοι είχαμε την τύχη να έχουμε υπηρετήσει σε θεσμούς αυτοδιοίκησης- τα πάντα να αποφασίζονται από το κέντρο και για το κέντρο. Επί πάρα, πάρα πολλά χρόνια, οι μόνοι υπάλληλοι που κατά προτεραιότητα διασφάλιζαν προνόμια και εξασφάλιζαν το αμετακίνητο, ήταν οι υπάλληλοι των κεντρικών υπηρεσιών. Οι υπηρεσίες της περιφέρειας, επί δεκαετίες λειτουργούσαν υποστελεχωμένες, με ένα προσωπικό για το οποίο κανένας από τους κεντρικούς συνδικαλιστικούς φορείς δεν ενδιαφερόταν και που ήταν οι τελευταίοι που απολάμβαναν το οποιοδήποτε προνόμιο είχαν οι αντίστοιχοι συνάδελφοί τους στο κέντρο.

Ε, λοιπόν, αυτή η αλλαγή, πάει ακριβώς προς την κατεύθυνση, ο χώρος του δημοσίου να αντιμετωπίζεται πλέον ως ενιαίος και να μην έχουμε δημοσίους υπαλλήλους πολλών ταχυτήτων και διαφόρων κατηγοριών. Διότι, πραγματικά, οι υπάλληλοι της περιφέρειας, μονίμως ήταν υπάλληλοι ενός άλλου θεού.

Άρα, λοιπόν, αυτή η αλλαγή που γίνεται, ενισχύει ιδιαίτερα και την ενδυνάμωση των περιφερειακών υπηρεσιών και -για πρώτη φορά- την έννοια του δημοσίου συμφέροντος, ότι και στις άκρες αυτής της χώρας, το δημόσιο πρέπει να είναι παρόν σε όλη του την έκταση και με τον αριθμό εκείνο των υπαλλήλων που χρειάζεται.

Έτσι, λοιπόν, υπάρχει ένα τριμελές συμβούλιο, το οποίο είναι συγκροτημένο με τρόπο εντελώς αμερόληπτο, αντικειμενικό και αξιοκρατικό. Το συμβούλιο αυτό, δεν αποφασίζει για τις μετακινήσεις του κάθε υπαλλήλου. Προσδιορίζει, όμως, τις ανάγκες της κάθε υπηρεσίας του κέντρου και της περιφέρειας, προκειμένου να καλυφθούν με μετακινήσεις των υπαλλήλων οι ανάγκες αυτών των υπηρεσιών.

Όσον αφορά το καθεστώς της εφεδρείας, είπαμε και πάλι ότι ο τρόπος για να μειωθούν οι δαπάνες στο δημόσιο, είναι ένας και συγκεκριμένος. Οι δαπάνες σε ποσοστό 93% είναι ανελαστικές και αφορούν κατά κύριο λόγο μισθολογικό κόστος. Άρα, λοιπόν, μία από τις λύσεις, είναι να απολύσεις μαζικά κόσμο και να μειώσεις τη μισθολογική δαπάνη. Το επέλεξαν άλλες χώρες, που είτε είναι είτε δεν είναι στο μνημόνιο, με πολύ μαζικές απολύσεις -διακοσίων χιλιάδων υπαλλήλων στην Πορτογαλία, πεντακοσίων χιλιάδων στη Μεγάλη Βρετανία- και έλυσαν σε ένα μεγάλο ποσοστό ή προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημα των δαπανών. Εμείς επιλέξαμε έναν άλλο δρόμο, ο οποίος θεωρείται λιγότερο επώδυνος, γιατί κάθε απόφαση η οποία θίγει εργασιακά δικαιώματα ή ακόμη περισσότερο μειώνει αποδοχές ή ακόμη περισσότερο έχει σαν αποτέλεσμα κάποιοι άνθρωποι να απολυθούν, είναι επώδυνη και βάρβαρη. Όμως, είναι πολύ πιο ανώδυνη αυτή η επιλογή, από το να επιλέγαμε τη λογική και την πολιτική των μαζικών απολύσεων.

Κάποιοι λένε εδώ: «Το κάνετε με έναν τρόπο οριζόντιο. Κάνετε ένα κούρεμα.» Και λέω: «Έχετε δίκιο.» Η εφεδρεία θα έπρεπε να γίνει με διαφορετικό τρόπο: Να γίνει μία μελέτη σε κάθε οργανισμό, να δούμε ποιες είναι οι ανάγκες του και ποιοι από τους υπαλλήλους είναι οι πλέον ικανοί. Και όσοι είναι ικανοί να παραμείνουν, έστω κι αν έχουν συμπληρώσει το πεντηκοστό τρίτο

έτος της ηλικίας, ενώ οι υπόλοιποι να πάνε στην εφεδρεία. Αυτός είναι ο ιδανικός τρόπος, αν θέλετε.

Υπήρξε, όμως, την ίδια στιγμή που κάποιοι υποστήριζαν αυτό, η άποψη ότι «αν πάτε να κάνετε κάτι τέτοιο, θα διώξετε τους κομματικούς σας αντιπάλους και θα κρατήσετε τα δικά σας παιδιά». Δηλαδή, οι ίδιοι απαξίωσαν και μία τέτοια διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε Ρήγα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Οι ίδιοι που έλεγαν, δηλαδή, «εφαρμόστε αξιοκρατική εφεδρεία» απαξίωσαν αυτήν τη διαδικασία.

Εμείς τι κάναμε; Είπαμε το εξής. Αν και δεν προφταίνουμε, επειδή πραγματικά η πίεση του χρόνου είναι τεράστια, θα θέλαμε να κάνουμε αυτήν την αξιολόγηση. Επίσης, θα θέλαμε να γίνεται με έναν τρόπο πολύ πιο αξιοκρατικό και πολύ πιο ήπιο. Όμως, από τη στιγμή που πρέπει να μειωθεί το μισθολογικό κόστος, επιλέξαμε μία ουδέτερη –αν επιτρέπεται ο όρος- απόφαση, λύση, έτσι ώστε οι άνθρωποι που βρίσκονται δύο χρόνια πριν από τη σύνταξη -πολλοί από τους οποίους είναι απόλυτα χρήσιμοι και το δεχόμαστε, πολλοί από τους οποίους θα βρεθούν, πραγματικά, για δύο χρόνια να παίρνουν το 60% του μισθού και είναι βάρβαρο- να είναι αυτοί που θα υποστούν αυτήν τη συνέπεια για δύο χρόνια.

Θα μου πείτε: Το λες έτσι απλά; Δεν το λέω καθόλου απλά. Το λέω με όλη τη συναίσθηση και τη συνείδηση, τι σημαίνει για έναν άνθρωπο να χάνει το 60% των αποδοχών του, έστω και για μία μέρα, όχι για δύο χρόνια.

Όμως, πραγματικά η άλλη λύση θα ήταν πολύ πιο επώδυνη. Γι' αυτό επιλέξαμε αυτήν τη λύση της προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας, προκειμένου να υποστούν αυτήν την ταλαιπωρία οι συνάνθρωποί μας, οι συμπολίτες μας δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι εν πάση περιπτώσει, παρ' όλο το επώδυνο του θέματος και της ρύθμισης, θα έχουν τη σύνταξή τους μετά από δύο χρόνια.

Κατά τον ίδιο τρόπο και με τον πιο ήπιο τρόπο, πιστεύω ότι πρέπει να επέμβουμε στην εφεδρεία όλων εκείνων που θα προκύψουν από τις καταργήσεις οργανισμών. Είναι κι αυτός ένας τομέας, που θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί. Η εφεδρεία, όπως είπα προηγουμένως, ήταν η πιο ήπια από τις επώδυνες λύσεις που θα μπορούσαμε να επιλέξουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά τα φορολογικά, δεν θα κάτσω να αναλύσω ξανά αυτά που όλοι εν πάση περιπτώσει μετά από τόσες παρουσιάσεις στοιχείων έχουμε καταλάβει, ότι στην Ελλάδα ελάχιστοι καταβάλλουν φόρους και τα έσοδα του κράτους από άμεσους φόρους είναι τόσο λίγα, ώστε δεν μπορούν να καλύψουν ούτε το 1/3 του μισθολογικού και συνταξιοδοτικού κόστους του δημοσίου. Τους τέσσερις αριθμούς τους θυμόμαστε: Οι Έλληνες δηλώνουν ως εισόδημα 100 δισεκατομμύρια, όπου απαλλάσσονται τα 70 δισεκατομμύρια, φορολογούνται τα 30 δισεκατομμύρια και από αυτά, τα 9 δισεκατομμύρια πάνε στα ταμεία του κράτους. Αυτή είναι η κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Επομένως, πριν μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε τη φορολογική μεταρρύθμιση, η οποία έρχεται, δηλαδή το νέο φορολογικό σχέδιο, το οποίο περιλαμβάνει σημαντικότατες αλλαγές στο φορολογικό μας σύστημα -το οποίο ενεργοποιεί τη διασταύρωση στοιχείων, περιλαμβάνει το ηλεκτρονικό «πόθεν έσχες», που εκμεταλλεύεται τη θέσπιση της άρσης του απορρήτου, που πριν από λίγο καιρό ψηφίσαμε και που αξιοποιεί τη διασταύρωση εισοδήματος, «πόθεν έσχες» και καταθέσεων- πριν να έχουμε αποτέλεσμα στην πάταξη της φοροδιαφυγής, είμαστε υποχρεωμένοι να διευρύνουμε τη φορολογική βάση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ πολύ, κύριε εισηγητά, τελειώνετε. Έχετε μιλήσει είκοσι λεπτά και θα πρέπει να μιλήσουν και οι άλλοι συνάδελφοι. Υπάρχει ανοχή από το Προεδρείο. Αλλά από τα οκτώ λεπτά έχετε φτάσει στα είκοσι λεπτά και είναι πολύ μεγάλη η ανοχή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, καταλαβαίνω. Όμως, πρέπει να ξέρετε ότι έχουμε ένα πολυνομοσχέδιο, το οποίο έχει τεράστια άρθρα και αν επί των κεφαλαίων δεν πούμε πέντε πράγματα, θα υπάρξει ο σχολιασμός ότι πάμε να αποφύγουμε την τοποθέτηση σε ορισμένα κεφάλαια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Είναι κατανοητό. Θέλετε περισσότερα από είκοσι λεπτά; Έχετε υπερβεί τον Κανονισμό κατά δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Δώστε μου τρία λεπτά ακόμα και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ συνεχίστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Είπα, λοιπόν, ότι όσον αφορά το φορολογικό, υπήρξε η ανακοίνωση, η οποία περιλαμβάνεται μέσα στο νομοσχέδιο, ότι δημιουργείται μία ειδική γραμμή στον προϋπολογισμό, όπου εκεί θα κατατίθενται τα έσοδα που θα προκύπτουν από την πάταξη της φοροδιαφυγής. Με αυτά τα έσοδα, θα προσπαθεί η πολιτεία, το κράτος, να θεραπεύσει τις συνέπειες από την εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων για τις πιο ευπαθείς ομάδες.

Θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα. Ανακοίνωσε ο Υπουργός –το είχε ζητήσει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, ήταν αίτημα καθολικό όλων- ότι για την προστασία εκείνων εκ των δημοσίων υπαλλήλων, που είτε μπαίνουν σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα είτε σε εφεδρεία και έχουν και μείωση μισθών και πρέπει να αντιμετωπίσουν στεγαστικά δάνεια, θα υπάρξει ειδική προγραμματική σύμβαση του δημοσίου με την ένωση τραπεζών. Θα υπάρξει μέριμνα, για τη ρύθμιση των στεγαστικών δανείων σε δημοσίους υπαλλήλους που υφίστανται είτε περικοπές αποδοχών είτε μπαίνουν στην εφεδρεία με οποιονδήποτε τρόπο. Είναι τα ελάχιστα που η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ απαίτησε μεταξύ πολλών άλλων, προκειμένου να κάνουμε όσο γίνεται πιο ανώδυνη αυτήν την παρέμβαση.

Και κλείνω, με το θέμα της αλλαγής των εργασιακών σχέσεων. Είναι ένα ζήτημα το οποίο έχει δημιουργήσει έναν έντονο διάλογο. Ξεκαθαρίστηκε ότι δεν πειράζεται η εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας και ότι τα κατώτατα όρια αμοιβών δεν θίγονται.

Αυτό που αλλάζει, είναι ότι δεν επεκτείνονται για όση χρονική διάρκεια ισχύει το μεσοπρόθεσμο, οι κλαδικές συμβάσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να επεκταθούν με νόμο, δηλαδή με κανονιστική πράξη, με απόφαση Υπουργού. Δεν επεκτείνονται.

Με αυτόν τον τρόπο δεν νομιμοποιούμε τη ζούγκλα της αγοράς. Απλώς, επειδή, πραγματικά, στην αγορά οι σχέσεις εργασίας είναι ανεξέλεγκτες, προσπαθούμε την ατομική διαπραγμάτευση που γίνεται ανάμεσα σε έναν εργοδότη -ο οποίος είναι πιο ισχυρός λόγω θέσης- και έναν εργαζόμενο -ο οποίος υποχρεούται να υποχωρεί συνεχώς- να την κάνουμε με έναν τρόπο, έτσι ώστε σε επίπεδο επιχείρησης, να γίνεται από μία νομική προσωπικότητα, από μία ένωση προσώπων, η οποία διαπραγματεύεται σε συλλογικό πλέον επίπεδο και με την πλειοψηφία των 3/5, τους όρους και τις αμοιβές στην επιχείρηση με τον εργοδότη.

Άρα, προφανώς, δεν πειράζουμε την εθνική συλλογική σύμβαση. Εν πάση περιπτώσει, διασφαλίζουμε σήμερα τον Έλληνα εργαζόμενο, που σε συνθήκες κρίσης, διαπραγματεύεται σε ατομικό επίπεδο τους όρους εργασίας. Κυρίως το κάνουμε αυτό, για να μπορέσει και ο Έλληνας εργαζόμενος να επιβιώσει και να διαπραγματευτεί καλύτερα, αλλά και η ελληνική μικρή και μεσαία επιχείρηση, να μπορέσει σε συνθήκες κρίσης να επιβιώσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτη Ρήγα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Λέγκας.

Παρακαλώ, κύριε Λέγκα, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα επιμείνω στο ότι ο Κανονισμός, πρέπει να εφαρμόζεται σε όλο το εύρος μιας διαδικασίας. Το γεγονός δηλαδή ότι ένα τέτοιο νομοσχέδιο συζητείται με τέτοια πίεση χρόνου –παρά το ότι δεν εγείραμε τέτοια διαδικαστικά θέματα- νομίζω ότι δεν μπορεί να αποτελέσει αφορμή για περαιτέρω συρρίκνωση του χρόνου

της τοποθέτησής μας.

Πριν από λίγο, είδα το χρόνο που δώσατε στον εισηγητή της Πλειοψηφίας, τα οκτώ λεπτά. Αναρωτήθηκα τι μπορούσε να πει στα οκτώ λεπτά. Έκανα μία διαίρεση. Ήταν δέκα δευτερόλεπτα στο κάθε άρθρο. Ούτε καν τις επικεφαλίδες των άρθρων δεν θα μπορούσε να αναφέρει. Βεβαίως, δώσατε κάποια ανοχή.

Νομίζω, κυρία Πρόεδρε, ότι θα πρέπει τουλάχιστον και αύριο, να υπάρξει ακόμα ένας κύκλος τοποθετήσεων των εισηγητών, με αυτήν την ανοχή που επιδείξατε προηγουμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου, κύριε Λέγκα και εσείς και όλοι οι εισηγητές. Εφ' όσον ο εισηγητής της Πλειοψηφίας χρειάστηκε αυτόν το χρόνο, υπήρξε κατανόηση. Δεν μπορούμε, όμως, να ξεφεύγουμε πάρα πολύ, να υπερβαίνουμε πάρα πολύ το χρόνο του Κανονισμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Το κατανοούμε, αλλά να κατανοείτε και εσείς τις ανάγκες των εισηγητών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιος σήμερα λέει ότι το πρόβλημα της Ελλάδας θα λυθεί με το «πάγωμα» μισθών και συντάξεων είναι βαθιά νυχτωμένος. Είτε δεν μπορεί είτε δεν θέλει να δει την αλήθεια είτε δεν μπορεί είτε δεν θέλει να το καταλάβει. «Το «πάγωμα» των μισθών και των συντάξεων δεν είναι μόνο μη ρεαλιστικό. Είναι και μη σοβαρό. Είναι επίδειξη ρητορικής δύναμης και όχι ουσιαστικής πολιτικής. Για εμάς θα γίνει σοβαρή αναθεώρηση όλων αυτών των μισθών, όλων αυτών των αμοιβών, για να είναι στο πλαίσιο μια δίκαιης και αποτελεσματικής αμοιβής. Από εκεί και πέρα, σε ότι αφορά το «πάγωμα» των αυξήσεων στους δημοσίους υπαλλήλους που έχουν πάνω από 1.700 ευρώ, προφανώς θεωρούν ότι ο δημόσιος υπάλληλος που παίρνει 1.700 ευρώ είναι πλούσιος. Αυτό είναι για εμάς δείγμα μιας άλλης φιλοσοφίας». Γεώργιος Παπανδρέου, Ζάππειο Μέγαρο 30-9-2009, τέσσερις μέρες πριν από τις εκλογές του 2009.

Δεν θα προεκτείνω με κάποιο σχόλιο αυτό που διάβασα προηγουμένως, ούτε θα προσπαθήσω να το συσχετίσω με το «λεφτά υπάρχουν», εάν υπάρχουν. Ποτέ δεν υπήρχαν λεφτά και αυτό οφείλουμε να το πούμε. Θα σταθώ, όμως, στην ουσία για να καταδείξω τη διαφορά στάσης, τη διαφορά αντίληψης, τη διαφορά φιλοσοφίας. Θα σταθώ όμως και στα αποτελέσματα όλων αυτών των μέτρων που λαμβάνονται, έτσι όπως λαμβάνονται.

Θυμίζω, λοιπόν, ότι παρά τα μέτρα που λήφθηκαν, παρά τις ανατροπές σε επιδόματα, μισθούς, δώρα, αφορολόγητο, τα έσοδα του εννιαμήνου –και αυτή είναι η αλήθεια- του 2011 είναι χαμηλότερα από τα αντίστοιχα της κακής χρονιάς του 2009. Οι δε δαπάνες αυξήθηκαν, παρά τις περικοπές, έστω και κατά τι. Και όλα αυτά, παρά τα αλλεπάλληλα μέτρα που λήφθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως τονίσαμε και στην πρωτολογία μας, το παρόν νομοσχέδιο βρίσκεται σε λάθος δρόμο και είναι αποτέλεσμα μιας αδιέξοδης πολιτικής. Δημιουργεί σοκ στην αγορά με την αφαίμαξη πάνω από 5 δισεκατομμυρίων ευρώ, αφαίμαξη από συνταξιούχους, από υπαλλήλους, από τις ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες, χτυπώντας ιδιαίτερα τις χαμηλές και μεσαίες εισοδηματικά οικογένειες. Ανατρέπει ακόμη και τους στοιχειώδεις οικογενειακούς προγραμματισμούς. Ακόμη και τα μεταρρυθμιστικά του εργαλεία, του βαθμολογίου και του μισθολογίου, τα χρησιμοποιεί ως εργαλεία δημοσιονομικής προσαρμογής. Ρυθμίζει βεβιασμένα και πρόχειρα σημαντικά θέματα, όπως είναι η αξιολόγηση της διοίκησης βάσει στόχων, η αξιολόγηση των προαγωγών, η ένταξη των υπαλλήλων στο νέο βαθμολόγιο. Ενισχύει μέσα από αμφιλεγόμενες αξιολογήσεις την αναξιοκρατία, ενώ χρησιμοποιεί το θεσμό της εφεδρείας ως προθάλαμο απολύσεων και όχι ως έναν ελκυστικό θεσμό διατήρησης των εισοδημάτων και μάλιστα, ένα θεσμό που θα έφερνε και καλύτερο δημοσιονομικό αποτέλεσμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω πόσο επίκαιροι είμαστε σήμερα. Την ώρα που η ελληνική Βουλή συζητά μέτρα που ξεπερνούν τα 5 δισεκατομμύρια ευρώ, μέτρα που διαπερνούν χιλιάδες νοικοκυριά, συζητούνται ήδη και νέα μέτρα. Γι' αυτό λέμε ότι η πολιτική αυτή οδηγεί στο αδιέξοδο, που δεν έχει τελειωμό.

Έρχομαι, κυρία Πρόεδρε, σε συγκεκριμένες διατάξεις του νομοσχεδίου. Θα μου επιτρέψετε να κάνω μία αρχική παρατήρηση σχετικά με τη δομή του. Θα παρακάμψω το γεγονός ότι αποτελείται από κεφάλαια άσχετα μεταξύ τους. Ή μάλλον, για να μην το αδικήσω, υπάρχει ένα κοινό σημείο. Ο κοινός παρανομαστής όλων αυτών των κεφαλαίων είναι οι υψηλές περικοπές.

Θα σταθώ στο πόσο έτοιμο είναι αυτό το νομοσχέδιο. Προσέξτε, για να λειτουργήσει απαιτεί τρεις αποφάσεις στο Κεφάλαιο Πρώτο, δεκατρείς αποφάσεις και πέντε προεδρικά διατάγματα στο Κεφάλαιο Δεύτερο, εννέα αποφάσεις και ένα προεδρικό διάταγμα στο Κεφάλαιο Τρίτο, μία ακόμη απόφαση στο Κεφάλαιο Τέταρτο και τρεις ακόμη αποφάσεις στο Κεφάλαιο Πέμπτο. Συνολικά, έχουμε είκοσι εννέα αποφάσεις και έξι προεδρικά διατάγματα, που από μόνα τους θα μπορούσαν να είναι ξεχωριστά νομοσχέδια. Παραδείγματος χάριν, η διαδικασία της αξιολόγησης, αλλά και της διοίκησης με στόχους, που σε προηγμένα κράτη πήρε πάνω από δέκα χρόνια –στη Δανία έκανε δεκατρία χρόνια- μπορεί να επιλυθεί απλά με ένα προεδρικό διάταγμα;

Όσον αφορά το κεφάλαιο πρώτο, σχετικά με τις συνταξιοδοτικές διατάξεις, θα επισημάνω ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αποτελούν την τρίτη φορολογική επίθεση εναντίον των συνταξιούχων του δημοσίου. Είναι σαφές εδώ ότι πάει να εφαρμοστεί η υπερσυνταγματική μας υποχρέωση: 2,5% του ΑΕΠ –αυτό είναι το εύρος- για τη συνταξιοδοτική δαπάνη, προβαλλόμενη το 2060. Και αυτός ο όρος, πέρα του ότι είναι επαχθής, εφαρμόζεται με τον πλέον εμπειρικό τρόπο.

Συμφωνούμε με τις παρατηρήσεις, που ακούστηκαν στην ακρόαση των φορέων από τους πολύτεκνους, τα ΑΜΕΑ, αλλά και από την Ένωση Αποστράτων, όπου και εδώ έχουμε μεγαλύτερες ανατροπές στο οικογενειακό εισόδημα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις –και θέλω να είμαστε σαφείς- τέτοιες ρυθμίσεις πρέπει να είναι γνωστές, πριν να λάβει ένας εργαζόμενος την απόφαση να βγει στη σύνταξη.

Έρχομαι στο Κεφάλαιο Δεύτερο και ειδικότερα στα άρθρα 4 έως 32, που αφορούν στο μισθολόγιο, αλλά και στο βαθμολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων. Ένα, κατεξοχήν, εργαλείο –και θα το λέμε συνεχώς- διοικητικής ανάπτυξης είναι αυτό του μισθολογίου και του βαθμολογίου.

Εγώ λέω, κύριε Υπουργέ, ότι έχετε τις καλύτερες των προθέσεων και ορθώς βάζετε κάποιες τέτοιες αρχές. Ωστόσο, από την άλλη, στο πίσω μέρος του κεφαλιού σας βρίσκεται κάτι: Η δημοσιονομική προσαρμογή. Πώς; Μέσα απ' αυτή τη διαδικασία. Άλλωστε, αυτή η διαδικασία δεν ήταν μνημονιακός όρος. Προέκυψε ως μνημονιακός όρος, όταν ανακαλύψαμε τις τεράστιες «τρύπες» στον προϋπολογισμό του 2011. Έτσι, λοιπόν, είναι αλήθεια ότι το μισθολόγιο και το βαθμολόγιο ξεκίνησε και καταγράφηκε μόνο ως θεσμική μεταρρύθμιση στο μνημόνιο. Μετά απέκτησε κόστος, όφελος, ανάλογα με το από ποια πλευρά το βλέπει ο καθένας μας και ανασύρθηκε στον συζητούμενο προϋπολογισμό του 2012 εξαιτίας των υστερήσεων. Είναι αυτό που λέμε ότι πρώτα ορίστηκε το δημοσιονομικό αποτέλεσμα και μετά φτιάχτηκε το μισθολόγιο και το βαθμολόγιο, το οποίο, δυστυχώς, εξαρτήθηκε από τις δημοσιονομικές εξελίξεις, ακόμα και στις μικρότερες λεπτομέρειές του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Ενδεικτική είναι η πρόνοια και η λογική που διατρέχει, παραδείγματος χάριν, το άρθρο 7, σχετικά με τα ποσοστά των κρινόμενων υπαλλήλων προς προαγωγή. Τι αναφέρει η διατύπωση αυτού του άρθρου; Για να δείτε πόσο δεσμευμένο είναι αυτό το νομοσχέδιο από τη δημοσιονομική προσαρμογή. Αναφέρει ότι τα ποσοστά αυτά είναι τα ανώτερα και μετά από κοινές υπουργικές αποφάσεις -οι οποίες, προσέξτε, θα λαμβάνουν υπ' όψιν τις υπηρεσιακές, αλλά και τις δημοσιονομικές δυνατότητες- μπορούν να καθορίζονται χαμηλότερα. Με άλλα λόγια, για δημοσιονομικούς λόγους μπορεί τα ποσοστά αυτά να μειώνονται, με αποτέλεσμα να εγκλωβίζονται βαθμολογικά και βεβαίως μισθολογικά οι υπάλληλοι στους βαθμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπαμε ότι χάνεται μία μεγάλη ευκαιρία, αφού ακόμη και τα όποια θετικά του στοιχεία, όπως η σύνδεση του μισθολογίου με το βαθμολόγιο, το σύστημα κατάταξης, το σύστημα αξιολόγησης -το οποίο ορθώς μπαίνει, αλλά με λάθος τρόπο- εξανεμίζονται από τον αδόκιμο, τον βεβιασμένο και πρόχειρο τρόπο, με τον οποίο εισάγονται αυτές οι ρυθμίσεις.

Και εδώ προκύπτουν συγκεκριμένες ερωτήσεις, όπου ακόμη και σήμερα δεν έχουμε πάρει τις ανάλογες απαντήσεις.

Πώς είναι δυνατόν, τριμελές συμβούλιο να εκτιμά ανά διετία τις υπηρεσιακές ανάγκες, βάσει των οποίων θα γίνονται οι μετακινήσεις των κρατικών υπαλλήλων και μάλιστα για απροσδιόριστο χρόνο; Θα μου πείτε ότι ο νόμος ορίζει δύο κριτήρια: Τις υπηρεσιακές ανάγκες και το συμφέρον, αυτό το αόριστο συμφέρον του υπαλλήλου.

Θα ξαναρωτήσουμε: Είναι δυνατόν ένα τριμελές συμβούλιο να κρίνει τις υπηρεσιακές ανάγκες όλων των Υπουργείων και όλων των περιφερειακών υπηρεσιών, καθώς επίσης και αυτό –έτσι όπως το προσδιορίζει το νομοσχέδιο- το αόριστο συμφέρον των υπαλλήλων που υπηρετούν σ' αυτά;

Επίσης, πώς εμπεδώνεται η αξιοκρατία στη διοίκηση, όταν σύμφωνα με την παράγραφο 12 του άρθρου 33, προβλέπεται στη θέση των απολυόμενων, που είναι τώρα προϊστάμενοι τμημάτων και διεύθυνσης, η τοποθέτηση προϊσταμένων που επιλέγονται από τον ίδιο τον οικείο Υπουργό; Φεύγουν δηλαδή αυτοί που επιλέχθηκαν πρόσφατα από το οικείο υπηρεσιακό συμβούλιο, με βάση τα μόρια και τις αξιολογήσεις του νόμου Ραγκούση, και αντικαθίστανται, χωρίς κριτήριο, από τον οικείο Υπουργό. Οφείλουμε, δε, να επισημάνουμε ότι δεν έχει συμβεί στο παρελθόν, μια κυβέρνηση να καταργεί το σύστημα επιλογής των προϊσταμένων, που η ίδια θέσπισε επί της θητείας της.

Επίσης, πώς επαληθεύεται η συνέχεια της διοίκησης, όταν έρχεται σήμερα και καταργεί την παραμονή των υπαλλήλων πέραν της τριακονταπενταετίας, που η ίδια θέσπισε λίγους μήνες πριν με το ν. 3863/2010; Μα, η Κυβέρνηση και ο κ. Λοβέρδος δεν ήταν που απαντούσε στις συστάσεις μας, χαρακτηρίζοντας το μέτρο ως σημαντικό αφού, όπως έλεγε, οδηγούσε στην αποτροπή κύματος συνταξιοδότησης, προκειμένου να προστατεύσει τα επικουρικά ταμεία από την κατάρρευση; Και τι μπορούμε να πούμε σ' αυτούς που καλόπιστα πίστεψαν στην πολιτεία, που παρέμειναν στην υπηρεσία και σήμερα βρίσκονται στη δυσάρεστη και επώδυνη θέση της εφεδρείας λαμβάνοντας το 60% του βασικού τους μισθού;

Ακόμη, πώς προάγεται η ισότητα και η ισονομία, όταν εκατοντάδες προϊστάμενοι που έχουν κριθεί, θα υποβιβαστούν βαθμολογικά, ενώ την ίδια στιγμή υπάλληλοι οι οποίοι θα καταλάβουν θέσεις προϊσταμένου και θα καλύψουν τις κενές θέσεις που θα προκύψουν λόγω της εφεδρείας, χωρίς αξιολόγηση και με απόφαση Υπουργού, θα προάγονται στον αντίστοιχο βαθμό;

Ακόμη, πώς εμπεδώνεται η έννοια του δικαίου, όταν η προσαρμογή του παλιού μισθολογίου στο νέο, όταν αυτή είναι προς τα κάτω, γίνεται σχεδόν άμεσα, ενώ δεν συμβαίνει το ίδιο όταν προκύπτει η ελάχιστη αύξηση και μάλιστα, για έναν πολύ μικρό αριθμό υπαλλήλων;

Εδώ, καλά θα κάνει η Κυβέρνηση να μας αιτιολογήσει αυτό το οποίο πομπωδώς ανέφερε, ότι τελικά αυτό το μισθολόγιο αφορά στην ουσία το 10% των υψηλόμισθων υπαλλήλων, το 90% είναι ανέγγιχτο ή μάλλον παίρνει και κάποιες αυξήσεις, ενώ μόνο το 10% θίγεται. Θα θέλαμε να μας αιτιολογήσει αυτή την εκτίμησή της με συγκεκριμένα στοιχεία, με συγκεκριμένους πίνακες, γιατί τουλάχιστον άλλη αντίληψη έχουμε και κατά δεύτερο λόγο δεν βγαίνουν οι αριθμοί. Πείτε μας, πώς εξοικονομούνται τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ απ' αυτό το νέο μισθολόγιο.

Τέλος, πώς καταπολεμούνται οι στρεβλώσεις που δημιουργούνται από τις κρίσεις των υπηρεσιακών συμβουλίων, όταν αυτή η λειτουργία θα εκτίνεται και στην κρίση των υπαλλήλων, μέσω των γνωστών και αμφιλεγόμενων εκθέσεων, που προβλέπει ο Υπαλληλικός Κώδικας, με αποτέλεσμα να προκρίνονται σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι αρεστοί και όχι οι άριστοι;

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, που επίσης αποδεικνύει την προχειρότητα και το βεβιασμένο τρόπο σύνταξης του εν λόγω νομοσχεδίου, είναι και η εισαγωγή της αξιολόγησης βάσει στόχων, αλλά και η διαδικασία της στοχοθεσίας σε όλες τις υπηρεσίες του δημοσίου. Είναι στοχοθεσία, η οποία θα εφαρμόζεται όπως αυτή θα εξειδικευτεί σε σχετικό προεδρικό διάταγμα, σε υπηρεσίες, που από τη φύση τους δεν μπορεί να έχουν μετρήσιμα ποιοτικά και ποσοτικά αποτελέσματα.

Πέραν, όμως, απ' αυτό μια υποτίθεται καινοτομία του νέου βαθμολογίου-μισθολογίου είναι η έννοια της κινητικότητας ενός υπαλλήλου, όπως ορίζεται στο άρθρο 5. Εδώ έχουμε καθαρή ανατροπή εργασιακών σχέσεων, αφού αλλοιώνεται μονομερώς η επιθυμία του υπαλλήλου, που εκφράστηκε με τη συμμετοχή του σε συγκεκριμένη διαδικασία εισαγωγής του στη δημόσια διοίκηση, για να υπηρετήσει έναν συγκεκριμένο τομέα.

Η μετακίνηση υπαλλήλων μεταξύ των Υπουργείων και των αποκεντρωμένων υπηρεσιών, μόνο με έκδοση ΚΥΑ και χωρίς σχετική απόφαση και σύμφωνη γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων, εμφιλοχωρεί τον κίνδυνο να καταστεί αντικείμενο κομματικών παρεμβάσεων και ενδεχομένως διώξεων των υπαλλήλων. Επιπλέον, μπορεί να προκύψει σοβαρό πρόβλημα από τη μετακίνηση, από κρίσιμες θέσεις, εξειδικευμένων υπαλλήλων.

Μπορεί κάποιος Υπουργός ή και ο παριστάμενος Υπουργός να μην έχει τέτοιες προθέσεις. Ποιος όμως μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο ότι ένας κακός Υπουργός, μια κακή κυβέρνηση αύριο-μεθαύριο αν έχει στα χέρια της ένα τέτοιο εργαλείο, θα το χρησιμοποιεί κατά το δοκούν; Το πιο σημαντικό είναι ότι εισάγεται –κι αυτή είναι η αλήθεια- η ανασφάλεια στο δημόσιο τομέα. Κανείς στο δημόσιο δεν μπορεί να γνωρίζει τι του ξημερώνει.

Δεν θα κάνω επιμέρους παρατηρήσεις στα άρθρα. Είχαμε σημαντικές παρατηρήσεις να κάνουμε.

Θα σταθώ στο άρθρο 13, όπου εκεί ορίζεται ο βασικός μισθός και οι συντελεστές του μισθολογίου. Η αλήθεια είναι ότι ο βασικός μισθός για τον νεοδιοριζόμενο εκπαιδευτικό είναι τα 660 ευρώ. Η αλήθεια επίσης είναι ότι ο νεοδιοριζόμενος πλέον στο δημόσιο τομέα, λόγω των ασφαλιστικών εισφορών στο ΙΚΑ, θα παίρνει 560 ευρώ.

Δεν θα πρέπει απλά να μας προβληματίσει, αλλά να προβληματίσει και αυτούς που σήμερα πολύ εύκολα λένε ότι οι μισθοί του δημοσίου είναι υψηλοί, ακόμα και μετά τις περικοπές.

Έρχομαι στο Κεφάλαιο Τρίτο του νομοσχεδίου, με το οποίο καθιερώνεται και στο στενό δημόσιο τομέα η εργασιακή εφεδρεία με την απομάκρυνση μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων, αλλά και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ΟΤΑ που έχουν συμπληρώσει τριάντα τρία έτη υπηρεσίας.

Κατ' αρχάς, οφείλουμε για ακόμη μια φορά να το ξεκαθαρίσουμε. Εμείς, κύριε Υπουργέ, προτείναμε ένα θεσμό ευέλικτο, ελκυστικό για να αποφευχθούν οι απολύσεις, αλλά και για να υπάρξει, όπως είπα, σημαντικό δημοσιονομικό όφελος.

Η Κυβέρνηση, αφού απέρριψε στην αρχή την πρότασή μας, στη συνέχεια την υιοθέτησε. Αφού την υιοθέτησε, την κακοποίησε και αφού την κακοποίησε αντέστρεψε τη σκοπιμότητά της. Αντί για θεσμό αποτροπής των απολύσεων, έφερε μια αναχρονιστική και προσυνταξιοδοτική δέσμη μέτρων και τη μετέτρεψε σε προθάλαμο απολύσεων: αργή απόλυση διάρκειας ενός έτους. Αυτή είναι η επεξήγηση της εφεδρείας, όπως τη φαντάστηκε και όπως την υλοποίησε η Κυβέρνηση.

Πέρα, όμως, από τα ζητήματα αυτά και όσον αφορά στο οικονομικό και δημοσιονομικό σκέλος αυτής της πρότασης, η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους δημιουργεί πρόσθετες αμφιβολίες για την επίτευξη αυτού του εγχειρήματος. Στην ουσία, έχουμε την πλήρη αναστάτωση της δημόσιας διοίκησης με ένα αμφιλεγόμενο δημοσιονομικό όφελος. Στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους γίνεται λόγος για δημοσιονομικό όφελος 85 εκατομμύρια ευρώ από τις απολύσεις των υπαλλήλων, χωρίς να υπολογίζεται εκεί το κόστος που θα επιβαρυνθεί ο ΟΑΕΔ, ο οποίος θα πληρώσει τις εισφορές για λογαριασμό των καταργούμενων οργανισμών.

Στο άρθρο 37, σχετικά με τις ρυθμίσεις των συλλογικών διαπραγματεύσεων, θα ήθελα να ξεκινήσω με μια αρχική παρατήρηση. Είναι γνωστό ότι με τη μορφή με την οποία είναι σήμερα διατυπωμένο το άρθρο, παραβιάζονται ευθέως μια πλειάδα διεθνών συμβάσεων εργασίας, αλλά και το άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Ειλικρινά, δεν έχουμε καταλάβει τι συμβαίνει και γιατί έρχεται μια ρύθμιση με ιδιαίτερη βαρύτητα, με αυτόν τον αποσπασματικό τρόπο και γιατί συνδέεται αυτή η ρύθμιση με την έκτη δόση.

Ο κύριος Υπουργός μας είπε ότι συμφωνήθηκε με την τρόικα και ότι επείγει. Γιατί επείγει; Τον ρωτήσαμε και χθες. Μήπως έχει

σχέση με τη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων στον προϋπολογισμό; Να μας το εξηγήσει. Το αντίθετο, εγώ θα έλεγα. Η κ. Κατσέλη το τεκμηρίωσε αυτό με συγκεκριμένα νούμερα. Μήπως από τις ρυθμίσεις αυτές θα αντιμετωπιστεί η κρίση στην αγορά;

Εσείς, κύριε Υπουργέ, είπατε ότι οι ρυθμίσει αυτές απλά αποτυπώνουν εν μέρει αυτό που συμβαίνει εργασιακά στην αγορά, στην οποία συμβαίνουν και χειρότερα. Πάντως, αυτό πάει να κάνει, να αποτυπώσει αυτό που συμβαίνει εν μέρει. Να το συμφωνήσουμε.

Το ζήτημα είναι ότι με αυτές τις ρυθμίσεις μπαίνει ταφόπλακα στις κλαδικές συμβάσεις. Έχουμε ανατροπή της ιεράρχησης των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την κατίσχυση των επιχειρησιακών έναντι των κλαδικών. Έχουμε επιχειρησιακές συμβάσεις από ενώσεις προσώπων, ανεξαρτήτως του συνολικού αριθμού εργαζομένων και χωρίς η διάρκεια να υπόκειται σε χρονικό περιορισμό.

Με τη νέα τροποποίηση έχουμε την αφαίρεση απαίτησης συμμετοχής κατά τα 3/5 εργαζομένων για ικανότητα σύναψης συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Έχουμε ακόμη την αναστολή της δυνατότητας επέκτασης των κλαδικών συμβάσεων σε ολόκληρο τον επαγγελματικό κλάδο, όχι μέχρι το τέλος του 2013, όπως προέβλεπε το αρχικό κείμενο, αλλά μέχρι το τέλος του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

Όλο αυτό ονομάζεται «βελτίωση της ρύθμισης», όταν μάλιστα έχει εκφραστεί ένας έντονος προβληματισμός ότι με αυτή τη ρύθμιση στέλνονται σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο λανθασμένα μηνύματα, τα οποία ενδέχεται να οδηγήσουν σε ανταγωνισμό, αλλά και σε διαταραχή της κοινωνικής συναίνεσης. Το επίσης σημαντικό είναι ότι οι μειώσεις αυτές θα δημιουργήσουν επιπλέον ύφεση.

Τέλος, για ουσιαστικούς, αλλά και για ιστορικούς λόγους -σας το είπα και χθες- κι επειδή ακούστηκαν απίστευτες καταγγελίες στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, κατά τη συνεδρίαση της ακρόασης των φορέων, θα θέλαμε να μας ξεκαθαρίσετε τι συμβαίνει με τη συγκεκριμένη ρύθμιση και να πάρετε θέση επ' αυτού. Συμφωνήσαμε σε αυτό που μας πρότεινε η τρόικα; Συμφωνήσαμε σε αυτό που προτείναμε εμείς; Ή συμφωνήσαμε σε αυτό που πρότειναν άλλοι;

Έρχομαι στο τελευταίο κεφάλαιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 38, με το οποίο ρυθμίζονται φορολογικά θέματα. Στην ουσία, πρόκειται για το νέο τρόπο υπολογισμού της καταβολής φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων. Δεν θα επαναλάβω τις ενστάσεις μας για όσα έγιναν με τις αποδείξεις, με τη σύγχυση που προκάλεσαν οι κατά καιρούς αντιφατικές δηλώσεις. Δεν θα σταθώ, επίσης, στο γεγονός ότι στο μεσοπρόθεσμο δεν υπάρχει καμμία αναφορά σε θέματα που σχετίζονται με τη φορολογική κλίμακα, η οποία παρεμπιπτόντως για τρίτη φορά αλλάζει μέσα σε δεκαοκτώ μήνες, όπως άλλωστε συμβαίνει με τις φοροαπαλλαγές.

Θα έρθω στο σήμερα. Το ερώτημα που τίθεται είναι εάν και αυτό το νέο μέτρο –τουλάχιστον πείτε το- μπαίνει για να κτυπήσει τη φοροδιαφυγή ή μπαίνει επειδή δεν μπορεί να κτυπηθεί η φοροδιαφυγή.

Το ερώτημα επίσης είναι εάν οι φορολογικές επιδρομές αύξησαν ή μείωσαν τελικά τα έσοδα, βελτίωσαν ή χειροτέρεψαν τα ελλείμματα. Η αλήθεια είναι σκληρή.

Βεβαίως, θα μπορούσαμε να αναφερθούμε εδώ σε πάρα πολλά παραδείγματα. Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε σε παραδείγματα που αποδεικνύουν ότι οι φορολογούμενοι με χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, από 12.000 ευρώ έως 30.000 ευρώ, όσοι έχουν στεγαστικά δάνεια ή δαπάνες για ενοίκια, ιατρικά έξοδα, φροντιστήρια και ασφάλιστρα, τρίτεκνοι και πολύτεκνοι, χαρακτηριστικά παραδείγματα, είναι οι μεγάλοι χαμένοι των φορολογικών ρυθμίσεων του παρόντος νομοσχεδίου.

Ένα μόνο παράδειγμα θα πω. Οι τρίτεκνοι με 15.000 ευρώ εισόδημα, θα δώσουν παραπάνω 6,6% φόρο, ενώ όσοι έχουν 100.000 ευρώ εισόδημα, θα δώσουν παραπάνω μόνο 4% φόρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας επαναλαμβάνουμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ρυθμίσεων του νομοσχεδίου δεν είναι στη σωστή κατεύθυνση. Είναι σε λάθος δρόμο. Είναι προφανές ότι θα δημιουργήσουν περισσότερα προβλήματα απ' αυτά που προτίθεται να επιλύσει το παρόν νομοσχέδιο.

Όπως είπαμε, ακόμα και οι λίγες ρυθμίσεις που βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση, πνίγονται στις διατάξεις, οι οποίες ανατρέπουν τους οικογενειακούς προγραμματισμούς και δημιουργούν αυτό το απίστευτο σοκ με την αφαίμαξη περισσοτέρων από 5 δισεκατομμυρίων ευρώ από την αγορά, όταν είναι γνωστό ότι οι περικοπές που γίνονται στο μισθωτό ή στο συνταξιούχο, είναι λεφτά που οδηγούνται κατ' ευθείαν στην κατανάλωση, είναι λεφτά τα οποία θα αφαιρεθούν από την αγορά.

Βεβαίως, για να μην αδικήσουμε τις ρυθμίσεις εκείνες που βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση και με το δεδομένο ότι ο κύριος Υπουργός μας έχει αιφνιδιάσει πάρα πολλές φορές -και φαντάζομαι ότι και αύριο θα έρθει με ένα πακέτο διορθώσεων- επιφυλασσόμαστε να τοποθετηθούμε στο τέλος της συζήτησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ωστόσο, θα μου επιτρέψετε ένα τελευταίο σχόλιο σχετικά με την επικαιρότητα και τις εξελίξεις στο μεγάλο ζήτημα της συναίνεσης και στη διάσταση που έχει πάρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, κύριε Λέγκα, ολοκληρώστε την τοποθέτησή σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Σε δύο λεπτά θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παπανδρέου ζητάει από τον κ. Σαμαρά να επιδείξει στάση ευθύνης. Τον καλεί να πάνε μαζί στις Βρυξέλες, λίγα λεπτά μετά το παραλήρημα και την απίστευτη επίθεση κατά της Νέας Δημοκρατίας και του Αρχηγού της, αλλά και μετά την ανάλογη επίθεση που έγινε σ' αυτή την Αίθουσα από τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, την ώρα μάλιστα που βρισκόταν σε εξέλιξη η συνάντηση Παπανδρέου-Σαμαρά.

Το ερώτημα είναι προφανές: Είναι δυνατόν να ζητείτε συναίνεση και την ίδια ώρα να σηκώνετε έργο με ύβρεις, με πόλωση, με αντιπαράθεση; Είναι δυνατόν να λέει ο κ. Παπανδρέου ότι ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας είναι συκοφάντης και λίγα λεπτά μετά να του ζητά να πάει στο εξωτερικό, για να διαπραγματευτεί τους εταίρους με το «συκοφάντη»; Άλλωστε, όλοι θυμόμαστε την Κυβέρνηση να χαίρεται, να χειροκροτεί, ακόμη και να πανηγυρίζει, όταν κάποιοι διαφωνούσαν με τις προτάσεις μας.

Νομίζω ότι είναι σαφές πλέον πως ο κ. Παπανδρέου έκανε ό,τι μπορούσε για να τορπιλίσει εκ των προτέρων την όποια προσπάθεια συναίνεσης μπορούσε να υπάρξει. Στις Βρυξέλες είναι σαφές ότι θα μεταβεί ο κ. Σαμαράς, προκειμένου, με αίσθημα ευθύνης, να κάνει για ακόμη μια φορά το εθνικό του καθήκον.

Πέραν όμως απ' αυτό -άντε να το ξεπεράσουμε, άντε να κλείσουμε τα μάτια μας στα σενάρια πόλωσης που καλλιεργεί ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ- νομίζω πως όταν προσκαλείς κάποιον να διαπραγματευτείς από κοινού τα εθνικά ζητήματα, θα πρέπει νωρίτερα να έχεις συμφωνήσει μαζί του σε κάποια γραμμή, σε κάποια πράγματα, σε μια εθνική δράση, σε μια εθνική γραμμή.

Αλήθεια, ποια είναι αυτή η εθνική γραμμή; Την παρουσίασε πουθενά ο κ. Παπανδρέου; Την εξήγησε στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας; Ή μήπως έχει την απαίτηση να δεσμευτεί ο κ. Σαμαράς, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, σε κάτι που δεν γνωρίζει; Εδώ δεν γνωρίζει, δεν έχει ενημερωθεί –και το έχουμε ζητήσει- για το περιεχόμενο των επιστολών που έστειλε ο κ. Παπανδρέου στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ναι, θα μπορούσαν να είχαν δημιουργηθεί συνθήκες συναίνεσης, ειλικρινούς συναίνεσης, σε μια άλλη λογική, σε μια άλλη πολιτική, που δεν θα περιορίζει τον ορίζοντά της μόνο στην επόμενη δόση, στην έκτη δόση. Θα μπορούσε, να είχαν δημιουργηθεί συνθήκες συναίνεσης, σε μια πολιτική που θα έβγαζε τη χώρα μας από την κρίση. Γιατί είναι ανάγκη, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, αυτή την ώρα η χώρα μας να σταματήσει να παίζει το καναρίνι στη σήραγγα των χρηματοπιστωτικών πειραματισμών.

Σας ευχαριστώ διπλά και για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαο Λέγκα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας ενημερώσω ότι σήμερα η συνεδρίαση θα πάει μέχρι τη 1.00' το βράδυ. Αύριο θα αρχίσουμε στις 9.30 το πρωί.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Από τη μέχρι τώρα διάρκεια της συζήτησης και ιδιαίτερα από τις τοποθετήσεις, τόσο των Υπουργών, όσο και των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, επιβεβαιώθηκε η βασική κριτική την οποία ασκούμε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, στο πολυνομοσχέδιο, για τα βάρβαρα μέτρα, τα οποία δρομολογεί σε βάρος των εργαζόμενων στον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα. Αποτελεί ένα ακόμη μέσο κλιμάκωσης αυτής της βάρβαρης, αντιλαϊκής επίθεσης απέναντι συνολικά στη λαϊκή οικογένεια.

Ταυτόχρονα, η σημερινή μέρα επιβεβαιώνει ότι όποια προσπάθεια του Πρωθυπουργού, αλλά και των πρωτοκλασάτων Υπουργών της Κυβέρνησης να στοχοποιήσουν το εργατικό λαϊκό κίνημα, έπεσε στο γκρεμό. Οι εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι που συμμετείχαν στις απεργιακές κινητοποιήσεις στην Αθήνα, αλλά και στις υπόλοιπες πόλεις της Ελλάδας, οι μεγαλειώδεις πραγματικά συγκεντρώσεις, η περιφρούρηση των απεργιών, όλα αυτά δείχνουν ότι η Κυβέρνηση πλέον δύσκολα θα μπορέσει να εκβιάσει το λαό, να τον τρομοκρατήσει και να τον χειραγωγήσει για μια ακόμη φορά.

Αυτό το βήμα αποτελεί σταθμό σημαντικό, κατά τη γνώμη μας, στην ανάγκη περαιτέρω οργάνωσης και κλιμάκωσης των αγώνων σε μία κατεύθυνση. Στην κατεύθυνση, δηλαδή, του να αποτύχουν τα σχέδια της Κυβέρνησης, να αποτύχουν οι σχεδιασμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Να οδηγηθεί η Κυβέρνηση σε παραίτηση, κάτω από τη λαϊκή αντίδραση και ταυτόχρονα, όχι μόνο η Κυβέρνηση και το κόμμα του ΠΑΣΟΚ να αποδυναμωθούν συντριπτικά αλλά και τα υπόλοιπα κόμματα της πλουτοκρατίας, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου που ψήφισαν μνημόνιο ή αποδέχονται αυτές τις λογικές και τα οποία αποτελούν πρόθυμους συμπαραστάτες των όποιων κυβερνητικών επιλογών ή ενδεχόμενα σχεδίων για κυβερνήσεις συνεργασίας και τα οποία ουσιαστικά, δεν κάνουν τίποτα άλλο, παρά να προσπαθούν να εκτονώσουν τη λαϊκή δυσαρέσκεια, να χειραγωγήσουν τη λαϊκή αντίδραση και να κρατήσουν το λαό υποταγμένο σε αυτό το βάρβαρο σύστημα, ανοίγοντας έτσι το δρόμο στην προοπτική.

Προοπτική ελπιδοφόρα για το λαό, όμως, δεν μπορεί να είναι τίποτα άλλο, παρά η αλλαγή της εξουσίας. Πρέπει να αλλάξει χέρια η εξουσία. Όσο η εξουσία παραμένει στα χέρια των μονοπωλίων, στα χέρια της αστικής τάξης και των πολιτικών της εκπροσώπων, τόσο θα βλέπει -ανεξάρτητα μείγματος ασκούμενης πολιτικής, ανεξάρτητα χρώματος κυβέρνησης και κυβερνητικής διαχείρισης- τη θέση του να χειροτερεύει. Αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με αδυναμία, δεν έχει να κάνει μόνο με ελληνική ιδιομορφία, αλλά είναι ένα γεγονός το οποίο αντικατοπτρίζει το σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνολικά των καπιταλιστικών χωρών.

Άλλωστε, τα μέτρα τα οποία σήμερα εφαρμόζει η Κυβέρνηση, τα εφαρμόζει με την ίδια ακριβώς πιστότητα και η Πορτογαλία. Θαυμαστής της Κυβέρνησης της Πορτογαλίας είναι ο κ. Σαμαράς. Δεν είναι αυτή μία τεράστια αντίφαση; Τα εφαρμόζει η Ιρλανδία, αλλά τα εφαρμόζουν και χώρες που είναι εκτός μνημονίου, εκτός Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και τα εφαρμόζουν, μάλιστα, με την ίδια ακριβώς αφέλεια.

Είναι ζητήματα, τα οποία είναι προδιαγεγραμμένα και περιγράφονται με σαφήνεια στη συμφωνία για το ευρώ, στα πλαίσια της ενίσχυσης της οικονομικής διακυβέρνησης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα από την πορεία των δημοσιονομικών μεγεθών. Μάλιστα, σε ορισμένα θέματα είναι και επί ποινή: Αν δεν πιάσετε τους στόχους της ανταγωνιστικότητας, θα υπάρχουν και ποινές.

Επιβεβαιώνεται με κάθε τρόπο ότι η ανταγωνιστικότητα πλέον, ένα και μόνο σκοπό έχει: να βελτιώσει την παραγωγικότητα της εργασίας. Όμως, αυτό το αποτέλεσμα της βελτίωσης της παραγωγικότητας της εργασίας, δεν θα πηγαίνει στη βελτίωση της θέσης των εργαζόμενων, αλλά στη στήριξη και στην ισχυροποίηση της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων. Αυτό συνεπάγεται την επιδείνωση της θέσης των εργαζόμενων.

Άρα, η ανταγωνιστικότητα είναι εχθρική για την εργατική τάξη. Ανταγωνιστικότητα σημαίνει απαξίωση της εργατικής δύναμης. Το θέμα δεν είναι αν θα έρθει με τη μία ή με την άλλη μορφή. Η Κυβέρνηση επιλέγει σήμερα να αυξήσει άμεσα την ανταγωνιστικότητα μέσα από τη μείωση των μισθών.

Η Νέα Δημοκρατία λέει ότι πρέπει να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα, μέσα από τη μείωση του μη μισθολογικού κόστους, δηλαδή από τη μείωση των υπολοίπων παροχών που έχουν οι εργαζόμενοι είτε αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία, τις ασφαλιστικές εισφορές είτε αφορά μια σειρά δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια και την κοινωνική ασφάλιση. Άρα, λοιπόν, επιλογή, με ποιον τρόπο. Οι εργαζόμενοι θα δουν τη θέση τους να επιδεινώνεται. Και απ' αυτή την άποψη, δεν μπορεί κατά τη γνώμη μας να υπάρξει βελτίωση της θέσης της εργατικής τάξης, στη λογική της στήριξης της ανταγωνιστικότητας.

Ως προς το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, θα αναφερθούμε στα βασικά άρθρα, στα οποία επικεντρώνουμε την κριτική μας και στα οποία θα ζητήσουμε, κύριε Υπουργέ, να γίνει και ονομαστική ψηφοφορία.

Σας καταθέτουμε, κύριε Πρόεδρε, την αίτηση για ονομαστική ψηφοφορία για μια σειρά άρθρα για την τροπολογία.

Σ' αυτά τα άρθρα θα επικεντρώσω και την παρέμβασή μου. Η πρώτη ενότητα είναι ουσιαστικά το πρώτο και το δεύτερο άρθρο, με το οποίο μπαίνει τσεκούρι, χαράτσι στις συντάξεις. Ισχυρίστηκε ο κύριος Υπουργός Εργασίας ότι τα κάνουμε όλα αυτά γιατί τα οικονομικά των ασφαλιστικών ταμείων είναι σε άθλια κατάσταση.

Εδώ υπάρχει ένα ερώτημα που δεν είναι απλά και μόνο ηθικής τάξης ερώτημα, κύριε Υπουργέ. Ποιοι ευθύνονται για την οικονομική κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων; Ευθύνονται οι συνταξιούχοι; Δεν έχουν καταβάλλει τις εισφορές τους τόσα χρόνια; Βγήκαν παράνομα στη σύνταξη και σήμερα προχωράτε σε νέο τσεκούρι των συντάξεων, των αποδοχών τους; Τους νόμους του κράτους εφάρμοσαν, οι οποίοι τους έδιναν το δικαίωμα να βγουν στη σύνταξη. Και σήμερα, λοιπόν, τι κάνετε; Πάτε και τους τιμωρείτε.

Σας είπαμε να μιλήσουμε καθαρά για το ποιοι ευθύνονται για την οικονομική κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων Δηλαδή, εσείς λέτε ότι είστε άμοιροι των ευθυνών; Τις βασικές ευθύνες για την κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων τις έχουν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Δηλαδή, οι ανατροπές και η απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, την οποία από κοινού υλοποιείτε και προωθείτε είναι άμοιρη ευθυνών; Δεν έχει ευθύνη για την κατάσταση στα ασφαλιστικά ταμεία; Η κατάργηση της σταθερής απασχόλησης του πενθήμερου, του οκτάωρου, για το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα δεν έχει επίπτωση στα ασφαλιστικά ταμεία; Βεβαίως, έχει τεράστια επίπτωση, γιατί μειώνονται οι εργατικές και εργοδοτικές εισφορές. Με τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, με τη διεύρυνση της ελαστικότητας της αγοράς εργασίας, με τη μερική απασχόληση, με τις συμβάσεις, τα ασφαλιστικά ταμεία χάνουν σε εισφορές. Να, ένας τρόπος με τον οποίο μειώνονται τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων. Άλλος τρόπος είναι η τεράστια μαύρη εργασία η οποία έχει διευρυνθεί τα τελευταία χρόνια.

Τρίτο ζήτημα: η εισφοροδιαφυγή που είναι επίσημη, που είναι νόμος του κράτους. Κύριε Υπουργέ, από κυβέρνηση δεν πάρθηκε απόφαση ότι οι εφοπλιστές που έχουν κρουαζιερόπλοια στην Ελλάδα απαλλάσσονται από τις εργοδοτικές εισφορές στο ΝΑΤ και αυτές θα πρέπει να τις καλύψει το κράτος; Τόσα χρόνια το κράτος δεν κάλυψε καμμία. «Δεκάρα τσακιστή δεν έδωσε». Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το ΝΑΤ οδηγείται στη χρεοκοπία. Τεράστια μείωση των εσόδων.

Τέταρτο στοιχείο. Κύριε Υπουργέ, είναι πραγματικότητα ότι το κράτος αλλά και οι μεγαλοεργοδότες χρωστάνε τεράστια ποσά στα ασφαλιστικά ταμεία; Χρωστάνε τεράστια ποσά στα ασφαλιστικά ταμεία, τα οποία αρνούνται να καταβάλλουν. Τι επίπτωση

έχει αυτό; Μείωση των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων.

Και το μεγαλύτερο ζήτημα έχει να κάνει με τη διαχείριση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Δηλαδή, οι εργαζόμενοι φταίνε που τόσα χρόνια τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων ήταν τοποθετημένα στην Τράπεζα της Ελλάδας άτοκα; Φταίνε οι εργαζόμενοι που η Κυβέρνηση επέτρεψε να τζογάρονται τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων στο Χρηματιστήριο; Πού έχει πάει αυτή η αξία που αποτυπώθηκε σε μετοχές; Ή στα ομόλογα; Πολύ περισσότερο σε δομημένα ομόλογα.

Να, λοιπόν, ποιοι είναι οι υπεύθυνοι. Υπεύθυνοι, λοιπόν, για την πορεία των ασφαλιστικών ταμείων και τα οικονομικά είναι η διαχείριση, που με νόμους ή με πράξη επέβαλλαν οι κυβερνήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία. Και ωφελημένοι δεν είναι βεβαίως οι συνταξιούχοι απ' αυτά τα μέτρα. Οι κεφαλαιοκράτες είναι ωφελημένοι. Γιατί είδαν είτε τις εργοδοτικές εισφορές να μειώνονται είτε να τους χαρίζονται τεράστια ποσά με διάφορες ρυθμίσεις, που όφειλαν στα ασφαλιστικά ταμεία ή βελτίωσαν τη θέση τους.

Και τώρα, ποιον καλείτε να πληρώσει; Τους συνταξιούχους. Να πληρώσουν για τις επιλογές τις δικές σας που επωφελήθηκαν οι κεφαλαιοκράτες. Και μάλιστα, φαίνεται ακόμα και στο στενό δημόσιο τομέα, σε ανθρώπους, που είναι ταγμένοι εκ του ρόλου τους να φυλάνε την αστική τάξη, στα Σώματα Ασφαλείας. Τους συμπεριφέρεστε μ' αυτόν το βάρβαρο τρόπο, μειώνοντας τις συντάξεις. Αν δεν έχει συμπληρώσει το πεντηκοστό πέμπτο έτος ηλικίας, μειώνεται κατά 40%. Αν είναι πάνω από πενήντα πέντε χρονών, η μείωση των συντάξιμων αποδοχών είναι πάνω από 50%.

Το κάνετε και στους ναυτεργάτες. Κατά τα άλλα λέτε, ότι η ναυτιλία είναι ο βασικός πόλος πλουτισμού και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Για τους εφοπλιστές μιλάτε. Στους ναυτεργάτες που θαλασσοδέρνονται τόσα χρόνια στη θάλασσα τι λέτε; Επειδή πήρατε σύνταξη σε μικρή ηλικία, επειδή είναι το επάγγελμα βαρύ και ανθυγιεινό και υπήρχε αυτή η δυνατότητα, σας μειώνουμε τις συντάξιμες αποδοχές.

Μειώνουμε τις επικουρικές συντάξεις. Όποια επικουρική σύνταξη είναι πάνω από 150 ευρώ θα κοπεί κατά 30%. Αυτός που έχει 150 ευρώ σύνταξη είναι πλούσιος και προνομιούχος! Είναι προνόμιο από την Κυβέρνηση να παίρνει κάποιος τέτοια επικουρική σύνταξη! Να την κόψουμε κατά 30%. Επικουρική σύνταξη 150 ευρώ, ποιος παίρνει, κύριε Πρόεδρε; Αυτός που έχει κύρια σύνταξη 450 με 500 ευρώ περίπου.

Να την κόψουμε, λοιπόν, κατά 30% την επικουρική σύνταξη. Να κόψουμε και το εφάπαξ. Τι θα κερδίσουμε απ' αυτά, κύριε Υπουργέ; Το ίδιο το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους λέει ότι από τη μείωση των κύριων και επικουρικών συντάξεων θα εξασφαλίσετε 1,5 δισεκατομμύριο. Και ταυτόχρονα, άλλα 300 εκατομμύρια μέσα από τις μειώσεις των επικουρικών.

Η δεύτερη μεγάλη ενότητα έχει να κάνει με τις ανατροπές στο κράτος. Σας είπαμε και πριν ότι οι ανατροπές που προχωράτε στο κράτος δεν γίνονται προς όφελος της βελτίωσης της θέσης των εργαζόμενων, προς όφελος της ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών μέσα από τις κρατικές παροχές και την κρατική λειτουργία. Δε γίνεται ούτε καν για να βελτιωθεί η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας.

Το δηλώσατε και εσείς ευθαρσώς, κύριε Υπουργέ -και οφείλω να σας το αναγνωρίσω- ότι αυτές τις αλλαγές που προχωρούμε έπρεπε να τις είχαμε προχωρήσει εδώ και χρόνια. Καθυστερήσαμε. Τι σημαίνουν αυτές οι αλλαγές; Πάτε να αντιστοιχίσετε τις λειτουργίες του κράτους και των μηχανισμών του με τις σημερινές σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου. Να συρρικνώσει το κράτος για να μπορεί να επεκτείνει τη δράση του το κεφάλαιο. Εκεί που το κράτος θα μειώνει τη λειτουργία του θα φεύγει και θα μπαίνει ο ιδιωτικός, ο επιχειρηματικός τομέας.

Σ' αυτόν ακριβώς το σχεδιασμό εντάσσεται η λογική της κατάργησης μιας σειράς οργανισμών. Η πλειοψηφία των οργανισμών που καταργεί και συγχωνεύει, δεν είναι οργανισμοί που δημιουργήσατε για να τακτοποιήσετε τα πολιτικά σας παιδιά. Είναι κατ' εξοχήν οργανισμοί που αφορούν κοινωνική δραστηριότητα του κράτους, προνοιακές δομές, αφορούν μελετητικά και ερευνητικά κέντρα, που έχουν να κάνουν με τον πλούτο της χώρας και την αξιοποίησή του, για να μπορέσει να εισβάλλει άμεσα το κεφάλαιο. Και απ' αυτή την άποψη, θέλετε να οδηγήσετε στη φτώχεια και την εξαθλίωση τις συνθήκες εργασίας των δημοσίων υπαλλήλων.

Αυτό το επιτυγχάνετε και «με το μαστίγιο και με το καρότο». Το ενιαίο μισθολόγιο, ήταν αίτημα του συνδικαλιστικού κινήματος διαχρονικά, αλλά ήταν σε μια λογική να αυξηθεί ο βασικός μισθός και να φτάσει σε τέτοιο επίπεδο που να καλύπτει τις ανάγκες. Εσείς τι κάνετε; Στο όνομα της αντιμετώπισης των αδικιών, που εσείς δημιουργήσατε, οδηγείτε στη συμπίεση, στη μείωση τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων συνολικά σε ένα επίπεδο πολύ κάτω από τα όρια της φτώχειας και της εξαθλίωσης, γενικευμένα. Ένα ζήτημα είναι αυτό.

Πέρα από τον καθορισμό του βασικού μισθού στα 780 ευρώ, προχωράτε, κύριε Υπουργέ και σε κατάργηση πλέον του δέκατου τρίτου και του δέκατου τέταρτου μισθού στο δημόσιο τομέα. Πριν από ενάμισι χρόνο λέγατε ότι ήταν προσωρινό μέτρο, όσο διαρκεί η κρίση. Σήμερα, το καταργείτε και μετατρέπετε το δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό σε επίδομα συνολικού ύψους 1.000 ευρώ, ανεξάρτητα αποδοχών. Αυτό κάνετε εδώ πέρα με το συγκεκριμένο άρθρο.

Δεύτερο ζήτημα: Τι κάνετε; Συνδέετε τη μισθολογική εξέλιξη με τη βαθμολογική εξέλιξη. Και εδώ οδηγείτε στη χειραγώγηση των εργαζόμενων στην υποταγή κάτω από τα κελεύσματα της διοίκησης. Γιατί πως αλλιώς θα ερμηνευτεί ότι βασικό κριτήριο είναι η συμπεριφορά στην υπηρεσία; Δηλαδή, ένας ο οποίος απεργεί, πως θα κριθεί η συμπεριφορά του στην υπηρεσία; Ένας ο οποίος διεκδικεί, πως θα κριθεί η συμπεριφορά του στην υπηρεσία; Θα κριθεί από τις διορισμένες δικές σας επιτροπές και τα κριτήρια που θα καθορίσουν. Άρα, γι' αυτόν σημαίνει καμμία βαθμολογική εξέλιξη, καμμία μισθολογική εξέλιξη. Και επειδή δεν φτάνει μόνο αυτό, δημιουργήσατε και την κινητικότητα στο δημόσιο τομέα.

Θεωρείτε ότι αυτό είναι θετικό. Θετικό για ποιόν; Για τον εργαζόμενο; Όχι, βέβαια. Η ίδια η κινητικότητα, που πανηγύριζαν κάποτε όλοι οι άλλοι πλην του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας, είχε να κάνει με την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, την ελευθερία κίνησης εργαζόμενων. Τότε, λέγατε όλοι οι υπόλοιποι, ότι αυτή η διάταξη της ελευθερίας της κίνησης των εργαζόμενων θα οδηγήσει παντού σε μισθούς Γερμανίας. Και που οδηγεί; Η απελευθέρωση της κίνησης των εργαζόμενων οδηγεί σε μισθούς Ινδίας και Κίνας. Και αυτή η απελευθέρωση της κινητικότητας στο δημόσιο τομέα εκεί θα οδηγήσει. Θα οδηγήσει πρώτον, σε ακόμη μεγαλύτερη μείωση και δεύτερον σε χειραγώγηση με ποινή ακόμα και την απόλυση, αν δεν δεχτεί, ως δίωξη, ο άλλος να πάει στη θέση την οποία θα του υποδείξετε. Καταργείτε, δηλαδή, την έδρα εργασίας.

Δεν μιλάμε για την κατάργηση του οικογενειακού επιδόματος, που μετατρέπεται μόνο σε επίδομα τέκνων -όσα είναι ανήλικα ακόμα, στα οποία ουσιαστικά το καταργείτε- και για μια σειρά άλλες τέτοιες επιμέρους ρυθμίσεις, που δεν έχει αξία να σταθούμε πιο αναλυτικά.

Το δεύτερο, το οποίο κάνετε για να επιδεινώσετε τη θέση των εργαζόμενων, δεν είναι μόνο ότι τους μειώνετε τους μισθούς δραματικά, αλλά διαμορφώνετε και ένα περιβάλλον αντίστοιχο, που οδηγεί πού; Οδηγεί, για παράδειγμα, στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Στις ΔΕΚΟ καταργείτε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας με το άρθρο 31 παράγραφος 9.

Επίσης, για να δρομολογήσετε όλα αυτά με το άρθρο 33 καταργείτε τις σημερινές υπάρχουσες κενές οργανικές θέσεις. Με διοικητική απόφαση καταργούνται όλες οι κενές οργανικές θέσεις, ανεξάρτητα αν χρειάζονται ή όχι, που σημαίνει ότι θα χαθούν με μία μονοκονδυλιά χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις στην παιδεία, στην κοινωνική ασφάλιση, στην πρόνοια, οι οποίες βεβαίως δεν πρόκειται να αναπληρωθούν το επόμενο χρονικό διάστημα. Αυτή η συρρίκνωση που οδηγεί ακριβώς; Οδηγεί στην αξιοποίηση της πρότασης που σας έκανε η Νέα Δημοκρατία -ευεργετική πρόταση- για την υλοποίηση της αντεργατικής πολιτικής, το να αξιοποιήσετε το καθεστώς της εφεδρείας είτε ως συνταξιοδοτικό καθεστώς είτε ως απόλυση. Σ' αυτό το καθεστώς

βρίσκονται τριάντα χιλιάδες εργαζόμενοι του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα και των οργανισμών που καταργούνται. Ο εισηγητής σας είπε με κυνικότητα ότι ήταν το πιο ήπιο μέτρο. Εγώ δεν λέω για τις δεκαπέντε χιλιάδες που λέτε ότι θα βγουν σε προσυνταξιοδοτικό καθεστώς, που και αυτοί θα έχουν τεράστιες απώλειες στο μισθό τους, θα παίρνουν μόνο το 60% του βασικού. Εγώ θα σας πω για τις δεκαπέντε χιλιάδες που θα είναι από τους οργανισμούς που θα καταργηθούν και θα συγχωνευτούν, κύριε Υπουργέ και τους οδηγείτε στην απόλυση.

Μπορείτε σ' αυτόν τον κόσμο να πείτε ότι είναι το πιο ήπιο μέτρο, το οποίο επιλέξατε; Η απόλυση, δηλαδή, η ανεργία, είναι το πιο ήπιο μέτρο; Και το λέτε έτσι, χωρίς καμμία ντροπή;

Τέλος, όλα αυτά συνδέονται με τη βασική σας επιλογή. Δεν είναι απλά και μόνο για να τιθασεύσετε τα δημοσιονομικά ελλείμματα. Βεβαίως, αυτό είναι μια πλευρά, αλλά δεν είναι η κυρίαρχη πλευρά. Η κυρίαρχη πλευρά είναι να ικανοποιήσετε τις στρατηγικές ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων, που σημαίνει θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και στήριξη της κερδοφορίας. Αυτό το επιβεβαιώνει το άρθρο 37. Με το άρθρο 37, ουσιαστικά ξηλώνετε τις συλλογικές συμβάσεις, καταργείτε τις κλαδικές συμβάσεις και τον κατώτερο μισθό. Όσο και αν επιμένετε ότι ο κατώτερος μισθός δεν πειράζεται, τον έχετε πειράξει, κύριε Υπουργέ. Για τους νεοπροσλαμβανόμενους κάτω των είκοσι πέντε ετών, οι αποδοχές που μπορεί να έχουν είναι στο 80% της συλλογικής σύμβασης, στο 80% του κατώτερου μισθού και του κατώτερου μεροκάματου. Δεν είναι ξήλωμα αυτό του κατώτερου μισθού; Βεβαίως, αυτή η διαδικασία θα διευρυνθεί το επόμενο χρονικό διάστημα και θα οδηγηθούμε, μια ωραία μέρα που θα προτείνετε στη Βουλή, στην κατάργηση του κατώτερου μισθού.

Ξεκινάτε το ξήλωμα των συλλογικών συμβάσεων μέσα από τη λογική της κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Γιατί για κατάργηση μιλάμε, δεν μιλάμε για πάγωμα τρία ή τέσσερα χρόνια όσο διαρκεί το μεσοπρόθεσμο, δέκα ή δεκαπέντε. Έχουμε κατάργηση, από τη στιγμή που καταργείται η αρχή της ευνοϊκότερης ρύθμισης και επί της ουσίας η επέκταση της κλαδικής σύμβασης και σε επιχειρήσεις που δεν καλύπτονται με απόφαση Υπουργού, του ιδίου κλάδου.

Αυτό που οδηγεί; Οδηγεί στο γεγονός ότι ουσιαστικά καμμία εργοδοτική ένωση δεν θα δεχτεί να υπογράψει κλαδική σύμβαση πλέον και όλες θα καταφεύγουν στις επιχειρησιακές συμβάσεις, που είναι ο προθάλαμος για τις ατομικές συμβάσεις εργασίας και την κατάργηση ουσιαστικά της συλλογικής δράσης και παρέμβασης του κινήματος.

Αυτό επιτυγχάνετε και αυτό θα οδηγήσει σε ραγδαία, σε τεράστια μείωση των αποδοχών των εργαζόμενων στον ιδιωτικό τομέα. Ποιοι θα επωφεληθούν; Όχι βέβαια τα μαγαζιά. Σας το ανέφεραν και άλλοι ομιλητές του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας. Ποιος επωφελήθηκε στον κλάδο του εμπορίου; Η «CARREFOUR» επωφελήθηκε, η μεγαλύτερη πολυεθνική που λειτουργεί στη χώρα μας στον κλάδο της εμπορίας τροφίμων. Η «CARREFOUR» επωφελήθηκε από την κατάργηση αυτής της διάταξης και τη δημιουργία επιχειρησιακών συμβάσεων με μια επιχειρησιακή σύμβαση, την οποία κανείς δεν ξέρει ποιο σωματείο υπέγραψε και πολύ περισσότερο πλέον, όχι μόνο σωματείο, και ενώσεις εργαζόμενων περιορισμένης χρονικής διάρκειας, μόνο και μόνο για να εκτελέσουν το έγκλημα. Δημιουργείτε ενώσεις εργαζόμενων περιορισμένης χρονικής διάρκειας, για να εκτελέσουν το έγκλημα της υπογραφής επιχειρησιακών συλλογικών συμβάσεων που εξυπηρετούν τον εργοδότη και όχι βεβαίως τους εργαζόμενους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα ξεπεράσω το χρόνο και των προηγούμενων εισηγητών.

Όσον αφορά τα φορολογικά ζητήματα αναφέρθηκαν και άλλοι ομιλητές και εισηγητές και από άλλα κόμματα για τις επιπτώσεις με τη μείωση του αφορολόγητου στις 5.000, ουσιαστικά με την κατάργησή του. Ουσιαστικά για κατάργηση πρόκειται, γιατί με το επίδομα ανεργίας, ο άλλος ξεπερνάει το αφορολόγητο και θα φορολογείται για το επίδομα ανεργίας το οποίο θα λαμβάνει. Φτάσατε δηλαδή να φορολογείτε άμεσα και όχι έμμεσα -γιατί έμμεσα βεβαίως όλοι φορολογούνται, ακόμα και οι άνεργοι, ακόμα και αυτοί που δεν έχουν κανένα εισόδημα- με το ΦΠΑ, με την έμμεση φορολογία και το επίδομα ανεργίας. Με την κατάργηση μιας σειράς αφορολόγητων δυνατοτήτων που είχαν τα φυσικά πρόσωπα, θα οδηγήσετε που; Σε 2 δισεκατομμύρια, λέτε, μόνο μέσα από αυτές τις ρυθμίσεις. Και θα την πληρώσουν κατά κύριο λόγο τα νοικοκυριά που έχουν εισόδημα μέχρι 25.000 ευρώ και ορισμένες κατηγορίες, όπως οι τρίτεκνοι και οι πολύτεκνοι. Αυτούς επιβαρύνετε με τη φορολογική αυτή επιδρομή και ταυτόχρονα, μπορείτε και έχετε τη δυνατότητα να μειώσετε τους φορολογικούς συντελεστές για το κεφάλαιο, από 24%, στο 20% για το 2011.

Βεβαίως, έχετε και έναν ιδιότυπο ανταγωνισμό με τη Νέα Δημοκρατία. Σας προτείνει μια γενναιόδωρη πρόταση η Νέα Δημοκρατία, να πάει η φορολογία του κεφαλαίου στο 15% και εσείς ετοιμάζετε να φτιάξετε τους φορολογικούς παραδείσους, τις επιχειρηματικές ζώνες για μηδενική ουσιαστικά φορολόγηση, πρόταση που υπάρχει και στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, τουλάχιστον το φορολογικό από ότι είδαμε σ' αυτήν την κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ: Τελείωσα με αυτό.

Είναι φανερό ότι και με την τροπολογία για την παρακράτηση των επιδομάτων αλληλεγγύης και μάλιστα του διπλού επιδόματος αλληλεγγύης και για το 2011 και για το 2012 από τους μισθούς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, θα σημάνει τελικά αρνητικές αποδοχές για μια σειρά ομάδες εργαζόμενων.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, εμείς καταψηφίζουμε και το σύνολο των άρθρων του νομοσχεδίου. Καταθέσαμε αίτηση για ονομαστική ψηφοφορία, κύριε Βορίδη, για μια σειρά άρθρα, τα βασικά άρθρα στα οποία αναφέρθηκα και στην εισήγησή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο, ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Το λόγο έχει ο Ειδικός Αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Παύλος Μαρκάκης.

Ελπίζω ότι εσείς και ο κ. Μουλόπουλος δεν θα εξαντλήσετε όλο το χρόνο.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Μη στεναχωριέστε, κύριε Πρόεδρε, δεν πρόκειται να εξαντλήσω όλο το χρόνο.

Εγώ δεν θα πω για τον Κανονισμό, κύριε Πρόεδρε. Θα πω, όμως, ότι το νομοσχέδιο αυτό -όπως συνηθίζει το Υπουργείο Οικονομικών- δεν είναι συνηθισμένο νομοσχέδιο. Βάζει σε ένα νομοσχέδιο πέντε μαζί. Τώρα είτε το Υπουργείο Οικονομικών τα βάζει ή η τρόικα, σημασία έχει ότι έχουμε δεχθεί όχι μόνο οι εισηγητές, αλλά φαντάζομαι και όλοι οι συνάδελφοι στη Βουλή τηλεφωνήματα αγωνίας απ' όλη την Ελλάδα είτε αυτοί είναι δημόσιοι υπάλληλοι είτε γιατροί είτε δικηγόροι είτε δουλεύουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο ή στο Δικηγορικό Σύλλογο παίρνουν τηλέφωνο και αγωνιούν αν περιλαμβάνονται μέσα στο νομοσχέδιο. Επομένως, έχουν γραφτεί όλοι οι Βουλευτές για να τους υπερασπιστούν και τελικά έχουν γραφτεί να μιλήσουν πιο πολλοί Βουλευτές απ' όσοι είχαν γραφτεί στον προϋπολογισμό. Προσθέστε και την πολυλογία του Υπουργού Οικονομικών, που δικαιούται δέκα λεπτά και μιλάει τριάντα για να πείσει την κ. Κατσέλη, πού να προλάβουν οι υπόλοιποι που βρίσκονται στην Αίθουσα να μιλήσουν ύστερα;

Αγαπητοί συνάδελφοι, φτάσαμε στην ολοκλήρωση του δράματος, στην ψήφιση των άρθρων και κυρίως εκείνων των άρθρων που θα ψηφιστούν από την κυβερνητική Πλειοψηφία. Βέβαια, η κυβερνητική πλειοψηφία έδειξε μια πειθαρχία σημαντική και ψήφισε επί της αρχής, παρ' όλα τα δάκρυα που έχυναν τις μέρες αυτές, ότι στεναχωριούνται και ότι με βαριά καρδιά αναγκάζονται να φέρουν στην Αίθουσα τέτοιες επώδυνες για τον ελληνικό λαό διατάξεις. Έκαναν, όμως, «πέτρα την καρδιά τους» και στο τέλος ψήφισαν. Πάντως, πρόκειται για το σκληρότερο νομοσχέδιο, που έχει κατατεθεί και θα κληθεί να ψηφίσει η Βουλή μέχρι σήμερα.

Βέβαια, είναι η πρώτη φορά, αγαπητοί συνάδελφοι, που ανεβαίνοντας στο Βήμα για να μιλήσω για τα άρθρα αισθάνομαι ότι η επιχειρηματολογία, αν δηλαδή, είναι καλά τα άρθρα, αν πρέπει να τα ψηφίσουμε ή όχι, αν πρέπει να τα βελτιώσουμε και τι προσθήκες πρέπει να κάνουμε αποδεικνύεται ότι είναι μια ματαιότητα. Διότι ήταν ωμή η επιχειρηματολογία του κ. Βενιζέλου. Τι μας είπε; Μας είπε ότι είναι εντολή της τρόικας και αν δεν ψηφίσουμε δεν θα πάρουμε την έκτη δόση.

Τώρα, ο αριθμός της δόσης δεν έχει καμμία σημασία. Την ίδια σκληρή επιχειρηματολογία ακούσαμε και από τον προηγούμενο Υπουργό τον κ. Παπακωνσταντίνου, όταν κληθήκαμε να πάρουμε την πέμπτη δόση. Την ίδια σκληρή ομολογία είχαμε και όταν ψηφίζαμε το μεσοπρόθεσμο από τον κ. Βενιζέλο. Νομίζω ότι τα ίδια θα ακούσουμε όταν θα κληθούμε να ψηφίσουμε για την έβδομη δόση ή για την όγδοη ενδεχομένως αν φτάσετε να είστε Κυβέρνηση μέχρι την όγδοη δόση.

Φυσικά, η ύστατη έκκληση του κ. Βενιζέλου και το ύφος του απευθυνόταν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Πιθανώς εκείνη την ώρα που πήρε το λόγο να έψαχνε και την κ. Κατσέλη και επειδή δεν την έβρισκε στην Αίθουσα ή επειδή δεν έλεγε κάτι που να την πείσει να αλλάξει γνώμη έδειχνε μια μεγάλη αγωνία που έφτανε στα όρια του πανικού.

Βέβαια, οι απόψεις των άλλων πτερύγων της Βουλής είναι δεδομένες για τα άρθρα του νομοσχεδίου. Επομένως, όλο το δραματικό κρεσέντο του κ. Βενιζέλου με τόνο καταστροφής απευθυνόταν για να πείσει τους αντάρτες της Κοινοβουλευτικής Ομάδος.

Τι μας είπε; Μας είπε ότι δεν υπάρχει αύριο. Θα είναι κόλαση η επόμενη μέρα. Από το τραγικό θα πάμε στο χειρότερο. Θα πάμε κάπου που δεν θα υπάρχει επιστροφή. Και αναρωτιέται κανείς: Ποιον θέλει να σώσει ο κ. Βενιζέλος; Εμάς ή το ΠΑΣΟΚ. Εμείς αναρωτιόμαστε: Δεν ξέρουμε ποιο είναι το καλό για εμάς και το καλό της πατρίδος και περιμένουμε να μας το πει ο κ. Βενιζέλος; Αυτήν την εικόνα του κ. Βενιζέλου την έχουμε ξαναδεί. Είχε ακριβώς το ίδιο ύφος και την αγωνία, όταν εμφανίστηκε στο Ζάππειο εναντίον του κ. Παπανδρέου.

Ας δούμε όμως και το νομοσχέδιο με μια άλλη διάσταση, με μια άλλη λογική. Ψηφίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ανεξαρτήτως του περιεχομένου των νομοσχεδίων; Κάθε φορά δηλαδή, που ο Πρωθυπουργός θα πηγαίνει στη Σύνοδο Κορυφής για να παραδώσει ένα τμήμα σαν εισιτήριο της εθνικής κυριαρχίας θα έχουμε τα ίδια πράγματα; Δηλαδή, δεν θα τον βάζουν μέσα στη Σύνοδο Κορυφής αν δεν πάει με ένα ψηφισμένο νομοσχέδιο;

Και ας πούμε ότι έφτασε σε αυτό το σημείο του εξευτελισμού. Αυτό το νομοσχέδιο μπορεί να έχει όποιο περιεχόμενο υπαγορεύεται από την τρόικα; Το δέχεστε εσείς αυτό; Και εν πάση περιπτώσει, για να το πούμε και ανάποδα, πείτε μας τι δεν δέχεστε για να ξέρουμε. Τα νομοσχέδια, δεν έχουν πια καμμία επιχειρηματολογία. Είναι σκληρά και εισπρακτικά νομοσχέδια που έχουν τον ίδιο στόχο, δηλαδή τα νούμερα του προϋπολογισμού. Είναι εισπρακτικά μέσα, τα οποία όμως δεν είναι ορθά και προγραμματισμένα, αλλά έρχονται γιατί έκανε λάθος η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κάνει συνέχεια λάθη τα δυο τελευταία χρόνια.

Βέβαια, το χειρότερο είναι ότι τα μέτρα και τα νούμερα αφορούν ανθρώπους που δραστηριοποιούνται στον κρατικό μηχανισμό, ένα κρατικό μηχανισμό που ούτως ή άλλως δεν δούλευε καλά μέχρι τώρα, αλλά δούλευε τουλάχιστον στοιχειωδώς. Τώρα, με τα μέτρα αυτά και πιθανώς και με τα επόμενα δεν θα λειτουργήσει καθόλου. Θα φτάσουμε στο απόλυτο μηδέν.

Σε αναστάτωση βρίσκονται οι γιατροί στα νοσοκομεία. Το ΙΚΑ σε λίγο δεν θα έχει γιατρούς. Ο νέος φορέας ο ΕΟΠΥΥ δεν θα μπορεί να λειτουργήσει. Οι περισσότεροι γιατροί στο ΙΚΑ βγαίνουν σε εφεδρεία, όχι μόνο οι μόνιμοι, αλλά και αυτοί που είναι με σύμβαση. Άρα, δηλαδή, οι εργαζόμενοι δεν θα ξέρουν πού να πηγαίνουν. Στα εργαστηριακά; Τα εργαστήρια του ΙΚΑ έχουν καταργηθεί. Επομένως, θα τους στέλνετε έξω, στην ελεύθερη αγορά και τότε η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη θα φτάσει πάλι στα ύψη. Δεν είναι εδώ ο κ. Κουτρουμάνης. Δεν μπορώ να καταλάβω ποια είναι η λογική να διώξετε όλους τους γιατρούς από το ΙΚΑ, όταν μέχρι χθες παρακαλούσαμε να στελεχωθούν τα κέντρα υγείας και η πρωτοβάθμια περίθαλψη να περάσει στο ΙΚΑ.

Η καθαριότητα δεν λειτουργεί. Τι έγινε με εκείνη την επιστράτευση των απεργών; Περιμένουμε ακόμη.

Υπάρχει αναστάτωση στους δικηγόρους και στους δικαστές. Η δικαιοσύνη δεν λειτουργεί.

Υπάρχει επίσης, αναβρασμός στους εφοριακούς. Το εισπρακτικό σύστημα έχει καταρρεύσει. Αν φέρετε δε, και άλλο νομοσχέδιο που θα περιλαμβάνετε και τα μισθολόγια των άλλων κατηγοριών, όπως είναι οι στρατιωτικοί και τα Σώματα Ασφαλείας, τότε θα είναι ευθύνη δική σας το ότι θα έχετε παραδώσει τη χώρα στην αναρχία.

Αυτό όμως, που σας κάνει τώρα η τρόικα και λέει: ή θα ψηφίσετε ή δεν θα πάρετε την έκτη δόση, είναι ένα καψόνι, ένα τεστ υποταγής, για να σας δοκιμάσει. Αλλοίμονο αν υποταγείτε.

Θέλετε τώρα να κρίνουμε τα άρθρα με αυτήν τη λογική. Ακούστε λοιπόν: Στο πρώτο κεφάλαιο έχουμε μειώσεις των συντάξεων. Είναι η τρίτη κατά σειρά μείωση που υφίστανται οι συνταξιούχοι από το ΠΑΣΟΚ. Τώρα, μετά τη Σύνοδο Κορυφής, που όλοι περιμένουν να πάνε με ψηφισμένο αυτό το νομοσχέδιο θα αρχίσει το νέο κούρεμα. Τα ασφαλιστικά ταμεία θα πέσουν σε χειρότερο οικονομικό πρόβλημα και άρα θα περικόψετε και άλλο τις συντάξεις και τις επικουρικές και το εφάπαξ. Έχετε καμμία απάντηση προοπτικής γι' αυτό; Εξαρτάται από εσάς πόσο θα είναι το κούρεμα και αν αυτό το πακέτο του κουρέματος περιλαμβάνει και στήριξη των ασφαλιστικών ταμείων; Καμμία πρόταση δεν υπάρχει από την Ελληνική Κυβέρνηση στη διαπραγμάτευση αυτή.

Φταίνε οι εργαζόμενοι που τα ασφαλιστικά ταμεία δεν έχουν λεφτά για να δώσουν στις αρχικές συντάξεις; Τα διοικητικά συμβούλια, δηλαδή, που διαχειρίζονταν τόσα χρόνια τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων δεν έχουν καμμία ευθύνη;

Τώρα έρχεται και άλλη τροποποίηση, την οποία δεν πήρε κανένας χαμπάρι. Το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων, αυτό που ξέρατε και ήταν υγιές και λειτουργούσε κανονικά, πηγαίνει στο Υπουργείο Εργασίας. Μια ριζική αλλαγή για το Ταμείο, για τους εργαζόμενους και όλο το σύστημα που λειτουργούσε μέσω ενός ταμείου μεταφέρεται από το Υπουργείο Οικονομίας στο Υπουργείο Εργασίας.

Εγώ δεν άκουσα καμμία δικαιολογία από τον Υπουργό, τον κ. Κουτρουμάνη, τόσο καιρό, να μας πει είτε ο Υπουργός Εργασίας είτε ο Υπουργός Οικονομικών, γιατί γίνεται αυτή η αλλαγή. Τι να ψηφίσουμε τώρα εδώ; Μας το επέβαλε και αυτό η τρόικα;

Ας πάμε στο Κεφάλαιο Δεύτερο για το μισθολόγιο, το βαθμολόγιο κλπ.. Θέλετε να το πάρουμε τελείως οικονομικά; Θέλετε να εξοικονομήσετε δύο δισεκατομμύρια. Μην λέτε, λοιπόν, ότι κάνετε ένα εξυγιαντικό νομοσχέδιο, για να συρρικνώσετε το μεγάλο κράτος. Θα μπορούσατε να το κάνετε σε μια άλλη εποχή, σε άλλο χρόνο, αλλά τώρα το φέρνετε, μόνο και μόνο για να εξοικονομήσετε δύο δισεκατομμύρια. Πώς γίνεται αυτό; Συμπιέζετε όλους τους βαθμούς προς τα κάτω. Όλοι οι υπηρετούντες από το βαθμό που είχαν θα πάνε σε μικρότερο βαθμό, που σημαίνει ότι θα πάρουν λιγότερες αποδοχές. Απλά πράγματα.

Συμπιέζετε επιπλέον και τους μισθούς σε τέτοιο σημείο, που μόνοι σας αναγνωρίζετε ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να πληρώσουν τα στεγαστικά τους δάνεια. Δηλαδή, μας αναγκάζετε να τους ενισχύσουμε, για να πληρώσουν τα στεγαστικά τους δάνεια και δεν τους αφήνετε να πάρουν έναν αξιοπρεπή μισθό για να τα πληρώσουν μόνοι τους. Αύριο-μεθαύριο δεν θα έχουν να πληρώσουν το φως. Θα τρέχει η πολιτεία από πίσω να τους δίνει επιπλέον λεφτά, ξεχωριστά, ή θα κάνει σύμβαση με τη ΔΕΗ για να μην κόβει το φως των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί δεν έχουν λεφτά να πληρώσουν;

Πώς θα λειτουργήσει, λοιπόν, ένα κράτος, μια διοίκηση, όταν οι υπάλληλοι έχουν τέτοια οικονομικά προβλήματα; Εσείς φαντάζεστε ότι ένας δημόσιος υπάλληλος που έχει παιδιά και δεν μπορεί να πληρώσει το φως ή το στεγαστικό του δάνειο, θα πάει στην υπηρεσία του για να δουλέψει και θα έχει όρεξη να αποδώσει; Όλη την ημέρα θα σκέφτεται πώς θα βρει από αλλού λεφτά, για να μπορεί να ζήσει την οικογένειά του. Απλό πράγμα.

Επιπλέον, τώρα έρχεστε και τους βάζετε μια τριμελή επιτροπή, χωρίς να ξέρει τα κριτήρια και θα έχει την αγωνία αν αυτός ο άν-

θρωπος θα είναι εκεί ή θα δουλέψει μακριά από το σπίτι του, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας ή όχι. Και λέτε ότι αυτή η επιτροπή δεν θα έχει κομματικά κριτήρια.

Να σας φέρω ένα παράδειγμα; Παραδείγματος χάριν, στο Βόλο είναι δύο οδηγοί οι οποίοι περισσεύουν και βρίσκουμε δύο κενές θέσεις, μια στη Λάρισα και μία στην Καλαμάτα. Ο ένας ψηφίζει ΠΑΣΟΚ και ο άλλος Νέα Δημοκρατία. Ποιος θα πάει στη Λάρισα και ποιος θα πάει στην Καλαμάτα; Εσείς τι λέτε ότι θα γίνει; «Τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια»! Αυτός που ψηφίζει ΠΑΣΟΚ θα πάει στη Λάρισα και αυτός που ψηφίζει Νέα Δημοκρατία θα πάει στην Καλαμάτα. Και αν αλλάξει η Κυβέρνηση θα γίνει το αντίστροφο.

Πώς, λοιπόν, να λειτουργήσει ένα κράτος, όταν στο μυαλό των υπαλλήλων είναι πώς θα πληρώσουν τους λογαριασμούς των οργανισμών κοινής ωφέλειας και τις έκτακτες εισφορές της Κυβέρνησης;

Πάμε στη βαθμολογική εξέλιξη. Μπαίνει το θέμα του υπηρεσιακού συμβουλίου. Δεν πήραμε καμμία απάντηση αν τα υπηρεσιακά συμβούλια θα είναι ίδια με αυτά που είναι σήμερα, δηλαδή με τρεις διορισμένους από την Κυβέρνηση και δύο κομματικούς από τα συνδικάτα.

Δεύτερον, τι θα γίνει με την αξιολόγηση του υπαλλήλου; Το προεδρικό διάταγμα είναι στον αέρα. Δεσμευτείτε, κύριε Υπουργέ. Ποιος θα σας κάνει την εισήγηση, για να μπορείτε να αξιολογήσετε το Προεδρικό Διάταγμα να έχει τέτοια κριτήρια; Ένας Υπουργός, δηλαδή, θα κάνει ένα προεδρικό διάταγμα μόνος του; Βάλτε και ένα χρόνο, πότε θα εκδοθεί αυτό το προεδρικό διάταγμα;

Πείτε τι θα γίνει με αυτά τα συμβούλια αξιολόγησης, δηλαδή, ποιοι θα τα απαρτίζουν; Θα υπάρχουν συμβούλια αξιολόγησης που δεν θα ξέρουμε ποιοι θα συμμετέχουν σε αυτά;

Τέλος, όσον αφορά στην επίτευξη των στόχων. Σας είπαμε και το ξέρετε ότι η στοχοθεσία είναι ένα βασικό κριτήριο αξιολόγησης. Από αυτό θα κριθούν οι προϊστάμενοι, από αυτό θα κριθούν τα επιδόματα, από αυτό θα δούμε την απόδοση των υπαλλήλων που θέλουμε κι εμείς. Αλλά σήμερα δεν υπάρχει καμμία καθορισμένη στοχοθεσία στη δημόσια διοίκηση.

Δεν προβλέπεται, δηλαδή, σε κάθε υπηρεσία, σε κάθε υπάλληλο το ποιος είναι ο στόχος βάσης. Δηλαδή, ένας μηχανικός πόσες μελέτες μπορεί να φτιάξει το χρόνο; Μία ή εκατό; Και πώς θα κριθεί; Πόσα έργα μπορεί να επιβλέψει; Πέντε ή διακόσια; Αυτό πολλές φορές δεν εξαρτάται και από τον ίδιο, δηλαδή άμα η βάση είναι να επιβλέψει πέντε έργα και δεν εκτελείται κανένα έργο, τι θα κάνει; Δεν θα προαχθεί ποτέ; Αν δεν γίνουν αυτά, λοιπόν, τα άρθρα του βαθμολογίου καθώς και τα επιδόματα θα πάνε στράφι.

Και μετά λέτε για το βαθμολόγιο. Βάζετε τη διαφορά ενός τελειόφοιτου πανεπιστημίου και ενός τελειόφοιτου λυκείου να είναι 160 ευρώ και 360 ευρώ να είναι η διαφορά ενός αποφοίτου λυκείου με έναν που έχει διδακτορικό. Είναι λογική διαφορά αυτή; Δείτε έναν που τελειώνει το λύκειο –εγώ δεν έχω τίποτα με τους τελειόφοιτους λυκείου και αυτοί είναι άξια στελέχη και μέσα στη διαδρομή αποδεικνύονται πολύ σωστοί υπάλληλοι- και δείτε τώρα έναν που τελειώνει το πανεπιστήμιο. Θέλει τέσσερα, πέντε χρόνια να τελειώσει το πανεπιστήμιο, θέλει δύο χρόνια να κάνει μεταπτυχιακό, τέσσερα-πέντε χρόνια να αποκτήσει ένα διδακτορικό τίτλο. Δηλαδή, μέσα σε αυτά τα δέκα με δώδεκα χρόνια σπουδάζει, πληρώνει πανεπιστήμια, βάζει από την τσέπη του λεφτά, για να έρθει ύστερα στο ελληνικό δημόσιο και να έχει μια διαφορά 360 ευρώ από έναν που έχει τελειώσει το λύκειο; Είναι κίνητρο αυτό; Πρόκειται κανένας να έρθει με αυτά τα κίνητρα και αυτές τις αποδοχές στην ελληνική δημόσια διοίκηση;

Και τώρα θα σας πω και κάτι αστείο. Δεν το λέω για την κ. Κατσέλη που το πρότεινε. Είπε εκτός από την Ευρωπαϊκή Ένωση να βάλουμε στο νομοσχέδιο να μπορούν να έρχονται άνθρωποι και από τους διεθνείς οργανισμούς. Υπάρχει περίπτωση κανένας να αφήσει το διεθνή οργανισμό που είναι και παίρνει αμοιβές, να φύγει, να έρθει στην πατρίδα του, για να πάρει το μισθό του δημοσίου υπαλλήλου με αυτό το μισθολόγιο; Να το βάλουμε, εντάξει, αλλά αν έρθει κανένας, να του κάνουμε και ένα εικόνισμα και να του πούμε «αυτός είναι, πάρτε τον».

Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα, κυρία Παναρίτη. Να κάνουμε δεκτή την πρόταση της κ. Κατσέλη, μπας και ψηφίσει το νομοσχέδιο, αλλά όχι να βάζουμε και τέτοιους όρους στο νομοσχέδιο, που δεν πρόκειται να υλοποιηθούν ποτέ.

Έχουμε μια αποεπιστημονικοποίηση της χώρας. Κάνετε μια χώρα με φτηνούς, ανειδίκευτους εργάτες και μετά από την αποβιομηχάνιση έχουμε και την αποεπιστημονικοποίηση.

Πάμε τώρα στο Κεφάλαιο Τρίτο, εκεί που θέλετε να διώξετε υπαλλήλους με κύριο θέμα να εξοικονομήσετε χρήματα. Ξεκινήσατε με τριάντα χιλιάδες υπαλλήλους, χωρίς καμμία αξιολόγηση και μάλιστα, παίρνοντας το πιο αποδοτικό κομμάτι της δημόσιας διοίκησης. Δηλαδή, αν χρειαστείτε σε λίγο διάστημα και άλλα χρήματα, θα αρχίσετε να διώχνετε και τους άλλους; Και πόσους μπορείτε να διώξετε; Εκατό χιλιάδες, διακόσιες χιλιάδες;

Εν πάση περιπτώσει, με πόσες χιλιάδες νομίζετε εσείς ότι μπορεί να λειτουργήσει το κράτος; Δεν θα έχουμε γιατρούς, θα τους διώξετε. Δεν θα έχουμε εκπαιδευτικούς, θα τους διώξετε. Δεν θα έχουμε μηχανικούς, θα τους διώξετε κι αυτούς. Και με ποιους θα λειτουργεί το κράτος; Θα πηγαίνετε ύστερα να εξυπηρετηθείτε και δεν θα βρίσκετε κανέναν.

Όσον αφορά τώρα τα επιδόματα, βάλατε πολύ σωστά ένα επίδομα, το κίνητρο επίδοσης στόχων και αυτό το κίνητρο επίτευξης δημοσιονομικών στόχων. Μα, αν τα επιδόματα αυτά, μέχρι να βάλετε εσείς τη στοχοθεσία, ολοκληρωθούν το 2013, τα δύο πρώτα χρόνια αυτοί οι υπάλληλοι δεν θα παίρνουν τίποτα. Αφήστε τους, λοιπόν, μερικά επιδόματα από αυτά που παίρνουν τώρα μέχρι να βάλετε τους στόχους των άλλων επιδομάτων, ώστε να μην έχουν μεγαλύτερη μείωση των αποδοχών από ότι προβλέπεται από το νομοσχέδιο.

Τώρα να πάω στο Κεφάλαιο Τέταρτο και στο άρθρο 37; Δεν θα το κάνω και δεν πρόκειται να επιχειρηματολογήσω για δύο λόγους. Εδώ δεν μπόρεσε ο κ. Βενιζέλος να πείσει την κ. Κατσέλη με τόσο χρόνο και τόση δόση ρητορείας που χρησιμοποιεί δυο μέρες τώρα και θέλετε να πείσω εγώ τους υπολοίπους να μην το ψηφίσετε; Δεν πρόκειται να γίνει αυτό. Γι' αυτό, λοιπόν, χάνουμε τα λόγια μας. Αν σας πείσει ο κ. Βενιζέλος, καλώς. Αν δεν σας πείσει όμως, ελάτε μαζί μας.

Και η τρόικα έβαλε αυτό το λόγο -σας το είπα και προηγουμένως- όχι για λόγους δημοσιονομικών στόχων. Είναι εμφανές και δεν χρειάζεται καμία εξήγηση. Δηλαδή, όσον αφορά το άρθρο 37, έχει καμμία σχέση αν θα μειωθεί το έλλειμμα ή θα έχει καμμιά διαδικασία με το χρέος; Σας το έκανε, για να σας κάνει ένα τεστ, να δει αν είστε πειθήνιοι σε μια εντολή που σας έδωσε. Και αν το κάνετε εσείς δεκτό, θα σας κάνει επαναστατική γυμναστική. Κάθε φορά στα νομοσχέδια θα σας βάζει ένα άρθρο άσχετο με το νομοσχέδιο να δει αν μπορείτε να το ξεπεράσετε. Ξέρετε, αυτοί οι ξένοι, άμα μας μάθουν καλά, είναι πολύ παράξενοι. Και άμα δεν τους συγκρατήσουμε, θα αρχίσουμε τα παράξενα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Τώρα πάμε στο Κεφάλαιο Πέμπτο, όπου είναι εμφανές ότι θέλετε να μαζέψετε άλλα 2 δισεκατομμύρια, γι' αυτό και το αφορολόγητο το πηγαίνετε στις 5.000 ευρώ. Άμα θέλατε 3 δισεκατομμύρια, θα το πηγαίνατε στις 4.000. Και ανάλογα το στόχο που έχετε πόσα λεφτά πρέπει να μαζέψετε κάθε χρόνο, αυτό θα το κατεβάζετε. Και τη δικαιολογία την έχετε βρει από τώρα. Λέτε, δηλαδή, ότι τα 5.000 ευρώ είναι ο μέσος όρος της Ευρωζώνης. Άρα, το επόμενο βήμα είναι να πάμε κάτω από το μέσο όρο της Ευρωζώνης. Και το τελευταίο βήμα που θα κάνετε είναι να έχουμε το μικρότερο αφορολόγητο στην Ευρωζώνη. Άρα, υπάρχουν και άλλα στάδια που θα κατεβείτε στα επόμενα χρόνια.

Ας πάμε τώρα στους τρίτεκνους και στους πολύτεκνους. Μέχρι τώρα πιστεύαμε ότι τα παιδιά στην οικογένεια είναι ευλογία. Γι' αυτό, λοιπόν, και ο κ. Ροντούλης από τρία τα έκανε τέσσερα και ο κ. Μπόλαρης εδώ έχει αραδιάσει έξι-επτά. Τα παιδιά είναι ευλογία. Τώρα όμως άρχισαν να γίνονται βάρος τα παιδιά. Και τα παιδιά, ξέρετε, δεν είναι αυτοκίνητα να πας να καταθέσεις τις πινακίδες ούτε είναι κανένα ακίνητο να πας να το πουλήσεις. Θα πέσουμε, λοιπόν, στην υπογεννητικότητα, θα επικρατήσουν στην Ελλάδα οι μουσουλμάνοι, οι αλλοδαποί και οι λαθρομετανάστες και ο αριθμός των Ελλήνων θα συρρικνώνεται συνέχεια.

Και νομίζετε ότι με τις φοροαπαλλαγές που κάνετε θα μπορέ-

σετε να κερδίσετε τίποτα; Δηλαδή ο άλλος που έκανε εγχείριση καρδιάς δεν φτάνει που ταλαιπωρήθηκε στα νοσοκομεία, ήταν μέσα στην εντατική, να μην μπορεί να δικαιολογήσει και τα έξοδα που έδωσε; Δηλαδή, κατατρεγμός. Με τις δαπάνες για τα ενοίκια, τις δαπάνες για τα φροντιστήρια θα οργιάσει η μαύρη εργασία. Άλλο που δεν θέλανε. Όλοι θα τρίβουν τα χέρια τους: Δεν θέλετε αποδείξεις για τα ενοίκια; Μάλιστα. Δεν θέλετε αποδείξεις για τα φροντιστήρια; Πολύ ευχαρίστως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να πάω τώρα στις τροπολογίες. Πρώτη φορά εισηγητής καλείται να ψηφίσει για τις τροπολογίες χωρίς να τις έχει λάβει ακόμα. Άμα δείτε εσείς καμμία τροπολογία εδώ, να έρθετε αύριο να μου τη δώσετε και εμένα. Διαβάζουμε από τις εφημερίδες ποιες είναι οι τροπολογίες, στα κανάλια τα είδαμε, ανέλυσαν οι εφημερίδες τι προβλέπουν οι τροπολογίες, αλλά στη Βουλή τροπολογία, εγώ ως εισηγητής, δεν είδα.

Εσείς, κύριε Λέγκα, είδατε ή τα διαβάζετε από τα μπλογκ; Από τα μπλογκ τα διαβάζετε και εσείς.

Αυτό είναι δείγμα και της νοοτροπίας με την οποία λειτουργεί η Κυβέρνηση, αλλά και της ξεφτίλας που έχει το Κοινοβούλιο να ψηφίζει για τροπολογίες, οι οποίες δεν έχουν κατατεθεί. Μήπως νόμιζε ο κ. Βενιζέλος ότι τις κατέθεσε; Στην επιτροπή δεν ήρθαν, στην Ολομέλεια δεν ήρθαν. Θα τις πάει κατευθείαν στη Σύνοδο Κορυφής φαίνεται!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Για ποιες τροπολογίες λέτε;

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Λέμε για τις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί. Εγώ δεν τις έχω δει. Υπάρχει τροπολογία με την οποία –το διάβασα στην εφημερίδα- ενσωματώνονται οι ειδικές εισφορές μέσα στις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων και αν δεν μπορέσουν να τις πληρώσουν μέσα στο 2012, θα τους έρθει στο εκκαθαριστικό του 2013. Τι άλλο να πούμε δηλαδή; Αυτήν την τροπολογία εγώ δεν την έχω πάρει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επομένως, για να μην χρονοτριβούμε και για να μην περνάει ο χρόνος και ταλαιπωρούμε και τους συναδέλφους και το Προεδρείο, γιατί θέλουν να μιλήσουν και άλλοι, εμείς δεν ψηφίζουμε κανένα άρθρο αυτού του νομοσχεδίου. Τελείωσε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παύλο Μαρκάκη, ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασίλειος Μουλόπουλος. Ελπίζουμε να μην εξαντλήσετε όλο τον χρόνο που είχαν και οι προηγούμενοι ομιλητές.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα τον εξαντλήσω, κύριε Πρόεδρε, αν και έχω κάβα από την ομιλία μου επί της αρχής. Και θέλω να δηλώσω κιόλας ότι υπέρ των συναδέλφων παραιτούμαι και από τη δευτερολογία μου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, σας παρακαλώ, κύριε Ροντούλη. Ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν πειράζει, είμαστε μια ωραία μικρή παρέα τώρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεχίστε, κύριε Μουλόπουλε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από ενάμιση χρόνο φτάσαμε στην ώρα της αλήθειας. Όσοι τότε έλεγαν ότι αυτό το χρέος με αυτές τις πολιτικές, όχι μόνο δεν είναι διαχειρίσιμο, αλλά θα διογκωθεί, όσοι έλεγαν ότι το πρόβλημα δεν είναι ελληνικό αλλά ευρωπαϊκό, όσοι έλεγαν ότι η κρίση πριν από οικονομική είναι πρωτίστως πολιτική, μπορούν να αισθάνονται σήμερα δικαιωμένοι. Σήμερα τα ίδια ακούγονται επισήμως πλέον από εκείνους που τότε μας έλεγαν ότι δεν καταλαβαίνουμε τίποτα από οικονομία, από αυτούς τους περίφημους νόμους της οικονομίας της αγοράς που είναι νομοτελειακοί, κάτι σαν τις φυσικές καταστροφές, σαν τα τσουνάμια, τα οποία δεν μπορούμε παρά να τα υποστούμε αγόγγυστα και από όλους εκείνους που έλεγαν ότι θέλουμε να σπεκουλάρουμε στην κρίση.

Σήμερα -και κυριολεκτώ- πολλοί Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, με πρώτο τον κ. Ανδρουλάκη, ο οποίος τα είπε με τον γλαφυρό του τρόπο, αλλά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, είπαν ουσιαστικά τα ίδια πράγματα διανθισμένα με μπόλικη σάλτσα πατριωτισμού και δάκρυα για τον δοκιμαζόμενο λαό. Όπως λέει η παροιμία, όμως, «πρώτα βγαίνει η ψυχή και μετά το χούι». Μέσα σε μόλις δώδεκα ώρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συντεχνίες που εμπόδιζαν την Κυβέρνηση να πάει μπροστά τη χώρα, που πολεμούσαν την Κυβέρνηση για να διασώσουν τα προνομιά τους, οι συντεχνίες εναντίον των οποίων ο Πρωθυπουργός κήρυξε τον πόλεμο χθες μόλις στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, αυτές οι περίφημες συντεχνίες εν μια νυκτί έγιναν «λαός» και μάλιστα υπερήφανος, που σήμερα κατέβηκε σε μεγαλειώδεις διαδηλώσεις, διεκδικώντας το δίκαιο δίκιο του.

Και το μήνυμα που έστειλε -μας είπε ο κ. Πρωτόπαπας- το έλαβε και ο ίδιος και η Κυβέρνηση και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Εδώ χωράει αυτό που ο λαός λέει «εγώ δεν σου γράφω ή εσύ δεν λαβαίνεις;». Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γράμμα που έστειλαν σήμερα τα εκατομμύρια των συντεχνιών -ζητώ συγγνώμη, έχω μπερδευτεί, είπαμε ότι σήμερα δεν είναι συντεχνίες, είναι λαός, αυτοί, λοιπόν, που κατέβηκαν στους δρόμους των πόλεων της Ελλάδας- ήταν επιστολή με την οποία ζητούσαν την παραίτηση της Κυβέρνησης. Αυτό, ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ δεν το κατάλαβε και γι' αυτό είπε ότι παρ' όλο που πονάει, θλίβεται και ματώνει και ο ίδιος και η Κυβέρνηση και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, θα το ψηφίσει το νομοσχέδιο για να σώσει τις συντεχνίες ή το λαό. Διαλέγουμε και παίρνουμε! Το ίδιο θα πράξει και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αν και δεν βλέπω κανέναν εδώ μέσα, αντιλαμβάνομαι ότι βρίσκεστε «με τα νεύρα τσατάλια». Αντιλαμβάνομαι ότι έχετε ζαλιστεί. Πονάω και θλίβομαι και εγώ με τη σειρά μου γι' αυτό. Αλλά, αν μπορείτε ακόμη να διαβάζετε, ο λαός σας είπε σήμερα: Μην μας σώζετε άλλο. Δεν την αντέχουμε τόση θυσία από μέρους σας. Φύγετε. Όπως βλέπετε, ο λαός είναι και πονόψυχος και μεγαλόψυχος. Βλέπει σε πόσο άσχημη κατάσταση βρίσκεστε και θυσιάζεται, προκειμένου να σας απαλλάξει από το σταυρό του μαρτυρίου. Ακούστε τον. Θα είναι καλύτερο και για εσάς και για το λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες είπα ότι εδώ μέσα παίζεται ένα θέατρο του παραλόγου. Χθες! Σήμερα θα πω ότι παίζεται μία όπερα γκροτέσκα. Το μεσημεριανό σκετς μεταξύ του κ. Πρωτόπαπα και του κ. Βενιζέλου, στο οποίο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ απαιτούσε, με αυστηρό μάλιστα ύφος, από τον Αντιπρόεδρο και Υπουργό των Οικονομικών να αποδεχθεί το αίτημά της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ να ρυθμίσει τα δάνεια στις εμπορικές τράπεζες όσων πάνε στην εφεδρεία και η άτακτη υποχώρηση του κ. Βενιζέλου σε αυτό το αίτημά του, ήταν μεγαλειώδες. Με μία μικρή λεπτομέρεια: Χώλαινε στη σκηνοθεσία, αφού φαίνεται είχαν ξεχάσει να ειδοποιήσουν τον κ. Γείτονα, ο οποίος δικαίως, όντας αμύητος, αδυνατούσε να συλλάβει την μπουρλέσκα διάθεση αυτού του διαλόγου.

Εγώ θέλω να τους ευχαριστήσω, γιατί αυτές τις ώρες της έντασης μάς διασκέδασαν αρκετά. Και θέλω να σας πω ότι οφείλαμε και να τους χειροκροτήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να περάσουμε και στα σοβαρά, θεωρώ τη συζήτηση επί των άρθρων σχεδόν περιττή. Αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορεί ούτε να καλλωπιστεί ούτε να διορθωθεί ούτε χωράνε εξαιρέσεις. Αυτό το νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό στην πλειονότητα των άρθρων του, όσο και αν ο κ. Βενιζέλος προσπάθησε με συνταγματικούς ακροβατισμούς να μας πείσει για το αντίθετο. Αυτό, όμως, είναι το λιγότερο.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, εκτός από αντισυνταγματικό είναι και εγκληματικό. Αυτό το νομοσχέδιο δεν χωράει, όπως είπα ούτε τροποποιήσεις, ούτε καλλωπισμούς ούτε εξαιρέσεις. Αυτό το νομοσχέδιο πρέπει απλά και μόνο να αποσυρθεί, γιατί είναι συμβόλαιο θανάτου του 99% του ελληνικού λαού ή των συντεχνιών.

Πάλι διαλέγουμε και παίρνουμε!

Εγώ θα αναφερθώ κεφάλαιο-κεφάλαιο, για να μην σας ταλαιπωρώ πολύ.

Με τα άρθρα του πρώτου κεφαλαίου, το λεγόμενο συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό, ουσιαστικά οι συντάξεις, συρρικνώνονται κάτω από το όριο της φτώχειας. Περικόπτονται επιπλέον οι συντάξεις για ποσά πάνω από 1.200 ευρώ κατά 20%. Για όσους είναι κάτω των πενήντα πέντε ετών προβλέπεται νέα μείωση κατά 40% για το ποσό της σύνταξης πάνω από τα 1.000 ευρώ. Βλέπω έναν ιδιότυπο ηλικιακό ρατσισμό σε αυτό.

Οι συντάξεις που θα χορηγηθούν μέχρι τις 31-12-2013 θα υπολογίζονται με βάση το προηγούμενο μισθολόγιο, χωρίς, όμως, την εξέλιξη στα μισθολογικά κλιμάκια. Μειώνεται, επιπλέον, το μέρισμα του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων κατά 20% και το εφάπαξ κατά 15% και 20%. Είναι διατάξεις προμελετημένης εξαθλίωσης των συνταξιούχων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο κεφάλαιο για το βαθμολόγιο και το μισθολόγιο θα πρέπει να αλλάξετε τον τίτλο και να το ονομάσετε, κύριε Υπουργέ, «φτωχολόγιο». Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με άρθρα που θα εκσυγχρονίσουν το κράτος και θα το κάνουν λειτουργικό, παραγωγικό και φιλικό προς τον πολίτη -κάτι για το οποίο ουδείς, πιστεύω, διαφωνεί εδώ μέσα- αλλά πρόκειται για την κατάργηση του κράτους, την παραχώρηση των επικερδών δραστηριοτήτων του στους ιδιώτες και την «σφαγή» των δημοσίων υπαλλήλων.

Επιπλέον, προαγωγές, επιδόματα, μεταθέσεις και αξιολογήσεις θα γίνονται χωρίς αντικειμενικά κριτήρια, αλλά θα εξαρτώνται από τις αποφάσεις των Υπουργών, Γενικών Γραμματέων, Υπηρεσιακών Συμβουλίων και Διευθυντών, οι οποίοι θα ελέγχονται -όλοι το ξέρουμε εδώ μέσα- από τον κομματικό μηχανισμό της εκάστοτε κυβέρνησης.

Φτιάχνετε το μοντέλο ενός δημοσίου υπαλλήλου κακοπληρωμένου, ανασφαλούς και πειθήνιου στις βουλές της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και για να μην έχουμε μύθους, σας διαβάζω ορισμένα νούμερα από πίνακα με τους πραγματικούς βασικούς μισθούς. Έχουμε βασικό μισθό για τον ΥΕ, 517 ευρώ, για τον ΔΕ, 565 ευρώ, για τον ΤΕ, 677 ευρώ και για τον ΠΕ, 720 ευρώ.

Αυτές είναι οι πραγματικές καθαρές αποδοχές, κύριε Υπουργέ και αυτά τα περί του 80% το οποίο σε λίγους θα είναι το ίδιο και σε λίγους θα αυξηθεί, είναι παραμύθια.

Δεν θέλω να αναφερθώ σε όλο τον κατάλογο. Θα σας πω για τον βαθμό Γ'. Καθαρός μισθός για τον ΥΕ, 820 ευρώ, για τον ΔΕ, 895 ευρώ, για τον ΤΕ, 1.059 ευρώ και για τον ΠΕ, 1.110 ευρώ. Και με αυτούς τους μισθούς μας λέτε ότι θα προσελκύσετε υπαλλήλους παραγωγικούς, εκπαιδευμένους και φιλότιμους, οι οποίοι θα αναβαθμίσουν τη δημόσια διοίκηση. Νομίζω ότι ούτε εσείς το πιστεύετε αυτό.

Θα σας διαβάσω έναν ακόμα πίνακα που αφορά τις δαπάνες της Γενικής Κυβέρνησης, που καταρρίπτει τον τόσο προσφιλή, σε εσάς και τα μιντιακά παπαγαλάκια σας, μύθο του μεγάλου και σπάταλου κράτους. Σύμφωνα, λοιπόν με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου -όχι δικούς μου, όχι του ΣΥΡΙΖΑ- οι δαπάνες αυτές στην Ελλάδα βρίσκονται στην προτελευταία θέση της ευρωζώνης. Στην τελευταία είναι η Νορβηγία, όπου είναι κατάτι μικρότερες. Παρακάτω από εμάς, όπως είπα, είναι η Ισπανία. Από τα μοντέλα δημοσίου, τα οποία θέλετε να προσεγγίσετε, αυτό της Γερμανίας βρίσκεται δύο θέσεις πιο ψηλά από εμάς, το Βρετανικό οκτώ θέσεις πιο ψηλά και το «Δανικό», αυτό το περίφημο «Δανικό μοντέλο» -που θα γινόμασταν η Δανία του Νότου- το τόσο προσφιλές στον κ. Παπανδρέου, στην πρώτη θέση με δαπάνες Γενικής Κυβέρνησης στο 60% του ΑΕΠ.

Καταθέτω τον πίνακα στα Πρακτικά για τους φιλομαθείς συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Μουλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η αλήθεια είναι, λοιπόν, ότι οι μειώσεις των μισθών είναι γενικές και είναι της τάξεως από 7% έως και 55%.

Η καθιέρωση της δοκιμαστικής περιόδου των δύο ετών στοχεύει στην φθηνή υποαπασχόληση, τον εκβιασμό του υπό δοκιμή απασχολούμενου, την πλήρη νομιμοποίηση και στο δημόσιο της ελαστικής εργασίας.

Για τα επιδόματα το μόνο που έχω πει είναι, ότι είναι αστεία. Καταργείται ο δέκατος τρίτος και δέκατος τέταρτος μισθός και μετατρέπονται αυτά σε προνομιακά επιδόματα των 500 και των 250 ευρώ. Διατηρούνται επιδόματα, όπως εκείνο των θέσεων ευθύνης, για πολύ λίγους, αρεστούς και πρόθυμους, που θα καταλαμβάνουν τις διοικητικές θέσεις.

Κύριε Υπουργέ, στέλνετε στο σκουπιδοτενεκέ της εφεδρείας και απολύετε εργαζομένους με πολυετή εμπειρία και κατάρτιση, που γνωρίζουν τη δημόσια διοίκηση, η οποία τους έχει εκπαιδεύσει και έχει ξοδέψει λεφτά γι' αυτούς.

Ουσιαστικά, κύριε Υπουργέ, για να τελειώνω, καταργείτε το δημόσιο και το παραδίδετε βορά -τα πιο επικερδή κομμάτια του- στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Το 60% των αποδοχών, που υποτίθεται ότι θα λαμβάνουν οι σε εφεδρεία εξωθούμενοι δημόσιοι υπάλληλοι, δεν θα επαρκεί ούτε για τον επιούσιο άρτο τους. Αλλά προχωρείτε ακόμα περισσότερο. Ουσιαστικά με την κατάργηση των οργανικών θέσεων και την εφεδρεία καταργείτε τη μονιμότητα στο δημόσιο.

Στο άρθρο 36, ας μιλήσει αντί για μένα η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Στην Έκθεσή της σας προειδοποιεί ότι εκχωρείτε στους ιδιώτες τμήμα του πυρήνα που συνιστά τη δημόσια διοίκηση και τη λειτουργία της Κυβέρνησης, παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τις αρχές λειτουργίας του.

Άρθρο 37: Πραγματικά, αυτή τη στιγμή τι συζητάμε; Εδώ δεν έχουμε απορρύθμιση της αγοράς εργασίας, έχουμε κατάργηση. Όχι επειδή το θέλετε, όπως λέτε, αλλά επειδή το έχει ζητήσει η τρόικα. Έχουμε όχι ανατροπή, αλλά κατάργηση -και μάλιστα με βίαιο τρόπο- των συλλογικών διαπραγματεύσεων και κατ' επέκταση, κατάργηση των σωματείων, των συνδικάτων. Αυτός είναι ο στόχος είτε σας αρέσει, είτε όχι.

Αλλά το καλύτερο ανέκδοτο που άκουσα είναι ότι αυτό το κάνετε για να προστατεύσετε τους εργαζόμενους από την εργοδοτική αυθαιρεσία. Αυτό, πραγματικά, είναι ανέκδοτο.

Κύριε Υπουργέ, αυτό που κάνετε είναι ότι νομοθετείτε την εργοδοτική αυθαιρεσία. Με ή χωρίς επιχειρησιακή σύμβαση, η εργοδοσία θα πληρώνει τις κατώτατες αμοιβές και θα έχει εξασφαλισμένες αυξήσεις στο όριο του 1,6% ή του 2,6% και παγωμένα όλα τα υπόλοιπα μισθολογικά και θεσμικά ζητήματα, μέσω της νέας νομοθεσίας, που διέπει τις διαιτητικές αποφάσεις. Αλήθεια, αυτή τη διαιτησία για κάποιο λόγο την ξεχάσατε;

Οι περίφημες ενώσεις προσώπων, που δεν θα είναι ούτε συνδικάτα ούτε σωματεία -δεν έχω καταλάβει τι θα είναι- θα εμπίπτουν στις προστατευτικές διατάξεις του ν. 1264/82 -δεν εμπίπτουν- και θα μπορούν να συνάπτουν κάτι που θα μοιάζει με συλλογική συμφωνία και να συνομολογούν επιχειρησιακές ρυθμίσεις, ανεξάρτητα από τα ισχύοντα προστατευτικά όρια.

Σας λέω ότι -σας το έχουν πει και άλλοι συνάδελφοι- μετά τις επιχειρησιακές συμβάσεις, θα πάμε σε ατομικές. Αυτό θα συμβεί. Και δεν θα τηρούνται ούτε αυτά τα κατώτατα όρια. Αυτή είναι η αλήθεια. Θέλετε να το ψηφίσετε; Ψηφίστε το. Αλλά μην κρυβόσαστε πίσω από την τρόικα.

Άρθρο 38. Πάλι δεν χρειάζεται να μιλήσω εγώ, το ανέφερα και στην ομιλία μου επί της αρχής. Στη Γερμανία, ρητά αναφέρει η επιστημονική επιτροπή της Βουλής, το συνταγματικό δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι ο κοινός νομοθέτης δεσμεύεται από τις αρχές του κοινωνικού κράτους, την υποχρέωση προστασίας της οικογένειας και του παιδιού, όταν παρεμβαίνει σε θέματα που άπτονται του ελαχίστου ορίου διαβίωσης.

Ξέρετε ποιο είναι στην Ελλάδα αυτό το κατώφλι ή το όριο φτώχειας; Είναι τα 6.897 ευρώ για έναν ενήλικα και τα 14.484 για ένα ζευγάρι με δύο ανήλικα παιδιά. Και αυτό θα το ψηφίσετε πάλι, επειδή μας το ζητάει η τρόικα. Δηλαδή η κ. Μέρκελ μας επιβάλλει κάτι, το οποίο στη χώρα της ούτε θα τολμούσε ούτε θα διανοείτο όχι να το επιβάλλει, αλλά να το προτείνει.

Χθες ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ είπε ότι άλλο το κατώφλι φτώχειας και άλλο το όριο φτώχειας. Θα αναγκαστώ πάλι να καταφύγω στη θεατρολογία και να επικαλεστώ τον Πιραντέλο. «Έτσι είναι, εάν έτσι νομίζετε».

Θέλω να κλείσω με μια αναφορά για μια τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει. Προτείνουμε τη με γενικό αριθμό 564 και ειδικό 98 τροπολογία-προσθήκη για την κατάργηση της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του ν. 3863/2010 και ζητάμε να γίνει δεκτή. Υπάρχουν πολλοί και σοβαροί λόγοι, για τους οποίους η ένταξη του ΝΑΤ στο ΙΚΑ δεν πρέπει να γίνει. Ελπίζουμε ότι θα την αποδεχθείτε και θα υπερψηφιστεί.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι όπως καταλάβατε, ο ΣΥΡΙΖΑ καταψηφίζει όλα τα άρθρα, όπως καταψήφισε και επί της αρχής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Βασίλειο Μουλόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας ενημερώσω ότι υπάρχει ένας πολύ μεγάλος κατάλογος από ενενήντα έναν συναδέλφους. Γι' αυτό ζητώ να συναινέσετε στη μείωση του χρόνου από οχτώ σε έξι λεπτά με μία σχετική ανοχή, έτσι ώστε να μη μείνουν συνάδελφοι χωρίς να μιλήσουν καθόλου.

Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανώς άχαρο να επανέλθουμε στη συζήτηση επί της αρχής, αλλά μιας κι έτσι λειτουργεί η κοινοβουλευτική πρακτική, όταν υπάρχουν πολλοί εγγεγραμμένοι ομιλητές, είμαι και εγώ προσωπικά αναγκασμένος να ακολουθήσω αυτή τη πρακτική και να επανέλθω στη συζήτηση όπως ακριβώς είχε διαμορφωθεί πριν ξεκινήσει η ονομαστική ψηφοφορία.

Σε μια άδεια Αίθουσα, δυστυχώς με την απουσία των Βουλευτών που ουσιαστικά υποστηρίζουν την Κυβέρνηση και με την αδυναμία ενδεχομένως, πράγματα τα οποία θέλουμε να εκφράσουμε, να πούμε ή να καταδείξουμε, να ακουστούν ή ενδεχομένως να προβληματίσουν τους συναδέλφους Βουλευτές της Συμπολίτευσης.

Παρακολουθώ από χθες τη συζήτηση του νομοσχεδίου. Η αλήθεια είναι ότι δυστυχώς η προσπάθεια που γίνεται, κυρίως από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης δεν είναι να πείσουν μέσα από αρκετά ελλιπή πειστήρια ή αρκετά ελλιπή κριτήρια την ελληνική κοινωνία για το προς ψήφιση νομοσχέδιο, αλλά κυρίως να πείσουν τον εαυτό τους, γιατί πρέπει να ψηφίσουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιβαρύνει για άλλη μία φορά τις ελεγχόμενες κοινωνικές ομάδες, τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους έντιμους φορολογούμενους πολίτες. Το ζήτημα είναι ότι αν πρέπει να πορευτεί έτσι η ελληνική πολιτεία απέναντι σε αυτές τις κοινωνικές ομάδες, τότε αντιλαμβάνεται κανείς ότι δεν μπορεί με αυτό τον τρόπο, σε ένα πολύ συγκεκριμένο βάθος χρόνου, να καταφέρνει να εξοικονομεί πόρους πάντα από τους ίδιους ανθρώπους, πάντα από τις ίδιες επαγγελματικές κοινωνικές ομάδες.

Άρα, το λάθος το οποίο υπάρχει εδώ έχει να κάνει κυρίως με το γεγονός ότι η Κυβέρνηση όλο αυτό το διάστημα δεν κατάφερε να οργανώσει τους ελεγκτικούς της μηχανισμούς, έτσι ώστε να αντιμετωπίσει και το πρόβλημα μέσα από διαφορετική διάσταση, αλλά κυρίως μέσα από μία διαφορετική αίσθηση δικαιοσύνης για την ελληνική κοινωνία.

Το γεγονός ότι δεκάδες χιλιάδες συμπολιτών μας διαδήλωσαν σήμερα –και πιθανώς θα βρίσκονται και αύριο- έξω από το ελληνικό Κοινοβούλιο έχει να κάνει ακριβώς με αυτή την απερίγραπτη, τεράστια αγανάκτηση που νιώθει ο Έλληνας πολίτης απέναντι στις επιλογές της Κυβέρνησης, απέναντι σε όσα η σημερινή Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επιχειρεί να του επιβάλλει δια της βίας.

Εάν κάποιος επιχειρηματολογήσει λέγοντας ότι τα πράγματα βρίσκονται σε μια εξαιρετικά δύσκολη στιγμή και ότι βεβαίως έχουμε ένα τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα, θα μπορούσε κανείς εύκολα να απαντήσει ότι όλα αυτά τα οποία γίνονται, ενδεχομένως θα μπορούσαν να έχουν μία διαφορετική αποδοχή από το σύνολο της κοινωνίας, πιθανώς και από το σύνολο των πολιτικών κομμάτων μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, αν έβλεπε κανείς ότι σε αυτή την προσπάθεια της Κυβέρνησης υπήρχε μία σοβαρότητα, υπήρχε μία συνέπεια, υπήρχε μία στρατηγική και ενδεχομένως ένα προσδοκώμενο μετρήσιμο αποτέλεσμα.

Αντί αυτού, αυτό το οποίο βλέπουμε, κύριε Υφυπουργέ, είναι ακριβώς μια παλινδρόμηση της Κυβέρνησης και μια υπαναχώρηση σε προηγούμενες δικές της θέσεις. Και αυτό το οποίο στην πραγματικότητα αφενός μεν αυξάνει την αναξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, πρωτίστως βέβαια της Κυβέρνησης απέναντι στα μάτια της κοινωνίας, και αφετέρου γεννά σοβαρές αμφιβολίες σε όλους τους πολίτες για το εάν και κατά πόσον όλα αυτά τα μέτρα, τα οποία ουσιαστικά περιγράφονται μέσα από το πολυνομοσχέδιο, μπορούν πραγματικά να έχουν αποτέλεσμα, ανάλογο αυτού που προσδοκά η Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση, όλο αυτό το διάστημα, προσπάθησε τουλάχιστον στα λόγια, να πετύχει τη λεγόμενη συναίνεση. Ποιος άραγε από τους Έλληνες πολίτες δεν θέλει να υπάρχει συναίνεση και δεν θα ήθελε το πολιτικό σύστημα ενωμένο να προσπαθεί να αντιμετωπίσει αυτήν την κρίσιμη στιγμή, η οποία σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό θα καθορίσει το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας;

Η συναίνεση, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι δεν επιτυγχάνεται στα λόγια. Η συναίνεση δεν επιτυγχάνεται όταν νωρίτερα στήνεται μία βιομηχανία εξεταστικών επιτροπών. Η συναίνεση δεν έχει πρόσφορο έδαφος όταν στην προσπάθεια να την πετύχει κανείς το μόνο το οποίο ανακαλύπτει είναι να κατηγορεί την προηγούμενη κυβέρνηση, μιας και δεν ξέρει ακόμα και ο τελευταίος Έλληνας πολίτης ότι η σημερινή κατάσταση είναι αποτέλεσμα μιας στρεβλής πραγματικότητας δεκαετιών από τη μεταπολίτευση και μετά.

Άρα, οι πρωταγωνιστές του πολιτικού σκηνικού που είναι οι κυβερνώντες, θα έπρεπε να έχουν μια εντελώς διαφορετική άποψη, αντιμετώπιση απέναντι στο ζήτημα της συναίνεσης, εάν όντως με ειλικρίνεια την επιζητούσαν.

Το κρισιμότερο, όμως, το οποίο έχει κανείς να καταδείξει είναι αυτό στο οποίο αναφέρθηκα νωρίτερα. Είναι η παντελής έλλειψη σχεδίου. Η Κυβέρνηση πελαγοδρομεί. Σήμερα ανακοινώνει ο Πρωθυπουργός μέτρα, λέει ότι είναι τα τελευταία και μετά από μία εβδομάδα ο κύριος Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης έρχεται να επαναλάβει μία καινούρια δέσμη μέτρων που δεν έχουν καμμία σχέση με τα προηγούμενα.

Θέλετε να σας θυμίσω στιγμές σταθμούς: Όπως το «λεφτά υπάρχουν, το γεμάτο πιστόλι στο τραπέζι απέναντι στους κερδοσκόπους», το «ότι δεν θα προσφύγουμε με τίποτα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο», «ότι δεν θα πάρουμε άλλα μέτρα» που κατήντησε το μεγαλύτερο ανέκδοτο που μπορεί να ακούει ο Έλληνας πολίτης από τα χείλη ιθυνόντων της πολιτικής.

Αντιλαμβάνεται, λοιπόν, κανείς ότι αυτό βήμα-βήμα δομεί σαν αντιμετώπιση, σαν αντίληψη, σαν νοοτροπία, σαν συμπεριφορά του πολιτικού συστήματος, μια τεράστια αναξιοπιστία της κοινωνίας απέναντί του, ταυτόχρονα μεγαλώνει πολύ περισσότερο το χάσμα που υπάρχει μεταξύ πολιτικής και κοινωνίας. Πολύ φοβάμαι ότι όλη αυτή η κατάσταση, την οποία ουσιαστικά διαμορφώνει ο καθένας με τη δική του συμμετοχή και με τις δικές του επιλογές, πρωτίστως –επαναλαμβάνω- η Κυβέρνηση, σε ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα θα δημιουργήσει τεράστιες ρήξεις μεταξύ του σημερινού πολιτικού συστήματος και της κοινωνίας.

Δυστυχώς αυτό που μπορεί κάποιος να πει είναι ότι απουσιάζει η πραγματική ευθύνη όλων ημών, των πολιτικών, του πολιτικού συστήματος. Όσο και αν κάποιοι εκ των συναδέλφων την αναζητούν, τουλάχιστον μέσα από τα λόγια, και αν την αναφέρουν, αν θέλετε, ως επιδίωξη όλων ημών, όλου του Σώματος, το μόνο που αποδεικνύεται στην πραγματικότητα είναι ότι απουσιάζει. Δυστυχώς το πολιτικό σύστημα δεν στέκεται στο ύψος των περιστάσεων.

Αυτό που λείπει –επαναλαμβάνω- είναι το πώς μπορεί κανείς να πείσει την κοινωνία ότι είμαστε σοβαροί, είμαστε αξιόπιστοι

και κάνουμε αυτό που πρέπει. Με τις ελάχιστες προσπάθειες που έκανε, αν θέλετε, η Κυβέρνηση για να δείξει ένα δρόμο, στην πραγματικότητα δεν κατάφερε όχι μόνο να αποδείξει τίποτα, αλλά αντίθετα δημιούργησε τεράστια αδυναμία να δείξει ότι μπορεί πραγματικά να οδηγήσει την πατρίδα μας σε ασφαλή κατεύθυνση.

Η προσπάθεια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήταν πολύ σοβαρή όλη αυτήν την περίοδο. Όσο κι αν δεν θέλει να το δεχθεί κανείς εκ των ανθρώπων του κυβερνώντος κόμματος, απόδειξη είναι ότι η Νέα Δημοκρατία δεν μπήκε σε λογικές λαϊκισμού, δεν προσπάθησε σε καμμία περίπτωση να δείξει ότι δεν θέλει να στηρίξει αυτήν την εθνική προσπάθεια. Αντίθετα, με ένα πολύ ήπιο τρόπο προσπάθησε να δείξει ότι θέλει να είναι παρούσα στις πολιτικές εξελίξεις και θέλει πολύ περισσότερο να βγει η χώρα μας το συντομότερο δυνατόν από αυτήν τη δύσκολη περίσταση.

Κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε: Παρακολούθησα χθες την ομιλία του Πρωθυπουργού στην Κοινοβουλευτική Ομάδα. Πραγματικά, μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση η αδυναμία του να πείσει τον απλό Έλληνα πολίτη. Δεν ξέρω, βέβαια, τους Βουλευτές του πώς τους έπεισε, αν και αυτό είναι, βέβαια, γνωστό. Τον απλό Έλληνα πολίτη, όμως, δεν τον έπεισε σε καμμία περίπτωση.

Δυστυχώς, σε αυτήν τη συνεδρίαση τόσο για την Κυβέρνηση, όσο κυρίως για τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, της Συμπολίτευσης και για όλους πιθανόν τους Βουλευτές που βρίσκονται σ' αυτήν την Αίθουσα και υπηρετούν το ελληνικό Κοινοβούλιο, δεν βρέθηκε ένα μικρό παιδί για να αναφωνήσει ότι «ο βασιλιάς είναι γυμνός» όπως στο παλιό γνωστό παραμύθι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τσιάρα, Βουλευτή Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης, Βουλευτής Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, από χθες συζητούμε για την αρχή ενός νομοσχεδίου που μέχρι στιγμής απ' όλες τις πτέρυγες, ακόμα και από την κυβερνητική, δεν έχει ανευρεθεί αυτή καθ' εαυτή η δόμησή του, η ουσία του και το πού στοχεύει. Σίγουρα, όμως, στοχεύει στη διάλυση του κοινωνικού ιστού, στην καταβαράθρωση όλων των δικαιωμάτων των εργαζομένων, στην αδυναμία και στην ανησυχία των Ελλήνων πολιτών και στη διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής, όπως αυτή τη βλέπουμε σήμερα στους δρόμους, στις πλατείες, σε όλη τη χώρα.

Δεν πολιορκήθηκε σήμερα το πρωί μόνο το ελληνικό Κοινοβούλιο, κύριοι συνάδελφοι. Πολιορκήθηκε όλη η Ελλάδα.

Η χώρα μας βρίσκεται, κύριε Υπουργέ, σε κατάσταση πολιορκίας, μιας πολιορκίας των ανήσυχων πολιτών για το μέλλον τους, μιας πολιορκίας των πολιτών που ανησυχούν για το μέλλον το δικό τους και των παιδιών τους, για το αύριο, για όλα εκείνα που συνθέτουν ένα ήρεμο πολιτικό κλίμα, πάνω στο οποίο πρέπει να στηριχθεί η όποια Κυβέρνηση, η νόμιμη Κυβέρνηση της χώρας, προκειμένου να βγούμε από αυτήν την καταστροφική φάση που βρισκόμαστε.

Στον υψιπετή του λόγο ο κ. Βενιζέλος το πρωί ανέφερε μία φράση, την οποία κράτησα. Είπε ο κύριος Αντιπρόεδρος ότι βρισκόμαστε στο επίκεντρο της ευρωπαϊκής αμηχανίας. Είμαστε τριάντα χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα αρχικά και μετά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η παράταξη, η Νέα Δημοκρατία, έβαλε τη χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα όταν εσείς φεύγατε από αυτήν την Αίθουσα. Αυτή η παράταξη αγωνίστηκε κι εργάστηκε για το ευρωπαϊκό της μέλλον. Και κακή τη μοίρα το 1981 αναλάβατε εσείς, στο κομβικό σημείο της έναρξης της ευρωπαϊκής μας πορείας, τις τύχες αυτού του τόπου. Οι αρνητές αυτής της προοπτικής κι αυτού του οράματος γίνατε με την ψήφο του λαού οι εκτελεστές αυτής της προοπτικής.

Και φτάσαμε σήμερα, τριάντα χρόνια μετά, μία ημέρα μετά τα τριακονταετή σας γενέθλια, να ομιλούμε δια χειλέων του Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως ότι είμαστε το επίκεντρο της ευρωπαϊκής αμηχανίας.

Πώς να μην είμαστε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, το επίκεντρο της ευρωπαϊκής αμηχανίας με αυτά τα οποία συμβαίνουν τα τελευταία δύο χρόνια; Και αυτά γίνονται γιατί από την αφετηρία σας εδράζεστε σε μία πολιτική απάτη -δεν θα αναφερθώ στο «λεφτά υπάρχουν» κι όλα εκείνα- μία απάτη που ξεκινά από τον εκβιασμό της προεδρικής εκλογής του 2010 και φτάνει μέχρι σήμερα. Είναι είκοσι τέσσερις μήνες, χρόνος πολύτιμος για τη σωτηρία της πατρίδας, για το οικονομικό της μέλλον και την οικονομική της αυτάρκεια. Και σήμερα βλέπουμε, όταν ο χρόνος μετριέται, όταν ο μήνας μετριέται με χρόνο, όταν βρισκόμαστε σ' αυτήν τη φάση, να αυτοσχεδιάζετε και να φέρνετε νομοσχέδια στην Εθνική Αντιπροσωπεία αυτού του διαλυτικού για την κοινωνική συνοχή χαρακτήρα.

Είναι βέβαιο ότι αυτά τα οποία γίνονται σήμερα στην πατρίδα μας και γίνονται με τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβερνήσεως δεν θα έχουν μέλλον.

Στην έναρξη αυτής της διαδικασίας μιλήσαμε για τις αντισυνταγματικές φάσεις πολλών εκ των άρθρων, περίπου δεκατρείς. Δεκατρία άρθρα πάσχουν συνταγματικότητας. Φοβούμαι ότι η πρόοδος αυτής της εξέλιξης θα είναι διαλυτική. Και αυτό το βλέπουν και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εν τη ρύμη και εν τη σπουδή του μεθαύριο ο κ. Βενιζέλος να έχει υπό μάλης αυτό το νομοσχέδιο ψηφισμένο από την Εθνική Αντιπροσωπεία, διαλύετε τον εργασιακό ιστό της χώρας. Ο Έλληνας δημόσιος υπάλληλος, ο Έλληνας ιδιωτικός υπάλληλος, όλοι αυτοί οι οποίοι μας ψηφίζουν, όλοι αυτοί που μας κάνουν την τιμή να μας φέρνουν εδώ, σήμερα βρίσκονται σε απελπισία.

Δεν λειτουργεί τίποτα, κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβερνήσεως. Πώς θα προχωρήσετε σε μία αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα;

Να σας πω χαρακτηριστικά: Μια υπηρεσία με τον πλέον αποκεντρωμένο χαρακτήρα στη χώρα μας, μία υπηρεσία που πλήττεται βάναυσα και μαζί με αυτήν πλήττεται και το ασύγκριτο –δεν θα πω το συγκριτικό- πλεονέκτημα που έχει η χώρα μας, που είναι ο πολιτισμός της, αυτή της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας βρίσκεται στο στόχαστρο αυτού που πριν από κάποια χρόνια συνέταξε τον Οργανισμό της.

Ο κ. Βενιζέλος ως Υπουργός Πολιτισμού ήταν αυτός που έφερε το τέταρτο στη σειρά νομοσχέδιο από συστάσεως ελληνικού κράτους για τον πολιτισμό, για την πολιτιστική μας κληρονομιά. Και σήμερα η Αρχαιολογική Υπηρεσία βρίσκεται στο στόχαστρο, απορφανιζόμενη με τις επιλογές αυτού του νομοσχεδίου. Άνθρωποι με δικτατορικά, με εργασιακή εμπειρία, με πόνο για την αρχαία μας κληρονομιά, για τα μνημεία μας, βρίσκονται στο εκτελεστικό απόσπασμα του νομοσχεδίου σας. Τα των εμπείρων υπαλλήλων, αρχαιολόγων, με συγκρότηση, αυτήν τη στιγμή φεύγουν από την Αρχαιολογική Υπηρεσία, μία υπηρεσία που είναι εκατόν ογδόντα χρόνια στη χώρα μας.

Αντ' αυτού, εσείς έρχεστε και ζητάτε να το ψηφίσει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Γι' αυτό λέω ότι πάσχει το νομοσχέδιο και πάσχει και η πολιτική σας πρακτική. Διότι οι Βουλευτές σας δεν εκφράζονται, όπως λέει το Σύνταγμα, με ελεύθερη βούληση. Προχωρούν, ψηφίζοντας αυτό το νομοσχέδιο, στην προλεταριοποίηση του λαού μας, δημιουργώντας αυτές τις αλγεινές, καταστροφικές εντυπώσεις για το μέλλον του.

Η Αρχαιολογική Υπηρεσία -πρέπει να το ξαναδείτε- ο Έλληνας αρχαιολόγος, όλοι αυτοί που συγκροτούν αυτό το οποίο τόσα χρόνια έχουμε και επαιρώμεθα, τον ελληνικό πολιτισμό, δεν πρέπει να βγουν σε εργασιακή εφεδρεία. Δεν νοείται εργασιακή εφεδρεία στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Και απορώ πώς ο κ. Γερουλάνος, ο αρμόδιος Υπουργός Πολιτισμού, δεν έχει αρθρώσει ένα λόγο αντιρρήσεως, αντιστάσεως, με συγκεκριμένο σκεπτικό. Συνυπογράφει μόνο και με αυτήν την υπογραφή του υπογράφει το θάνατο –τον επαγγελματικό, εννοώ, θάνατο- όλου αυτού του στελεχιακού δυναμικού, το οποίο έχει η Αρχαιολογική Υπηρεσία.

Κύριοι της Κυβέρνησης, σκεφθείτε πολύ σοβαρά αυτά τα οποία κάνετε και αυτά τα οποία θα κάνετε. Με βερμπαλισμούς, με ωραία λόγια, με ακατάσχετη, θα έλεγα, ρητορεία, όπως αυτή του κυρίου Αντιπροέδρου, δεν λύνονται τα προβλήματα. Η χώρα

μας βρίσκεται στη δίνη ενός κυκλώνα τον οποίο εσείς οι ίδιοι έχετε προκαλέσει. Η ελληνική περιφέρεια είναι στη χειρότερη, αυτή τη στιγμή, αποδιάρθρωση της. Όλες οι υπηρεσίες -και οι κεντρικές και οι περιφερειακές- δεν λειτουργούν εν όψει αυτών των νομοθετημάτων που φέρνετε. Και από εκεί και μπρος αντιλαμβανόμαστε όλοι που θα καταλήξουμε.

Σε λίγες μέρες θα θυμηθούμε τα εβδομήντα ένα χρόνια από το πρωινό της 28ης Οκτωβρίου, κύριοι συνάδελφοι, όπου ο ελληνικός λαός με ομοψυχία, με ένα, θα έλεγα, καθεστώς, το οποίο πόρρω απέχει από το σημερινό, όρθωσε το ανάστημά του απέναντι σε μία εχθρική επιβουλή.

Σήμερα, ο λαός μας με αυτές τις επιλογές της Κυβερνήσεώς σας έχει τον ίδιο ψυχισμό, έχει τα ίδια αισθήματα; Μπορεί να ορθώσει το ανάστημά του, μπορεί να ανταποκριθεί στο κάλεσμά σας με αυτήν την πολιτική, την οποία ασκείτε; Ελπίζω μέχρι τελευταία στιγμή να το σκεφθείτε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Δαβάκη, Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

Ακολουθεί η κ. Έλενα Παναρίτη, Βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ, για έξι λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία εκατό χρόνια με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο η πλειοψηφία των κρατών έχει περιέλθει σε αδυναμία να εκπληρώσει τις οικονομικές της υποχρεώσεις. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει σωρευμένη εμπειρία στο πώς κράτη έχουν διαχειριστεί τις κρίσεις αυτές.

Κάθε χώρα, βέβαια, έχει τις δικές της προτεραιότητες ως προς τον τρόπο τον οποίο έχει αποφασίσει να ακολουθήσει, για να μπορέσει να δράσει και να αντιμετωπίσει την κρίση που έχει. Αν η κρίση, είναι απλή κρίση ρευστότητας, αντιμετωπίζεται συνήθως εύκολα, με γρήγορα αποτελέσματα. Χρησιμοποιούνται μέτρα λιτότητας για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, μέχρι να γίνει η ζυγοστάθμιση της οικονομίας. Όταν, όμως, ένα κράτος αντιμετωπίζει μία σύνθετη κρίση, μία κρίση δομών, η οποία επηρεάζει και καταστέλλει την παραγωγική βάση της χώρας, στη συγκεκριμένη περίπτωση επιβάλλεται μία σημαντική αλλαγή δομών.

Η Ελλάδα πάσχει από μία πολύ δυνατή κρίση δομών, η οποία έχει εγκλωβίσει το πιο σημαντικό κεφάλαιό της. Ποιο είναι αυτό; Το ανθρώπινο δυναμικό! Είναι ένα ανθρώπινο δυναμικό κατ' εξοχήν έξυπνο και ευρηματικό.

Έχω εργαστεί σε πάνω από τριάντα χώρες και πρέπει να ομολογήσω ότι αυτό ίσως είναι το πιο έξυπνο και ευρηματικό ανθρώπινο δυναμικό με το οποίο έχω ασχοληθεί και με το οποίο έχω δουλέψει. Όμως, αυτό το ανθρώπινο δυναμικό, επειδή οι δομές είναι τόσο παθογόνες, τόσο άσχημες, καταλήγει να είναι μη παραγωγικό και μη ανταγωνίσιμο. Καταλήγει να κάνει μια ολόκληρη χώρα μη παραγωγική και μη ανταγωνίσιμη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Ποιο είναι το κεντρικό σημείο των δομικών αλλαγών, το οποίο μπορεί να βοηθήσει αυτήν την αλλαγή; Η Δημόσια Διοίκηση παίζει το ρόλο-κλειδί για τις δομικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Υπάρχει, βέβαια, μια λίστα, σωρεία δομικών αλλαγών: η δημιουργία μητρώων, η δημιουργία περιουσιολογίων, η καλή οργάνωση επιτέλους και η λειτουργία ενός κτηματολογίου, τα standards στις διαδικασίες ώστε να γίνουν πιο απλοποιημένες και πιο προβλέψιμες, η βαθμολογία όχι μόνο στο εσωτερικό της υπηρεσίας, αλλά και από τους πολίτες προς την υπηρεσία, αυτών που απολαμβάνουν από την υπηρεσία τους.

Όμως, στο τέλος, η προϋπόθεση για το σύνολο όλων των αναδιαρθρώσεων είναι μία υγιής Δημόσια Διοίκηση, η οποία είναι, επίσης, υπεύθυνη για τη δημοσιονομική διαχείριση -έξοδα και δαπάνες- αλλά παίζει και έναν πολύ μεγάλο ρόλο στη χρηστή προώθηση της επιχειρηματικότητας και του ιδιωτικού τομέα.

Η ελληνική Δημόσια Διοίκηση έχει διαγνωστεί διεθνώς από πάρα πολλά χρόνια πριν -από το 1950 αν θυμάμαι καλά- από διεθνείς οικονομολόγους και Έλληνες που έλεγαν ότι η Δημόσια Διοίκηση πάσχει από ένα κακοδομημένο θεσμικό σύστημα, το οποίο καταλήγει σε δυσλειτουργία, σε πολυπλοκότητα, σε γραφειοκρατία και στο πιο σημαντικό, στον εγκλωβισμό των αξιόλογων υπαλλήλων, στη διάβρωση κινήτρων και αξιών και τελικά στη μη αποτελεσματικότητα και στην παρεμπόδιση της επιχειρηματικότητας.

Όταν ο δημόσιος τομέας καταλήγει να καταλαμβάνει ένα πάρα πολύ μεγάλο κομμάτι της οικονομικής μας βάσης, όταν στην Ελλάδα είναι υπεύθυνος για πάνω από το 50% της παραγωγής του ΑΕΠ, μιλάμε για ένα «πνίξιμο» το οποίο έρχεται μέσα από τη λειτουργία της παραγωγικής μας βάσης. Αυτό, λοιπόν, είναι επιθυμητό να αλλάξει.

Ποια είναι η εικόνα που θα θέλαμε να έχουμε; Μια ευέλικτη διοίκηση, μια παραγωγική διοίκηση, μια αξιοκρατική διοίκηση, αλλά και το πιο σημαντικό, μια υπερήφανη διοίκηση. Μια διοίκηση στην οποία οι υπάλληλοι νιώθουν υπερήφανοι που δουλεύουν. Μια διοίκηση όπου οι πολίτες νιώθουν υπερήφανοι για αυτούς που ζουν και δουλεύουν μέσα στις υπηρεσίες της. Αυτό γίνεται στη Μεγάλη Βρετανία, γίνεται στην Αυστραλία, γίνεται στον Καναδά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Υπάρχει, λοιπόν, ένα πρόβλημα το οποίο υφίσταται για πάρα πολλά χρόνια και δημιουργεί ισχυρές αδράνειες κάθε φορά που προσπαθούμε να το αλλάξουμε. Αυτό για να μπορέσει να αλλάξει, χρειάζεται μια ριζική αναδιάρθρωση και όχι μικρά μπαλώματα.

Έχουμε διεθνώς ένα σωρό παραδείγματα -το ένα μετά το άλλο- υλοποίησης αναδιαρθρώσεων, οι οποίες είναι ιδιαίτερα σημαντικές και μάλιστα με μεγάλη επιτυχία. Αυτές, λοιπόν, έχουν δύο συστατικά: Το ένα είναι το γενικό σχέδιο αναδιάρθρωσης, το οποίο πρέπει να είναι ολιστικό και πρέπει να είναι συμπαγές. Δεν είναι υποχρεωτικό να έχουμε αυτό το Σχέδιο ολοκληρωμένο από την αρχή, γιατί είναι ένα σχέδιο δυναμικό, το οποίο προσαρμόζεται στη δράση μέρα με τη μέρα. Το δεύτερο είναι μία Τολμηρή Αρχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε, να έχω λίγο χρόνο ακόμα;

Είναι πάρα πολύ σημαντικό να υπάρξει μια τολμηρή αρχή, γιατί αυτή δίνει ορμή για τη συνέχεια αυτών των μεταρρυθμίσεων.

Κανένα από αυτά τα δύο συστατικά δεν είναι επαρκές από μόνο του. Είναι αναγκαία και τα δύο. Άρα, χρειαζόμαστε και τα δύο παράλληλα.

Μια τέτοια μεταρρύθμιση συνήθως παίρνει πάρα πολύ χρόνο. Τώρα το πάρα πολύ είναι και αυτό σχετικό. Μπορεί να ξεκινήσει από τα τρία χρόνια και μπορεί να καταλήξει σε δεκαεφτά, σε είκοσι χρόνια. Εξαρτάται από τη δύναμη την οποία έχουμε και την ορμή με την οποία έχουμε ξεκινήσει.

Στη Ρωσία, στη Λετονία, στη Σλοβενία έχει αρχίσει η μεταρρύθμιση από το 1998, το 1999 και συνεχίζεται με συνεχείς επιτυχίες οι οποίες γίνονται σταδιακά. Στη Χιλή πήρε δεκατέσσερα χρόνια. Στη Μεγάλη Βρετανία διήρκησε δεκαεφτά χρόνια. Στην Αυστραλία ακόμα συνεχίζεται, διαρκεί περίπου είκοσι χρόνια.

Το γεγονός ότι η διοικητική μεταρρύθμιση απαιτεί χρόνο δεν σημαίνει ότι πρέπει να τη μεταθέσουμε στο χρόνο και να κάνουμε απλά εμβαλωματικές παρεμβάσεις, οι οποίες διαιωνίζουν το πρόβλημα. Αντιθέτως, μια αλλαγή τέτοιου είδους απαιτεί άμεση και ριζική αντιμετώπιση.

Με αυτό το νομοσχέδιο επιτρέψτε μου να πω ότι κάνουμε μια τολμηρή αρχή στην αλλαγή του κράτους. Δεν έχουμε άλλο χρόνο να περιμένουμε. Δεν είναι το τέλειο. Δεν μπορούμε, όμως, όπως σας είπα και πριν, να περιμένουμε να έχουμε το τέλειο σχέδιο, για να αρχίσουμε την τολμηρή αρχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δυστυχώς, δεν έχετε και εσείς άλλο χρόνο.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό δώστε μου. Τελειώνω.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Δείξτε λίγη ανοχή και σε εμάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, αφήστε την να ολοκληρώσει.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Περιμέναμε, λοιπόν, ως κοινωνία τόσα χρόνια, καθηλωμένοι απέναντι στις αδράνειες της αλλαγής. Πόσοι από εμάς ακούσαμε για την επανίδρυση του κράτους; Πόσοι από εμάς πιστέψαμε στην επανίδρυση του κράτους; Όλες αυτές οι υποσχέσεις ήταν αληθινές. Όμως, σταθήκαμε απέναντι στις αδράνειες και τελικά διογκώθηκε το πρόβλημα. Και τελικά διογκώθηκε περισσότερο το χρέος.

Αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι εύκολο. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις δεν είναι εύκολες. Πρέπει, όμως, να σταματήσουμε να διστάζουμε. Πρέπει να τολμήσουμε. Σας καλώ όλους να τολμήσουμε!

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας ζητήσω, όμως, να μην ξεχνάμε τα δύο πολύ σημαντικά συστατικά: ένα δυναμικό σχέδιο και τη συνέχεια της τόλμης και της δράσης.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τα παλαμάκια από ό,τι είδατε είναι από όλες τις πτέρυγες! Να γραφεί αυτό στα Πρακτικά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Η κ. Παναρίτη είναι οικουμενική, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρεις μήνες μετά τη Σύνοδο Κορυφής της 21ης Ιουλίου, που θα έδινε οριστική λύση στο πρόβλημα βαθιάς κρίσης στην οποία βρίσκεται η χώρα μας και μετά τους ξέφρενους πανηγυρισμούς της Κυβέρνησης, όλα είναι στον αέρα. Οι αντοχές της κοινωνίας έχουν ξεπεραστεί, χωρίς από την άλλη μεριά να υπάρχει ελπίδα ότι θα ξεπεραστεί η κρίση. Το κλίμα είναι εκρηκτικό. Η κοινωνική συνοχή θυμίζει ιστό αράχνης που με το παραμικρό θα διαρραγεί.

Η Ελλάδα βιώνει τις ώρες αυτές την τραγική αποτυχία της οικονομικής πολιτικής που επέλεξε η Κυβέρνηση. Βιώνει την κατάρρευση της πραγματικής οικονομίας, την αποσύνθεση και το ξέσπασμα της κοινωνίας.

Η χώρα βαδίζει σε τεντωμένο σχοινί. Η Κυβέρνηση άφησε πολύτιμο χρόνο χωρίς να κάνει τίποτε όσον αφορά τις διαρθρωτικές αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται. Βρίσκεται σε κατάσταση απόγνωσης, ηττοπάθειας, παράδοσης. Οι πολίτες αντί να δουν κάποιο φως, βυθίζονται περισσότερο στο σκοτάδι, όπως αυτό στο οποίο θα βρεθούν εάν δεν μπορέσουν να πληρώσουν το νέο χαράτσι που επέβαλε η Κυβέρνηση στα ακίνητα.

Η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει την κοινωνία, με τα μέτρα που παίρνει, με τον πιο βίαιο τρόπο. Το κάθε νοικοκυριό περνά το δικό του Γολγοθά. Σε κάθε δόση δανείου από την τρόικα η Κυβέρνηση εκβιάζει τους πολίτες και παίρνει νέα, δυσβάσταχτα μέτρα που εξαθλιώνουν τα νοικοκυριά. Εκβιάζει, ταυτόχρονα, τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της, τα οποία απειλούν με παραιτήσεις για να μην ψηφίσουν κι άλλα αντιλαϊκά μέτρα.

Χιλιάδες νοικοκυριά οδηγούνται στην απόγνωση. Εξοντώνονται φορολογικά και μισθολογικά χαμηλόμισθοι, χαμηλοσυνταξιούχοι, πολύτεκνοι, ευπαθείς κοινωνικά ομάδες, άτομα με ειδικές ανάγκες και απειλούνται εργαζόμενοι ότι θα χάσουν τη δουλειά τους με την εργασιακή εφεδρεία.

Η αγορά σβήνει από την ασφυξία που της έχει προκαλέσει η αδιέξοδη πολιτική της Κυβέρνησης. Έχουμε περιέλθει πλέον από το περιβόητο σφίξιμο του ζωναριού στη θηλιά στο λαιμό. Κι όσο σφίγγει η θηλιά στο λαιμό, ασφυκτιά ο πολίτης, γιατί δεν υπάρχει οξυγόνο και θα πνιγεί.

Η νεολαία αναζητά να μεταναστεύσει μήπως και βρει κάπου αλλού δουλειά, γιατί τους διώχνουν οι κυβερνώντες, αυτοί που έφθασαν την ανεργία σε υψηλά επίπεδα, αυτοί που έκλεισαν τις επιχειρήσεις και τους έβαλαν λουκέτο, αυτοί που έκλεισαν και το δημόσιο τομέα.

Ο ελληνικός λαός παρακολουθεί με εντεινόμενη αγωνία την καθημερινή καταιγίδα μέτρων που οριζόντια, χωρίς προγραμματισμό και κυρίως χωρίς αποτέλεσμα πλήττουν πρωτίστως τα πιο αδύναμα κοινωνικά στρώματα. Σ' ένα περιβάλλον πρωτοφανούς ύφεσης, εκτόξευσης της ανεργίας και ασφυξίας της αγοράς οι πολίτες διακατέχονται από αισθήματα απόγνωσης, ανασφάλειας και δικαιολογημένης οργής.

Τα νέα μέτρα που περιλαμβάνουν οι ρυθμίσεις του πολυνομοσχεδίου με το ενιαίο μισθολόγιο, τη νέα φορολογική κλίμακα, τις περικοπές φοροαπαλλαγών και την εργασιακή εφεδρεία οδηγούν στην οικονομική εξόντωση της ελληνικής οικογένειας. Είναι χαρακτηριστικό ότι όσο πιο χαμηλό είναι το εισόδημα κι όσο πιο πολλά παιδιά έχει ο φορολογούμενος τόσο μεγαλύτερη γίνεται η ποσοστιαία αύξηση του φόρου.

Το χειρότερο όμως είναι η περίφημη κοινωνική δικαιοσύνη που επαγγελλόταν το ΠΑΣΟΚ προκειμένου να υφαρπάξει την ψήφο του ελληνικού λαού. Δείχνει ως να κάλυπτε στην πραγματικότητα ένα σχέδιο εξόντωσης της ελληνικής οικογένειας, με τη λήψη μέτρων πρωτόγνωρης κοινωνικής αναλγησίας από μια κυβέρνηση που άλλα έλεγε και άλλα κάνει.

Η στρατηγική καταστροφής της μεσαίας τάξης είναι σε πλήρη εξέλιξη. Κάθε εβδομάδα υπάρχουν νέα χαράτσια, τα οποία επιβάλλονται στα διαρκώς μειούμενα, λόγω δραστικών περικοπών, διαθέσιμα εισοδήματα των μισθωτών, των συνταξιούχων και των αυτοαπασχολούμενων. Η παρανοϊκή αυτή συμπεριφορά θα οδηγήσει σε πλήρη εξαθλίωση των περισσότερων ελληνικών νοικοκυριών και εν τέλει στην περαιτέρω διεύρυνση του δημοσιονομικού προβλήματος, δεδομένου ότι τα συνολικά ποσά των φόρων που έχει προϋπολογιστεί ότι θα εισπραχθούν το επόμενο έτος, με την επιβολή αυτής της ομοβροντίας των επιβαρύνσεων, δεν πρόκειται τελικά να εισρεύσουν στα ταμεία του κράτους επειδή τα διαθέσιμα εισοδήματα των πολιτών θα έχουν εξαντληθεί και θα υπάρχει πλήρης έλλειψη ρευστότητας. Οι φορολογικές επιβαρύνσεις προβλέπεται να αυξηθούν κατά ποσοστά από 10% έως και 45%, ακόμη και σε περιπτώσεις στις οποίες τα εισοδήματα θα είναι μειωμένα πάνω από 25%.

Όσον αφορά στο μισθολόγιο αλλά και στο βαθμολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων η επίθεση και η ταυτόχρονη απαξίωσή τους ολοκληρώνεται με τις μεγάλες περικοπές που υφίστανται και ανατρέπονται στοιχειώδεις οικογενειακοί προγραμματισμοί.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο νεοδιόριστος εκπαιδευτικός που θα παίρνει 680 ευρώ κι ο εκπαιδευτικός με δώδεκα χρόνια υπηρεσίας, που θα παίρνει 1.000 ευρώ. Πώς θα μπορέσει να ζήσει, όταν είναι και μακριά από το σπίτι του, έχοντας να πληρώσει τόσα καθημερινά υποχρεωτικά έξοδα αλλά και νέους φόρους;

Βεβαίως αυτές οι περικοπές είναι αναμενόμενο να δημιουργήσουν και πολλαπλάσια ύφεση στην αγορά.

Ενισχύεται, επιπλέον, ο κομματισμός μέσα από αμφιλεγόμενες αξιολογήσεις.

Θα πρέπει βέβαια να σημειώσουμε για το άρθρο 15 παράγραφος 2, ότι ο κύριος Υπουργός κατανοώντας τα επιχειρήματα που του παραθέσαμε για την αναγκαιότητα συνέχισης της καταβολής του επιδόματος παραμεθορίων περιοχών στο σύνολο του νομού κι όχι μόνο στη ζώνη των είκοσι χιλιομέτρων, διατήρησε τις ισχύουσες διατάξεις χορήγησης ενός δίκαιου κινήτρου για τους δικαιούχους εργαζόμενους, που είχε παλαιότερα θεσπιστεί.

Με την εργασιακή εφεδρεία, όπως τη νομοθετείτε, στην ουσία προαναγγέλλεται η απόλυση των υπαλλήλων και χάνεται πρόωρα μια γενιά έμπειρων και πολύτιμων στελεχών της διοίκησης. Στην ουσία έχουμε την πλήρη αναστάτωση της Δημόσιας Διοίκησης, με ένα αμφιλεγόμενο δημοσιονομικό όφελος που δεν ξεπερνά τα 85 εκατομμύρια ευρώ.

Έρχομαι τώρα στο κεφάλαιο που αφορά τις εργασιακές ρυθμίσεις και στο άρθρο 37. Οι διατάξεις του συγκεκριμένου άρθρου έρχονται σε πρόδηλη αντίθεση τόσο με το Σύνταγμα όσο και με τις διεθνείς συμβάσεις, που αποτελούν μέρος του κοινοτικού κεκτημένου. Με αυτές τις ρυθμίσεις μπαίνει «ταφόπλακα» στις κλαδικές συμβάσεις. Έχουμε ανατροπή της ιεράρχησης των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και την κατίσχυση των επιχειρησιακών έναντι των κλαδικών. Έχουμε επιχειρησιακές συμβάσεις από ενώσεις προσώπων, ανεξαρτήτως του συνολικού αριθμού εργαζομένων και χωρίς η διάρκεια να υπόκειται σε χρονικό περιορισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω όμως και λίγες κουβέντες στον κόσμο που μας ακούει, αυτόν τον κόσμο που είναι υπερήφανος, που έχει αξιοπρέπεια και νιώθει τώρα ότι έχει προδοθεί, ότι έχει ταπεινωθεί, στους νέους που νιώθουν ότι γκρεμίζονται τα όνειρά τους και θέλουν να φύγουν από την πατρίδα

τους που αγαπούν, για να βρουν δουλειά και να ζήσουν. Να τους πούμε ότι δεν πρέπει να απαξιώνονται όλοι και όλα, ότι υπάρχουν υγιείς δυνάμεις, ικανοί, άξιοι κι ότι δεν είναι όλοι ίδιοι. Δεν πρέπει να ισοπεδώνονται όλοι και όλα. Αυτό είναι επικίνδυνο για τη δημοκρατία. Η πατρίδα μας που έζησε στο παρελθόν δύσκολες στιγμές, κάτω από αντίξοες συνθήκες άντεξε, στάθηκε όρθια.

Ας κάνουμε όλοι την αυτοκριτική μας, να διορθώσουμε τα λάθη μας, να εμπιστευθούμε ο ένας τον άλλον, να ορθώσουμε το ανάστημά μας και βγάζοντας τον καλύτερο εαυτό μας να αναστήσουμε τη χώρα μας. Ποτέ δεν είναι αργά. Χρειάζεται γενναιότητα, πίστη, αυτοπεποίθηση. Κι όλες αυτές τις αρετές ως Έλληνες τις έχουμε!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ανδρέας Μακρυπίδης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολυνομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να το κρίνουμε και να το αξιολογήσουμε κάτω από τη συγκεκριμένη δύσκολη οικονομική, κοινωνική και πολιτική συγκυρία. Εκτιμώ ότι σε μία περίοδο έκτακτης ανάγκης, όπως είναι αυτή στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, καλούμαστε να κάνουμε σοβαρές αλλαγές, σοβαρές παρεμβάσεις στο δημόσιο τομέα και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα να καλύψουμε σήμερα χαμένο έδαφος δεκαετιών. Προσπαθούμε αφ' ενός μεν να προχωρήσουμε σε μία γιγαντιαία δημοσιονομική προσαρμογή, αλλά και να αναβαθμίσουμε το δημόσιο τομέα σε μια κατεύθυνση του να είναι τεχνολογικά εκσυγχρονισμένος, ηλεκτρονικά αναβαθμισμένος, αξιοκρατικά στελεχωμένος και φυσικά πάνω απ' όλα και πρωτίστως να είναι αποτελεσματικός στη λειτουργία του.

Άρα, με το συζητούμενο σήμερα νομοσχέδιο βλέπουμε δύο σοβαρές παρεμβάσεις, δύο μεγάλες καινοτομίες σ' αυτήν την κατεύθυνση. Απέναντι στην ισοπέδωση, τη στασιμότητα, την αδιαφορία και την αναξιοκρατία του χθες, σήμερα, με το νομοσχέδιο αυτό, γίνεται μία προσπάθεια να υπάρξει κίνητρο απόδοσης του δημόσιου τομέα και των εργαζομένων σ' αυτόν, μέσα από τη σύνδεση βαθμού με μισθό αφ' ενός και αφ' ετέρου μέσα από τη σύνδεση του μισθού με την αποδοτικότητα. Πρόκειται για δύο παρεμβάσεις, δύο καινοτομίες που νομίζω ότι θα συμβάλουν τα μέγιστα στο να εκσυγχρονιστεί, να αναβαθμιστεί και να γίνει αποτελεσματικός ο δημόσιος τομέας.

Όμως, αν και δεν είναι στην πρόθεσή μου να κάνω παρελθοντολογία, δεν μπορώ να μην αναφερθώ σε όσα άκουσα από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας απέναντι σε μια λογική ότι το νομοσχέδιο αυτό κατεδαφίζει, απαξιώνει και ισοπεδώνει. Αυτή ήταν η αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας για τη Δημόσια Διοίκηση και αυτήν την κριτική την εκλαμβάνω σαν αυτοκριτική της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στα όσα έπραξε την τελευταία εξαετία της διακυβέρνησής της. Δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά μία απάντηση σ' αυτό που είχε υποσχεθεί: την επανίδρυση του κράτους. Και τι ζήσαμε; Ευνοιοκρατία, ημετερισμό, αναξιοκρατία και κομματισμό.

Εγώ δεν θέλω να αναφερθώ στο πώς έγινε η στελέχωση έξι χρόνια του δημόσιου τομέα μέσα από τη γνωστή γαλάζια συνέντευξη του ΑΣΕΠ, ούτε θέλω να πω, πως εν μία νυκτί καθαιρέθηκε το σύνολο της ιεραρχίας όλων των βαθμίδων λες και είχαμε απαλλαγή από μία κατοχή. Αυτή ήταν η αντίληψη που είχε όσον αφορά την αντιμετώπιση του δημόσιου τομέα.

Απέναντι σ' αυτήν τη λογική τι έκανε έξι χρόνια η Νέα Δημοκρατία; Τα γνωστά «STAGE», το γνωστό τρόπο στελέχωσης που έγινε σε μία σειρά υπηρεσιών, την «ΑΓΡΟΓΗ», τους αγροφύλακες. Πού τους ξεθάψατε αυτούς πάλι; Για να μην αναφερθώ στο απώτερο παρελθόν και στους εργαζόμενους στη ΜΟΜΑ που πήγαν και στελέχωσαν δημόσιες υπηρεσίες.

Όμως, δεν μπορώ να μην αναφερθώ και στην πολιτική μισθών που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία έξι χρόνια. Ηχούν ακόμα στα αφτιά μου οι δεσμεύσεις του κ. Καραμανλή ως Πρωθυπουργού στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ το 2005 για το νέο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων. Για έξι χρόνια ήταν ζητούμενο για την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, οι μισθοί στο δημόσιο. Και δεχόμαστε σήμερα κριτική, γιατί ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε αυτή την πολιτική κάτω από την πίεση χρόνου και γεγονότων.

Τρεις φορές οι εξαγγελίες. Έξι χρόνια η λογική «άστο για αργότερα». Όλα στις καλένδες. Απέναντι σ' αυτήν την πολιτική, σήμερα και σε μια δύσκολη συγκυρία, πιστεύουμε -και επιμένουμε να πιστεύουμε- ότι ο δημόσιος τομέας παραμένει αφ' ενός ένας βασικός πυλώνας, στον τομέα αύξησης, ανάπτυξης και αναβάθμισης των υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο -για παράδειγμα υγεία, παιδεία, κοινωνική πρόνοια, ασφάλεια, άμυνα- και αφ' ετέρου ένας βασικός αναπτυξιακός μοχλός που θα συμβάλει μαζί και με τους άλλους πυλώνες στην έξοδο της χώρας μας από την κρίση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα, όμως, κύριε Υπουργέ, να αναφερθώ σε ένα ερώτημα που υπάρχει ακόμη.

Μέσα από το νομοσχέδιο καλούμαστε να απαντήσουμε τι θέλουμε. Θέλουμε ένα μικρότερο ή καλύτερο δημόσιο τομέα; Και εγώ θα δεχθώ τη λογική ότι θέλουμε και μικρότερο και καλύτερο δημόσιο τομέα. Και ρωτώ: Αν θέλουμε και καλύτερο τομέα, γιατί καθυστερήσαμε δύο χρόνια αυτήν την προσπάθεια να τον καλυτερεύσουμε κι ερχόμαστε σήμερα να τον μικρύνουμε μόνο;

Εάν από μόνος του ο δημόσιος τομέας είναι μικρός όσον αφορά τον όγκο, αυτόματα αυτό σημαίνει και καλύτερος; Όχι. Γιατί θα πρέπει να απαντήσουμε και στα δύο. Και στον καλύτερο δημόσιο τομέα και στο μικρότερο δημόσιο τομέα.

Εγώ θα συμφωνήσω με αυτούς που λένε ότι έχουν ευθύνες και οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα. Έχουν ενδεχόμενα ευθύνες και οι εκπρόσωποί τους. Το πολιτικό σύστημα είναι άμοιρο ευθυνών για την κατάσταση στην οποία βρέθηκε για δεκαετίες ο δημόσιος τομέας; Γιατί, τι ζήσαμε, κυρίες και κύριοι, στο παρελθόν;

Όταν είχαμε κάποια επιτεύγματα, μεγάλους στόχους, οραματικούς, θα έλεγα, όπως ήταν η ένταξη της χώρας μας το 2000 στην ΟΝΕ ή η προετοιμασία και η διεξαγωγή με επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων, δεν συνέβαλε ο δημόσιος τομέας; Φυσικά και ναι. Δεν ήταν μόνο επιτεύγματα των κυβερνώντων ή δεν ήταν μόνο επιτεύγματα του ιδιωτικού τομέα. Ήταν επιτεύγματα και του δημόσιου τομέα. Και πρέπει να αναγνωρίζουμε τη συμβολή του.

Και ερωτώ σήμερα: Γιατί τότε ο δημόσιος τομέας ήταν εντάξει στις υποχρεώσεις του, αξιοποιήθηκαν οι δυνατότητες και είχαμε αποτελέσματα; Γιατί στην πορεία, μία οκταετία από το 2004 και μετά, ο δημόσιος τομέας αποτελεί παράδειγμα προς αποφυγή κι έτσι αντιμετωπίζεται; Μήπως και το πολιτικό σύστημα έχει ευθύνες στον τρόπο που αντιμετώπισε τον δημόσιο τομέα συνολικά, τους εργαζόμενους σ' αυτό και τα αποτελέσματά του;

Εκτιμώ ότι θα πρέπει να υπάρχουν σαφείς διαχωρισμοί του ρόλου και του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα και είμαι της λογικής «όλα στο Θεό ιδιώτη» ή ότι από μόνος του ο ιδιωτικός τομέας μπορεί να αναπτυχθεί και να συμβάλει στην ανάπτυξη της χώρας και στην έξοδο από την κρίση. Θα πρέπει να πάμε σε ένα πλαίσιο κοινής προσπάθειας και συμβολής.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας, με μία αναφορά σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με την κατ' άρθρον συζήτηση που ξεκίνησε πριν λίγο με τους εισηγητές.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να σταθώ σε δύο σημεία. Το ένα έχει να κάνει με τη μεγάλη μείωση που γίνεται στις αποδοχές των εργαζόμενων στο δημόσιο και μάλιστα σε κάποιες κατηγορίες του δημόσιου τομέα.

Θα πρέπει να υπάρχει μεγαλύτερη κοινωνική φροντίδα και μέριμνα. Για παράδειγμα, δεν μπορούμε να μη ρυθμίσουμε τις υποχρεώσεις που έχουν οι δημόσιοι υπάλληλοι, όταν είχαν προγραμματίσει τη ζωή τους και τις υποχρεώσεις τους, όταν προχώρησαν σε μία απόφαση δανεισμού για απόκτηση –επαναλαμβάνω- πρώτης κατοικίας.

Εκτιμώ ότι θα πρέπει να πάμε σε μία τριετή αναστολή καταβολής δόσεων για στεγαστικά δάνεια πρώτης κατοικίας πέρα από την εργασιακή εφεδρεία, πέρα από την προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα και σε αυτούς που οι αποδοχές τους μειώνονται πάνω από το 25% σε ετήσια βάση. Είναι δίκαιο σωστό και επιβε-

βλημένο.

Το δεύτερο και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, έχει να κάνει με τον τρόπο κάλυψης, όσων μειώνονται οι αποδοχές πάνω από το 25%. Εκτιμώ ότι θα πρέπει οι μειώσεις αυτές να γίνουν τουλάχιστον σε τρεις ετήσιες δόσεις. Μιλάμε για αποδοχές 1.000 ευρώ και πλέον, που στο σύνολο των αποδοχών αυτές ξεπερνούν το 45% με 50%. Είναι μια βίαιη μείωση των αποδοχών. Εκτιμώ ότι η πρόταση αυτή, η μείωση δηλαδή να γίνει σε τριετή βάση με ισόποσο κατ' έτος, είναι σε μια δίκαιη και κοινωνικά ευαίσθητη αντιμετώπιση.

Θέλω να πιστεύω ότι και μία σειρά άλλα ζητήματα που έχουν να κάνουν με προβλήματα από την εργασιακή εφεδρεία ατόμων με ειδικές ανάγκες, πολυτέκνους, αλλά και όσων υπηρετούν στην παραμεθόριο περιοχή, θα αντιμετωπιστούν με τη συζήτηση που θα ακολουθήσει κατ' άρθρον.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πρέπει να ρυθμίσουμε το χρόνο ώστε μέχρι τη 1.00' η ώρα να μιλήσουν όλοι όσοι είναι εδώ, για να μην κάνω συνέχεια εκκλήσεις.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Τουλάχιστον, κύριε Πρόεδρε, να διασφαλιστεί ότι οι παρόντες θα μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Εγώ κάθομαι και μετά τη μία η ώρα, αλλά πρέπει να καταλάβουμε ότι οι συνεργάτες και το προσωπικό είναι από το πρωί εδώ.

Ο κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ καλή η τακτική το να μιλάς για το παρελθόν, διαστρεβλώνοντάς το, όταν δεν θες να απολογηθείς για το σήμερα και όταν ντρέπεσαι γι' αυτό που κάνεις για το αύριο. Αυτά όσον αφορά στα όσα αναφέρθηκε ο προλαλήσας συνάδελφος που εξήντλησε το χρόνο του επάνω σε μια κακή κριτική του παρελθόντος και για το σήμερα μίλησε στην παράταση.

Τέλος πάντων, ας πάμε στο σήμερα. Σήμερα, λοιπόν, συζητάμε αυτό το νομοσχέδιο κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες και δεδομένα πρωτόγνωρα για τη χώρα μας. Παντού, σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, σε κάθε γωνιά της επικράτειας απεργούν οι πάντες. Δεν υπάρχει ούτε ένας κλάδος που να εργάζεται, που να μην είναι στους δρόμους, που να μη διαμαρτύρεται: δημόσιος και ιδιωτικός τομέας, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, επιστήμονες, επαγγελματίες, νέοι και ηλικιωμένοι. Το σύνολο της κοινωνίας.

Ταυτόχρονα, έχουμε μια Κυβέρνηση σε πλήρη αδυναμία και παράλυση. Κατά γενική ομολογία δεν λειτουργεί τίποτα: Υπουργεία που τελούν υπό κατάληψη από τους εργαζόμενους σε αυτά. Υπουργοί που περιφέρονται και ψάχνουν να βρουν χώρο να «εργαστούν» και να δώσουν μια συνέντευξη τύπου, όπου άραγε τι να γνωστοποιήσουν στην κοινή γνώμη μέσα απ' αυτήν τη συνέντευξη; Την αδυναμία τους να κυβερνήσουν; Υπουργοί που ανά τρεις αρθρογραφούν και γράφουν μανιφέστα, κάνοντας απλά διαπιστώσεις και απολογητικές αυτοκριτικές, λες και κάποιο άλλοι οφείλουν να υλοποιήσουν αυτά που οι ίδιοι είναι και εντεταλμένοι και αρμόδιοι και υπεύθυνοι. Υπουργοί απλοί παρατηρητές της όλης αυτής κατάστασης, που τύποις κυβερνούν. Μια χώρα που καταρρέει.

Μόλις την περασμένη εβδομάδα είχαμε δύο πρόσφατα στοιχεία που πιστοποιούν την τραγική δημοσιονομική κατάσταση της χώρας μας, που επιβεβαιώνουν την αποτυχία της Κυβέρνησης, την ανεπάρκειά της, την ασυνέπεια, την αναποφασιστικότητα και την αναβλητικότητά της, που πιστοποιούν τις λάθος επιλογές και τις παλινδρομήσεις της, που πιστοποιούν την αποτυχία του μεσοπρόθεσμου, που μόλις προ ολίγων μηνών ψήφισε η κυβερνητική πλειοψηφία.

Έχουμε, λοιπόν, την έκθεση της τρόικας για την πέμπτη αξιολόγηση και την έκθεση για την πορεία της εκτέλεσης του προϋπολογισμού για το πρώτο εννεάμηνο του 2011. Τι προκύπτει απ' αυτά; Ότι οι δημοσιονομικοί στόχοι του 2011 δεν επιτυγχάνονται, διαψεύδοντας έτσι τις κυβερνητικές προβλέψεις και διαβεβαιώσεις. Ακόμα προβλέπεται ότι χρειάζονται πρόσθετα μέτρα για το 2011 και ότι χρειάζονται πρόσθετα μέτρα, πέραν του μεσοπροθέσμου, για το 2013-2014. Δηλαδή, μετά από δυο χρόνια σκληρής λιτότητας και θυσιών, όλοι μα όλοι οι δείκτες έχουν επιδεινωθεί.

Αυτό είναι, λοιπόν, το περιβάλλον σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Αύξηση ανεργίας και ύφεση στην αγορά με ατελείωτα λουκέτα, περικοπή και μείωση των μισθών και των συντάξεων σε εργαζόμενους και συνταξιούχους, αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης όλων μα όλων με τη μείωση του αφορολογήτου στις 5.000 ευρώ, επιβολή αλλεπάλληλων έκτακτων εισφορών και χαρατσιών, ακρίβεια ανεξέλεγκτη στην καθημερινότητα, (καύσιμα, διατροφή και παντού). Και κάθε τρεις μήνες τι ζούμε; Αυτό το ατελείωτο μαρτύριο της σταγόνας. Έχουμε μια διαρκή αγωνία: Θα πάρουμε τα χρήματα ή δεν θα τα πάρουμε.Θα σωθούμε ή θα πτωχεύσουμε; Έχουμε την επιβολή νέων μέτρων με εκβιαστικά διλήμματα σαν τα προηγούμενα που ανέφερα. Νέα μέτρα όμως που δεν μπορεί πια να επιφορτιστεί η κοινωνία όταν έχει ξεπεράσει τα όρια των αντοχών της, όταν δεν αντέχει πια ούτε ένα ακόμα επιβαρυντικό μέτρο. Μέχρι πού, λοιπόν, και πόσο μπορεί να αντέξει η κοινωνία αυτήν τη συγκεκριμένη οικονομική πολιτική;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα τα παραπάνω, όλο αυτό το σκηνικό με μια φράση μόνο μπορεί να το περιγράψει κανείς. «Κατήφορος και απόλυτη διάλυση».

Ας πάμε τώρα στο συγκεκριμένο πολυνομοσχέδιο. Αυτό δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά τη φυσιολογική εξέλιξη αυτής της ακολουθούμενης λαθεμένης πολιτικής και των κυβερνητικών επιλογών. Μέσα από τις απεγνωσμένες αυτές προσπάθειες και τις εσφαλμένες κινήσεις που γίνονται υπό το κράτος του πανικού, χάνονται και οι καλές και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις του δημόσιου τομέα.

Ακούσαμε στη συνεδρίαση της επιτροπής τους φορείς, όσους καλέσαμε, όσους μπορούσαμε να καλέσουμε λόγω του Κανονισμού της Βουλής. Υπάρχουν και παρά πολλοί άλλοι που δεν ήρθαν γιατί δεν μπορούσαν να κληθούν, αλλά αυτούς τους ακούμε όλοι μας, όσοι τουλάχιστον είμαστε δίπλα τους, δίπλα στην κοινωνία. Όλοι έχουν μια κοινή συνισταμένη. Κάναμε πολλές θυσίες, πάρα πολλές. Και θα μπορούσαμε να κάνουμε κι άλλες, αλλά θα πρέπει να έχουν αυτές κάποια συστατικά, τρία συγκεκριμένα: Πρώτον, να έχουν το στοιχείο της δικαιοσύνης, δεύτερον να έχουν ορατή την προοπτική της ανάκαμψης και τρίτον, να μην ξεπερνούν τα όρια των αντοχών. Ε, λοιπόν, τίποτα απ' αυτά τα συστατικά δεν εμπεριέχεται στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Τουναντίον, συμβαίνουν τα ακριβώς αντίθετα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιλεκτικά –θα σας τα πω μόνο επιγραμματικά- ποιοι θίγονται; Θίγονται κατηγορίες και ευαίσθητες ομάδες της κοινωνίας, που δεν θα έπρεπε να θίγονται, όπως είναι οι πολύτεκνοι και οι ΑΜΕΑ, λεηλατείται το εισόδημα των εργαζόμενων στον ιδιωτικό τομέα, θίγονται και αδικούνται, έξω από κάθε λογική, μισθωτοί, συνταξιούχοι, απόστρατοι ενόπλων δυνάμεων.

Απ' αυτό το πολυνομοσχέδιο μέσα σε έξι κεφάλαια και σαράντα άρθρα αποδιαρθρώνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία. Ανατρέπονται οι οικογενειακοί προγραμματισμοί και προϋπολογισμοί, αποδομείται το κράτος. Γυρνάει, η χώρα τουλάχιστον εξήντα χρόνια πίσω. Με τις διατάξεις του ουσιαστικά διαλύεται το δημόσιο. Και λειτουργικά και συνταξιοδοτικά και μισθολογικά και βαθμολογικά. Οδηγεί στην ανεργία και στην εξαθλίωση χιλιάδες εργαζόμενους και κυρίως δυναμιτίζει την αναγκαία και απαραίτητη, ιδίως τώρα, συμμαχία και συμπαράταξη της κοινωνίας και της πολιτικής. Τα εκατομμύρια των πολιτών που σήμερα ξεχύθηκαν σε όλες τις πόλεις της χώρας το πιστοποιούν.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με ένα απόσπασμα από την επιστολή του Προέδρου της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της Ελλάδος, του κ. Πολυζωγόπουλου –τον γνωρίζουν πολύ καλά οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ- και αφορά το συγκεκριμένο πολυνομοσχέδιο, όπου λέει, κλείνοντας, «η κοινωνική και πολιτική συμφιλίωση δεν επιτυγχάνεται σε μία κοινωνία εξαθλιωμένη. Μια εθνική κοινωνική, αναπτυξιακή και πολιτική συμφωνία είναι σήμερα απαραίτητη όσο ποτέ άλλοτε. Η χώρα μας βρίσκεται στο χειρότερο σημείο της μεταπολεμικής περιόδου. Το περιεχόμενο αυτού του νομοσχεδίου οδηγεί σε κοινωνικά ερείπια. Η κοινωνία

μας και οι πολίτες μας χρειάζονται μια νέα θεσμική θωράκιση. Ας αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας. Αύριο είναι πάρα πολύ αργά».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κλείστε, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλαμβάνοντας λοιπόν και η Κυβέρνηση τις δικές της ευθύνες, ας ακολουθήσει το μόνο δρόμο που της απομένει πια και ας προχωρήσει σε εκλογές. Είναι η καλύτερη τελικά υπηρεσία σήμερα που μπορεί να προσφέρει στον τόπο. Είναι προφανές βέβαια ότι καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι το τελευταίο διάστημα διανύουμε μία εξαιρετικά μεγάλη και δύσκολη διαδρομή. Η χώρα μας βρίσκεται θα λέγαμε σε έναν οικονομικό πόλεμο. Ζούμε ιστορικές και δύσκολες στιγμές για την πατρίδα μας. Η αγωνία όλων μας είναι μεγάλη. Η Ευρώπη πρέπει να πάρει γρήγορα αποφάσεις, αν θέλει να σώσει το ευρώ και την ίδια την ύπαρξή της.

Απαιτείται να ληφθούν από την Ευρωπαϊκή Ένωση οριστικές και ξεκάθαρες αποφάσεις, ώστε να σταματήσει η ανασφάλεια, να σταματήσει η κατηφόρα της Ευρώπης και των κρατών της, να αρχίσουν να γίνονται επενδύσεις και να έρθει ξανά η ανάπτυξη.

Σ' αυτό το δύσκολο ομολογουμένως κλίμα καλούμαστε να νομοθετήσουμε το ενιαίο μισθολόγιο, το βαθμολόγιο, την εργασιακή εφεδρεία και τις νέες αλλαγές στο φορολογικό νόμο. Σίγουρα με το παρόν νομοσχέδιο μειώνονται οι μισθοί και οι συντάξεις, κόβονται επιδόματα και καταργούνται φορείς του δημοσίου τομέα. Όλα αυτά γίνονται απότομα, φέροντας μεγάλη αναστάτωση και ανατροπή στους οικογενειακούς προϋπολογισμούς.

Εμείς ως Βουλευτές που ακούμε τα παράπονα του κόσμου πρέπει να τα μεταφέρουμε στην Κυβέρνηση για να γνωρίζει τι περνάει ο κόσμος και για να δράσουμε αναλόγως.

Όπως γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, οι περισσότεροι εργαζόμενοι είναι χρεωμένοι με δάνεια που είχαν πάρει θεωρώντας δεδομένο το μισθό τους. Τώρα που μειώνεται ο μισθός τους πρέπει να υπάρξει προστασία γι' αυτούς τους ανθρώπους, ώστε να μην κινδυνεύσουν οι περιουσίες τους και να μην εξοντωθούν οικονομικά.

Γι' αυτό προτείνω να πάρουμε μέτρα προστασίας για τους μισθωτούς, όπως την τριετή αναστολή των πλειστηριασμών, την ευνοϊκότερη ρύθμιση των δανείων από τις τράπεζες, οι οποίες δυστυχώς δεν έχουν ανταποκριθεί μέχρι τώρα στις ρυθμίσεις που εμείς εδώ έχουμε σαν Βουλή θεσμοθετήσει. Για να ρυθμίσουν τις οφειλές των δανειοληπτών, αυξάνουν το επιτόκιο. Αυτό είναι απαράδεκτο και πρέπει κάποτε να σταματήσει. Πρέπει να γίνει ρύθμιση των δανείων απ' όλες τις τράπεζες και όχι μόνο από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων με μειωμένα μάλιστα επιτόκια, για να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν οι μισθωτοί και οι υπάλληλοι.

Επίσης, πρέπει να πέσουν οι τιμές στα προϊόντα και στα ενοίκια.

Είναι ανάγκη να ανακουφιστεί ο κόσμος προκειμένου να αντεπεξέλθει στις δύσκολες συνθήκες γιατί τώρα καλείται να πληρώσει συσσωρευμένα όλες τις επιβαρύνσεις που του έχουμε επιβάλλει το τελευταίο χρονικό διάστημα. Επειδή υπάρχει μεγάλη δυσκολία στον κόσμο πρέπει να δοθεί η δυνατότητα καταβολής του τέλους ακινήτων μέσω της ΔΕΗ με δόσεις. Τώρα πρέπει να καταβληθεί άπαξ.

Όμως το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι έχει και πάρα πολλά θετικά στοιχεία, θετικές ρυθμίσεις που επισκιάζονται από την περικοπή των μισθών και των συντάξεων. Η θέσπιση του ενιαίου μισθολογίου έπρεπε να έχει γίνει πολλά χρόνια πριν. Και εσείς της Νέας Δημοκρατίας που φωνάζατε δεν τολμήσατε να κάνετε καμμία μεταρρύθμιση στο κράτος. Αυτό το ενιαίο μισθολόγιο αμβλύνει τις ανισότητες των μισθών καθιερώνοντας την ίδια αμοιβή για την παροχή ίδιων υπηρεσιών ακόμα και στις ΔΕΚΟ.

Επίσης, με το άρθρο 19 συνδέεται η αποδοτικότητα του υπαλλήλου με το μισθό του καθώς καθιερώνεται το επίδομα επίτευξης στόχων ανταμείβοντας επιπρόσθετα τον υπάλληλο ανάλογα με το ποσοστό των στόχων που πετυχαίνει. Αυτό αποτελεί ένα κίνητρο για τους υπαλλήλους και βελτιώνει παράλληλα και την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών.

Ακόμα με το άρθρο 5 του παρόντος νομοσχεδίου καθιερώνεται η έννοια του κρατικού υπαλλήλου και οι υπάλληλοι ανήκουν πλέον στο κράτος και όχι στα επιμέρους Υπουργεία. Μετακινούνται στις διάφορες υπηρεσίες ανάλογα με τις πραγματικές κάθε φορά ανάγκες των υπηρεσιών οι οποίες εκτιμώνται πλέον ανά διετία κάτι πολύ σημαντικό και κάτι που δε γινόταν ποτέ μέχρι τώρα.

Επίσης, αυτό δίνει τη δυνατότητα οι προκηρύξεις για τις θέσεις ευθύνης, δηλαδή, για τμηματάρχες, διευθυντές, γενικούς διευθυντές, να γίνει οριζόντια και να αφορά όλους όσοι ενδιαφέρονται απ' όλα τα Υπουργεία. Έτσι θα πετύχουμε την καλύτερη επιλογή προσωπικού σε θέσεις ευθύνης με αποτέλεσμα την καλύτερη αποδοτικότητα του δημοσίου.

Για πρώτη φορά επίσης, η μονιμοποίηση των δημοσίων υπαλλήλων μετά τη διετή δοκιμαστική περίοδο γίνεται μετά από ουσιαστική αξιολόγηση της απόδοσής τους. Έτσι κάποιοι που κρίνονται μη ικανοί δε θα παραμείνουν στο δημόσιο.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι το σύστημα αξιολόγησης των υπαλλήλων το οποίο θα οριστεί με προεδρικό διάταγμα πρέπει να είναι απολύτως σαφές και αντικειμενικό, ώστε να μην υπάρχουν περιθώρια αναξιοκρατίας και ρουσφετολογίας. Νομίζω ότι θα βελτιωθούν τα πράγματα πάρα πολύ αν η αξιοκρατία επικρατήσει στο δημόσιο και αν συνδεθεί ο μισθός με την απόδοση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας.

Σωστή και θετική είναι επίσης η ρύθμιση με την οποία για πρώτη φορά αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία του υπαλλήλου στον ιδιωτικό τομέα μέχρι επτά χρόνια. Επιπλέον, με το άρθρο 18 τα επιδόματα θέσης ευθύνης ανεβαίνουν αισθητά και αποτελούν πλέον κίνητρο ώστε όσοι το αξίζουν να θελήσουν να αναλάβουν θέσεις ευθύνης.

Επίσης, στο άρθρο 26 υπάρχει ρύθμιση κατά την οποία στις επιτροπές για τη διεξαγωγή δημοσίων διαγωνισμών για τις προμήθειες για την ανάθεση έργων, τα μέλη που θα συμμετέχουν θα προκύπτουν μετά από διαδικασία κλήρωσης μεταξύ όλων όσοι πληρούν τις προϋποθέσεις από το νόμο, χωρίς να επεμβαίνει ο εκάστοτε Υπουργός για την επιλογή σύνθεσης των επιτροπών για τους διαγωνισμούς.

Με ικανοποίηση είδα, κύριε Υπουργέ, ότι αλλάξατε το άρθρο 28 για την κατάταξη των ήδη υπηρετούντων μειώνοντας τα απαιτούμενα χρόνια πραγματικής υπηρεσίας με βάση τα οποία κατατάσσονται στο νέο βαθμολόγιο.

Επιπλέον, δικαίως κατατάσσετε σε υψηλότερη βαθμίδα όσους κατέχουν διδακτορικό ή μεταπτυχιακό δίπλωμα και τους αποφοίτους της σχολής Δημόσιας Διοίκησης.

Επίσης, σωστό είναι που εξαιρέσατε από την εφεδρεία τους ανάπηρους, τους πολύτεκνους αλλά και όσους είναι προστάτες μονογονεϊκής οικογένειας.

Έχω όμως ορισμένες επιφυλάξεις τις οποίες θα ήθελα να σας θέσω και να δώσετε κάποια προσοχή. Το ένα είναι σχετικά με τη μείωση των συντάξεων για όσους είναι κάτω από πενήντα πέντε ετών. Θεωρώ ότι θα πρέπει να μειωθεί μόνο κατά 20% το τμήμα που υπερβαίνει τα 1000 ευρώ, καθώς τίθεται θέμα νομικό. Τίθεται θέμα αδικαιολόγητα άνισης μεταχείρισης αυτών των ανθρώπων, αφού οι άνθρωποι αυτοί που είναι κάτω των 55 ετών βγήκαν στη σύνταξη με τη δυνατότητα που τους έδινε ο νόμος. Εμείς ψηφίσαμε αυτούς τους νόμους. Ή τουλάχιστον ας εξαιρέσετε απ' αυτή τη ρύθμιση αυτούς που είναι τρίτεκνοι και πολύτεκνοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Επίσης, οι γιατροί που υπηρετούσαν ως

νομίατροι στις νομαρχίες και τώρα υπηρετούν στις διευθύνσεις υγείας των περιφερειών πρέπει να εξαιρεθούν από το ενιαίο μισθολόγιο γιατί αυτοί πρέπει να αμείβονται με το μισθολόγιο των γιατρών του ΕΣΥ. Για τους γιατρούς του ΕΣΥ θα έρθει νέα ρύθμιση και πιστεύω ότι εκεί πρέπει να συμπεριληφθούν.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στο νέο καθεστώς των υπερωριών που ορίζεται στο άρθρο 20 με το οποίο μπαίνει πλαφόν είκοσι ωρών υπερωρίας. Τίθεται όμως θέμα στους νοσηλευτές, στους γιατρούς, στους υπαλλήλους του ΕΚΑΒ οι οποίοι πολύ γρήγορα εξαντλούν αυτές τις είκοσι ώρες. Και εκεί θα πρέπει να υπάρξει ανάλογη ρύθμιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κλείστε, παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει πιο δυναμικά στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, στην περαιτέρω μείωση των δαπανών, πρέπει να ενθαρρύνει τις επενδύσεις και βέβαια να στηρίξει τις υπάρχουσες επιχειρήσεις που έχουν πρόβλημα, χρησιμοποιώντας τα κονδύλια του ΕΣΠΑ. Πρέπει παράλληλα να ξεκινήσουν τα μεγάλα έργα που έχουν σταματήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός υποβάλλεται σε μεγάλες θυσίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρία Σκραφνάκη, τελειώνετε σας παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει αυτή τη δύσκολη ώρα όλοι να είμαστε ενωμένοι και αποφασισμένοι να σώσουμε την Ελλάδα. Να σώσουμε τα παιδιά μας από την χρεοκοπία κάνοντας πρόσκαιρα μεγάλες θυσίες αλλά και τις απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα.

Επειδή η Ελλάδα πρέπει να μείνει όρθια, γι' αυτό και ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πρέπει να σεβαστούμε ότι αφαιρούμε από συναδέλφους τη δυνατότητα να μιλήσουν αν υπερβαίνουμε έτσι το χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Όλοι θέλουμε να πούμε πολλά. Ο χρόνος δεν το επιτρέπει.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Να μιλήσουν οι Υπουργοί, ο ένας και ο άλλος και τελικά την πληρώνουν οι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αλληλεγγύη μεταξύ των Βουλευτών δε θα πείραζε. Γιατί από τους Βουλευτές αφαιρούμε το χρόνο, όχι από τους Υπουργούς. Οι Υπουργοί μιλάνε όποτε θέλουν. Να αλλάξουμε τον Κανονισμό για να μιλούν μόνο οι Βουλευτές και να ακούν οι Υπουργοί μπας και κάνουν καμμιά δουλειά, γιατί όλο παρατηρήσεις μας κάνουν.

Το λόγο έχει η κ. Ιατρίδη Τσαμπίκα.

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΙΑΤΡΙΔΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την κατάθεση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου αποδεικνύεται ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θεωρεί την ελληνική κοινωνία συνολικά ως μια συντεχνία. Γιατί πώς αλλιώς να χαρακτηρίσεις ένα νομοσχέδιο που επιτίθεται σε όλη μα όλη την ελληνική κοινωνία; Σε ένα νομοσχέδιο το οποίο, κατά την προσφιλή συνήθεια του ΠΑΣΟΚ, αλλάζει το όνομα των λέξεων; Η διάλυση των συντάξεων μετονομάστηκε σε συνταξιοδοτική ρύθμιση. Η δραστική μείωση των μισθών στο δημόσιο μετονομάσθηκε σε ενιαίο μισθολόγιο. Η απαξίωση του δημοσίου υπαλλήλου, η αναξιοκρατία και η φαυλοκρατία με ολίγον από κομματισμό μετονομάστηκε σε βαθμολόγιο. Τέλος, η ισοπέδωση των δικαιωμάτων των εργαζόμενων μετονομάζεται από σήμερα με δυο λέξεις: άρθρο 37.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η πραγματικότητα. Σε μια αποστροφή του ο Εισηγητής του ΠΑΣΟΚ στην πρώτη συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής είπε ότι ήρθε ο καιρός να πάρουμε τα απαραίτητα μέτρα για να φύγουν τα πλοία από την Αυλίδα. Θα ήθελα να του θυμίσω ότι για να φύγουν τα πλοία από την Αυλίδα έπρεπε να θυσιαστεί η Ιφιγένεια. Και τη θέση της Ιφιγένειας σήμερα έχουν πάρει οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι οικογενειάρχες οι οποίοι βλέπουν τον προϋπολογισμό του να ανατρέπεται σκληρά και απροσδόκητα.

Βλέπουν σήμερα οι Έλληνες πολίτες τα εισοδήματά τους να εξαερώνονται. Βλέπουν μια άνευ προηγουμένου φορολογική επιδρομή. Φόρους επί φόρων χωρίς κανένα αποτέλεσμα, χωρίς καμμία προοπτική. Το χειρότερο όμως όλων είναι ότι για μια ακόμα μια φορά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εκβιάζει τους πολίτες, εκβιάζει ακόμα και τους ίδιους τους Βουλευτές της.

Γνωρίζετε όλοι φαντάζομαι το μύθο του Αισώπου για το βοσκό που έλεγε ψέματα στους συγχωριανούς του, ότι οι λύκοι του τρώνε το κοπάδι του προκειμένου να τον βοηθήσουν. Μια, δυο, την τρίτη φορά δεν τον πίστεψαν και όντως οι λύκοι του έφαγαν τα ζώα του.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και οι Βουλευτές του την πρώτη φορά ψήφισαν το συγκεκριμένο μνημόνιο με την απειλή ότι αλλιώς η χώρα θα πτώχευε. Δεν έγινε καμμία απολύτως διαπραγμάτευση. Μετά εφάρμοσε τον ίδιο εκβιασμό λέγοντας ότι πρέπει να ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο προκειμένου να λάβουμε την πέμπτη δόση. Και τώρα κάνει ακριβώς το ίδιο, προκειμένου να πάρουμε την έκτη δόση. Είναι η τρίτη φορά που συμβαίνει αυτό και πιστεύω ότι ήρθε η ώρα κάποιοι να ξαναδιαβάσουν τους μύθους του Αισώπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προέρχομαι από την νησιωτική Ελλάδα, τα Δωδεκάνησα. Ήθελα να ήξερα ειλικρινά, όταν η Κυβέρνηση διαπραγματευόταν με την τρόικα το ζήτημα του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων αν τους εξήγησαν το νησιωτικό χαρακτήρα της χώρας μας. Τους εξήγησαν ότι το κράτος μας πρέπει να έχει δημόσιες υπηρεσίες και στα νησιά μας;

Να δώσω ένα παράδειγμα: Η απόσταση Πάτμου-Λέρου είναι γύρω στα είκοσι πέντε ναυτικά μίλια, δηλαδή, περίπου τριάντα επτά χιλιόμετρα. Από την Πάτμο η Σάμος είναι γύρω στα είκοσι οκτώ ναυτικά μίλια, γύρω στα πενήντα χιλιόμετρα περίπου. Εξηγήσατε ποτέ στην τρόικα ότι η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να διατηρεί υπηρεσίες δημόσιες σε όλα τα νησιά της; Δεν είναι Δανία η Ελλάδα, ούτε Γερμανία. Αν οι αποστάσεις αυτές ήταν στεριανές, τότε θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για συγχωνεύσεις υπηρεσιών και περιορισμό του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά δεν έχετε κάνει ούτε αυτό το απλό.

Αναφέρθηκα στη Δανία, όχι γιατί παλαιότερα ο κ. Παπανδρέου είχε πει ότι θα μας κάνει Δανία του Νότου, απλώς γιατί στη Δανία τα βασικά νησιά τους ενώνονται με γέφυρες και αυτό τους επιτρέπει λογικά, όπως και στις άλλες χώρες της Κεντρικής Ευρώπης, να εξοικονομούν υπηρεσίες και υπαλλήλους.

Το αντίστοιχο στην νησιωτική και ορεινή Ελλάδα πώς μπορεί να γίνει; Πολύ απλά δεν μπορεί. Όμως, ο κύριος Υπουργός στην ομιλία του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είπε ότι η Κυβέρνηση το διαπραγματεύεται. Βάφτισε την απλή υποταγή, την οποία ομολογεί και ο ίδιος ο κ. Βενιζέλος, ως διαπραγμάτευση. Είναι επόμενο, λοιπόν, με τη λογική του κυρίου Πρωθυπουργού να ξαναγράψουμε τα ελληνικά λεξικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε εδώ στην Αίθουσα ένα νομοσχέδιο που οδηγεί στη φτωχοποίηση της ελληνικής κοινωνίας. Περηφανεύτηκε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι εξασφαλίζει με την πολιτική του τους μισθούς και τις συντάξεις. Δηλαδή, προσπαθείτε μ' αυτόν τον τρόπο να χρυσώσετε το χάπι στην ελληνική κοινωνία; Έχετε την εντύπωση πως οι μισθωτοί και συνταξιούχοι συμμερίζονται αυτή σας την άποψη; Τους έχετε ρωτήσει ποτέ αν αντέχουν άλλο; Πώς ζουν; Πώς τα βγάζουν πέρα; Λυπάμαι που το λέω, αλλά με αυτόν τον ρυθμό σε λίγο δεν θα υπάρχουν παραδείγματα μισθών και συντάξεων για να καταβληθούν.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν το λέμε μόνο εμείς οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, δεν το λέμε μόνο εμείς για να λαϊκίσουμε ή για να φανούμε ευχάριστοι, όπως μας κατηγόρησε ο κύριος Πρωθυπουργός ξεχνώντας βέβαια ο ίδιος όλα τα φαιδρά που έκανε ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά το λένε και οι ίδιοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Οι ίδιοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ με τις τοποθετήσεις τους και τις τροπολογίες που κατέθεσαν, δείχνουν ότι αντιλαμβάνονται ότι με αυτό το νομοσχέδιο δεν πάμε πουθενά. Σε λίγο ακόμα και οι συνεπέστεροι φορολογούμενοι δεν θα μπορούν να πληρώσουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ με την πολιτική του καταρράκωσε τη χώρα. Επιτέθηκε στον ιδιωτικό τομέα προκαλώντας πρωτοφανή καθίζηση στην αγορά και ύφεση. Στη συνέ-

χεια έστρεψε τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα ενάντια στο δημόσιο τομέα και τώρα επιτίθεται με λύσσα στο δημόσιο τομέα σαν ένας νέος Κρόνος που τρώει τα παιδιά του. Επιπλέον, επιτίθεται και σε όλες τις επαγγελματικές ομάδες. Λύσεις που συμφωνούν όλοι οι ενδιαφερόμενοι με την Κυβέρνηση έρχεται μετά και τις ανατρέπει η ίδια η Κυβέρνηση στη λογική του «αποφασίζουμε και διατάζουμε».

Αυτή είναι η πραγματικότητα και είναι εδώ μπροστά μας αμείλικτη. Είναι μπροστά σε όλο το πολιτικό σύστημα, σε όλα τα κόμματα, στον καθένα μας χωριστά. Αυτό, όμως, το νομοσχέδιο δεν είναι δυνατόν να ψηφιστεί, γιατί προφανώς η κοινωνία δεν το αντέχει, γιατί προφανώς δεν θα δώσει καμμία διαπραγματευτική υπεροχή στον κ. Παπανδρέου. Αντίθετα, όπως λέει και ο λαός μας, τρώγοντας ανοίγει η όρεξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής, ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η Αθήνα σήμερα γνώρισε μια από τις πιο μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις των τελευταίων χρόνων. Αντίστοιχες συγκεντρώσεις έγιναν και σ' όλη την άλλη Ελλάδα. Γιατί έγιναν αυτές οι συγκεντρώσεις; Έγιναν ως αντίδραση σ' αυτό το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα εδώ. Ο ελληνικός λαός εξέφρασε την αγωνία του, την αγανάκτησή του και ασφαλώς την καταδίκη του γι' αυτά τα οποία αποφασίζουμε εμείς εδώ. Γι' αυτό υπάρχει, κύριε Υπουργέ και αυτή η δυσαρμονία ανάμεσα στο λαό και στη Βουλή και υφίστανται τις συνέπειες και όλοι οι Βουλευτές, γιατί υποτίθεται ότι όλοι φταίνε το ίδιο από τα νομοσχέδια τα οποία ψηφίζει η κυβερνητική πλειοψηφία.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που ανέφεραν τα μεγάλα ξένα κανάλια πριν από λίγο, ότι προσπαθούν να συγκεντρώσουν χρήματα από το λαό για να καλύψουν τα ελλείμματα του προϋπολογισμού. Οι άνθρωποι αυτοί, όμως, έχουν φτάσει στα όριά τους. Αυτό το ξέρετε κι εσείς πάρα πολύ καλά, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι της συμπολίτευσης και όμως εδώ το ζείτε κάθε μέρα και αγωνίζεστε να πείσετε τους Βουλευτές για να δώσουν τη ψήφο τους σ' αυτά τα νομοσχέδια, τα οποία, όμως, αντί να βελτιώσουν την κατάσταση, συνεχώς τη χειροτερεύουν. Αυτό είναι το τραγικό.

Έρχεται, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο σήμερα, το οποίο τι λέει; Φέρνει για συζήτηση το ενιαίο μισθολόγιο και βαθμολόγιο και την εργασιακή εφεδρεία. Επίσης, όλα αυτά τα φέρνει μέσα σε ένα πλαίσιο για να εφαρμοστεί το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Εδώ περιλαμβάνονται και άλλες διατάξεις, όπως: η κατάργηση της γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, η κατάργηση των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων και η προτροπή στην ουσία στις επιχειρησιακές συμβάσεις τις οποίες θα συνάπτουν οι εργοδότες με ομάδες εργαζομένων, δεν θα είναι καν συνδικάτα, δεν θα είναι καν σωματεία, ή και ατομικές συμβάσεις εργασίας, οι οποίες ατομικές συμβάσεις μπορεί να είναι και ημερήσιες συμβάσεις εργασίας, όπως γίνεται ήδη σε πολλές περιπτώσεις. Ο ελληνικός λαός, λοιπόν, καταλαβαίνει τι του μέλλεται με όλα αυτά τα οποία εμείς εδώ αυτήν τη στιγμή ψηφίζουμε.

Συζητάμε τώρα για την κατάργηση της γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, κύριε Υπουργέ. Τι θα απομείνει από τα εργασιακά δικαιώματα; Ήδη, έχουν καταργηθεί τα περισσότερα και πάμε στην πλήρη κατάργησή τους. Έχει γίνει η Ελλάδα ένα πειραματόζωο που θέλουν να το έχουν σαν πρότυπο για να ακολουθήσουν μετά και οι άλλες χώρες που αντιμετωπίζουν αντίστοιχα προβλήματα και να φτάσουμε πια να πληρώνονται οι Έλληνες εργαζόμενοι κατ' αρχάς με μισθούς Βουλγαρίας και Ρουμανίας και στη συνέχεια γιατί όχι και Κίνας, να φτάσουμε σε αυτό το επίπεδο.

Είπε η συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ προηγουμένως ότι τέλος πάντων να υπάρχει ίση αμοιβή για ίσες προσφορές υπηρεσιών. Σωστό. Αλλά αυτό τι σημαίνει; Γενική εξαθλίωση; Εδώ η πρόθεσή μας και η προσπάθειά μας θα είναι να πάνε, όπως έλεγε και ο Ζαν Μορές, όλοι στην πρώτη θέση και όχι στην τρίτη θέση, αν όχι και πάνω στο κατάστρωμα.

Φέρνουμε την εργασιακή εφεδρεία. Το ανέλυσαν και άλλοι συνάδελφοι εδώ. Ξέρετε πολύ καλά τι σημαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ,. Είναι στην ουσία μια προσυνταξιοδοτική δέσμη μέτρων για τον προθάλαμο των απολύσεων. Φοβόμαστε εδώ ότι θα έχουμε οδυνηρές συνέπειες για τη συνολική λειτουργία της κρατικής μηχανής.

Να σας αναφέρω, παραδείγματος χάριν, το πρόβλημα της υγείας. Το δημόσιο σύστημα υγείας πάσχει βαρύτατα, περικόπτονται οι πόροι, οι διορισμοί θα γίνονται πια με την αναλογία πέντε προς ένα ή δέκα προς ένα και για το υγειονομικό και το νοσηλευτικό και το ιατρικό προσωπικό. Αυτές είναι οι απαντήσεις που μας έδωσε και ο κ. Λοβέρδος στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Κι έρχεται το έγκριτο ιατρικό περιοδικό «LANCET» και σας λέει ότι υπάρχει κίνδυνος για την υγεία των Ελλήνων. Εδώ, λοιπόν, σ' αυτό υπάρχει πρόβλημα ακόμα εργασιακής εφεδρείας και για τους γιατρούς του ΕΣΥ. Να φύγουν, δηλαδή, διακεκριμένοι υψηλοτάτης επιστημονικής στάθμης επιστήμονες που είναι σε κάπως μεγαλύτερες ηλικίες και αυτοί να μην μπορούν ούτε καν να αντικατασταθούν από νεότερους συναδέλφους που δεν έχουν και τη δική τους εμπειρία.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό συμβαίνει επίσης και σε άλλες περιπτώσεις όπως στον ΕΟΦ, τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων. Όταν φύγει αυτό το προσωπικό δεν θα μπορούν ούτε καν να εισπραχθούν αυτά τα έσοδα, τα οποία προσπορίζεται αυτήν την στιγμή η Ελλάδα.

Αναφέρθηκε και ο κ. Δαβάκης και άλλοι στους αρχαιολόγους, οι οποίοι είναι πεπειραμένοι και εξαιρετικοί επιστήμονες και κινδυνεύουν αυτήν τη στιγμή να βρεθούν στο περιθώριο και να τους χάσει η πατρίδα μας και να είναι το κόστος πολλαπλάσιο και από οικονομική άποψη.

Υπάρχει ένα άλλο θέμα, επίσης, με τις φορολογικές ρυθμίσεις. Κύριε Υπουργέ, δεν μπορώ να καταλάβω αυτό που περιλαμβάνετε στο άρθρο 58 που λέει ότι μέχρι τα 5000 ευρώ στο κλιμάκιο εισοδήματος δεν πληρώνει κανείς τίποτα. Το όριο ήταν 12.000 ευρώ και έγινε 5.000 ευρώ. Όσοι έχουν κλιμάκιο εισοδήματος 10.000 ευρώ θα έχουν συντελεστή φορολογικό 25% και θα πληρώσουν 2500 ευρώ. Όσοι έχουν κλιμάκιο εισοδήματος 20.000 ευρώ θα πληρώσουν με συντελεστή 38% και 7600 ευρώ. Καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι κυριολεκτικά γδάρσιμο του ελληνικού λαού. Είναι τόσα και τόσα τα χαράτσια που έχουν επιβληθεί έως τώρα. Και δυστυχώς αυτά τα χαράτσια είναι επί ματαίου, γιατί δεν βελτιώνουν την κατάσταση και έρχεστε κάθε τόσο και μας λέτε «Τι να κάνουμε; Εφόσον δεν πληρώνουν οι άλλοι που φοροδιαφεύγουν, θα πληρώσετε εσείς όσοι τέλος πάντων πληρώνετε».

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι όλα αυτά έχουν οδηγήσει σε μία κατάσταση εκρηκτική. Αυτό το εκρηκτικό μείγμα που μαζεύεται στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας, μπορεί να ανατινάξει ανά πάσα στιγμή τα πάντα στον αέρα, κύριοι της Κυβέρνησης και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης.

Από αυτήν την άποψη πρέπει να ληφθούν έγκαιρα και άμεσα μέτρα. Δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο αυτή η κατάσταση. Αυτό δε σημαίνει ότι εμείς δεν θέλουμε ενιαίο μισθολόγιο, που να είναι αναλογικό με τις προϋποθέσεις που έχει ο κάθε εργαζόμενος, με την εμπειρία του, με την προσφορά του, με τις γνώσεις του και τις σπουδές του. Εσείς, όμως, το φέρνετε εδώ μόνο και μόνο για να περιορίσετε, να ψαλιδίσετε τις αποδοχές των εργαζομένων. Για το λόγο αυτό εμείς το νομοσχέδιο το καταψηφίζουμε, όπως ανέφερε και ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς ο Φώτης Κουβέλης και ο συνάδελφος ο Νίκος Τσούκαλης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Θεόδωρος Καράογλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ δεν αντέχω στον πειρασμό να μην αναφερθώ σε μια ιστορία και σε μια ιστορική ρήση. Αυτό, γιατί άκουσα προλαλήσαντες συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ να χύνουν «κροκοδείλια δάκρυα» για τους φτωχούς Έλληνες, που βέβαια οι ίδιοι με την

πολιτική την οποία με την ψήφο τους εγκρίνουν, δημιούργησαν, ή να ζητούν τόσες πολλές αλλαγές στο νομοσχέδιο που στην ουσία ζητούν ένα άλλο νομοσχέδιο.

Έτσι, λοιπόν, θυμήθηκα την ιστορία με τον πατροκτόνο, ο οποίος ζητούσε την επιείκεια του δικαστηρίου γιατί ήταν ορφανός. Θυμήθηκα και μία ακόμα ιστορική ρήση του μεγάλου Γάλλου πολιτικού Βαλερί Ζισκάρ Ντ' Εστέν, ο οποίος έλεγε ότι «οι σοσιαλιστές αγαπούν τόσο πολύ τους φτωχούς που συνεχώς δημιουργούν περισσότερους». Αυτή είναι, λοιπόν, η πολιτική του ΠΑΣΟΚ, αυτή είναι η πολιτική που για ακόμα μία φορά σήμερα οι συνάδελφοι την κριτικάρουν και στο τέλος έρχονται και την επικυρώνουν με την ψήφο τους.

Για άλλη μια φορά, κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στο Κοινοβούλιο για να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο με την προσφιλή στην Κυβέρνηση μέθοδο, δηλαδή τις συνοπτικές διαδικασίες, ένα νομοσχέδιο που σύμφωνα με την Κυβέρνηση για μία ακόμα φορά θα «σώσει» τη χώρα.

Αλήθεια, έχουμε χάσει το μέτρημα πόσες φορές έχει «σώσει» τη χώρα η Κυβέρνηση μέσα σε αυτήν τη Βουλή, πόσες φορές ψήφισε νομοσχέδια που θα «έσωζαν» τη χώρα. Αυτά είναι βέβαια νομοσχέδια τα οποία αφ' ενός μεν δεν «έσωσαν» τη χώρα, αφ' ετέρου δε κινούνταν, όπως και το παρόν νομοσχέδιο, όλα, στα όρια της συνταγματικής νομιμότητας. Η αλήθεια είναι ότι με παρόν νομοσχέδιο αλλάζει άμεσα ή έμμεσα, οριστικά η ζωή όλης της κοινωνίας, καθώς κάλλιστα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως το νομοσχέδιο της εξαθλίωσης της μισθωτής εργασίας.

Από την αρχή, η Νέα Δημοκρατία, καταδικάσαμε την πολιτική του μνημονίου ως αντιαναπτυξιακή, ως ένα πλαίσιο πολιτικής που θα οδηγήσει σε μεγαλύτερα ελλείμματα, ύφεση και που σκοπό έχει να εμφανίσει ως μονόδρομο το ξεπούλημα της εθνικής μας περιουσίας και σε δεύτερο στάδιο της εθνικής μας κυριαρχίας.

Η πλήρης αδυναμία της Κυβέρνησης να εφαρμόσει έστω κι ένα μέρος από αυτά που η ίδια σχεδίασε και να πετύχει έστω και κάποιον από τους στόχους που η ίδια έθεσε διαδοχικά, σε συνεννόηση και συμφωνία, βέβαια, πάντα με την τρόικα, την οδήγησε στη σημερινή τραγικού χαρακτήρα παρέμβαση.

Το ΠΑΣΟΚ σήμερα στέλνει και πάλι, λοιπόν, το λογαριασμό στους πολίτες, ζητώντας τους να πληρώσουν για τις επιλογές που έκανε τα είκοσι δύο από τα τριάντα χρόνια της μεταπολιτευτικής ιστορίας που κυβέρνησε τον τόπο και τα οχτώ χρόνια που ως Αξιωματική Αντιπολίτευση πολέμησε κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια. Ζητά να πληρώσουν οι πολίτες για το μετεκλογικό φούσκωμα του ελλείμματος, για την εκτόξευση των σπρεντς, για τη σπήλωση της χώρας μας και την είσοδο της τελικά στα δεσμά του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της τρόικας. Και όλα αυτά στα πλαίσια μιας πολιτικής που δεν οδηγεί πουθενά.

Μου έκανε εντύπωση από τη διαδικασία της συζήτησης στις επιτροπές, αλλά και από τα δεκάδες υπομνήματα που έχω λάβει, το εξής αξιοπρόσεχτο γεγονός: Σαφέστατα πλήττεται όλη η κοινωνία μας με το παρόν νομοσχέδιο ή «τερατούργημα», όπως πολύ εύστοχα χαρακτήρισαν πάρα πολλοί συνάδελφοι, αλλά οι πλέον θιγόμενοι, οι πλέον διαμαρτυρόμενοι συμπολίτες μας, είναι από τη μια οι ευπαθείς κοινωνικές ομάδες -ανάπηροι, κωφοί, άτομα με σύνδρομο Ντάουν, νεφροπαθείς, άτομα με μεσογειακή αναιμία, αλλά και τρίτεκνοι ή πολύτεκνοι- και από την άλλη οι πλέον μορφωμένοι και καταρτισμένοι υπάλληλοι του δημοσίου, οι κάτοχοι μεταπτυχιακών, διδακτορικών και πανεπιστημιακών τίτλων σπουδών, οι απόφοιτοι της σχολής Δημόσιας Διοίκησης, το Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό της χώρας, οι άνθρωποι που μέσω διαδικασιών ΑΣΕΠ έχουν εισαχθεί στο ελληνικό δημόσιο και αποτελούν μια ελπίδα για μια καλύτερη Δημόσια Διοίκηση.

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, με το προκάλυμμα της εργασιακής εφεδρείας, προβλέπονται χιλιάδες απολύσεις στο δημόσιο τομέα. Μια πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, που στόχο είχε να μειώσει το μισθολογικό κόστος του δημοσίου και να δώσει χρόνο να αναδιοργανωθεί το σπάταλο και αντιπαραγωγικό δημόσιο, η Κυβέρνηση την παραποιεί και τη χρησιμοποιεί για να οδηγήσει στον Καιάδα χιλιάδες εργαζόμενους, χιλιάδες οικογένειες, χωρίς αποτέλεσμα όμως δυστυχώς, καθώς όλοι αυτοί οι χιλιάδες άνεργοι, θα επιτείνουν την ύφεση ενώ θα επιβαρύνουν ακόμη περισσότερο τα ασφαλιστικά ταμεία.

Δεν θέλω να αναφερθώ σε άλλα επιμέρους ζητήματα του παρόντος κεφαλαίου, γιατί είναι ένα κεφάλαιο που θα πρέπει άμεσα να αποσυρθεί και να επανακατατεθεί χωρίς πρόβλεψη απολύσεων.

Σήμερα προέχει η κοινωνική ειρήνη, ώστε να υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομίας. Παρά τις παθογένειες της Δημόσιας Διοίκησης και το γεγονός ότι υπάρχει αντιπαραγωγικό δυναμικό, όσοι έχουμε εργαστεί στη Δημόσια Διοίκηση, γνωρίζουμε ότι υπάρχουν πολλά και ικανά έμπειρα στελέχη που ξέρουν σε βάθος τα θέματα του δημοσίου και τη νομοθεσία. Πολλοί απ' αυτούς οδηγούνται στην εφεδρεία, στην απαξίωση, στην απόλυση. Αυτό είναι το «ευχαριστώ» από ένα κράτος που υπηρέτησαν με συνέπεια για τριάντα και περισσότερα χρόνια.

Ακόμη, με τη de facto κατάργηση των οργανικών θέσεων που γίνεται στο άρθρο 33, προβλέπεται και θα δημιουργηθούν προβλήματα πολύ μεγάλα στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Πολλές από αυτές τις θέσεις θα μπορούσαν να έχουν καλυφθεί με μετατάξεις. Με την κατάργησή τους, θα πρέπει σε πολλές περιπτώσεις να επανασυσταθούν, με όση γραφειοκρατία και καθυστερήσεις προκύψουν.

Δυστυχώς η δαμόκλειος σπάθη του χρόνου τρέχει πάρα πολύ γρήγορα, με αποτέλεσμα να είμαι αναγκασμένος να κλείσω, καταλήγοντας και λέγοντας ότι η οικονομία μας βρίσκεται σε αδιέξοδο. Ας το καταλάβει αυτό η Κυβέρνηση, ότι κάθε μέρα που περνάει, δυστυχώς, χειροτερεύει η κατάσταση ακόμη περισσότερο και ας κάνει κάτι καλό επιτέλους γι' αυτόν τον τόπο. Ας παραιτηθεί άμεσα, να προσφύγουμε στη θέληση του ελληνικού λαού, έτσι ώστε να εκλεγεί μια νέα κυβέρνηση με μια νέα πολιτική, με μια πολιτική επαναδιαπραγμάτευσης του μνημονίου, με μια πολιτική ελπίδας και προοπτικής για τον ελληνικό λαό, με μια πολιτική για την επανεκκίνηση της οικονομίας μας, για να ανακτήσουμε επιτέλους μια πορεία προς μια υγιή και ορθολογική ανάπτυξη.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Οδυσσέας Βουδούρης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα κατ' αρχάς να τονίσω το παράδοξο να παρεμβαίνουν οι Βουλευτές επί της αρχής ενός νομοσχεδίου όταν έχει ήδη ψηφιστεί.

Βρισκόμαστε σήμερα πάλι μπροστά σε μία δραματική κατάσταση και θα ήθελα να πω δύο λόγια για το ποια είναι η στάση των πολιτικών δυνάμεων της χώρας.

Με κάθε σεβασμό προς τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να πω ότι η Νέα Δημοκρατία βυθίζεται στο λαϊκισμό και στη δημαγωγία. Το κόμμα το οποίο μέσα σε μόλις πέντε χρόνια χρέωσε το ελληνικό δημόσιο 47 δισεκατομμύρια πρωτογενές έλλειμμα, αυτοπροβάλλεται σήμερα ως τιμητής μιας κατάστασης για την οποία έχει συντριπτική ευθύνη. Ό,τι και να πω σήμερα, θεωρώ ότι είναι λίγο μπροστά στην κρίση της ιστορίας μόλις πέσει η σκόνη.

Το ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ αδυνατούν να διατυπώσουν δική τους πρόταση. Και όταν μιλάω για πρόταση, δεν μιλάω για όραμα για μία καλύτερη κοινωνία, αλλά για ένα συγκεκριμένο σχέδιο, εφαρμόσιμο εδώ και τώρα. Οι ευθύνες αυτής της Αριστεράς είναι λιγότερο εμφανείς, αλλά δεν παύουν να είναι εξίσου ουσιαστικές.

Η μοίρα της ιστορίας, λοιπόν, επέλεξε την παρούσα Κυβέρνηση για να σώσει τη χώρα από το ναυάγιο και εμείς οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης να είμαστε αυτοί που θα δώσουμε το νομοθετικό εργαλείο για τη δράση της. Είναι μία βαρύτατη ευθύνη που επιβάλλει πρώτα απ' όλα να είμαστε αυστηροί με τον ίδιο τον εαυτό μας. Έχουμε το χρέος να πούμε τα πράγματα ακριβώς όπως είναι, χωρίς να αποφύγουμε την όποια αυτοκριτική προκύπτει.

Είναι, λοιπόν, σήμερα η τέταρτη φορά που καλούμαστε να ψηφίσουμε σκληρά, επώδυνα μέτρα για να διασφαλίσουμε το μέλ-

λον μας. Ψηφίσαμε το μνημόνιο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Ψηφίσαμε τα μέτρα του Δεκεμβρίου 2010 με την ίδια διαδικασία. Ψηφίσαμε το μεσοπρόθεσμο υπό την άμεση απειλή της μη καταβολής της πέμπτης δόσης. Και ψηφίζουμε πάλι σήμερα υπό την αντίστοιχη απειλή για την έκτη δόση.

Για το παρόν νομοσχέδιο με τις διάφορες δηλώσεις που έκανε ο Υπουργός Οικονομικών, έδωσε την αίσθηση ότι η πρόταση του νομοσχεδίου είναι κατά κάποιο τρόπο κλειδωμένη. Για το άρθρο 37, παραδείγματος χάριν, δήλωσε ότι αυτό είναι προαπαιτούμενο από τους δανειστές μας και συνεπώς πρέπει να ψηφιστεί ως έχει. Και παρά τις τροποποιήσεις που εισήχθησαν χθες, δήλωσε πάλι σήμερα ότι κάθε άρθρο, έτσι όπως έχει διατυπωθεί, αποτελεί δέσμευση.

Το άρθρο 37 είναι ένα μικρό μέρος του νομοσχεδίου, αλλά έχει μία ιδιαίτερη σημασία. Δεν σχετίζεται τόσο με τα μέτρα που αφορούν τη δημοσιονομική ισορροπία, όσο με την εργασιακή πολιτική. Και θα έπρεπε λογικά να βρίσκεται σε άλλο νομοσχέδιο, μαζί με τις άλλες κυβερνητικές προτάσεις για την ανεργία και για την υποστήριξη των επιχειρήσεων. Ας το πούμε, λοιπόν, απλά: Είναι εμβόλιμο στο νομοσχέδιο και λίγο θα εξαρτηθεί απ' αυτό η δημοσιονομική εξυγίανση.

Συμπεραίνω, λοιπόν, το εξής: Η συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου όπως και των τριών που προανέφερα, έχει την εξής ιδιαιτερότητα: Τίθεται την παραμονή μιας ζωτικής απόφασης για τη χώρα μας και μπαίνει με διλημματικό χαρακτήρα: Ή ψηφίζουμε ή ρίχνουμε την Κυβέρνηση.

Συνεπώς, πρέπει να επισημάνουμε ότι η παρούσα διαδικασία δεν αποτελεί τόσο συζήτηση για το νομοσχέδιο, όσο για ψήφο εμπιστοσύνης στο οικονομικό επιτελείο που το προτείνει.

Κάθε ψήφος εμπιστοσύνης απαιτεί και μία αξιολόγηση. Κι εδώ πρέπει να πούμε ότι παραμένουν ορισμένα θέματα ανοικτά, όπως, παραδείγματος χάριν, η υστέρηση εσόδων 3,5 δισεκατομμυρίων και η υπέρβαση δαπανών κατά 1 δισεκατομμύριο για το 2011. Επίσης, ο φοροεισπρακτικός μηχανισμός, η αναδιάρθρωση του οποίου είναι σήμερα το μεγάλο ζητούμενο.

Προφανώς, πρέπει να γίνει η ανάλυση και να δοθούν εξηγήσεις για τα θέματα αυτά. Κυρίως, όμως, πρέπει να προχωρήσουμε αποφασιστικά και γρήγορα σε διορθωτικές κινήσεις οι οποίες είναι απαιτούμενες για να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη της κοινωνίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πήρε από τη Βουλή την ψήφο εμπιστοσύνης. Θέλω, όμως, να πω ότι αυτή η ψήφος εμπιστοσύνης συνοδεύεται με μία υποχρέωση, με μία αμετάκλητη δέσμευση ότι αυτή η ψήφος αποτελεί και συμβόλαιο της Κυβέρνησης, της Κοινοβουλευτικής Ομάδας με τον ελληνικό λαό, συμβόλαιο με συγκεκριμένο περιεχόμενο και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα: Πρώτον, πρωτογενές πλεόνασμα την άνοιξη του 2012 και δεύτερον, σημαντική μείωση του βάρους του χρέους - είτε το ονομάσουμε κούρεμα, είτε το ονομάσουμε αναδιάρθρωση- αλλά με διασφάλιση των ασφαλιστικών μας ταμείων.

Οι όροι αυτού του συμβολαίου είναι οριστικοί και αμετάκλητοι και είναι συμβόλαιο αποτελέσματος, όχι πρόθεσης ή προσπάθειας. Αν αυτό το συμβόλαιο δεν υλοποιηθεί στον καθορισμένο χρόνο, εκ των πραγμάτων θα θεωρηθεί δεδομένο ότι τότε θα έχει έρθει η ώρα να αναλάβει την ευθύνη του το σύνολο των πολιτών.

Εγώ πιστεύω ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε. Και θα αναφερθώ στα λόγια του Πρωθυπουργού χθες όταν είπε: «Ως Κοινοβουλευτική Ομάδα σηκώνετε το μεγαλύτερο βάρος των τελευταίων τριάντα, σαράντα ετών. Αυτό το βάρος πραγματικά το σηκώνετε με ηρωισμό.» Το θέμα είναι ότι ο ηρωισμός είναι αναγκαίος, αλλά δεν αρκεί. Πρέπει να είμαστε και αποτελεσματικοί. Πρέπει να πετύχουμε και νομίζω ότι μπορούμε να το κάνουμε, εφόσον τηρήσουμε ορισμένες προϋποθέσεις.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κλείσω με μία προσωπική παρατήρηση: Εύχομαι να είναι η τελευταία φορά που ψηφίζουμε σε αυτή τη Βουλή ένα νομοσχέδιο υπό κατάσταση πολιορκίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα κλείσουμε τη σημερινή συνεδρίαση με τον κ. Ζήση Τζηκαλάγια, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην τελευταία Ολομέλεια είχα την τύχη να είμαι πρώτος ομιλητής. Σήμερα, είμαι τελευταίος. Αυτά είναι από τα λίγα ευχάριστα, ίσως, που έμειναν στην πολιτική. Και διαδέχομαι ένα συνάδελφο με τον οποίο χαίρομαι που υπάρχει μία συνάφεια. Αυτά με τα οποία έκλεισε, είναι αυτά με τα οποία είχα σκοπό να ξεκινήσω.

Θα ξεκινούσα, δηλαδή, παίρνοντας αφορμή από τη χθεσινή ομιλία του Πρωθυπουργού της χώρας, την οποία έκανε αφού συγκάλεσε την Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Και, φυσικά, δεν θέλω να αναφερθώ στις ύβρεις τις οποίες εκτόξευσε εναντίον της Νέας Δημοκρατίας και του Προέδρου μας. Επειδή χθες ήταν 18 Οκτωβρίου 2011, τριάντα ακριβώς χρόνια από τότε που κέρδισε με μεγάλο ποσοστό το ΠΑΣΟΚ τη διακυβέρνηση της χώρας και επειδή ήταν μια ιστορική μέρα για το ΠΑΣΟΚ και ίσως για τη χώρα και επειδή ξέρουμε ότι πολλές φορές η ιστορία για να γραφεί, πρέπει να καταλαγιάσουν τα πάθη και συνήθως θεωρείται ικανό ένα διάστημα τριάντα ετών -τόσο είναι περίπου μία γενιά- θα μπορούσαμε να κάνουμε μία πολύ σύντομη αποτίμηση.

Τότε ο μεγάλος ηγέτης του ΠΑΣΟΚ και της χώρας μιλούσε για εθνική ανεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία, κοινωνική δικαιοσύνη. Πόση σχέση έχουν αυτές οι έννοιες με τη σημερινή πολιτική και με τη σημερινή εποχή; Πέρασαν οκτώ χρόνια διακυβέρνησης και ο τότε μεγάλος ηγέτης, το 1989, οδηγήθηκε στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο και αθωώθηκε με επτά - έξι, μια απόφαση η οποία οδήγησε την παράταξή του σε μεγάλη νίκη το 1993.

Τότε, εκείνα τα χρόνια ήταν που απαξιώθηκε η εργασία, η δημιουργικότητα, η επιχειρηματικότητα, το ελεύθερο εμπόριο, η ιδιωτική πρωτοβουλία. Ήταν τότε που διογκώθηκε υπέρμετρα ο δημόσιος τομέας. Τα πρώτα τέσσερα χρόνια τριπλασιάστηκαν και οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι αποδοχές τους.

Για να έχει γίνει αυτό δύο πράγματα συνέβαιναν: Είτε υπήρχε οικονομικό απόθεμα, υπήρχε ταμείο -ειδικά τα πρώτα χρόνια- είτε υπερδανειστήκαμε, όπως έγινε αργότερα, που είναι η κύρια και πρωταρχική αιτία που βρισκόμαστε στη σημερινή δεινή οικονομική κατάσταση.

Αυτά που ξεκίνησα να λέω έχουν συνάφεια με το σημερινό πολυνομοσχέδιο και το κεφάλαιο που αφορά το ενιαίο μισθολόγιο και βαθμολόγιο. Διότι, όπως, φαίνεται, η Κυβέρνηση θέλει σκανδαλωδώς να ευνοήσει αυτούς που προσλήφθηκαν τότε, τη δεκαετία του '80. Από αυτούς θα επιλεγούν για τις θέσεις γενικών διευθυντών και προϊσταμένων. Αυτοί είναι που θα στελεχώσουν κυρίως τα υπηρεσιακά συμβούλια.

Και γι' αυτό στη χθεσινή σας συνεδρίαση, κύριε Υπουργέ, ο Πρωθυπουργός έκλεισε το μάτι στη γενιά αυτή της δεκαετίας του 1980.

Λυπάμαι τώρα που στη συνέχεια θα πω ότι η σημερινή πολιτική ηγεσία της χώρας, από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής και τους δύο Αντιπροέδρους, είναι αυτοί που -όπως έχω πει και στην περιοχή μου, στην Καστοριά και τη Δυτική Μακεδονία- οδήγησαν τη χώρα στο σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου που τότε, το 1998-1999, χάθηκε από την πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών ο κουμπαράς, το κομπόδεμα και οι αποταμιεύσεις. Έτσι φτάσαμε τώρα οι ίδιοι άνθρωποι τότε, κορυφαίοι Υπουργοί της Κυβέρνησης Σημίτη, της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που οδήγησε στο σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου, να είναι στην κορυφή του πολιτεύματος, που οδηγηθήκαμε σ' αυτό το επαίσχυντο μνημόνιο, στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, που βάζετε πλέον το επόμενο σχέδιο σε εφαρμογή να χτυπηθεί η ακίνητη περιουσία με το χαράτσι στα ακίνητα στη ΔΕΗ και με τόσους άλλους τρόπους.

Επειδή δεν υπάρχει πάρα πολύς χρόνος και δεν θέλω να εκμεταλλευτώ το ότι είμαι τελευταίος ομιλητής, από το νομοσχέδιο φαίνεται ότι οι μισθοί και οι συντάξεις πηγαίνουν στο 50% από ό,τι ήταν πριν από ενάμιση χρόνο. Φόροι, φόροι, φόροι. Αυτή είναι η λογική σας, αυτή είναι η πολιτική σας. Φτάσατε στο σημείο να πάτε το αφορολόγητο όριο στις 5.000 ευρώ.

Θέλω να κάνω μια αναφορά στο άρθρο 33 που ουσιαστικά είναι άρθρο που κάνει απολύσεις, πολλές απολύσεις. Την έννοια, τον όρο της εργασιακής εφεδρείας που στην αρχή, όταν σας τον προτείναμε, τον λοιδορήσατε, αφού τον υιοθετήσατε, τώρα τον

παραποιείτε, τον αντιποιείτε. Εμείς δεν μιλήσαμε ποτέ μα ποτέ για απολύσεις. Εν πάση περιπτώσει, αφού φαίνεται ότι από τη συντεταγμένη πλειοψηφία σας στη Βουλή θα περάσετε το νόμο, σας ζητώ και φέρνω το αίτημα της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας του Υγειονομικού Προσωπικού του ΙΚΑ εκεί στις εξαιρέσεις, όπως λέτε για το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό των νοσοκομείων του ΕΣΥ, να βάλετε οπωσδήποτε ότι εξαιρείται το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό που έχει σχέση με τη δημόσια πρωτοβάθμια περίθαλψη. Αλλιώς, αναιρείτε από την αρχή τον ΕΟΠΥΥ που επιτέλους όλοι τον θέλουμε. Δεν θα μπορέσει να περπατήσει. Κύριος πυλώνας της πρωτοβάθμιας περίθαλψης αποτελεί το ΙΚΑ και αν περάσει αυτό που θέλετε να κάνετε, δεν θα υπάρχει πρωτοβάθμια περίθαλψη. Θα αναιρέσετε και τα λίγα σωστά μεταρρυθμιστικά που ξεκινήσατε να κάνετε.

Χτυπάτε συστηματικά τα τελευταία δύο χρόνια το γάμο και την πολυτεκνία. Το έχετε κάνει με πάρα πολλές ρυθμίσεις. Το κάνετε και τώρα με αυτά που αποφασίζετε. Ξεχνάτε τι είπε σε όλους ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ένα χρόνο πριν, τον Ιούνιο του 2010; Είπε κατά λέξη: «Η επίλυση του δημογραφικού ίσως είναι η βέλτιστη λύση στην οικονομική κρίση που περνάτε», απευθυνόμενος σε όλους τους Βουλευτές που παρευρίσκονταν.

Το ίδιο -και μ' αυτό θα κλείσω, με την παραποίηση και αντιποίηση των θέσεων και προτάσεων που σας δίνονται- κάνετε και με το ζήτημα του πετρελαίου. Όλοι θέλουμε να παταχθεί το λαθρεμπόριο στα καύσιμα. Εσείς έρχεστε, λοιπόν, και τι κάνετε; Τα τελευταία δύο χρόνια το πετρέλαιο θέρμανσης, χωρίς τυπικά να κάνετε εξομοίωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης, διπλασιάστηκε. Το πετρέλαιο είχε 46 λεπτά το Μάρτιο του 2009, 92 είχε το Μάρτιο του 2011. Αυτό ενώ οι τιμές των καυσίμων διεθνώς πέφτουν σημαντικά. Έρχεστε τώρα και δημιουργείτε μεγάλο πρόβλημα στα σχολεία και στα νοσοκομεία. Κάνετε το πετρέλαιο ενάμιση ευρώ. Γιατί το κάνετε αυτό; Δημιουργείτε μεγάλο πρόβλημα στις επιχειρήσεις, στους επαγγελματίες, στις ανώνυμες εταιρείες, στις ομόρρυθμες.

Εμείς είχαμε το θάρρος -και μ' αυτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε- και πριν από λίγες μέρες ανακοινώσαμε την πολιτική μας για το πετρέλαιο. Είπαμε ότι για να παταχθεί το λαθρεμπόριο πρέπει να γίνει εξίσωση του πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης, αλλά η πρότασή μας είναι ολοκληρωμένη. Χωρίζουμε την Ελλάδα σε τρεις ζώνες, βόρεια, κεντρική και νότια και κάθε ζώνη έχει τρεις υψομετρικούς τομείς. Άλλο η Θεσσαλονίκη που είναι στο βόρειο τομέα και είναι σε μηδέν υψόμετρο, άλλο η Καστοριά που είναι στα εξακόσια πενήντα μέτρα, άλλο ο Γράμμος που είναι στα χίλια τετρακόσια μέτρα που υπάρχουν κατοικημένα χωριά.

Με αυτά, λοιπόν, θέλω να πω ότι η Νέα Δημοκρατία με αίσθημα ευθύνης καταψηφίζει αυτό το πολυνομοσχέδιο και δυστυχώς η μόνη λύση -απ' ό,τι φαίνεται από τον ξεσηκωμό της κοινωνίας που έγινε χθες και θα γίνει και σήμερα- είναι οι εκλογές για να δώσει τη λύση ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Πέμπτη 20 Οκτωβρίου 2011 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**